

Právnická firma roku

reportáž z galavečera,
výsledková listina
(str. 17)

2011
právnická
firma
roku

Odpovědnost manažerů za opožděné podání insolvenčního návrhu po 1. 1. 2012 (str. 39)

Hlavní změny, které přinese „velká“ novela zákoníku práce (str. 68)

Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (str. 70)

Profil advokátní kanceláře PwC Legal (str. 24)

Jednoduše božský
Nespresso. What else?

www.nespresso.com

NESPRESSO[®]

Káva tělo a duše

obsah

úvodník

- 2 Z důvodů přetížení soudů byl dočasně pozastaven příjem nových podání

názory

- 5 Trestním právem k věčnosti
7 Jak získat veřejnou zakázku

rozhovor

- 10 Martin Maisner

právnícká firma roku

- 17 Právnícká firma roku

profil

- 24 Profil advokátní kanceláře PwC Legal

lidé

- 29 lidé

z právní praxe

- 34 Přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů v roce 2012
35 Hardship doložka (nejen) podle nového občanského zákoníku
37 Závazné stanovisko a jeho přezkum
39 Odpovědnost manažerů za opožděné podání insolvenčního návrhu po 1. 1. 2012
45 Nejvyšší soud ČR k převodům podílu ve společnostech s jediným společníkem
49 Otázka promlčení nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích
50 Daňové důsledky nedodržení podmínek pro převod majetku v rámci koncernu
53 K navrhované úpravě základního kapitálu u společnosti s ručením omezeným
55 Smlouva o smlouvě budoucí a nahrazování projevu vůle v případě porušení povinnosti budoucí smlouvou uzavřít
58 Odpovědnost státu za škodu vzniklou nezákonným trestním postihem právnické osoby
61 Nejvyšší soud ČR se vyjádřil k možnosti odstoupení od konkurenční doložky a jeho důvodům
63 Bude mít rozhodnutí německého Spolkového soudního dvora ke kontům / správě úvěru u hypotečních úvěrů vliv na právní poměry v ČR?
64 Platnost dohody o rozvázání pracovního poměru

- 66 Analýza MPSV odhaluje budoucí možnosti investic v sociálních službách
68 Hlavní změny, které přinese „velká“ novela zákoníku práce
70 Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim
72 Novela zákona o datových schránkách
77 Není stavba jako stavba aneb Krátce k problematice součástí pozemku
79 Zdanění odměn subdávatele
80 Novela zákona č. 265/1992 sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem
82 Nejvyšší soud ČR k vadám insolvenčního návrhu
85 Úprava dědického práva v novém občanském zákoníku
88 Návrh nové evropské úpravy obezřetnostních pravidel pro banky a obchodníky s cennými papíry – CRD IV
90 K možnosti domáhat se ochrany proti neprovedení záznamu do katastru nemovitostí
92 Vracení soudního poplatku po novele zákona o soudních poplatcích
94 Povaha a běh lhůt pro zápis do obchodního rejstříku
96 Právní regulace přeměn obchodních společností a družstev na prahu nové éry
98 Pohledávky z titulu náhrady škody v insolvenčním řízení
100 Osobní povaha výkonu funkce člena představenstva akciové společnosti
102 Uznání závazku a jeho vliv na promlčení zástavního práva
105 Právní důsledky dopravní nehody
108 Neplatnost právních úkonů podle novely zákoníku práce
111 Nicotnost správního rozhodnutí předběžné povahy
119 Slalom mezi paragrafy
122 Vyvlastnění nemovitostí ve světle plánovaných změn

judikatura, sbírka

- 124 Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu
132 Sbírka (září až listopad)

lifestyle

- 148 Jaké změny přináší novela zákona o přeměnách z pohledu znalců

- 150 Nejlepší BlackBerry současnosti!
152 Datové schránky v advokátní praxi
155 Dobré nálady a pohody lze dosáhnout pomocí barev a květin
156 Chrápání – estetický problém nebo civilizační choroba s vážnými důsledky
158 Personalistika v těžkém průmyslu
162 VII. Výroční konference Excellence in Finance
164 Největší nemovitostní transakce v Praze roku 2011
166 Prestižní soutěž „Best of Realty – Nejlepší z realit“ zná vítěze letošního ročníku
170 Trendy v oblasti správy dokumentů a legální archivace dat
172 Budoucnost medicíny patří návratu k přírodě
176 Český zákazník: nejen nákupy, ale též zábava a relaxace
178 Obchodní centrum Šestka v nových barvách
179 Videomapping – luxusní světelná iluze uprostřed města
182 Křižíkova 52 – moderní bydlení s nadstandardními prvky
185 Bugsy's bar představuje unikátní projekt „Chronologie de Champagne“ s Dom Pérignon a Moët & Chandon
189 Hennessy Paradis Impérial
191 Vítání Hennessy Paradis Impérial v České Republice
192 Nové dimenze ve světě domácí zábavy od firmy
195 DNA profil převeden na plátno aneb zrcadlení osobnosti v Genoportrétu
196 Datové schránky – co nás čeká v roce 2012?
200 Dominikánská republika – Nejkrásnější místo, které Kolumbus spatřil

Z důvodů přetížení soudů byl dočasně pozastaven příjem nových podání

Čekám na to, kdy se u některého soudu objeví podobný nápis, ale asi se neobjeví. Byt se mnou možná spousta lidí bude souhlasit, že by byl na místě. Místo toho se ale dělá vše pro zlepšení „chodu justice“. Otázkou ale možná je, co se rozumí zlepšením a co chodem. Je totiž zlepšením rychlejší vyřizování jakýchkoliv podání? Je zlepšením maximální formalizace čehokoliv? Na druhou stranu ale pokud nikdo nevěří nikomu a pokud ze sdělovacích prostředků víme, jak jsou všichni úplatní, je jiná cesta k eliminaci této úplatnosti než maximální formalizace, nutící všechny zúčastněné zachovávat procesy, korupci ztěžující?

Opět jako vždy otázky bez odpovědi. Myslí, že odpovědi nejsou a být ani nemohou, mohou být jen pokusy o odpovědi, to ale široká veřejnost přece nebere. Široká veřejnost chce dokonale a maximální výkon, odpověď na všechny otázky, a to maximálně do konce poloviny volebního období, pokud se ale pozitivní tendence neprojeví nejpozději po několika málo měsících, další lhůta není – všichni přece víme, že to není problém.....

Základní otázka ale je, jakou si představu-

jeme justici. Dle mého názoru by zcela stačilo, aby ve společnosti panoval názor, že

- rozhodování soudů jsou v zásadě správná (proto je ale třeba, aby bylo společností zřejmé, že většina věcí není černobílých)
- v každém sporu jeden musí prohrát (a aby nebylo kladeno rovnítko mezi správností a spravedlivostí)
- není špatným řešením se v průběhu sporu dohodnout (dohoda znamená, že ustoupí oba, tzn. i ten, kdo by jinak musel vyhrát, ale ustupuje proto, aby byl spor odstraněn a aby byly možné další dobré vztahy s protistranou)
- není cílem protistranu zcela zničit, ale docílit pro sebe akceptovatelný výsledek
- atd.

to pak při vědomí toho, že žijeme v nějaké společnosti a jedinou možností dalšího chodu a udržení této společnosti je udržení určitého stavu za současného postupného vylepšování tohoto stavu – postupného pak proto, že pokud by došlo ke skokové změně, i k lepšímu, nemůžeme si být nikdy jisti, v čem se projeví reakce na takovou prudkou změnu.

Výše uvedené představy ale asi většinou společnosti nesdílí.

Asi to bude jiné v technických disciplínách, kdy jasně vidíme, že auto nejede, dům či most spadl, ve společnosti ale všichni vědí, jak by to mělo být správně, v případě rozhodování soudů pak všichni vědí, co je správně, a co nikoliv.

V důsledku toho pak všichni vědí, že konkrétní rozhodování jsou pomalá – nikoho ale nezajímá, že je třeba dodržovat určité postupy, mimo jiné právě s ohledem na práva účastníků, které ale pochopitelně dobu řízení prodlužují a vesměs i prodražují a že soudy rozhodují prakticky o čemkoliv a množství rozhodnutí je zkrátka limitováno i množstvím osob, na těchto rozhodnutích se podílejících nespravedlivá – každému je ale jedno, že v případě sporu může

vyhrát jen jeden, popřípadě nikoho nezajímá, že je sice obecně známo, že pan XY je sice lump, ale soudní spor může vyhrát i lump, nebo nedejbože za určitých okolností i lump může mít pravdu (s kategorií pravda to ale chce nakládat velice opatrně).

V případě trestního řízení lze narazit na podskupinu, kdy víme o množství rozhodnutí, trpících přehnaným formalismem, znemožňujícím spravedlivé potrestání – tady se setkává „spravedlivý hněv lidu“ s formálními komplikacemi, která jsou z toho důvodu, aby „lid“ uchránila před „zvůli“, bohužel tyto vymoženosti lid příliš neoceneje (v zásadě má ale pravdu, protože „zvůli“ lze realizovat velice snadno s vyhnutím se oněm formálními pojistkám, to je ale jiná věc).

Dalo by se pokračovat v dalších podskupinách, nicméně mi nezbývá než prosit o zdravý rozum a kritické myšlení. Zdravý rozum a kritické myšlení všech. Pokud totiž nadále některé věci necháme být a nebudeme o nich uvažovat a hodnotit je (s vědomím toho, že náš názor může být chybný), jakákoliv změna je vyloučena.

Dovolil bych si to demonstrovat na jednom konkrétním případě, a sice na široce medializované otázce odměny advokáta u bagatelních sporů. Všichni vědí, že velký počet občanů se dostává do neřešitelných existenčních problémů, kdy jedním z faktorů k těmto problémům přispívajícím, jsou úroky, úroky z prodlení a náklady řízení (odměna advokáta protistrany). Faktem je, že spousta občanů neuvažuje vůbec, nebo příliš optimisticky, spousta nerozumí psanému textu a spousta textů je napsána tak „dokonale“, že jim nerozumí nikdo a pokud jim „správně porozumí“ až soud, bývá pozdě. V důsledku toho neustále roste počet sporů, kde rozhodující částkou není výše původní jistiny, ale úroky, úroky z prodlení a náklady řízení (jako vsuvku bych řekl, že ony náklady řízení nemusí být nejhorší, ale takový například 30% úrok u lidumilné banky dokáže také udělat svoje, o úroku z prodlení nemluvě – zde

se také různě posunuje judikatura). Každý asi souhlasí, že dluhy se mají platit, každý asi bude souhlasit, že každý věřitel by měl mít právo na odměnu (úroky) a na případnou „satisfakci“, pokud něco nejde tak, jak mělo (úroky z prodlení, smluvní pokuta) a právo dostat zpět, co ho to stálo (náklady řízení).

No a v tomto konkrétním případě soud prvního stupně rozhodl, že se podívá podrobněji právě na náklady řízení. Občanský soudní řád přiznává právo na náklady potřebné k „účelnému“ uplatňování práva a soud dospěl k závěru, že vzhledem k tomu, že žalovala společnost, která

- se zabývá vymáháním pohledávek
- v představenstvu má advokáta

nemá tato společnost právo na odměnu advokáta, neboť si společnost měla zajistit vše vlastními silami (spor je navíc opakující se, jednoduchý, apod.).

Vzhledem k tomu, že se jednalo o bagatelní spor, není proti němu odvolání přípustné, takže spor pravomocně skončil. Vzhledem k tomu, že takových sporů je více v řádech desítek tisíc, a dalo by se tak takový spor považovat za celkem zásadní a i s ohledem na podobné typy sporů, věc doputovala k Ústavnímu soudu – návrh podal pochopitelně ten, kdo prohrál, tudíž ten, komu nebyly náklady řízení přiznány. No a Ústavní soud rozhodl tak, jak by se s ohledem na skutečnost, že jde o rozhodnutí bagatelní, navíc pak „pouze“ o náklady řízení, dalo předpokládat – ústavní stížnost odmítl. V odůvodnění se pak Ústavní soud podrobně zabýval otázkou práva na spravedlivý proces a pravidla „de minimis“ ve vztahu k nákladovým výrokům a s ohledem na četnost bagatelních sporů dospěl k závěru, že je na místě tvrzení stěžovatele z pohledu ve vztahu k právu na spravedlivý proces, podrobit přezkumu. Zde pak Ústavní soud uvedl, že možnost přezkumu rozhodnutí obecného soudu ve věci nákladů řízení soudem Ústavním by přicházela v úvahu pouze u procesního excesu v rozhodnutí obecného soudu, kdy by takovýto exces neměl jen povahu běžného porušení podústavního práva, ale jednalo by se o „extrémní rozpor s principy spravedlnosti“.

Ústavní soud pak ve vztahu k tvrzení navrhovatele, že postup obecného soudu je projevem extrémní libovůle při aplikaci zákonných ustanovení a v rozporu s principem spravedlnosti uvedl, že „pokud občanský soudní řád ponechává otázky nákladů řízení, včetně posouzení jejich účelnosti, úvaze obecných soudů, a ty v jednotlivých případech přihlíží ke konkrétním okolnostem případu a své úvahy dostatečně odůvodní, nelze jejich postup z hlediska základních práva a svobod považovat za svévolný ani nepřiměřený“. No a protože nalé-

zací soud v ústavními stížnostmi napadených rozhodnutích tyto ústavně relevantně odůvodnil, nelze tato rozhodnutí označit za „svévolná“.

Tady by stačilo skončit, pokud by ale veřejná prezentace výše uvedeného rozhodnutí ve sdělovacích prostředcích nebyla diametrálně odlišná od toho, co jsem uvedl. Dle mého názoru totiž Ústavní soud neřekl, že v bagatelních sporech není možné přiznat náklady řízení bez dalšího, ale že v případě, pokud náklady řízení nejsou účelně vynaloženy, je možné tyto nepřiznat, to ale pouze v případech, je-li důvod nepřiznání nákladů řízení řádně odůvodněn.

No a tím se velkým obloukem dostávám k samému počátku mého pokusu o úvahu o určité zahlcenosti soudů. Soudy prvních stupňů obecně nevědí co dříve, to pak i s ohledem na elektronické platební rozkazy, které ve značném rozsahu končí tak, že se nepodaří platební rozkaz doručit a ve věci se jedná běžným způsobem, což poněkud uniká ve statistikách. Elektronické platební rozkazy pak ve značném, možná převažujícím, rozsahu nejsou bagatelní spory, byť jsou za tyto skoro považovány. Takže elektronický platební rozkaz, který se „neujme“, mnohdy pokračuje ne až tak jednoduchým sporem. K tomu pak je třeba připomenout snahu převést k soudům agendu ČTU. No a teď se posunuje pohled i na náklady řízení.

Výše uvedené rozhodnutí Ústavního soudu totiž znamená, že aby bylo možné posuzovat otázku účelnosti vynaložených nákladů, je třeba posuzovat, kdo žaluje, čím se zabývá, kolik toho žaluje, jak je složitý spor, zda má, či nemá zaměstnance, jaké má zaměstnance, proč nemá zaměstnance s právní kvalifikací, apod. Rozhodně zajímavé pak bude posuzování toho, zda je spor ještě natolik jednoduchý, že advokáta není třeba, či nikoliv. Zajímavým bude i třeba posuzovat, zda nebyl zvolen advokát příliš drahý, resp. advokát, u kterého výše jeho odměny není v přímé úměře k jeho schopnostem. A samo posuzování schopností advokáta pak již v takovém případě bude samo otázkou pro sebe. Nebo jsem se již dostal příliš daleko? V každém případě pokud chci něco odůvodnit, musím mít co. Abych to „něco“ měl, musím získat odpovídající informace. Získání odpovídajících informací pak samozřejmě stojí nějaký čas. No a základním problémem je, že čas je přesně to, co soudy prvních stupňů nemají.

Byl bych nerad, aby někdo dospěl k závěru, že současný stav výše přísudků považují za odpovídající (současný vývoj na trhu obchodu s přísudky a příslušenstvím považují za více než nebezpečný a vysoce negativní důsledek se ve společnosti teprve asi začnou objevovat, bylo by to ovšem na samostatné téma), důsledky rozhodnutí Ústavního soudu mě ale lekají. Rozhodnutí samo o sobě chápu a myslím, že

mu rozumím. Problémem ovšem je, zda jsme schopni opravdu garantovat realizaci všech ústavních práv v optimálním rozsahu. Je sice hezké, že vrcholné instituce fungují a jsou schopny pojmenovat problém, otázkou pak ale je, co dělat s potopenou částí ledovce, kde problémy vznikají. Pokud totiž neakceptujeme, že práce v určitém rozsahu a v určité kvalitě něco stojí, nemáme šanci na jakékoliv zlepšení. Jeden můj kolega říká, že není možný knížecí proces v otrocké společnosti a jakkoliv to zní drsně, nelze to zcela pominout. Buď totiž chceme dokonalé restaurace pro všechny, nebo závodní stravování. Není ale dlouhodobě možné vydávat závodní stravování za dokonalou restauraci. Buď pak restauraci degradujeme, nebo neustále budeme žádat kvalitu v podmínkách, ve kterých ji prostě nelze docílit. Není to nic příjemného, ale je to tak, a čím dříve to vezmeme na vědomí, tím lépe. V každém případě, pokud máme jen na závodní stravování, je nejvyšší čas toto společnosti sdělit a zároveň také odpovídajícím způsobem definovat, co jsou základní životní funkce a co jsou kosmetické vady. Je celkem jasné, že základní životní funkce musí zajistit vždy i závodní stravování, tomu je ale potřeba pro to vytvořit podmínky, a nikoliv po něm chtít vše a být překvapen, že výsledky jsou jiné. ●

Mgr. Jaroslav Vaško

MAZDA. ODVÁŽNĚ JINÁ.

mazda

DOKONALE ZVLÁDNUTÉ ŘEMESLO SE PLATILO ZLATEM. TEĎ UŽ NEMUSÍ.

Co se může naučit výrobce automobilů od tvůrců tradičních japonských mečů? Přece dokonalé zvládnutí řemesla. Stejně jako tradiční řemeslná dovednost „Takumi“ je i výroba aut věcí umu a citlivého přístupu ke každému detailu. Japonští mistři si předávali své zkušenosti z generace na generaci. Každý skutečný mistr přece vždy usiluje o rozvoj svých dovedností. A stejně tak se zdokonalují zaměstnanci Mazdy. Sledujte celý příběh na mazda.cz/pribehy.

Mazda se v celé své historii vzpírala konvencím a šla vlastním směrem, hledala originální řešení a přistupovala k vývoji vozů neotřele. Výsledkem je dokonale řemeslně zpracovaný vůz, promyšlený do každého detailu a s bohatou výbavou. A za cenu, kterou rozhodně nečekáte.

MAZDA6

Mazda6 SDN CE 1.8

zvýhodnění

120 000 Kč

cena

již od 449 900 Kč

Kombinovaná spotřeba: 5,2-8,1 l/100 km, emise CO₂ 138-188 g/km.

AUTO PALACE SPOŘILOV S.R.O.,
NA CHODOVCI 1, 141 00 PRAHA 4,
TEL.: 296 574 334, 343, 852

AUTO PALACE BRNO S.R.O.,
ŘÍPSKÁ 22, 627 00 BRNO-SLATINA
TEL.: 515 808 111

WWW.AUTOPALACE-MAZDA.CZ

Trestním právem k věčnosti

Nevyhnu. Jako profese, přirozeně. Přečetl jsem si zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a pocítil hřejivý dotek vlastní důležitosti. Nynější a zejména budoucí.

To bude mazec. Pochtívání Unie, abychom stíhali právnické osoby, se dalo odbýt pár paragrafy, které by z obchodní společnosti udělaly trestance, jen kdyby její tanker, řízený rukou zcela ožratého kapitána, najel v Praze do Vyšehradské skály. Nebo tak něco. Leč zákonodárce ve své moudrosti tal širočinou. Jestli to půjde hladce, budou české kriminály za pár let plně eseróček a akciovek. A zatím nic nenasevďuje, že by to hladce jít nemělo. Lid je stejně udatý jako kdykoliv předtím, mnozí častěji píšou trestní oznámení, než si čistí zuby, a minimálně od dob šibenických vrchů má lid z každého odsouzení pořád stejně velkou radost. Jistě, lze připustit, že zákon se dá vykládat a zejména aplikovat střízlivě. Ovšem stěží v komunitě, která je schopná se kolektivně předávkovat čímkoliv. Vepřovou, politickým populismem nebo spotřebitelskými úvěry. Třeba představu, že utajený svědek je divoká karta, se kterou se dá přebít jakákoliv důkazní nouze, musel naši justici vytlouct z hlavy až ESLP. Pročež není moc důvodů věřit ve střídmou aplikaci zrovna tohoto zákona.

Když se dříve spustil pan profesor se slečnou studentkou, co jí už sice bylo patnáct, leč jako školačka byla na pana učitele závislá, měl vilný pedagog malér a škola ostudu. Teď jsou šance vyrovnány. Výhradně na úradku policisty záleží, jestli odstíhá jen učitele nebo i slavnou školní budovu.

Jádro pudla je v seznamu trestných činů, kterých se právnická osoba může dopustit. Mnoho počítáno, je jich sedmdesát osm a je mezi nimi i sexuální nátlak nebo pohlavní zneužití. Což jsou, jak jistě uznáte, typické korporátní zločiny. Právnická osoba se tak může v roli sexuálního agresora ocitnout, dospěje-li policejní orgán k přesvědčení, že smilstvo v biologickém kabinetě bylo vykonáno jejím jménem, v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti. To předpokládá dvě skutečnosti. Jednak zákonem definovanou pozici fyzického pachatele, třeba člena statutárního orgánu, ale taky zaměstnance či osoby v podobném postavení. A pak přičitatelnost. Přičitatelnost je institut, který může spolehlivě zatáhnout do maléru jakoukoliv právnickou osobu. Té lze totiž delikt přičítat, byl-li spáchán například proto, že zaměstnanec dostal pokyn nadřízených anebo k němu došlo kvůli tomu, že orgány právnické osoby neprovedly taková opatření, která měly provést podle jiného právního předpisu, nebo která po nich lze spravedlivě požadovat. Zejména zanedbaly povinnou nebo potřebnou kontrolu anebo neučinily nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu. Což je skoro doslovná citace § 8 odstavce 2 zákona. V našem modelovém případě bych přímou direktivu k sexu s žactvem skoro vyloučil. Asi ani v klášterních školách to nejde takhle napřímo. Ovšem spekulací policie o tom, že prevence smilstva pedagogů s žactvem byla hanebně zanedbána, žádná omezení zákon neklade. Je to zkrátka jen na tom, co si kdo představi pod pojmem „spravedlivě požadovat“.

Takhle vypadá základní schéma, které lze rozehrát na sedmdesát sedm dalších způsobů. Kromě těch sexuálních je to pelmel jiných. Od podvodů všeho druhu, daňových deliktů, přes trestné činy v oblasti veřejných zakázek, veřejné soutěže a dražby, deliktů proti životnímu prostředí a přírodě obecně, úplatkářských jednání až k trestným činům takzvaně ex-

tremistickým. A mnoho jiných. U lečehos si s menším či větším vypjetím fantazie dokážu představit, jak to právnická osoba, takřkajíc kolektivně, dokáže. Typicky u korupčních deliktů nebo činů ohrožujících životní prostředí. Ale jak třeba dá právnická osoba křivou výpověď mi jasné není. Zákonodárce zřetelně doufá, že orgány činné v trestním řízení budou kreativnější. Prostě vypadá to, že po éře legislativních pokusů na lidech, která ostatně ještě neskončila, přichází éra obdobných pokusů na právnických osobách. Ale ani fyzické nemusí přijít zkrátka. Jednak je možno stíhat za jeden skutek jedny i druhé současně a kromě toho statutáři obchodní společnosti mají povinnost vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře. Obdobně jsou na tom obecní zastupitelé. A když odstíhají „jejich“ právnickou osobu, není to zjevný důkaz, že porušili své povinnosti při správě cizího majetku?

Vypadá to poněkud hrůzně, ale netřeba propadat panice. Svého času dokázal národ přežít i heydrichiádu, takže naděje by tu byla. Věc by dokonce mohla mít i kladné stránky. Třeba když se podaří soudružce Semelové, což je ta poslankyně za KSČM, co ulitává na masových vrazích tu i cizozemských, adorací některého z nich přivolat na rodnou stranu trestní stíhání. Třeba za projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka nebo popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia. Partaji by to padlo a slušelo a ještě by se dalo říct, že zákon o trestní odpovědnosti právnických osob může být i užitečný. ●

JUDr. Tomáš Sokol

Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

Brož
Sokol
Novák

Advokátní kancelář

www.akbsn.eu

FONDÉ EN 1743

MOËT & CHANDON
CHAMPAGNE

SCARLETT JOHANSSON, MAISON MOËT & CHANDON, ÉPERNAY FRANCE

Jak získat veřejnou zakázku

Tuto otázku si klade mnoho podnikatelů i podnikatelských subjektů stále častěji. Tím spíše, když si přečtou noviny nebo pustí zprávy v televizi, pokud jsou ovšem nadáni smyslem zvaným zrak a jsou gramotní, což u řady podnikatelů a subjektů v podobě právnických osob naráží na jistá úskalí, protože negramotný podnikatel je bezesporu fenomén, s nímž se lze občas setkat, na druhou stranu právníká osoba-společnost se schopností vidění je jev vcelku nevídaný. Zpátky však k novinám a médiím (s výjimkou spiritistických) obecně – podle počtu rozebíraných skandálů ohledně některých veřejných zakázek lze s velkou dávkou pravděpodobnosti usuzovat, že veřejné zakázky skutečně existují a nejde o jakýkoliv mýtus, o jehož existenci se vedou nikdy nekončící spory. Považujme tedy skutečnost, že veřejné zakázky existují, za skutečnost prokázanou, byť jsme dosud neprokázali vůbec nic, ale tento drobný trik nás posune o kousek dál k cenným úvahám na shora nadepsané téma, jímž se opravdu hodlám zabývat a které považuji za dostatečně zajímavé pro nejšířší okruh podnikatelských snůlů všeho druhu, právníky nevyjímaje.

Cesty k veřejné zakázce jsou rozmanité a přede mnou budiž řečeno, i trnité. V prvé řadě je třeba vysvětlit, co to vlastně veřejná zakázka je. Veřejnou zakázkou je plus mínus zakázka, která se realizuje na základě smlouvy zadavatele s jedním nebo více dodavateli na dodávku prací nebo služeb, což je myslím dostačující pro pochopení toho, o čem tu běží. Na rozdíl od skutečných právních expertů, kteří jsou schopni nalézt právní předpis, upravující tuto problematiku, a navíc dokonce opsat jeho značnou část a ještě připojit pár ne vždy vlastních názorů díky všelému zvanému literatura a judikatura, nemám takto přehnané ambice a spokojím se jen s výše uvedenou definicí, která je samozřejmě nedokonalá a zasloužila by si více té nejřádnější péče, čehož si jsem vědom, ale ve snaze o stručnost se spokojím s definičním minimem. Navíc se nehodlám pouštět do tradičních rozborů pojmů a marnit tak opět drahocenný účtovatelný čas Vás, milé kolegyně a kolegové, takže jen zkratkovitě – zadavatel je ten, kdo mně může přinést práci v podobě zakázky a následně mi zakázat vše, co ho napadne, tedy potencionální chleboďárce, klient, mandant, pán a víládce, dodavatelem jsem já, pokud budu něco dodávat, čili budu vybrán, poctěn, obšťastněn, vyvolen a následně

smluvně podchycen. Řeč je o veřejných zakázkách, tedy takových, které jsou veřejně přístupné, opakem jsou zakázky veřejně nepřístupné (neplést s filmy), tedy takové, kde by nebylo v zájmu zadavatele, aby se o nich někdo dozvěděl. Usuzuji, že jde o zakázky, které zadavatel nechce zadat nikomu z okruhu veřejnosti, ale jen z okruhu svých příbuzných, kamarádů apod., tedy z okruhu soukromého, do něhož nikomu nic není. O tomto okruhu mně naneštěstí není nic známo, ačkoliv zřejmě představuje hlavní část zakázkového byznysu, a tak mi nezbyde, než setrvat u původního tématu veřejných zakázek.

Výhodou veřejných zakázek je fakt, že se o nich může dozvědět každý. Je nutno proto se pohybovat co nejvíce na veřejnosti, zviditelňovat se a doufat, že na nějakou zakázku člověk natrefí. Je přitom známo, že někteří podnikatelé v honbě za zakázkami již ztratili veškeré soukromí a na veřejnosti se vlastně pohybují non-stop. To považuji za obdivuhodné, protože pohyb non-stop je z mého pohledu velmi vyčerpávající a v určité fázi se nemohu zbavit přesvědčení, že se takový pohyb musí zákonitě změnit z non-stop na stop, ale tato má podezřavost by v konečném důsledku musela nevyhnutelně vést k velmi nízké pravděpodobnosti získání veřejné zakázky, a tak nemohu vyloučit, že se mýlím. Zmínění nonstopátoři, jímž se někdy přezdívá i lobisté, míří většinou hodně vysoko, což ostatně odpovídá termínu tenisového úderu, z něhož je odvozeno. Jakkoliv se může zdát lákavé být jedním z těchto čiperných tvorů, nezávidíte jim. Jde o lidi (můžeme jim snad takto rovněž říkat), kteří jsou neustále nuceni udržovat styky na vysoké úrovni se všemi potencionálními zadavateli všech zajímavějších či lukrativnějších zakázek, a to ve dne v noci. Navíc nejen se zadavateli, ale hlavně jejich poradci a poradci jejich poradců a těmi, kteří se za ně vydávají a jichž je neskutečná spousta. Jak se zdá, toto patrně není cesta, která by byla příliš lákavá pro většinu zakázekchtivců, kteří nejsou ochotni přinášet oběti tohoto druhu a zcela rezignovat na dosavadní soukromý život. Přitom lze mluvit o velikém štěstí, že existuje jen několik ryze lobistických firem, což platí i pro trh právních služeb, které si na českém trhu jsou schopny rozdělit velkou část, nicméně ne všechny zakázky a tak jich několik málo ještě ve všech odvětvích zbývá pro tisíce jiných naivních soutěžitelů. A to je dobře, protože konkurence je potřebná a lobistické firmy si uvědomují, že nemohou získat 100 procent všech

veřejných zakázek. Ostatně i v přírodě existuje podobný zákon – když lvice uštvě svou kořist a nakrmí sebe i svá mláďata a další členy smečky, tak ještě zbyde na hyeny, supy, mravence a další malé hladovce. Někomu se sice může zdát na první pohled trochu unfair, že úzká skupinka si opakovaně přivlasťuje větší množství veřejných statků (soudružko učitelko, omlouvám se Vám, množiny skutečně nebyly totální blbost, jak jsem léta tvrdil), ale to není žádná novinka, vřdyt s tím již počítali Marx s Engelsem, tak proč se protivit zákonům ekonomiky?

Chceme-li tedy získat veřejnou zakázku, smířme se s tím, že musíme začít víc lobovat, tedy se rozpohybovat a družít se správnými zadavateli. Nejjednodušší družení je s druhem či družkou, majícími kompetenci rozhodovat o jakémkoliv veřejné zakázce. Jak se družít není asi vhodné zde příliš rozebírat, bude to jiné s druhem i družkou a záležet bude i na orientaci družících se, protože při ignorování správné orientace bychom asi skončili zcela dezorientovaní s prázdnými rukama. Při předpokládaném počtu veřejných zakázek, jehož množství by mělo být snad vyšší než malé, je ovšem pravděpodobnost nalezení či střídání takového množství družek či druhů spíše iluzorní a bude třeba se orientovat i na vzdálenější jedince. Skvělou a v naší zemi užasně fungující metodou je přítel z mládí, nejlépe spolužák, ideálně takový, jemuž jsme dávali opisovat, dělili se s ním o svačinu, kamarádku, zvali ho domů na babiččiny buchy, sportovali s ním a ještě lépe – opjeli se. Takové vzpomínky zůstávají nesmazatelně vepsány do srdcí i jater kamarádů a je již notoricky známo, že tento způsob se u nás výtečně osvědčil. Závistivcům se to sice nelíbí, ale v kamarádství nade vše je stále cosi povznášejícího a věrní přátelé jsou jistě něčím povznášejícím na rozdíl od nevěrných manželů. A ruku na srdce – budete-li chtít světit někomu něco cenného, vyberete si kamaráda, anebo někoho úplně cizího? Myslím, že je odpověď jasná. Obdobně při obsazování funkcí dáte přednost známému před neznámým, známosti s půvabnou sexy modelkou před ohyzdnou satorií a ženy zase mužnému movitému sexy idolu s mozkem (mozek není vždy podmínkou s výjimkou jediného tuzemského sexy mozku) před upoceným chudým pracujícím. Máme-li dokonce díky té vůbec nejšťastnější shodě náhod spolužáka u hodně významného zadavatele, nemusíme se ani příliš štvát za menšími rybkami, protože jedna energeticky bohatá velryba

nás nasytí lépe než tuny sardinek. Minimálně do doby, než je ulovena a přemístěna do jiných vod. Pak nezbyvá, než se vydat na další lov.

Samostatnou kapitolou je korupce při zadávání veřejných zakázek, o níž se občas spekuluje, ale tato kapitola by sama o sobě měla rozsah sebraných spisů vybraných filozofů, a proto si zaslouží zvláštní pojednání někdy příště, i když již nyní nelze vyloučit, že jde možná o problém, který se v naší zemi ani nevyskytuje a podle denního tisku z doby nedávné se spíše zdá být problémem v jiných zemích, zejména ve Švýcarsku, kde vyšetřovatelé právě nějakou korupční kauzu vyšetřují.

Poněkud náročnější je situace, kdy nemáme druhku, druha, spolužáka či kamaráda u zadavatele. V takovém případě se sice nic moc neděje, protože se ve většině případů o vyhlašované zakázce stejně nedozvíme, i kdybychom si ušoukali podrážky či vyhaslý zrakem kontrovali všechny příslušné weby, ale existuje malá pravděpodobnost, že si přece jenom sporadicky povšimneme, že se lze ucházet o jistou veřejnou zakázku, u níž lhůta k podání nabídek stále běží. Sám jsem se s takovou ještě nikdy nesetkal, ale jeden z mých kolegů mi o ní vyprávěl a snad neprozradím žádné tajemství, když napíšu, že měl oči plné slz dojetím. Mou gratulaci nicméně odmítl jako nezaslouženou, protože údajně nakonec stejně neuspěl, byť nabídku podal v požadované písemné formě, ale nevěšil si, že další podmínkou bylo drobně natištěné upozornění (o velikosti písma jednoho mikromilimetru), že písemná forma bude zachována, pokud je text vyplněn na psacím stroji Consul, typ 4510, nikoliv na PC.

Nehledě na předchozí skeptický pohled na realnost Vašich šancí není ovšem třeba házet flintu do žita a nezbyvá než věřit, že se o nějaké zakázce dozvíte s dostatečným časovým předstihem tak, abyste měli možnost vypracovat nabídku, většinou čítající poměrně obsáhlé množství stran. Současně je třeba upozornit, že někdy jsou podmínky účasti poměrně náročné a může se zdát, že časový prostor pro vypracování nabídek není dostačující, ale vše je relativní. Lze tak např. přisvědčit námitkám v případě, kdy je lhůta příliš krátká, zejména kratší než jeden den, anebo naopak lhůta příliš dlouhá v řádech desítek let. Rovněž požadavek na vypracování dokumentace v podobě hotového projektu, který je předmětem zadání a současné zaplacení nevratné kauce ve výši mnoha milionů Kč není nejlepší řešení pro zájemce o zakázku, ale je aspoň vyváжено výhodou pro zadavatele, který si díky tomu leckdy výrazně vylepší své hospodářské výsledky.

Nyní pár vět k tomu nejvýznamnějšímu – tedy obsahu nabídky. Obsah nabídky je nesmírně důležitý a měl by být uschován v obálce, aby si ho nemohl přečíst každý, komu se zamane. Obálku je nezbytné zalepit, přičemž existují dva základní způsoby. První z nich vyžaduje olíznout jazy-

kem lep, který je umístěn – zde pozor – na vnitřní straně obálky, nikoliv vnější. Lep sám o sobě není nijak zvlášť chutný ani výživný, ale rozhodně nejde o jed za účelem snížení počtu uchazečů o veřejné zakázky, jak se občas traduje. Druhý způsob je jednodušší – vnitřní strana obálky je opatřena odlepovacím proužkem, pod nímž je uschován lep a po jeho odstranění (rozuměj proužku, ne lepu!) se stránka s lepem (ve tvaru plachty) přitiskne bez olizování na protější stranu (ve tvaru obdélníku) a dojde k zalepení obálky (za předpokladu, že jsme včas vytáhli prsty, pokud ne, tak jsme někomu sedli na lep). Před tímto úkonem je ovšem nutné do obálky vložit onu nabídku, kvůli níž se o veřejnou zakázku ucházíme!

Co tvoří obsah nabídky záleží na zadavateli, který si libovolně a často iracionálně určuje, co chce, a pokud je to alespoň trochu možné, také osobu dodavatele, od níž by rád získal to, co chce. Při pozorném čtení podmínek lze poměrně rychle vyvodit závěr, zda je zakázka šita na míru nám, anebo není. Uvedu příklad. Pokud jsme jediná firma v republice, která vyrábí plastové automobily, a požadavek zní na dodávku PVC nových vozidel od výrobce, tak máme dozajista téměř vyhráno, tím spíše, když se předem dohodneme s výrobcem dětských plastových modelů, kterého podmínky rovněž nevylučují a navíc máme jistotu, že zakázkové řízení nebude zrušeno kvůli jediné nabídce. Život ovšem není procházka růžovým sadem, a tak je předchozí příklad spíše z oblasti sci-fi. Daleko pravděpodobnější jsou situace, že námi nabízená vozidla nesplní zásadní kritéria typu barvy vozů, vnitřních zrcátek, počtu v minulosti prodaných kusů zadavateli či členům jeho statutárních orgánů a jejich příbuzných v pokolení přímém i nepřímém, velikosti lékárníčky, počtu vroubků na pneumatikách, barvy kapaliny v ostřikovačích, sponzorování vybraných dětí apod. U advokátních služeb bývá kamenem úrazu počet obdržených veřejných zakázek od stejného zadavatele jako nejvýznamnější kritérium a k tomu další, neméně významná, např. počet advokátů (v dělení na blond a neblond či svobodně, vdané a šťastně), počet advokátů (v dělení na Bond, ne Bond a dále juniorně dynamičtí mladí, seniorně zkušení nemladí a neproduktivní zbytek), velikost kanceláře v m² celkově a podle jednotlivých místností, výše nájemného za rok, den a hodinu, stáří budovy, v níž firma sídlí, počet talárů, kvalita nabízené kávy a v neposlední řadě i sazba za nabízené služby. Poslední bývá často v podmínkách úmyslně málo specifikovaná, aby ji bylo možné při hodnocení nabídek účelově přizpůsobit a k sazbě tak vždy přiřadit veličinu času dle potřeby. Takto lze docílit, že při nabízených třech sazbách ve výši 2000, 3000 a 4000 se ukáže nakonec nejvýhodnější nabídka č. 3 s nejvyšší sazbou, protože při vyhodnocování a troše interpretačních schopností výběrové komise je logické, že sazba 4000 za 2 hodiny a 2 minuty je jednoznačně výhodnější než původně nabízené 2000. Další skvělou variantou je dosazení měny, která je slabší než Kč.

Pokud někdy sebelepší snaha nepomůže k tomu, aby byl vybrán ten jediný správný uchazeč, nezbyde, než veřejnou zakázku zrušit a vyhlásit časem novou s lépe nastavenými podmínkami.

Posledním, nejjérovějším způsobem výběru uchazeče je výběr za pomoci nikdy neselhávajících metod jako rozpočítávání, losování atd. První způsob je jednoduchý a nenáročný, vybraný člen ukazuje na jednotlivé obálky (rozlepené) a postupně, s jasnou artikulací, rozpočítává:

„Ententyky, dva špalíky, čert vyletěl z elektriky, bez klobouku bos, natloukl si nos. Byla boule veliká, jako celá Afrika!“ (Poznámka – elektrikou je myšlen prostředek městské hromadné dopravy – tramvaj, dříve zvaná elektrika, jak se ovšem říkalo i elektrickému proudu. Pak nastávaly žertovné situace, kdy třeba člověk potkal kamaráda a ptal se ho: „Na co tady čekáš?“ „Na elektriku!“ A bylo zaděláno na záhadu, jestli dotyčný čekal na tramvaj, anebo zda mu pustí proud. Takto legračních historek bylo samozřejmě nepřeberné množství, ale i tato jediná snad dokumentuje, v jak veselé době se dříve žilo). V dnešní době by bylo samozřejmě možné rozpočítávat moderněji, třeba v duchu černokronikového charakteru všech hlavních televizních zpráv ... „Ententyky, dva chlápky, vytáhli zpod tramvaje, to chyba je, to chyba je, měli trochu v hlavě, teď jsou na tom chabě“, ale některé tradice jsou roztomilé a osobně se přimlouvám za kontinuitu tradičního rozpočítávacího procesu. Důležité pravidlo při rozpočítávání, které je nutno dodržovat – rozpočítává se tak dlouho, dokud je to nutné, resp. dokud se neukáže prstem (případně tužkou nebo ukazovátkem) na uchazeče, který má být vybrán. Některá pravidla omezují čas rozpočítávání určitým počtem dnů, protože existují případy, kdy fyzický odpad jak rozpočítávající, tak vybraný uchazeč. Neméně skvělou metodou je výběr losováním, přičemž i zde zadavatelé často neponechávají nic náhodě, ať již najímáním zručných skořápkářů ze zemi bývalého východního bloku, anebo drobnými úpravami losovacích zařízení, vkládáním do osudí jediného čísla na všech lístcích (metoda používaná dlouhá léta při volbách) a dalšími drobnými triky, které mají na pomoci výběr té nejkvalitnější nabídky.

Shora naznačené způsoby výběru by se mohly jevit na první pohled některým nezúčastněným stranám jako zmanipulované, ale díky statistikám asociace ZPZ (Zadavatelů povitých zakázek), která povinně sdružuje všechny tuzemské zadavatele, je nade vše pochybnost, že v posledních letech nebylo prokázáno ani v jediném případě, že by někdo s nějakou zakázkou jakkoliv manipuloval a ani v této souvislosti nebyl vyměřen či zaplacen jakýkoliv manipulační poplatek v jakékoliv výši, což svědčí o kvalitě českého zakázkového prostředí. ●

JUDr. Josef Vejmelka, advokát
Vejmelka & Wunsch, s. r. o.

Europcar

FLEXIBILNÍ PRONÁJEM

Komfort, efekt, flexibilita
FLEXIBILNÍ PRONÁJEM

www.europcar.cz/flexibilni-pronajem

Martin Maisner:

„Právu, fotbalu
a politice v České
republice přece rozumí
každý. A specialisté
na informatiku
technického
směru obzvláště.“

JUDr. Martin Maisner, PhD. je předním a uznávaným odborníkem v oblasti práva informačních technologií, outsourcingu, alternativního řešení sporů a kybernetické bezpečnosti. Jako rozhodce nejdříve začínal s právem informačních technologií, kde je stále velice vyhledáván. Věnuje se ale i jiným oborům, a to v opravdu globálním měřítku. Na listě rozhodců je zapsán u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR v Praze, Londýně, i v Singapuru a v Dillí (kde proces zápisu právě probíhá). Působil ale jako rozhodce i jako právní zástupce u rozhodčích řízení také v Paříži, Ženevě a Curychu. Je členem celosvětové skupiny expertů v oblasti mezinárodních arbitrází MULTILAW Arbitration Team. Martin Maisner už od roku 1990 působí v advokátní kanceláři Rowan legal. Je nadšený amatérský muzikant. Jak sám říká, za poslední rok hrál veřejně sice jenom jednou, a to v rugbyové klubovně v Chráštaněch, ale plánuje věnovat hudbě (a hlavně blues) v budoucnu daleko více času.

Je měsíc prosinec. Jaký je Váš vztah k tradicím a tomu, co se na nás valí, tedy Vánocům?

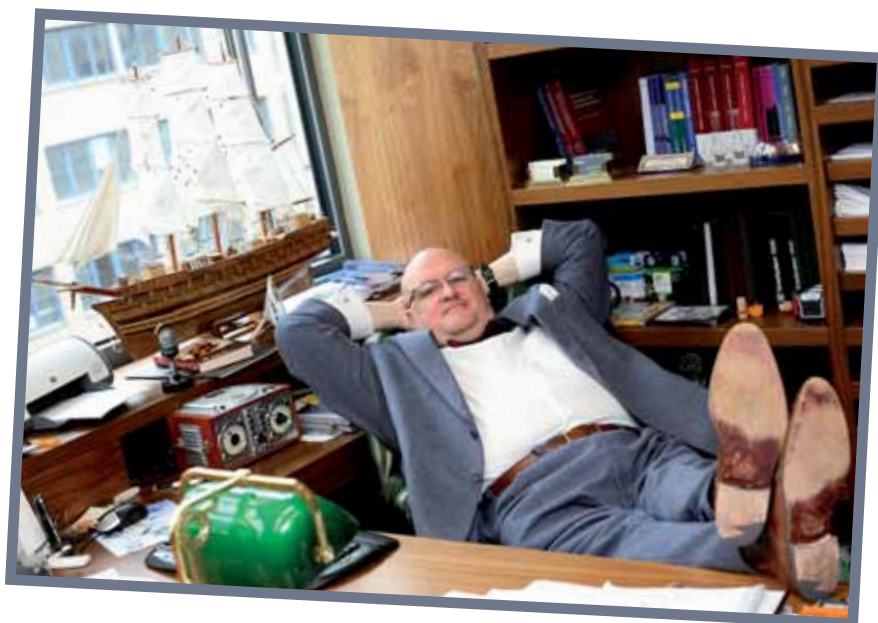
„Přes svůj vzhled, koničky a vystupování jsem konzervativní rodinný typ. To znamená, že k tradicím mám nejenom pozitivní vztah, ale ještě je navíc aktivně vyhledávám a udržuji, zejména v rodinném kruhu. Snažím se si je užít. Navíc u nás máme ještě v privátním světě tradice trochu komplikovanější, protože moje žena je Slovenka a katolička, zatímco já jsem z evangelického českého prostředí. Ona je původem z vesnice, já jsem rodilý Pražák a dítě betonové džungle. Tyto rozdílly nás ale vždycky spíše obohacovaly, než aby způsobovaly konflikty. V privátní sféře se tudíž vždy snažíme zvolnit a trochu si užít svátků, tradic a klidu. Prosincová nálada v profesní oblasti je úplně jiná. Všichni si vzpomenu na to, co se neudělalo a co by se mělo stihnout do konce roku. Takže, resty a konec lhůt. Na druhou stranu si všichni zpravidla více uvědomují svoje profesní vztahy. V prosinci přijde nejvíce pozvání na podnikový večírek, na oběd, kávu a tak dále. A vězte, nevěřte, prosinec má pořád jenom jednatřicet dní a ty se navíc zhušťují a zkracují.“

Takže toho máte v prosinci hodně.

„Myslím, že toho mají hodně všichni. Ale já si na rozdíl od jiných lidí nestěžuji, protože vím, že to nepomůže. Zaprvé nemám komu, všichni jsou na tom stejně. A zadruhé kdybych si stěžoval, tak bych z toho byl ještě otrávený. Já to беру tak, že je v prosinci nižší venkovní teplota a vyšší tempo.“

Jistě mě přesvědčíte o opaku. Ale vzhledem k Vašemu vztahu k tradicím mi lehce nesedí zaměření, kterému se profesně věnujete.

„Tradice není jenom to, že budeme všichni chodit ve slováckých krojích nebo spolu hovořit chodštinou. Tradice je spíš v tom, že máme

pořád tendenci dělat věci tak, jak nám říkala babička: „Buď to nedělej vůbec, anebo to dělej pořádně!“ Tradice je v tom, že lidské hodnoty zůstávají stejné a ne, že morálka odešla s internetem. Tradice já vidím v této vnitřní podstatě, ne v povrchním škatulkovém hodnocení čehokoliv. Jestli k tomu připočtu ještě stromeček a svíčky anebo slavnostní večeři, to jsou spíš prostředky, jak udržet tradici rodinného střetávání, kterou vidím jako daleko důležitější. A pokud jde o zvláštní charakter, toho, čemu se věnuji, tak tedy Vám rád prozradím, že ten charakter je zvláštní jen zdánlivě. Stejně jako se v určité době doprava přesunula ze hřbetu koně mezi čtyři kola, a z palub lodí na paluby letadel, tak i v případě informačních technologií se jedná jen o posun stejného tématu či základu v rámci nějakých technických para-

metrů. Vycházíme z toho, že co je za knoflíkem nebo tlačítkem u pračky a myčky nádobi, které máte doma, je počítač, který má vyšší kapacitu paměti a vyšší výkon než měl palubní počítač Apolla 11, které přistálo na měsíci. Tady je ten posun. Popravdě řečeno, podstata řemesla advokáta je, abyste stanovil pravidla pro dvě smluvní strany, a jestli se to týká výstavby pyramidy, nebo implementace počítačového programu, není až takový rozdíl. To jsou technika-lity. Pokud jde o spory, ty se řeší velmi podobně už asi čtyři tisíce let.“

Vy jste mluvil o sporech – a jedna z Vašich specializací je alternativní řešení sporů.

„No právě.“

Takže hledáte jiné, než se používají čtyři tisíce let?

„Efektivní řešení sporů má tři parametry. První je kvalita rozhodování, druhý je čas a třetí jsou náklady, tedy peníze, které jsou potřeba vynaložit na to, aby se ten, kdo se cítí poškozen, domohl spravedlnosti. V případech, že tyto tři parametry jsou při standardním řešení sporu z nějakého důvodu nevyhovující, tak jistě stojí za zamyšlení, jak se k té spravedlnosti dostat. Pokud je někdo zkrácen ve svých právech, tak je mu úplně jedno, jestli se to bude rozhodovat u soudu, u panovníka, duchovního, nebo jestli se k tomu použije jiný mechanismus. To důležité je, aby nějaká autorita, v případě, že strany nejsou schopné se dohodnout, řekla „je to tak a tak, ty učiníš to“. A aby za tím byla moc, která je schopná toho dotyčného donutit takové rozhodnutí respektovat. A to je princip řešení sporů.“

Pokud Vám to nebude vadit, všechny specializace, kterým se věnujete, shrnu pod pojem „právo informačních technologií“.

„Může být. Já jsem se ostatně například k tomu řešení sporů dostal přes informační technologie. Protože to, že tam spor trval dlouho a rozhodoval ho někdo, kdo tomu nerozumí, bolelo nejvíc. Když jsem hledal, kde řešit spory v informačních technologiích, tak jsem se dostal k alternativnímu řešení sporů a především k rozhodčímu řízení, jako k legitimní možnosti.“

Já bych se teď vrátil na úplný začátek. Jak jste se k tomu oboru vlastně dostal? „Náhodou, jako vždy. V roce 1990...“

Mimochodem, to je rok, kdy jste začal působit v Rowan Legal...

„Ano, i když ta historie je trochu složitější... Já jsem se samozřejmě právem živil i dříve. Po škole jsem začínal na národním výboru, protože taková byla doba. Neměl jsem ani červené knížky, ani známé, ani takový politický profil, abych nastoupil na ministerstvu zahraničí nebo abych pomýšlel na to, že bych mohl nastoupit k soudu. Takže jsem začal na ONV (obvodním národním výboru) v Praze 5 jako úředník a poté jsem se přes různé peripetie dostal na pozici podnikového právníka. V roce 1990, kdy byla zákonem advokacie prohlášena za privátní a otevřenou, tak jsem si splnil sen. Já jsem asi od čtrnácti let chtěl být advokát a bylo to pro mě před rokem 89 asi tak stejné přání, jako kdybych se chtěl podívat na Mars. A tenkrát, na přelomu let 1990 a 1991, se na mého kolegu obrátil jeho spolužák, který byl shodou okolností ve firmě, která se zabývala dovozem počítačů a tiskáren. Ten kolega byl ale dlouhodobě v zahraničí, a tak to spadlo na mě. Zjistil jsem nejen to, že právní problematice informačních technologií nic nevím já, ale že o tom nic neví ani v místech jako je Silicon

Valley a podobně. Zkrátka a dobře obor práva IT by tenkrát úplně v plenkách.“

Celosvětově?

„Ano. To byla ta výhoda, že právo IT bylo v té době nevyvinuto nekodifikováno a nevyzkoumáno celosvětově. Jakkoliv technicky na tom byly některé státy o něco lépe než Československo, tak právně tu v této oblasti moc velké rozdíly nebyly. Když se podíváme na právní úpravu finančních trhů a cenných papírů, tak na rozdíl od České republiky se tím ve Spojených státech nebo v západní Evropě kvalifikovaně zabývají sto let. My se tím zabýváme

samozřejmě žargon, budete jednat primárně s lidmi, kteří jsou exaktní. Právní argumentace jim nebude vyhovovat. Nedávno jsem slyšel, že právo není matematika a nedá se spočítat. V tom je trochu problém. No a právu, fotbalu a politice v České republice přece rozumí každý a specialisté na informatiku technického směru obzvlášť. Říkají: Já jsem ten zákon četl a je to takto... Druhá věc je, že ve spoustě případů se tomuto oboru po stránce obchodní a smluvně-právní věnují spíše lidé s primárně technickým nebo matematickým vzděláním, než klasičtí právníci. Ničemu se nedivte – je to obor, který je naprosto fascinující.“

Dodnes je právní úprava informačních technologií spíše skoupá. Říká se, že právo je o krok za životem.

poněkud kratší dobu, protože nám historie nepřála. Právem informačních technologií se začali právníci zabývat všude na světě stejně, a to s rozšířením PC mezi prostý lid, takže jsme my – chlápci na vltavských březích – nebyli v žádné zvláštní nevýhodě. Byl to prostor, který byl nesmírně tvůrčí – a právník si mohl do značné míry vymyslet, jak bude příslušné smluvní vztahy strukturovat. To byla dobrá zpráva. Špatná zpráva byla, že nesměl na nic zapomenout, protože se – co do judikatury a jurisprudence – nebylo o co opírat a z čeho čerpat. Možnost tvořit tak byla zároveň nutností. Dodnes je právní úprava informačních technologií spíše skoupá. Říká se, že právo je o krok za životem. Až když je něco v životě problém, právo to začne upravovat. Bohužel informační technologie jsou o krok před životem. Někdo něco nejdřív vymyslí v rámci technologie, sekundárně se pro to hledá praktická aplikace v životě a životním stylu a pak se teprve moudří snaží, jakým způsobem to vložit do zákona. Právo je tak dva kroky za informačními technologiemi. A nikdy je nedohání.“

Má to i své záporů?

„Nevýhoda tohoto oboru je v tom, že se ho řada mých kolegů štítí. Říkají, že je to moc technické.“

A je to moc technické?

„Ne, ale nikomu to neříkejte. (smích) Je tam

Hovořil jste o tom, že ten obor byl celosvětově v plenkách. Možná i to byl jeden z důvodů, proč se Vám podařilo dělat rozhodce na tolika místech po světě.

„To mělo jen částečný vliv. Rozhodců s touto specializací je obecně velmi málo. Je řada rozhodců, kteří by se rozhodčímu řízení mohli věnovat i v jiných teritoriích, ale moc se jim nechce. Ať už proto, že neradi cestují, anebo že nejsou dost jazykově vybaveni. Anebo jim to připadá neefektivní, protože ne všechny spory jsou co do předmětu sporu obrovské a ne všechny spory jsou mimořádně honorované. Pokud se třeba s Českou republikou soudí Nomura, tak je honorář jistě zajímavý a i ten, kdo se toho účastní, může předpokládat, že na tom nezchudne. Řada našich sporů je honorářově ve stokorunových položkách. Obzvlášť, pokud se jedná o například doménové spory. K tomu, abyste se stal rozhodcem na různých místech, si musíte sednout, nastudovat místní pravidla, sepsat životopis, pořídit si doklady o vzdělání, praxi a zpravidla i nějaká doporučení od renomovaných celebrit v oboru (což může být problém, protože kolik lidí z nás zná profesorů na Harvardu, Stanfordu, Oxfordu, Cambridgi nebo podobných učilištích, že?) a napsat jim, že máte zájem. A pak – mělo by vás to bavit, protože to má i svoje stinné stránky. Nejsou to kauzy, kde si k tomu můžete vzít tým, který vám připraví rešerše, připraví hrubou argumentaci (eventu-

elně něco sepiše, a vy to jenom zkontrolujete). Jedná se zpravidla o činnosti, které musí člověk vykonávat osobně. Pro mne osobně je to dobře, protože jsem ve své podstatě příšerně líný, a proto si musím stavět různé schůdky a překážky, abych se udržel v otáčkách a aby moje mysl nezlenivěla.“

Vyhovuje Vám více to, že jste někde rozhodce na stálo anebo ty ad hoc případy?

„Když budete u stálého soudu v Haagu, tak tam budete mít kancelář a budete tam sedět. Ale to, čemu se věnuji, jsou případy, že si mne někdo vybral z rozhodců, anebo si Vás tu a tam někdo vybere i mimo seznam, protože jste ho zaujal. Ale nic není stálého. Jsou to vždy případy, kde jste jmenován do konkrétního případu u konkrétního soudu podle konkrétních pravidel. Nikdy to není „full time“ práce. Jiná pravidla, jiný případ a jiné prostředí je zajímavé. Samozřejmě, že člověk nadává: včera jsem měl jednání v Bratislavě, dnes a zítra jsem v Praze, potom letím na tři dny do Singapuru... Takže ano, cestování a přesezení z jednoho koně na druhého může někomu připadat jako rušivé a náročné. Když jsem se rozhodl, že se tomuto budu věnovat, tak jsem se také rozhodl, že si nebudu stěžovat na to, že dost cestuju. Protože to k tomu prostě patří. Kdybych se rozhodl být pilotem, tak si nebudu stěžovat, že hodně létám. Člověk samozřejmě může nadávat na všechno a v naší zemi k tomu máme už od hašteřivých Přemyslovců sklony.“

Takže jste stále v pohybu...

„U rozhodce, pokud se nerozhodne, že bude na jednom soudu, (třeba jako jeho předseda) tak musí počítat s tím, že to jsou nárazové práce. Dokonce ti nejlepší a nejslavnější rozhodci jsou zapsaní na několika soudech a nikde nejsou doma. K tomu mají řadu dalších aktivit. Není to tak, že jste jednou Vévoda Oranžský a proto sedíte v Oranžsku. Pokud jste advokát, i tak děláte pro různé lidi na různých kauzách. Jenže advokát je ve služebním postavení, slouží tomu, kdo si ho najal. Ale když si vás zvolí jako rozhodce, tak proto, abyste byl nezávislý, nezájatý a nikoliv, abyste hájil zájmy. Nezájatost se může promítnout i do toho, abyste dával pozor, aby byli nepodjatí i ostatní. V tom je velký rozdíl. A proto se mi strašně líbí být rozhodce. Tam jsem závislý jen na tom, co strany sporu prokážou a co říká zákon a co moje vlastní svědomí. Ale ne na tom, že mě platí Franta Flinta nebo Pepa Vomáčka.“

Musím říct, že na mě působíte tak, že Vás rozhodčí práce baví aktuálně daleko víc než advokacie. Možná je to tím, že se tomu nevěnujete tolik let.

„Aktivně se věnuji rozhodčímu řízení necelých deset let. Jak už jsem říkal, přišel jsem k tomu náhodou tak, že jsem potřeboval řešit spory

v informačních technologiích. Když spor trvá pět let, tak to v informačních technologiích znamená, že už nikoho nezajímá, jak dopadne, protože se většinou už ani ta technologie nepoužívá, je v kategorii „pazourek“. A protože spory samozřejmě byly i v oboru IT, tak jsem hledal cesty, jak z roští ven. A když jsem našel variantu alternativního řešení sporů resp. rozhodčí řízení, tak jsem zjistil, že je většinou dobrá i pro ostatní spory. Je to jako se všim. Rozhodčí řízení je dobrý sluha, ale špatný pán – kdybych to přirovnal k ohni. Pokud se používá špatně, pokud se zneužívá, ty následky jsou špatné.“

Probíhá Váš zápis jako rozhodce v Dillí a Singapuru. Vybral jste si to, předpokládám z pragmatických důvodů.

„Ano. K tomu jsem zase přišel díky náhodám. Singapur vůbec nebyl kvůli informačním technologiím, ale kvůli tomu, že se stále znovu potvrzuje, že čínské firmy mají zájem například stavět dálnice ve střední a východní Evropě. V případech, že by se tyto plány skutečně realizovaly a uzavíraly smlouvy, tak je potřeba říci, kde by se o nich rozhodovalo, pokud dojde ke sporu. Paradoxně zrovna Čína je země, kde nemůžete spoléhat na to, že byste obstál s jiným rozsudkem než čínským anebo s rozhod-

čím nálezen, protože Čína neuznává žádné cizí rozsudky. Na druhou stranu je signatářem Newyorské úmluvy (Úmluva o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů). Při řešení této hádanky jsme si s kolegy říkali, že bychom měli najít místo, které bude pro Čínu přijatelné, protože Čína není soupeř s minoritním vlivem (přece jen je to velká země a určitě by měla možnost využít silového vystupování.) V Londýně, Paříži, Vídni a Moskvě se čínská strana soudit nechce. V Hongkongu se zase my, po změně poměrů, už taky moc nechceme soudit, tak jsme řekli: Singapur. No a pro ně byl taky dobrý.“

A to Dillí?

„Shodou okolností v Singapuru je tajemníkem mezinárodního arbitrážního centra kolega z Indie. A ptal se mě, jestli mě nezajímá Dillí. Že v Indii mají nedostatek kvalifikovaných rozhodců. Zase si nepředstavujte, že když se řekne Dillí, že bych tam každý týden létal. Řada věcí se řeší po drátech a je to i o tom, že když jsou běžící spory, tak je ústní jednání jedno nebo dvě. Pravidelná fyzická přítomnost u mezinárodní arbitráže není ani tak nutná. Není převažující.“

Dynamika informačních technologií je neuvěřitelná...

„Je to trošku „hoňka“, ano.“

Předpokládám tedy, že těch jednadvacet let moc z plynu nesešlapáváte. Spíš naopak. Ptám se tedy, zda plánujete přibrzdit.

„Myslíte, že až mi bude padesát pět, tak si lehnu a ani se nehnu...“

Spíš z hlediska pracovních činností.

„Je pochopitelné, že třeba v rámci advokátních firem dochází ke generační obměně. Ne tak, že by někteří odešli do důchodu a přišli tam mladí. Je to dejme tomu z hlediska funkcí a pravomocí. Říká se, že člověk je dvacet let chlapcem, dvacet let bojovníkem, dvacet let mudrcem a nakonec by měl být poustevníkem. Zkušenost a životní etapa vám dává zásadní výhody a zásadní nevýhody. V okamžiku, kdy máte dost zkušeností, jste opatrnější v rozhodování a méně riskujete. Nebo je to riziko kalkulované. To vás v podstatě v dynamice může brzdit. I v rámci týmové práce vás věk a postavení staví do určité pozice v týmu. Budete supervizor a ne ten, kdo dělá první draft. Budete vedoucí týmu a konzultant a ne gladiátor, který se bude bít a soupeřit o to, kdo vydrží déle nespát. Je pravda, že to neplatí stoprocentně. Právě na určitá klání, jednání nebo zastupování musí jít ten zkušenější. Je to i o řízení a managementu. Já nejsem přesvědčen o tom, že správný manažer musí být nad padesát, šedesát. Pokud firemní nebo týmový organismus správně funguje, tak do něj každý vnáší to nejlepší, co může. Změna je v tom, že dělám více činností, které dělám sám a kde mohu uplatnit svou zkušenost. Víc přednáším, publikuju, věnuju se rozhodování. V týmech dělám konzultanta nebo supervizora a jsem povolávaný na místa, kde je moje přidaná hodnota největší. Druhá věc, která je důležitá, je ta, že jedna z úloh star-

šího kolegy je vybrat si mezi mladými někoho, koho může zaučit a zasvětit do svého řemesla. Eventuelně ho uvést někam, kde se může prosadit. Nikdy jsem se netřásl o to, kde mám nějaké portfolio smluv již napsaných. Není totiž důležité to, kolik jsem jich napsal, ale kolik jich ještě napsat dokážu. Ne to, co jsem vymyslel, ale to co ještě dokážu vymyslet.“

Výhodou je, že poptávka na trhu po Vás je stále vysoká.

„To je dobrá i špatná zpráva, víte. Samozřejmě nemůžu zastupovat všechny. Může se mi taky stát, že jsem už zastupoval obě strany, které spolu jdou do sporu, a tak v něm nemůžu zastupovat žádnou. A nemůžu to ani rozhodovat. Navíc si myslím, že z hlediska tempa je výhodou, že pokud umíte dobře veslovat, tak se tolik nenaděte. Zkušenost umožní, abyste s prací a svými schopnostmi zacházeli efektivněji. Abyste věděl, že nemusíte dělat všechno sám. Dost podstatné je si uvědomit, že když to někdo udělá trochu jinak, než byste to udělal vy, tak to neznamená, že by to udělal hůř. Snažím se poslouchat ostatní, patent na rozum nemám a někdy mě to inspiruje. Třeba tam oni vidí něco, co já ne. Nemám strach z toho, že bych se uštvál. Je pravda, že si dám pozor na to, abych nenastýdl. A když mi je špatně, tak je špatný nápad přecházet chřípkou. Pozoruju se. Jestli nemám vysoký cukr nebo tlak – což většinou mám. (smích) Nemyslím si, že jsem nezníčitelný, nenahraditelný a nejlepší. To mi dává určitý nadhled, zdravou sebekritičnost a také potřebný klid a vyrovnanost. Jak říká můj kolega: Člověka nežene práce, člověk nejvíc žene sám sebe. A jeden horelec mi zase říkal: Ti, co si myslí, že jejich cíl je vrchol hory, tak jsou na omylu. Protože když vylezou na vrchol, jsou

teprve v půlce. Na vrcholu Vám prostě nesmí dojít síly. A s životem je to taky tak. Z hlediska různých poct a pozic jsem se dostal daleko dál, než jsem kdykoliv očekával. A teď je otázka, abych to i nadále dělal dobře. Tak, jak to cítím já. A abych u toho nebyl nešťastný. Mám dospělé děti, se kterými vycházím báječně. Sice jsem je asi nějak poškodil, protože se obě věnuju právu (smích). Prostě jediný cíl, který má smysl, je ten, aby byl člověk spokojený s tím, co dělá a jak žije. I když spokojenost zní trochu narcisisticky.“

To se u nás moc nenosí.

„Dejme tomu, můžeme říct, že by tedy člověk měl žít tak, aby se sám za sebe nemusel stydět v žádném směru. Ta filosofie českého národa je zvláštní. Sice hlásáme, že kdo neskáče, není Čech a pláčeme u hymny, ale jinak si sami sebe moc nevážíme. Nevážíme si toho, co umíme, ani toho, jaké to tady máme. Vždy jsme honem rychle hotoví s tím, kdo za to může. Všichni jsou zloději, byli to „oni“. Já se ptám, proč neříkáme „my“? Hlasit se křičí „korupce“. A já říkám: Korupci jsi spustil ty, když jsi poprvé smlouval s policistou o pokutě. Neříkám, že politika je něco, co láká ty nejlepší. Ale vzhledem k tomu, že cestuji víc než průměrný občan, tak mám intenzivní pocit, že společenské prostředí u nás a jinde se neliší. Akorát jinde nemají tu sebemrškačskou potřebu to pořád rozmazávat.“

Závěrem se cíleně ptám, co Vy a muzika?

„(smích) Já jsem muzikant špatný, ale nadšený. Jsem vybaven docela slušným hudebním sluchem. Hlas jsem si zpotvořil kouřením, křikem a tak dále. Moji rodiče trpěli tím, že tatínek chodil na housle a maminka na piano, takže nechtěli svým dětem ubližovat. Nemám žádné hudební vzdělání. Jsem samouk, průměrný kytarista a o něco lepší zpěvák. Nikoliv belcantový, ale bluesový. Jak říkám, bluesman je rocker v důchodu. Kdybych nebyl právník, tak bych se asi stal profesionálním muzikantem. Nebyl bych určitě na špičce popmusic, ba ani poblíž, spíš bych ale hrál v nějakém baru. Není důležité, jaké pocty či honoráře tím získáte, a to ani u těch, kteří se muzikou opravdu žijí. Z muziky má nejvíc potěšení vždy ten, který ji dělá.“

Není to tak i s právem?

„Samozřejmě. Ale ne tak docela. Hrát nemusíte. Když po vás někdo bude chtít zahrát na večírku Bednu od whisky, tak mu můžete říct: To už fakt ne. U práva si jako nemůžete vybírat. Když vám dá klient důvěru, neřeknete, že něco dělat nebudete. To je neprofesionální. Máte ale určitou pravdu, že s muzikou je to trochu jako s právem a s právem jako s muzikou. Protože, když vás práce nebaví, tak v ní nikdy nebudete dobrý.“ ●

Jaroslav Kramer
foto: Jan Kolman

Hledáte respektovanou finanční instituci?

- Půjčku Provident se 130letou tradicí využívají více než dva miliony zákazníků v šesti zemích světa - u nás, na Slovensku, v Polsku, Maďarsku, Rumunsku a Mexiku.
- Mateřská společnost je úspěšně obchodována na londýnské burze.
- Podle průzkumu neziskové organizace Člověk v tísni je Provident druhou nejméně rizikovou nebankovní společností, od které si lze půjčit peníze.

PROVIDENT

Malé věci dělají velký rozdíl

www.provident.cz

www.das.cz

Infolinka 800 10 55 10

Vaše cesta k právu!

D.A.S. Vám zajistí komplexní právní servis:

- ▶ specializovanou a odbornou právní pomoc v ČR i zahraničí
- ▶ právní poradenství 24 hodin denně ZDARMA
- ▶ zastupování odborníkem v konkrétní právní problematice až do výše 500.000 Kč
- ▶ právní ochrana ve všech oblastech života: od běžného soukromého rodinného života přes motorismus a zaměstnání až po podnikání

-
- ✓ řešení problémů souvisejících s vyřizováním reklamací
 - ✓ uplatňování nároků na odškodnění
 - ✓ zastupování v trestním či přestupkovém řízení
 - ✓ spory vzniklé s ostatními pojistiteli
 - ✓ spory mezi nájemníkem a majitelem bytu či domu
 - ✓ spory týkající se motorových vozidel a řidičů
 - ✓ pracovněprávní spory

Právnícká firma roku

Společnost EPRAVO.CZ pod záštitou předsedy vlády ČR RNDr. Petra Nečase, ministra spravedlnosti ČR JUDr. Jiřího Pospíšila a České advokátní komory vyhlásila již čtvrtý ročník soutěže Právnícká firma roku.

Výsledky soutěže Právnícká firma roku 2011 byly slavnostně vyhlášeny 22. listopadu 2011 v prostorách pražského hotelu InterContinental. Slavnostního večera, moderovaném Liborem Boučkem, se zúčastnili zástupci českých a mezinárodních advokátních kanceláří společně s významnými osobnostmi české justice v čele s ministrem spravedlnosti JUDr. Jiřím Pospíšilem.

EPRAVO.CZ vyhlásilo v letošním roce šestnáct kategorií, z čehož čtrnáct je oborových: právo obchodních společností včetně hospodářské soutěže, developerské a nemovitostní projekty, fúze a akvizice, restrukturalizace a insolvence, řešení sporů a arbitráže, bankovníctví a finance, telekomunikace a média, duševní vlastnictví, právo informačních technologií, pracovní právo, veřejné zakázky, sportovní právo, trestní právo a daňové právo. Dvě nové hlavní kategorie jsou Právnícká firma roku 2011 pro domácí kancelář a Právnícká firma roku 2011 pro mezinárodní kancelář. Oproti třetímu ročníku byla zrušena kategorie Největší právnícká firma roku.

U klíčových kategorií je novinkou vyhlášení vítěze a dvou pětic velmi doporučovaných a doporučených kanceláří.

Na základě hodnocení byl vytvořen nezávislý žebříček velmi doporučovaných a doporučených advokátních kanceláří ve čtrnácti oborových kategoriích.

Na hodnocení se podílely nejen samotné advokátní kanceláře, ale i hodnotitelé z řad firem a institucí a zástupci pořadatele EPRAVO.CZ. Advokátní kanceláře měly v rámci strukturovaného dotazníku pro každou oborovou soutěžní kategorii uvést, kdo by měl být právníčkou firmou roku a proč. Jmenovat měly minimálně tři kanceláře s tím, že zakázáno bylo uvést kancelář vlastní. Stejně jako loni se na sestavení žebříčku Právnícká firma roku 2011 podílela i nezávislá skupina hodnotitelů čítající přibližně 250 respondentů a společnost EPRAVO.CZ jako nezávislý subjekt dlouhodobě monitorující činnost právníků u nás.

Speciální kategorie PFR 2011 pro domácí kancelář a PFR 2011 pro mezinárodní kancelář byly hodnoceny na základě počtu vítězství v jednotlivých kategoriích a dále podle vyhodnocení počtu, objemu a významu realizovaných transakcí a zhodnocení klientských referencí.

Nejvíce prvenství si letos odnesly dvě kanceláře. Shodně se na prvním místě dvakrát umístily kanceláře PRK Partners a Weil, Gotshal & Manges, které navíc získaly hlavní cenu Právnícká firma roku 2011.

Nejčastěji doporučovanou právníčkou firmou v letošním roce je Havel, Holásek & Partners. V pořadí se objevila celkem jedenáctkrát. V těsném závěsu s deseti umístěními skončila advokátní kancelář Glatzová & Co.

Celkově se mezi doporučované letos dostalo 34 právníckých firem.

Výsledková listina

PRÁVO OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ VČETNĚ HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

DOPORUČOVANÉ:

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- BBH, advokátní kancelář, v.o.s.
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Schönherr s.r.o.

VELMI DOPORUČOVANÉ:

- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case advokátní kancelář

Vítěz kategorie: KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK, sdružení advokátů

FÚZE A AKVIZICE

DOPORUČOVANÉ:

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- BBH, advokátní kancelář, v.o.s.
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Weinhold Legal, v.o.s.

VELMI DOPORUČOVANÉ:

- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK, sdružení advokátů
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case advokátní kancelář

Vítěz kategorie: WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář

ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE

DOPORUČOVANÉ:

- BBH, advokátní kancelář, v.o.s.
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK, sdružení advokátů
- Squire, Sanders & Dempsey, v.o.s., advokátní kancelář
- White & Case advokátní kancelář

VELMI DOPORUČOVANÉ:

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Glatzová & Co., s.r.o.
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

Vítěz kategorie: WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář

DEVELOPERSKÉ A NEMOVITOSTNÍ PROJEKTY

DOPORUČOVANÉ:

- Advokátní kancelář Dáňa, Pergl a Partneři
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Kinstellar, s.r.o., advokátní kancelář
- White & Case advokátní kancelář
- Wilson & Partners v.o.s., advokátní kancelář

VELMI DOPORUČOVANÉ:

- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- CMS Cameron McKenna v.o.s.
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář

Vítěz kategorie: SALANS EUROPE LLP, organizační složka

RESTRUKTURALIZACE A INSOLVENCE

DOPORUČOVANÉ:

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK, sdružení advokátů
- KŠD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o.
- SALANS EUROPE LLP, organizační složka

VELMI DOPORUČOVANÉ:

- Glatzová & Co., s.r.o.
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.
- White & Case advokátní kancelář

Vítěz kategorie: Clifford Chance LLP sdružení advokátů

BANKOVNICTVÍ A FINANCE

DOPORUČOVANÉ:

- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK, sdružení advokátů
- SALANS EUROPE LLP, organizační složka
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- Weinhold Legal, v.o.s.

VELMI DOPORUČOVANÉ:

- Allen & Overy (Czech Republic) LLP, organizační složka
- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Clifford Chance LLP sdružení advokátů
- Glatzová & Co., s.r.o.
- White & Case advokátní kancelář

Vítěz kategorie: PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

TELEKOMUNIKACE A MEDIA**VELMI DOPORUČOVANÉ:**

- Bird & Bird, s.r.o.
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář
- White & Case advokátní kancelář

Vítěz kategorie: Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář

SPORTOVNÍ PRÁVO**VELMI DOPORUČOVANÉ:**

- Advokátní kancelář JUDr.Kramarič & partner
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Radostová & Co.
- KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK, sdružení advokátů
- PETERKA & PARTNERS, v.o.s. advokátní kancelář

Vítěz kategorie: KŠD ŠTŮVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o.

TRESTNÍ PRÁVO**VELMI DOPORUČOVANÉ:**

- Advokátní kancelář Pejchal, Nespala a spol.
- KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK, sdružení advokátů
- KŠD ŠTŮVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o.
- LŽIČAŘ & LŽIČAŘ, advokátní kancelář
- White & Case advokátní kancelář

Vítěz kategorie: Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ**VELMI DOPORUČOVANÉ:**

- Advokátní kancelář Kříž a Bělina s.r.o.
- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- CMS Cameron McKenna v.o.s.
- Glatzová & Co., s.r.o.
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.

Vítěz kategorie: Čermák a spol.

PRACOVNÍ PRÁVO**VELMI DOPORUČOVANÉ:**

- Advokátní kancelář Kříž a Bělina s.r.o.
- Glatzová & Co., s.r.o.
- Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář
- Randl Partners
- Weinhold Legal, v.o.s.

Vítěz kategorie: PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

DAŇOVÉ PRÁVO**VELMI DOPORUČOVANÉ:**

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Havel, Holásek & Partners s.r.o. advokátní kancelář
- KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK, sdružení advokátů
- PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář
- Rödl & Partner, v.o.s.

Vítěz kategorie: White & Case advokátní kancelář

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ**VELMI DOPORUČOVANÉ:**

- Baker & McKenzie, v.o.s., advokátní kancelář
- Čermák a spol.
- Glatzová & Co., s.r.o.
- KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK, sdružení advokátů
- PIERSTONE s.r.o., advokátní kancelář

Vítěz kategorie: ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY**VELMI DOPORUČOVANÉ:**

- Advokátní kancelář Dáňa, Pergl a Partneři
- HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti
- MT Legal s.r.o., advokátní kancelář
- ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
- WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář

Vítěz kategorie: Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátní kancelář

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2011 PRO DOMACÍ KANCELÁŘ

Vítěz kategorie: PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2011 PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘ

Vítěz kategorie: WEIL, GOTSHAL & MANGES s.r.o. advokátní kancelář

Právnícké firmy roku 2011

**PRÁVO OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ VČETNĚ HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE
KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK**

prof. JUDr. Jan Dědič a JUDr. Sylvie Sobolová, Ph.D.

**DEVELOPERSKÉ A NEMOVITOSTNÍ PROJEKTY
SALANS EUROPE**

JUDr. Olga Humlová a Mgr. Michal Hink

**FÚZE A AKVIZICE
WEIL, GOTSHAL & MANGES**

JUDr. Ing. Karel Dřevínek, LL.M., (vlevo)
a Mgr. Ing. Petr Severa, LL.M.

**RESTRUKTURALIZACE A INSOLVENCE
Clifford Chance**

JUDr. Vlad Petrus a Mgr. David Koláček LL.M. (vlevo)

Právnícká firma roku

ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE WEIL, GOTSHAL & MANGES

Mgr. Martin Kramář, LL.M., (vlevo) a JUDr. Roman Vojta, LL.M.

BANKOVNICTVÍ A FINANCE PRK Partners

JUDr. Václav Bílý (vlevo)
a JUDr. Martin Aschenbrenner,
LL.M., Ph.D.

TELEKOMUNIKACE A MÉDIA Baker & McKenzie

Mgr. Tomáš Skoumal
a JUDr. Jiří Čermák (vlevo)

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ Čermák a spol.

JUDr. Karel Čermák jr.,
Ph.D., LL.M.

PRÁVO INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ ROWAN LEGAL

JUDr. Martin Maisner, Ph.D. (u mikrofonu),
JUDr. Josef Donát, LL.M., a Mgr. Jiří Černý

SPORTOVNÍ PRÁVO **KŠD ŠTOVÍČEK**

JUDr. Jan Štoviček a Mgr. Tereza Rýdlová

PRACOVNÍ PRÁVO **PRK Partners**

JUDr. Jaroslav Škubal

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY **Havel, Holásek & Partners**

Mgr. Adéla Havlová, LL.M., a Mgr. Josef Hlavička

TRESTNÍ PRÁVO **Brož & Sokol & Novák**

JUDr. Tomáš Sokol (s cenou) a JUDr. Jiří Novák

DAŇOVÉ PRÁVO **White & Case**

Ing. Aleš Zídek (vpravo), Ing. Tomáš Hlaváček (s cenou) a Mgr. Jakub Zavadil

**PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2011
PRO DOMACÍ KANCELÁŘ
PRK Partners**

Jan Kohout, Mgr. Robert Němec, LL.M. a Marek Procházka, LL.M. (s cenou), ministr spravedlnosti JUDr. Jiří Pospíšil, předseda představenstva pořadatelské společnosti EPRAVO.CZ Mgr. Miroslav Chochola, MBA a JUDr. Martin Vychopeň, předseda České advokátní komory.

**PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2011
PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘ
WEIL, GOTSHAL & MANGES**

JUDr. Karel Muzikář, LL.M., ministr spravedlnosti JUDr. Jiří Pospíšil a JUDr. Martin Vychopeň, předseda České advokátní komory

Součástí slavnostního večera byla poprvé i charita. Šek na sto tisíc korun, jehož příjemcem je Královská kanonie premonstrátů na Strahově, předal řediteli strahovské knihovny Dr. Gejzovi Šidlovskému Mgr. Jan Hladký z advokátní kanceláře PWC Legal.

Moderátor rádia Evropa 2 Libor Bouček se stal úspěšným průvodcem galavečera Právnícké firmy 2011.

V průběhu slavnostního vyhlášení zazněla také dvě vystoupení houslového virtuóza Václava Hudečka, doprovázeného na klavír profesorem Petrem Adamcem

red, foto Jan Kolman

Profil advokátní kanceláře PwC Legal

Advokátní kancelář PwC Legal vznikla v roce 2011 jako unikátní součást mezinárodní struktury společnosti PwC. V současné době PwC Legal disponuje týmem dvaceti právníků a pobočkami v Praze a Brně.

Filozofií kanceláře je poskytování vysoce kvalitních služeb za přijatelných cenových podmínek.

PwC Legal se primárně zaměřuje na – v českém prostředí - jedinečně pojaté komplexní integrované právní poradenství ke složitým komerčním i veřejným projektům a transakcím, v jehož rámci systematicky doplňuje své vlastní odborné zázemí zkušenostmi širokého okruhu specialistů sítě PwC, se kterými úzce a každodenně na projektech spolupracuje. Tým PwC Legal tak pracuje v synergii se špičkovými experty PwC v oboru daní, transakčního a projektového strukturování a managementu, řízení lidských zdrojů, podnikového financování, oceňování, forenzních služeb, regulace investičních nástrojů a finančních služeb. Svou pozornost soustředujeme na to, abychom našim klientům pomohli

nalézt optimální obchodní řešení s největší přidanou hodnotou a právním komfortem.

Vedle toho PwC Legal vytvořila i speciální tým pro servisování privátních klientů a dále pro poskytování všeobecně pojatých právně poradenských služeb (tzv. corporate housekeeping services).

PwC Legal je integrována do rozsáhlé globální sítě s pokrytím více než 80 zemí. Klienti tak mohou benefitovat z přístupu ke kvalifikovaným právním a jiným službám, a to v jednotném standardu a navíc prostřednictvím jediného kontaktního bodu. Tyto výhody oceňuje zejména nadnárodní klientela a klienti realizující přeshraniční operace ve více zemích.

PwC Legal je organizačně uspořádána tak, aby po odborné stránce pokrývala nejen všechny stěžejní právní oblasti, ale i hlavní podnikatelská a průmyslová odvětví. PwC Legal je aktivní v oblasti fúzí a akvizic, private equity, insolvenční a restrukturalizací, nemovitostí, developmentu, stavebnictví a životního prostředí, bankovníctví a financí, sporné agendy, evropských fondů a regulatorik, dotačních programů, antimonopolní problematiky, duševního vlastnictví (IP), technologií, médií a telekomunikací (TMT) a e-byznysu, sektorových regulatorik, pracovněprávní agendy. Naši právníci jsou i sektorově specializovaní, přičemž pokrývají zejména odvětví korporátních a nemovitostních investic a restrukturalizací, stavebnictví a developmentu, retailu a distribuce, veřejného sektoru, privátního a rizikového kapitálu, ener-

getiky, financí, TMT a e-byznysu, zdravotnictví a farmaceutiky nebo zábavního průmyslu a automobilového sektoru.

SLUŽBY PWC LEGAL

Nejefektivnější způsob poskytování poradenských služeb musí být založen na dostatečné specializaci a expertní znalosti právních a průmyslových oblastí. PwC Legal tuto vizi naplňuje, přičemž její experti jsou organizováni do následujících pracovních skupin:

FÚZE A AKVIZICE

Široké transakční spektrum služeb PwC umožňuje PwC Legal nabízet unikátně integrované transakční a projektové korporátní právní služby při akvizicích, divesticích, restrukturalizacích, joint ventures a strategických aliancích.

Jakožto člen rozsáhlé mezinárodní sítě umožňujeme klientům přístup k odbornému právnímu zázemí ve více než 80 zemích světa a spojujeme tak hlubokou znalost místního prostředí a rozsáhlou přeshraniční praxi.

Síla PwC Legal spočívá ve schopnosti poskytovat komplexní balíček služeb od transakčního strukturování, vyjednávání, řízení a implementace nadnárodních řešení a projektů přes přeshraniční daňové strukturování a management, podniková financování, oceňování, forenzní screeniny a související mitigace a řízení rizik, zachycení a exploatace synergií

až po předtransakční přípravu ale i posttransakční restrukturalizace.

Transakční služby realizují mezioborové transakční týmy, které plně pokrývají i specializované oblasti právní praxe, jako jsou duševní vlastnictví a informační technologie, hospodářská soutěž, evropské regulace, litigace, sektorové regulace, zaměstnanecká a manažerská agenda, životní prostředí atd.

Obdobné služby nabízíme i pro vlastníky zamýšlející odprodat své společnosti či jejich části. Nabízíme jim komplexní škálu tzv. vendor assistance služeb včetně volby optimální strategie, transakčních příprav a přípravných restrukturalizačních vendor due diligence, správu data roomů a realizaci transakce optimálním způsobem, daňově-účetní řešení až po umístění či reinvestice získaného kapitálu.

INSOLVENCE A RESTRUKTURALIZACE

Skupina pro insolvence a restrukturalizace PwC Legal disponuje rozsáhlou praxí v oblasti poradenství pro podniky v tísní, jejich management a společníky, ale na druhé straně i jejich věřitele a financující entity v otázkách restrukturalizace lokálního a mezinárodního dluhu a platební neschopnosti.

Jedinečná vazba na daňové poradce a poskytovatele dalších služeb PwC nám umožňuje řešit vzniklé či hrozící potíže, rizika a příležitosti komplexně a systematicky.

V rámci před i postinsolvenčních restrukturalizačních aktiv a pasiv podniků v tísní jsme vedle špičkových lokálních služeb rovněž dokonale vybaveni ke komplexnímu řešení přeshraničních implikací. Globální síť PwC umožňuje našim klientům těžit z efektivního, včasného a plně informovaného řízení projektů a minimalizaci rizik.

NEMOVITOSTI, DEVELOPMENT, STAVEBNICTVÍ A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Nemovitostní transakce vyžadují relativně specializovanou právní podporu i specifické znalosti trhu. Naši právníci tyto předpoklady splňují a tento tým tedy poskytuje specializované služby pro typové, ale i nestandardní transakce a projekty v této oblasti. Od kompletního řešení všech typů developerských projektů, greenfield i brownfield projektů, akvizic, divestic a restrukturalizací, přes insolvenční projekty až pořízení portfolií a aktiv a s tím související každodenní agendu.

Samozřejmostí je daňové strukturování a eventuelní řešení přeshraničních aspektů. Naš mezioborový přístup znamená společnou práci právních a daňových specialistů při vy-

hledávání optimálních řešení pro naše klienty - v kterémkoliv z námi pokrývaných více než 80 jurisdikcí.

BANKOVNICTVÍ A FINANCE

Banky, dlužníci, věřitelé i sponzoři benefitují z našeho odborného zázemí pro finanční služby. V kontextu financování nabízíme své služby nejen na komerční, ale i nekomerční, resp. veřejnoprávní úrovni. Pokrýváme nejen obvyklé typy externích financování jako bankovní a nebankovní úvěry, syndikace či mezzaniny, ale i IPOs či dotační struktury a PPP projekty. Díky našemu propojení s PwC mohou naši klienti také využívat výhod plynoucích z jedinečné kombinace inovativního daňového poradenství a prvotřídního know-how v oblasti transakcí a projektů.

EU, REGULATORNÍ A ANTIMONOPOLNÍ PROBLEMATIKA

PwC Legal disponuje jedinečnou expertízou v oblasti evropských, antimonopolních a regulatorních problematik, a to nejen na tuzemské, ale i celoevropské úrovni. Naši profesionálové se podíleli na celé řadě významných případů, kdy působili pro průmyslové podniky, finanční instituce, distributory i poskytovatele služeb. Ať už se jedná o liberalizaci trhů, dotační fondy, veřejné zakázky, státní dotace či jiné rozpočtové prostředky, energetiku, dopravu, finanční trhy a instituce, telekomunikace, média či retail anebo strukturování jiných distribučních sítí, naši experti jsou vždy garantem vysoké profesionality a praktičnosti.

PRIVÁTNÍ KLIENTELA

Jde o na míru poskytované služby privátním klientům - fyzickým osobám, kteří si přejí komplexní prvotřídní právní a poradenské služby prostřednictvím jediné firmy, která je schopna v případě potřeby zabezpečit obdobné služby v obdobném standardu i v jiných jurisdikcích.

Privátním klientům dodáváme celkově obchodní, finanční ale i osobní řešení. Samozřejmostí je úplné lokální a mezinárodní řízení a právní pokrytí jejich portfolií a aktiv se zvláštním důrazem na efektivitu, minimalizaci škod a řízení právních rizik, strategické plánování a dlouhodobé strukturování, flexibilní řešení transakcí a správy kapitálu, mezigenerační převody majetku či přeshraniční zřízení, zakládání a správu zahraničních subjektů. Naši experti pokrývají i základní oblasti rodinného, trestního, dědického či správního práva včetně zastupování a jednání před soudy či orgány státní správy a místní samosprávy.

KORPORÁTNÍ PRÁVO A BĚŽNÁ PRÁVNÍ AGENDA

PwC Legal poskytuje i běžné komerční právní poradenství a právní správu širších korporací. Jedná se o poradenství k zabezpečení efektivního řízení konglomerátních skupin zaměřené na eliminace potenciálních rizik neefektivních systémů holdingového řízení a správy společností působících ve více zemích. PwC Legal má solidní znalost pro zabezpečení efektivní a přehledné lokální skupinové compliance. Navíc naše firma disponuje napojením na rozsáhlou globální síť PwC, která integruje specialisty z oboru corporate secretarial services ve více než 80 teritoriích, kteří jsou jedinečně disponováni k zabezpečení daných služeb v jednotném standardu.

V rámci těchto služeb PwC Legal zajišťuje například i zakládání nových entit nebo poboček po celém světě, trvalou compliance či řízení právních aspektů nadnárodního podnikání. Díky propojení s PwC máme dokonalé předpoklady ke srozumitelnému daňovému plánování a optimalizaci řešení širších podnikatelských aktivit.

PRACOVNĚPRÁVNÍ AGENDA A ZAMĚSTNANOST

Pracovněprávní tým poskytuje podnikům průběžnou podporu v oblasti zaměstnanecké compliance a podle potřeby efektivně řeší spory se zaměstnanci, odbory a regulatorními orgány. Pro přeshraniční podnikatelské aktivity tým strukturuje a vytváří optimální řešení zaměstnaneckých schémat, včetně veřejnoprávních zahraničních odvodů, ale i imigračních záležitostí. Obdobné okruhy řešíme i pro zahraniční pracovníky vyslané do České republiky. Naše kvalifikační předpoklady se zvláště výrazně doplňují v případech řešení právních dopadů přesunů pracovních sil přes hranice.

Globální dosah naší sítě nám umožňuje poskytovat v této oblasti vysoce kvalifikované služby a zabezpečuje, že postupy v oblasti zaměstnanosti, sociálního zabezpečení a imigrace vyhovují příslušným právním a daňovým předpisům.

ŘEŠENÍ SPORŮ

Poskytujeme komplexní poradenství v souvislosti s jakýmkoliv spory a řízeními - soudními, rozhodčími, správními či trestními. Naš přístup k právním službám v této oblasti odborné kvalifikace a zkušeností se soustřeďuje na nejefektivnější řešení pro klienta z hlediska nákladů a času. Těsný vztah s dalšími specialisty sítě PwC umožňuje mimo jiné přímou podporu v takových oblastech jako je kvantifikace a kontrola škod, forenzní důkazní a odpovědnostní analýza, oceňování, elektronická správa důkazních informací apod.

Naše síť pro oblast sporů poskytuje poradenství širokému okruhu klientů po celém světě. Náleží mezi ně jak subjekty soukromé, tak i veřejnoprávní.

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ (IP) A TECHNOLOGIE, MEDIA, TELEKOMUNIKACE (TMT)

Naši experti v oblasti duševního vlastnictví a sektoru technologie, médií, telekomunikací pravidelně poskytují právní podporu k projek-

tům implementace a vývoje softwaru, v záležitostech autorských práv, při ochraně a převodech průmyslového vlastnictví i v dalších případech s aspektem duševního vlastnictví či TMT.

Díky službám sítě PwC jsme schopni pomáhat našim klientům ve více než 80 teritoriích na celém světě prostřednictvím jediného kontaktního místa a zároveň garantovat nejvyšší možnou úroveň služeb. ●

PwC Legal

ADRESA: PwC Legal
Kateřinská 40
120 00 Praha 2
Tel: + 420 251 151 111
Fax: + 420 251 151 111
URL: www.pwclegal.co.uk

PARTNEŘI

DANIEL ČEKAL

Daniel je řídicím partnerem firmy PwC Legal. Daniel se specializuje na fúze a akvizice a podnikové právo, insolvence a restrukturalizace, privátní klientelu a EU a regulatorní a antimonopolní problematiku. Během své více než patnáctileté profesní dráhy Daniel strukturoval a řídil desítky lokálních i mezinárodních investičních a restrukturalizačních projektů a transakcí.

V roce 2005 byl Daniel oceněn prestižním titulem „Právník roku 2005 v oboru soutěžní právo“.

Před svým příchodem do PwC Legal Daniel dlouhou dobu spolupracoval s Noerr, významnou německou právní firmou, a s Linklaters, globální britskou advokátní kanceláří, přičemž dlouhodobě působil v tuzemsku i v zahraničí.

JAN HLADKÝ

Jan je partnerem pověřeným vedením brněnské pobočky PwC Legal. Jan se specializuje na poradenství pro veřejný sektor, fúze a akvizice, právo společností a privátní klientelu.

Během své více než desetileté profesní dráhy byl Jan poradcem nadnárodních i velkých českých společností při akvizicích a restrukturalizacích, stejně jako při greenfield i brownfield projektech a plánech expanze. Odpovídá za kontakt a vztahy s veřejnými orgány. Jan se doposud podílel na mnoha projektech ve veřejném sektoru, na řízení a strukturování

fondů, tvorbě a změnách práva, správních řízeních, partnerstvích typu PPP, zadávání veřejných zakázek a problematice státní podpory.

Před svým příchodem do PwC pracoval Jan v největší české právní kanceláři Havel, Holásek & Partners na jejich pobočkách v Praze a Brně.

MARTIN STRNAD

Martin Strnad je vedoucím advokátem advokátní kanceláře PwC Legal. Martin je zkušeným advokátem s více než 7letou praxí. Specializuje se na právo IP & TMT, M&A, Private Equity/Venture Capital, a poradenství ve věcech zdravotnického práva a farmacie. Je považován za odborníka zejména v oblasti IT implementačních projektů a obecně problematiky licencování a transferu práv duševního vlastnictví. Martin kromě běžného každodenního právního poradenství radí svým klientům pravidelně v nejrůznějších lokálních i mezinárodních projektech.

PAVEL RABOCH

Pavel Raboch je vedoucím advokátem advokátní kanceláře PwC Legal. Pavel se specializuje na M&A, Private Equity/Venture Capital, transakční, projektové, korporátní a finanční právo.

Během své profesní dráhy byl Pavel poradcem nadnárodních i předních českých společností při akvizicích společností, stejně jako při greenfield i brownfield projektech. Pavel má zároveň rozsáhlé zkušenosti s právní správou portfolií projektových společností, včetně jejich restrukturalizací a financování.

Před svým příchodem do PwC Legal Pavel pracoval pro významnou mezinárodní advokátní kancelář. ●

MASERATI
EXCELLENCE THROUGH PASSION

I DRIVE
my experience

MASERATI GRANCABRIO SPORT. ZAŽIJTE VÍC.

Zapomeňte na všechno, co jste dosud znali. Nové GranCabrio Sport ukazuje nové horizonty těm, kteří hledají svůdně vypadající kabriolet se čtyřmi plnohodnotnými sedačkami, ale také si chtějí užít sportovní jízdu se skvělými jízdními vlastnostmi. GranCabrio Sport je plnokrevný sportovní vůz s bočními spojler, černými oválnými výfuky, nově tvarovanými ráfky Astro design ve stříbrné nebo antracitově šedé barvě, sedačkami M-Design a novým elegantním tónováním kůže. Mimořádný vzhled podtrhuje červená barva Rosso Trionfale. Maserati GranCabrio Sport je jedinečný vůz se všemi emocemi, které má skvělá jízda mít. Inspiruje všechny smysly, přináší jedinečné zážitky. **Navštivte www.maserati.com pro více informací o GranCabrio Sport.**

V8 4691 CM3 - MAX. VÝKON 450PS PŘI 7000 OT./MIN. - MAX. KROUČÍCÍ MOMENT 510 NM PŘI 4750 OT./MIN. - MAX. RYCHLOST 285 KM/H - AKCELERACE 0-100 KM/H 5,25
- KOMBINOVANÁ SPOTŘEBA 15,23 L/100KM - EMISE CO2 354 G/KM

SCUDERIA PRAHA, EVROPSKÁ 17, TEL.: 220 512 855

Scuderia Praha

lidé

Michaela Tychtlová

Kancelář Havel, Holásek & Partners posiluje o další čtyři advokáty

Největší česko-slovenská advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners rozšířila tým o čtyři nové kolegy přicházející z českých poboček zahraničních advokátních kanceláří. Jedná se o advokátky Michaelu Tychtlovou (39), Zuzanu Šimonovskou (31), Dagmar Bickovou (33) a advokáta Jána Deseta (27). Michaela Tychtlová se specializuje na oblast due diligence, developmentu, akvizic a prodejů, financování pronájmů a greenfieldových projektů, Zuzana Šimonovská na oblast práva duševního vlastnictví, práva nekalé soutěže, práva v oblasti informačních technologií a problematiku doménových jmen, Dagmar Bicková na oblast farmaceutického a zdravotnického práva, reklamní právo, ochranu osobních údajů, právo duševního vlastnictví, veřejné zakázky, hospodářskou soutěž a smluvní agendu a Ján Deset na finanční právo, bankovníctví a právo kapitálových trhů.

Michaela Tychtlová

Ukončila studium Právnické fakulty Univerzity Karlovy v roce 1998. Před příchodem do advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners spolupracovala od roku 1998 s advokátní kanceláří Hogan Lovells. Zde se zaměřovala zejména na nemovitosti a stavební právo, energetiku, životní prostředí a obchodní právo. Při své nemovitostní a stavebně právní praxi se věnovala různým otázkám souvisejícím s nákupem a prodejem nemovitostí, jejich developmentem, výstavbou a pronájmem. Během praxe v oblasti energetiky se také zabývala otázkami souvisejícími s výrobou energie z obnovitelných zdrojů. V rámci své praxe v oblasti práva životního prostředí poskytovala poradenství v souvislosti s integrovaným povolením. Účastnila se i několika transakcí jak na straně prodávajícího, tak kupujícího při nákupu či prodeji společností a řady různých obchodních smluv.

Dagmar Bicková

Zuzana Šimonovská

V advokátní kanceláři Havel, Holásek & Partners se zaměřuje zejména na oblasti due diligence, developmentu, akvizic a prodejů, financování, pronájmů a greenfieldových projektů. Je členkou České advokátní komory. Hovoří anglicky a mezi její koníčky patří literatura, film a sport.

Dagmar Bicková

Ukončila studium Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci v roce 2003. Před příchodem do advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners pracovala pro PricewaterhouseCoopers a dvě přední české advokátní kanceláře, kde se zabývala především oblastí farmaceutického a zdravotnického práva, včetně etických aspektů těchto oblastí, reklamním právem, ochranou osobních údajů, právem duševního vlastnictví a právem veřejných zakázek. Dále poskytovala poradenství v oblasti energetiky, poštovních služeb a nákupu českých společností zahraničními investory, a to zejména v sektoru obnovitelných zdrojů a výbušnin. Zabývá se také smluvní agendou, evropským právem a právem hospodářské soutěže.

Ján Deset

V advokátní kanceláři Havel, Holásek & Partners se zaměřuje zejména na oblast farmaceutického a zdravotnického práva, včetně etických aspektů těchto oblastí, reklamní právo, ochranu osobních údajů, právo duševního vlastnictví, veřejné zakázky, hospodářskou soutěž a smluvní agendu. Je členkou České advokátní komory. Hovoří anglicky a německy a mezi její koníčky patří sport a četba.

Zuzana Šimonovská

Ukončila studium Právnické fakulty Západočeské Univerzity v Plzni v roce 2004. V letech 2005–2006 absolvovala postgraduální studium na University of Southern California, Gould School of Law v Los Angeles se zaměřením na studium práva Spojených států amerických, mezinárodního práva a mezinárodní ochrany práv duševního vlastnictví. V roce 2010 získala titul LL.M. v oboru práva duševního vlastnictví a soutěžního práva na Munich Intellectual Property Law Center (MIPLC) při Max Planck Institute for Intellectual Property, Competition and Tax Law v Mnichově. Před příchodem do advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners působila v pražské pobočce advokátní kanceláře Becker & Poliakoff, kde se zabývala především právním poradenstvím v autorskoprávních otázkách, poradenstvím při prosazování práv z ochranných známek a průmyslových vzorů, podílela se na přípravě licenčních smluv k nehmotným statkům a vedla správu portfolia ochranných známek klientů.

V advokátní kanceláři Havel, Holásek & Partners se zaměřuje zejména na oblasti práva duševního vlastnictví, práva nekalé soutěže, práva v oblasti informačních technologií a problematiku doménových jmen. Je členkou České advokátní komory, International Trademark Association (INTA) a MIPLC Alumni Network. Hovoří anglicky a mezi její koníčky patří cestování, moderní umění a jóga.

Ján Deset

Ukončil studium Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně v roce 2007. Před příchodem do advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners spolupracoval po dobu téměř čtyř let s mezinárodní advokátní kanceláří Clifford Chance, kde se zabýval především korporátním právem, fúzemí a akvizicemi, bankovníctvím, financemi a kapitálovými trhy. V těchto oblastech poskytoval právní poradenství předním mezinárodním i tuzemským finančním institucím, investorům a významným společnostem.

V advokátní kanceláři Havel, Holásek & Partners se zaměřuje zejména na finanční právo, bankovníctví a právo kapitálových trhů. Je členem České advokátní komory. Hovoří anglicky a francouzsky a mezi jeho koníčky patří atletika a kultura. ●

Mgr. Petr Sedlatý

Advokátní kancelář Kocián Šolc Balašík (KŠB)

posílila tým advokátů
o Petra Sedlatého.

S téměř sedmdesáti právními a daňovými specialisty a s kanceláři v Praze, Karlových Varech a Ostravě je KŠB jednou z největších advokátních kancelářů v ČR.

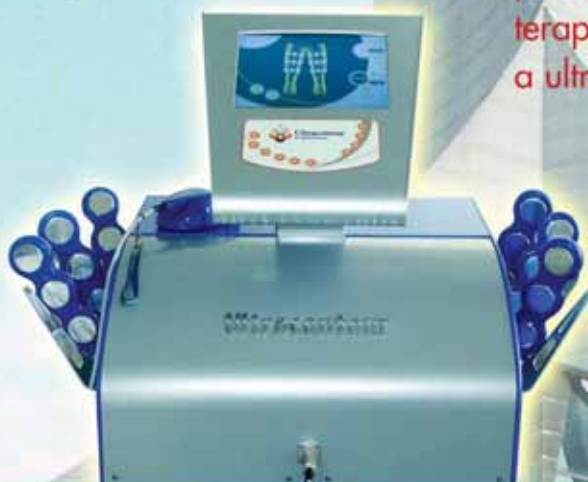
Mgr. Petr Sedlatý (27) působí v KŠB již čtyři roky, začal v roce 2007 jako právní asistent, poslední tři roky byl advokátním koncipientem. K jeho specializacím patří zejména oblast nemovitostí a stavebního práva. Věnuje se dále též závazkovému právu a právu obchodních společností. Je absolventem Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni a členem České advokátní komory. Právní služby poskytuje v českém a anglickém jazyce. ●

CELOSVĚTOVÁ NOVINKA alternativa liposukce

Zcela neinvazivní a bezbolestný zákrok
k odstranění lokalizovaného tuku.

Nejnovější ultrazvuková technologie
je založena na kombinované duální
terapii vysoce intenzivního ultrazvuku
a ultrazvukové drenážní masáže.

Ultracontour
by MedixSysteme

Ústav lékařské kosmetiky, Vyšehradská 49, Praha 2 - EMAUZY, recepce - objednávky: 221964211, 221964111,
e-mail: prijem@ulk.cz, www.ulk.cz

Advokátní kancelář

Naše služby:

Korporátní a komerční právo

M&A

Finanční restrukturalizace

Cenné papíry

Smluvní agenda

Sporná agenda

Problematika hospodářské soutěže

Nemovitosti a stavební právo

Duševní vlastnictví

ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.
Radlická 28/663, 150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006

Hlubinská 1378/36, 702 00 Ostrava
Tel.: +420 596 639 891

E-mail: jurista@jurista.cz
www.jurista.cz

Advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. poskytuje komplexní právní služby podnikatelským subjektům, včetně společností s výlučnou či částečnou zahraniční majetkovou účastí. Ačkoli většinu agendy kanceláře tvoří problematika související s podnikáním, poskytujeme právní služby také nepodnikajícím fyzickým i právnickým osobám, převážně z oblasti občanského, pracovního a správního práva. Své služby poskytujeme v českém, anglickém a francouzském jazyce.

z právní praxe

Přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů v roce 2012

HAVEL HOLÁSEK
advokátní kancelář PARTNERS

Od 1. ledna 2012 čekají pracovněprávní praxi velké změny i v otázce přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů. Změny, které novela zákoníku do této oblasti přinese, byly motivovány především snahou odstranit některé problémy současné právní úpravy, bohužel však účinností novely dojde i ke vzniku zcela nových problémů.

Výrazné změny, vycházející převážně z judikatury Soudního dvora Evropské unie, se budou týkat otázky rozvázání pracovního poměru v souvislosti s přechodem práv a povinností. Nově pracovní poměr zaměstnanec, který nechce přejít k přejímajícímu zaměstnavateli a jednostranně z tohoto důvodu rozváže svůj pracovní poměr výpovědí, skončí nejpozději dnem předcházejícím dni nabytí účinnosti přechodu práv a povinností či přechodu výkonu práv a povinností z pracovněprávních vztahů. V těchto případech se tedy neuplatní výpovědní doba. V praxi může tato novinka, zejména přejímajícím zaměstnavatelům, způsobit nemalé potíže, jelikož zákoník práce nestanoví žádnou lhůtu, v jaké by zaměstnanci byli povinni výpověď podat, a to i přesto, že v průběhu připomínkového řízení byla lhůta navrhována. Zaměstnanec tak má možnost výpověď podat i den před nabytím účinnosti přechodu práv a povinností a přejímající zaměstnavatel bude až do nabytí účinnosti

práva přechodu v nejistotě ohledně konečného počtu zaměstnanců, kteří k němu přejdou. Domníváme se, že tato změna významně ovlivní celou řadu transakcí a společností, u kterých lze přechod práv a povinností očekávat, by ji určitě neměly přehlížet.

Další novinkou, vycházející z názoru, že zaměstnanec nemůže být v důsledku přechodu práv a povinností nucen pracovat pro zaměstnavatele, kterého si svobodně nezvolil, je možnost zaměstnance rozvázat svůj pracovní poměr i po přechodu práv a povinností a domáhat se, že k rozvázání pracovního poměru došlo z důvodu podstatného zhoršení pracovních podmínek v důsledku přechodu. Vyhoví-li soud takovému nároku, bude zaměstnanec v souvislosti s rozvázáním pracovního poměru náležitě odstupné. Podmínkou ovšem bude, že zaměstnanec podá soudu příslušný návrh ve lhůtě dvou měsíců ode dne nabytí účinnosti přechodu práv a povinností.

Dále platí, že v případě přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů je přejímající zaměstnavatel povinen dotčeným (převáděným) zaměstnancům zachovat veškerá práva a pracovní podmínky, včetně těch, která jsou sjednána kolektivní smlouvou. Je-li kolektivní smlouva uzavřena na delší dobu či dokonce na dobu neurčitou a odborová organizace zanikne, přejímající zaměstnavatel v podstatě nemá možnost kolektivní smlouvu vypovědět či se dohodnout na změně. V případě konkurence více kolektivních smluv může dojít k ještě složitějším situacím majícím za následek nerovné zacházení se zaměstnanci v rámci téhož zaměstnavatele. Novela proto za účelem odstranění tohoto problému zavádí pravidlo, podle kterého práva a povinnosti z kolektivní smlouvy přecházejí na přejímajícího zaměstnavatele na dobu účinnosti kolektivní smlouvy, nejdéle však do konce následujícího kalendářního roku.

Poslední novinkou, které se v souvislosti s přechodem práv a povinností od roku 2012 dočkáme, je stanovení lhůty, v rámci které jsou jak dosavadní, tak i přejímající zaměstnavatel po-

vinni o přechodu práv a povinností informovat odborovou organizaci a radu zaměstnanců, případně přímo dotčené zaměstnance. Zákoník práce v současné podobě žádnou lhůtu k podání této informace nestanoví, ovšem od nového roku budou muset dosavadní a přejímající zaměstnavatel poskytnout tuto informaci nejpozději 30 dnů před přechodem práv a povinností. ●

Petra Sochorová, senior advokát
Vojtěch Katzer, advokátní koncipient
Havel, Holásek & Partners s.r.o.
advokátní kancelář

Hardship doložka (nejen) podle nového občanského zákoníku

Zásada pacta sunt servanda (smlouvy se mají dodržovat) je bezpochyby jednou ze základních zásad soukromého práva, není však zdaleka absolutní. Obvyklou výjimkou ze závaznosti smlouvy bývají situace, kdy se plnění smlouvy stane bez zavinění povinné smluvní strany nemožným, zejména v důsledku zásahu tzv. vyšší moci.

Co však v případech, kdy se plnění smlouvy sice nestane objektivně nemožným, avšak okolnosti, za nichž byla smlouva uzavřena, se změni natolik, že se povinnost dodržet smlouvu stane pro některou ze stran nepřiměřeně obtížnou či dokonce likvidační? Kam až sahá podnikatelské riziko při uzavírání zejména dlouhodobých obchodních smluv?

Na tyto otázky nedává stávající právní úprava jednoznačnou odpověď. S výjimkou limitované možnosti odvolat se na zásady poctivého obchodního styku české právo nedává účastníku, pro něhož se smluvní závazek stal neúnosným, žádný legální nástroj, jak svoji pozici – a potažmo celý smluvní vztah – stabilizovat. To zákonitě vede k řadě negativních důsledků.

Uvedenou situaci přitom lze předvídat a při uzavření smlouvy ošetřit ujednáním známým jako hardship doložka (ujednání pro případ podstatné změny okolností). Účelem hardship doložky je reagovat na změny v rovnováze smlouvy způsobené změnou okolností, a to konstruktivně – tak, aby dotčený smluvní vztah zůstal zachován.

Hardship doložka na základě dohody stran

V praxi lze hardship doložky najít v dlouhodobých smlouvách, zejména investičních, stavebních či distribučních. Správně naformulovaná

hardship doložka by měla zajistit „přežití“ smluvního vztahu ve výjimečných situacích vyvolaných podstatnou změnou v ekonomickém, politickém nebo technologickém kontextu jejího plnění, a zároveň zabránit zbytečným sporům mezi účastníky.

Základním prvkem doložky je vymezení okolností zakládajících hardship (smluvní obtíže).

Jedná se o výjimečnou situaci, kdy v důsledku určité události či změny okolností dojde k objektivně zřejmému¹ a zásadnímu vychýlení smluvní rovnováhy v neprospěch některé ze stran. Postižený účastník smlouvy je i nadále fakticky schopen svůj závazek splnit; s ohledem na změnu okolností je to však pro něj spojeno s podstatnými obtížemi. Aby byla z pohledu hardship doložky relevantní, musí změna

okolností nastat po uzavření smlouvy, a to aniž by ji postižená strana mohla v době uzavření smlouvy předvídat² nebo odvrátit a aniž by za ni – ať už výslovně, nebo implicitně – převzala riziko.

Na první pohled se tedy hardship doložka svojí hypotézou významně blíží doložce vyšší moci; na rozdíl od zásahu vyšší moci však hardship nikdy neznamena absolutní nemožnost plnění, nýbrž jen jeho zvýšenou obtížnost v důsledku změny okolností.

Dalším rozdílem oproti doložce vyšší moci je, že zatímco zásah vyšší moci v některých případech působí (přinejmenším částečně) zánik závazku, použití hardship doložky vede primárně ke změně smlouvy – přizpůsobení novým podmínkám. Nejobvyklejší dispozicí hardship doložky proto bývá povinnost smluvních stran zahájit jednání o úpravě původních smluvních podmínek, a to na základě oznámení postižené strany o okolnostech zakládajících hardship. V případě, že jednání nebudou úspěšná, je postižená strana oprávněna buď od smlouvy odstoupit³, anebo se obrátit na třetí osobu (typicky rozhodce či mediátora), již je svěřena pravomoc ve věci rozhodnout – upravit smluvní podmínky tak, aby odpovídaly změně situaci.

Namísto zahájení jednání o modifikaci smlouvy může hardship doložka předpokládat též automatickou úpravu smluvních podmínek (např. cen); s ohledem na obtížnou předvídatelnost relevantních změn okolností je však takováto úprava méně obvyklá.

Aplikace hardship doložky musí respektovat ochranu dobré víry a poctivého obchodního styku; nemůže se jí proto dovolávat strana, která rozhodnou událost či změnu okolností zavinila či zapříčinila, která jejich existenci včas nenotifikovala, nebo která v relevantní době již byla v prodlení se splněním svého závazku.

Hardship ujednání dle nového občanského zákoníku

S účinností nového občanského zákoníku (dále jen „NOZ“) se hardship doložka má stát součástí každé smlouvy, s výjimkou tzv. smluv odvažných.⁴ Příslušná ustanovení NOZ jsou výrazně inspirována čl. 6.2.1. až 6.2.3. Zásad mezinárodních obchodních smluv UNIDROIT (1994).

NOZ definuje hardship jako změnu okolností tak podstatnou, že založí v právech a povinnostech stran zvlášť hrubý nepochopitelný poměr jedné z nich. Uvedené znevýhodnění může spočívat buď v neúměrném zvýšení nákladů plnění, anebo v neúměrném snížení hodnoty

předmětu plnění. NOZ tedy hardship vymezuje ryze ekonomicky a stranou nechává jeho jiné – podstatně méně obvyklé – podoby.

Strana dotčená změnou okolností má i nadále povinnost řádně a včas plnit své smluvní závazky. V případě podstatné změny okolností se však může vůči druhé straně domáhat obnovení jednání o smlouvě. Toto právo postižené strany je vázáno na její schopnost prokázat, že změna okolností nastala – nebo se jí stala známou – až po uzavření smlouvy a že nemožná být z její strany rozumně předpokládána ani ovlivněna. Požadavek na prokázání rozhodných skutečností musí postižená strana dle našeho názoru splnit již v rámci návrhu na obnovení jednání o smlouvě⁵; neodůvodněný návrh proto bude nahlížen tak, jako nebyl vůbec učiněn.

Právo domáhat se obnovení jednání o smlouvě musí postižená strana uplatnit v přiměřené lhůtě poté, co se dozvěděla o relevantní změně okolností; NOZ v této souvislosti stanoví vyvratitelnou právní domněnku, že přiměřenou lhůtou jsou dva měsíce. Uplyne-li tato lhůta marně, postižená strana může i dále iniciovat nová jednání, její právo domáhat se změny smlouvy však již nebude prosaditelné soudně.

Bezodkladné dovolání se události působící hardship má význam též z důvodu, že nově přizpůsobené smluvní podmínky – ať už na základě obnovených jednání stran, nebo stanovené soudem či rozhodcem – mohou platit jen do budoucna, nikoliv ve vztahu k povinnostem, které již byly, nebo dle smlouvy měly být, splněny. Bude proto v zájmu postižené strany, aby jednala promptně.

Jestliže obnovená jednání nepovedou ani po uplynutí přiměřené doby k dohodě stran, může kterákoli z nich podat u příslušného soudu žalobu na změnu anebo zrušení dotčeného závazku ze smlouvy; svojí povahou půjde o žalobu na nahrazení projevu vůle obdobnou jako v případě nesplnění závazku ze smlouvy o smlouvě budoucí. Soud však nebude návrhy stran vázán, jeho úkolem bude rozhodnout tak, aby byla obnovena rovnováha práv a povinností stran.

Právě tento aspekt posuzovaného ustanovení NOZ považujeme za ne zcela vhodný. Smyslem hardship ujednání má být efektivní obnovení rovnováhy destabilizovaného smluvního vztahu; to předpokládá především rychlý a účinný zásah, který soustava obecných soudů dle našeho názoru není s to zajistit. Odhlédneme-li od nepřiměřené délky trvání soudního řízení, způsobené mimo jiné jeho víceinstančností, naráží svěřeni uvedeného úkolu obecným soudům zejména na skutečnost, že otázka rovnováhy smlouvy je více otázkou obchodní než právní.

Očekávání, že soudy budou schopny (a ochotny) obchodně posoudit argumenty stran a kvalifikovaně rozhodnout o novém nastavení rovnováhy, je podle našeho názoru příliš ambiciózní cíl. V praxi to zřejmě povede k tomu, že soudy budou v takovýchto sporech zakládat svá rozhodnutí na znaleckých posudcích, což obnáší zvýšení nákladů řízení i prodloužení délky řízení. Navíc, důkazní břemeno tížící stranu, jež by se případně domáhala úpravy smluvních vztahů a nikoli jen zrušení smlouvy, bude v mnoha případech takřka neúnosné. Podstatně účinnější by v této souvislosti mohly být alternativní formy řešení sporů, zejména za účasti osob s praktickými zkušenostmi v příslušném odvětví.

Nová ustanovení NOZ o změně okolností a jejich dopadech na plnění závazků ze smluv zcela jistě představují zaplnění významné mezery v současné úpravě závazkových právních vztahů. S ohledem na shora uvedené skutečnosti však hrozí, že tento nový institut nenaplní očekávání, jež jsou s jeho zařazením do NOZ spojena. Více než v případě jiných aspektů obchodních vztahů lze proto doporučit smluvní modifikaci uvedených ustanovení a svěřeni pravomoci rozhodnout o nových smluvních podmínkách rozhodci nebo rozhodčímu senátu, jehož součástí budou též osoby z řad profesionálů v příslušném odvětví, nejen právníků.

Mgr. Anna Szabová, advokátní koncipient
JUDr. Michaela Šerá, advokát
HÁJEK ZRZAVEČKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

Poznámky

- [1] Nemůže jít o pouhý subjektivní pocit účastníka smlouvy o její nevhodnosti.
- [2] Z důvodu předvídatelnosti bude pod režim hardship doložky jen stěžejí podřaditelná např. inflace, u níž se předpokládá, že strany příslušná rizika ošetří jinak.
- [3] Za tímto účelem bývá nepřistoupení na jednání o změně smlouvy často výslovně označeno za podstatné porušení smlouvy.
- [4] Odvažnou smlouvou je smlouva zahrnující ujednání stran o tom, že prospěch, anebo neprospěch alespoň jedné z nich závisí na nejisté události.
- [5] Ledaže by rozhodné skutečnosti byly natolik obecně známé, že by je nebylo třeba uvádět.

Závazné stanovisko a jeho přezkum

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Závazná stanoviska dotčených orgánů jsou nezbytná pro vydání správního rozhodnutí. Žadatel má možnost sám předem opatřit a připojit je například k žádosti o vydání územního rozhodnutí či k žádosti o stavební povolení. Taková možnost opatření závazných stanovisek před správním řízením, pro které jsou závazná stanoviska podkladem, je dispozitivní povahy s cílem nabídnout žadateli v praxi rychlejší a přímou cestu komunikaci s dotčenými orgány. Žadatel má samozřejmě možnost podat žádost o taková rozhodnutí bez závazných stanovisek, ale v praxi většinou k tomu nedochází, neboť žadatel po obdržení závazných stanovisek nemůže vyloučit ani další úpravu dokumentace v návaznosti na jejich podmínky a připomínky.

Závazné stanovisko je dle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu považováno za úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Tato závazná stanoviska nejsou vydávána ve správním řízení a nejsou rozhodnutími (rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2009, č. j.: 9 As 21/2009-150). Závazná stanoviska tedy nemají objektivně vymezený samostatný předmět řízení, neboť se jedná o podkladové úkony, které se vždy vydávají v rámci jiného „hlavního“ řízení. Závazná stanoviska zakládají práva a povinnosti až v rámci konečného rozhodnutí, pokud by práva a povinnosti zakládala přímo, nebylo by zapotřebí vydání takového konečného rozhodnutí.

Zde je namístě se také zabývat ještě jednou otázkou. Ustanovení § 4 odst. 2 stavebního zákona říká, že dotčené orgány vydávají pro rozhodnutí podle tohoto zákona závazná stanoviska na základě zvláštních právních předpisů, která nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení, nestanoví-li zvláštní právní předpisy jinak. Tedy vedle závazných stanovisek ve smyslu ustanovení § 149 odst. 1 je nutné odlišovat i samostatná rozhodnutí, bez ohledu na to, jak jsou nazvána (resp. bez ohledu na to, že jsou také nazývána závaznými stanovisky). Jde například o „závazné stanovisko“ vydá-

vané podle ustanovení § 44a odst. 3 zákona o státní památkové péči, podle kterého závazné stanovisko podle ustanovení § 14 odst. 1 a 2 je-li vydáno orgánem státní památkové péče ve věci, o které není příslušný rozhodovat stavební úřad podle zvláštního právního předpisu, je samostatným rozhodnutím ve správním řízení, jinak je úkonem učiněným dotčeným orgánem pro řízení vedené stavebním úřadem. V případě, že jde o „závazná stanoviska“, která jsou samostatným správním rozhodnutím, jejich režim je jiný než závazná stanoviska, jak uvedeno shora, ve smyslu ustanovení § 149

odst. 1 správního řádu, a je možné je samostatně napadnout i právní žalobou.

Vraťme se zpět k závazným stanoviskům, která nejsou samostatným rozhodnutím. Správní řád sám v ustanovení § 149 odst. 4 umožňuje, aby účastník řízení v rámci svého podaného odvolání proti rozhodnutí (v našem případě územního či stavebního rozhodnutí) nezákonné závazné stanovisko napadnul. V takovém případě, by nezákonné stanovisko bylo možné potvrdit nebo změnit v přezkumném řízení (nikoliv však zrušit), k němuž by byl příslušný

nařízený správní orgán správnímu orgánu, který vydal závazné stanovisko. V případě, kdy by bylo závazné stanovisko takto v rámci odvolání napadnuto, stavební úřad řízení o dovolání přeruší a v řízení o odvolání se pokračuje až po rozhodnutí v přezkumném řízení. Z ustanovení jak správního řádu, stavebního zákona a dalších zvláštních zákonů lze vyvodit záměr zákonodárce odlišit procesní postup vydávání a přezkumu takovýchto závazných stanovisek, neboť tato závazná stanoviska jsou vydávána v rámci samostatného správního řízení ve formě správního rozhodnutí dle § 67 správního řádu a naplňují znaky samostatně vymezeného předmětu řízení, jsou rozhodnutím konečným a autoritativně zakládají, mění, ruší, nebo závazně určují práva nebo povinnosti.

Pro úplnost zde uvádíme, že závazné stanovisko by bylo možné napadnout i dříve či později nikoliv pouze v rámci odvolání, ale i samostatně v rámci přezkumného řízení za využití ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 94 a násl. správního řádu. V takovém případě usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do dvou měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku od právní moci rozhodnutí ve věci. Správní orgán má v tomto případě více možností, než kdyby přezkoumával závazné stanovisko v rámci odvolání účastníka řízení, neboť může nezákonné závazné stanovisko sám zrušit nebo změnit, popřípadě ho může i zrušit a vrátit odvolacímu správnímu orgánu nebo i správnímu orgánu prvního stupně.

V poslední době velmi diskutovanou záležitostí je soudní přezkum závazných stanovisek (úkonů učiněných správním orgánem na základě zákona, které nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení), a to v rámci správního soudnictví, tedy zda závazná stanoviska jsou samostatně přezkoumatelná a je možné je samostatně napadnout žalobou, či nikoliv.

Judikatura Nejvyššího správního soudu nebyla dosud jednotná a na povahu závazných stanovisek se dívala rozdílně. Soud v některých případech se přiklonil k názoru, že závazné stanovisko má povahu samostatného rozhodnutí a jejich soudní přezkum proto není vyloučen (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2009, č. j.: 7 As 43/2009-52) a v některých případech soud zaujal opačný názor (Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2009, č. j.: 2 As 34/2009-65 – ve kterém soud uvedl, že závazné stanovisko může mít povahu samostatného rozhodnutí a i proto být samostatně přezkoumatelné pouze v případě, kdy tak stanoví zákon jako lex specialis k správnímu řádu).

Například v usnesení ze dne 28. 4. 2004, pod. č. j.: 7A 90/2001-98 (837/2006 Sb. NSS) Nejvyšší

správní soud dospěl k závěru, že závazné stanovisko je sice úkonem jímž nedošlo k založení, změně, zrušení či závaznému určení povinností, ale nevyloučil, že i taková podkladová rozhodnutí mohou citelně, byť nepřímo zasáhnout do práv účastníků (velmi obdobně bylo argumentováno i v jiných rozhodnutích např. usnesení NSS ze dne 26. 10. 2004, č. j.: 6A 73/2002-54). NSS se zabýval přezkoumatelností závazných stanovisek podle ustanovení § 65 správního řádu soudního (např. NSS ze dne 23. 3. 2005, č. j.: 6 A 25/2002-42, publikovaný pod č. 906/2006 Sb.) a uvedl, že pojem rozhodnutí je vymezen materiálními znaky a že v každém případě u jednotlivého právního úkonu správního orgánu je nutné zkoumat, jaké právo napadený úkon založil, změnil, zrušil či závazně určil. Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 24. 10. 2006, č. j. 2 As 51/2005-34 dovodil, že rozhodnutí o neudělení souhlasu k zásahu do významného krajinného prvku podle § 12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., samostatnému přezkumu ve správním soudnictví podléhá. V tomto případě konstatoval, že souhlas není rozhodnutím předběžné povahy, které by bylo z přezkumu ve správním soudnictví vyloučeno na základě ustanovení § 70 písm. b) správního řádu soudního, tedy že není dán hlavní znak pro uplatnění kompetenční výluky, tedy předběžnost či dočasnost daného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud uvedl, že ve vztahu k předmětu posuzování, tedy zásahu do krajinného rázu, jde o rozhodnutí konečné. Několikrát Nejvyšší správní soud ve své judikatuře takový názor vyslovil, že závazná stanoviska jsou samostatně přezkoumatelná žalobou v rámci správního soudnictví. Naproti tomu v rozsudku ze dne 29. 12. 2004, č. j.: 6 A 172/2002-13 Nejvyšší správní soud byl toho názoru, že samostatný soudní přezkum udělení či neudělení souhlasu podle § 44 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., možný není, neboť vyslovení či nevyslovení souhlasu je úkonem správního orgánu, který není rozhodnutím v materiálním smyslu, neboť k případnému zásahu do práv a povinností může dojít až vydáním konečného rozhodnutí.

Evidentně otázka samostatně přezkoumatelnosti závazných stanovisek na základě žaloby není jednotná, možná ale další praxe přinese změnu, neboť Nejvyšší správní soud, tentokrát v rozšířeném senátu ve svém rozsudku ze dne 23. 8. 2011 pod č. j.: 2 As 75/2009-13 se opět zabýval povahou závazných stanovisek a možností jejich samostatného přezkumu. Soud v uvedeném rozhodnutí shrnul, že pokud jde o závazná stanoviska vydávaná dle ustanovení § 149 správního řádu nejsou rozhodnutími ve smyslu ustanovení § 67 správního řádu soudního, neboť sama nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva a povinnosti a soudní přezkum je možný až v rámci konečného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud dále v citovaném rozsudku v čl. III bodu 13 uvedl,

že ačkoliv se jedná o různé typy závazných stanovisek, je účel a fungování uvedených typů podkladových rozhodnutí obdobný a příslušnému dotčenému orgánu umožňují závazným způsobem formulovat právní názor s ohledem na daný chráněný zájem. Soud konstatoval, že pro účely soudního přezkumu nelze mezi jednotlivými typy závazných stanovisek vydávaných na základě různých zákonů činit rozdíl.

Dále je třeba uvést, že účastníci územního řízení mají možnost podávat námitky do územního řízení proti projednávanému záměru (dokumentaci pro územní řízení, stanoviskům dotčených orgánů či proti jiným podkladům ve spise správního úřadu, včetně Stanoviska EIA), a to nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží. Účastník řízení má dále možnost podat řádný opravný prostředek – odvolání proti územnímu rozhodnutí a dále za splnění podmínek zákona má možnost napadnout pravomocné územní rozhodnutí správní žalobou dle § 65 správního řádu soudního, v zákonné lhůtě, a pokud nebude úspěšný, má ještě možnost podat proti rozhodnutí o žalobě kasační stížnost, která je opravným prostředkem. Samotné podání správní žaloby nemá odkladný účinek, ale žalobce může o přiznání odkladného účinku požádat, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Jde-li o soudní přezkum – správní žalobu, účastník řízení musí splnit zákonné podmínky dle § 68 správního řádu soudního, krom jiného musí tedy vyčerpat řádné opravné prostředky – tedy podat proti územnímu rozhodnutí nejprve odvolání. Soud příslušný rozhodovat o žalobě na základě žalobní námitky přezkoumá i zákonost závazných stanovisek, které jsou podkladem přezkoumávaného rozhodnutí.

Pokud se sjednotí judikatura Nejvyššího správního soudu a dále bude aplikován názor vyslovený v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 23. 8. 2011 pod č. j.: 2 As 75/2009-13, závazné stanovisko ve smyslu ust. 149 odst. 1 správního řádu, které není podle zvláštního právního předpisu samostatným rozhodnutím, lze přezkoumat pouze v rámci soudního přezkumu konečného rozhodnutí ve věci (územního či stavebního), nikoliv samostatně. ●

JUDr. Martina Mervartová, PhD.
Advokátní kancelář Dáňa, Pergl a Partneři

Odpovědnost manažerů za opožděné podání insolvenčního návrhu po 1. lednu 2012

ŽIŽLAVSKÝ & PARTNEŘI
| advokátní kancelář | insolvenční právní |

Český insolvenční proces vyžaduje nízkou výtěžnost pro věřitele. Většina firem, které se nacházejí v úpadku, podává opožděné insolvenční návrhy. [1] Insolvenční řízení je zahájeno až v době, kdy existuje extrémní nepoměr mezi závazky a majetkem firmy. Stalo se pravidlem, že společnost, která má potíže, prohospodaří svůj majetek a teprve poté podá insolvenční návrh. Prázdna firemní skříňka nepřinese věřitelům uspokojení pohledávek.

Management firmy mnohdy vědomě vstupuje do nových obchodních závazků a přijímá plnění, o kterém ví, že je nezaplátí. Vytlouká klín klínem. Platí splatné závazky na úkor růstu nesplacených závazků. Zastírá vnější projevy úpadku firmy, zatímco její skutečný úpadek skrytě roste. Po zahájení insolvenčního řízení lze jen konstatovat, že na operačním stole již neleží pacient, ale mrtvola. Vytváří se druhotná platební neschopnost a roztáčí se smrtící dluhová spirála.

Do 31. prosince 2011 musel management firem podat insolvenční návrh pouze v případě zjevného úpadku. Od 1. ledna 2012 přichází změna, která zavádí povinnost manažerů podat insolvenční návrh i v případě skrytého úpadku. Jde o povinnost podat návrh i tehdy, když souhrn všech závazků firmy (splacených i nesplacených) převyšuje hodnotu jejího majetku. Porušení povinnosti podat včas insolvenční návrh je spojeno s tvrdou osobní odpovědností manažerů. Jde o civilní odpovědnost za škodu i trestní odpovědnost. Optimista by řekl, že to změnil insolvenční řízení z pitevný na operační sál.

Zjevný a skrytý úpadek

Insolvenční zákon zná dvě formy úpadku. První je označována jako platební neschopnost a týká se všech dlužníků. Druhá dopadá pouze na právnické osoby (zejména obchodní společnosti) a fyzické osoby – podnikatele[2] a je označována jako předlužení. Předlužení se netýká spotřebitelů, ale jen firem, které jsou povinny vést účetnictví nebo daňovou evidenci. Účetnictví a daňová evidence také představují základní zdroj informací o firemním úpadku.

Změna, účinná ode dne 1. ledna 2012, nedopadá na obsah pojmu platební neschopnosti (obecného úpadku) ani pojmu předlužení (firemního úpadku). Platební neschopností se i nadále rozumí situace, kdy má dlužník více věřitelů a není schopen plnit své peněžité závazky po dobu delší než třicet dnů po lhůtě splatnosti.[3] O předlužení jde nadále tehdy, má-li dlužník více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku.[4]

Dnem 1. ledna 2012 však dochází k zásadní změně v tom, že v případě firemního úpadku (předlužení) vzniká manažerům povinnost podat insolvenční návrh, kterou měli do té doby jen v případě obecného úpadku.

Obecný úpadek (platební neschopnost) věřitelé vidí. Poznají, že jim dlužník neplatí splatné závazky.[5] Mají reálnou možnost řešit situaci podáním vlastního, věřitelského insolvenčního návrhu. Obecný úpadek lze z tohoto pohledu označit za zjevný úpadek. Management firmy věřitele má stejnou možnost a tedy stejnou odpovědnost za řešení tohoto stavu jako management firmy dlužníka.

Firemní úpadek (předlužení) oproti tomu věřitelé nevidí. Věřitel zpravidla nezná celkovou ekonomickou a majetkovou kondici firmy dlužníka. Může jen odhadovat, zda mu dlužník uhradí pohledávku, splatnou v budoucnu. Firemní úpadek lze proto označit za skrytý úpadek. Management věřitele nemá stejnou možnost a nemůže tedy mít stejnou odpovědnost za řešení tohoto stavu jako management dlužníka. V případě skrytého úpadku dopadá plná odpovědnost za jeho řešení na manažery firmy dlužníka. Pokud ukrývají kostlivce ve skříní, musí sami ze svých prostředků nahradit věřiteli škodu, kterou mu tím způsobí a mohou nést také trestní odpovědnost.

Vnitřní a vnější odpovědnost

Firmy mají stejnou povinnost jako nepodnikatelské subjekty (spotřebitelé) podat insolvenční návrh v případě zjevného úpadku. Dnem 1. ledna 2012 jim k tomu vzniká nová povinnost podat návrh i v případě skrytého úpadku. Manažeři jsou povinni podat insolvenční návrh i tehdy, bude-li firma schopna platit své splatné závazky, avšak její souhrnné (i nesplatné) závazky budou převyšovat hodnotu jejího majetku. Podají-li insolvenční návrh opožděně, v době, kdy zde zůstane jen prázdná firemní skříňka zbavená majetku, odpovídají za to osobně. Členové statutárních orgánů právnických osob (jednatelé, členové představenstva) a fyzické osoby – podnikatelé[6] nesou za splnění povinnosti podat insolvenční návrh neomezenou vnější odpovědnost přímo vůči věřitelům. V případě kolektivních statutárních orgánů stíhá povinnost podat návrh každého jednotlivého člena orgánu.[7] Ostatní manažeři (například finanční ředitelé)[8] nesou odpovědnost uvnitř firmy, v rozsahu své pravomoci. Odpovědné osoby nemohou formálně přenést svou odpovědnost na jiné osoby. Soudy například dovodily, že pokud jednatel právnické osoby neposkytuje potřebnou součinnost třetí osobě, se kterou uzavřel smlouvu o vedení účetnictví, nezabývá jej to osobní odpovědností, když bez jeho součinnosti účetní nemohl splnit zákonnou povinnost.[9]

Trestní odpovědnost se může týkat všech uvedených osob, a to případně ve formě spolupachatství anebo účastenství.[10]

Protikrizová novela

Povinnost manažerů podat insolvenční návrh v případě skrytého úpadku není zcela nová. Zákon ji znal již dříve. Takzvaná „protikrizová“ novela insolvenčního zákona[11] však účinnost tohoto opatření dočasně pozastavila do 31. prosince 2011.

Protikrizová novela byla zdůvodněna probíhající ekonomickou krizí. Očekávalo se od ní, že „zjemní“ přísně nastavené podmínky pro povinnost dlužníka podat na sebe insolvenční návrh. V důvodové zprávě se lze dočíst, že jejím cílem bylo, „aby do insolvenčních procesů zbytečně nevstupovaly subjekty, jejichž majetková situace technicky odpovídá definici předlužení v insolvenčním zákoně, které však provozem svého podniku generují dostatečný „cash flow“ (peněžní tok), dovolující jim překonat krizové stavy jinými způsoby.“ Pesimista by k tomu mohl poznamenat, že pokud tyto subjekty generovaly peněžní toky projídaním svého majetku nebo přijímáním dalších úvěrů, šlo jen o zavírání očí před bujením skryté nemoci.

At již novela přinesla očekávaný pozitivní efekt nebo jen prodloužila agónii neživotaschopných firem, zmírnění podmínek pro podání insolvenčního návrhu bylo dočasné a neplatí od 1. ledna 2012.

Aktiva a pasiva – dvě strany jedné mince

Zákon stanoví, že manažer je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl, nebo při náležitě pečlivosti měl dozvědět o úpadku firmy. V souvislosti se skrytým firemním úpadkem musí jednatelé, členové představenstev, finanční ředitelé a další pracovníci v rozsahu svých pravomocí průběžně sledovat dvě hodnoty, a to aktiva a pasiva firmy.

Pasiva představují souhrnný stav všech závazků, včetně těch, které nejsou ještě splatné. Domnívám se, že za určitých podmínek lze po určitou dobu odečíst od všech závazků vlastní kapitál firmy, dohodne-li se na tom management firmy s jejími vlastníky (společníky, akcionáři). Pak stačí po určité přechodnou dobu sledovat pouze hodnotu cizího kapitálu. V takovém případě zde může být vnitřní dluh (vůči společníkům či akcionářům), nikoli však vnější dluh (vůči externím věřitelům). Vnější dluh zde nebude, pokud se hodnota majetku firmy rovná alespoň objemu vnějších závazků firmy (cizímu kapitálu). Podrobné zdůvodnění této úvahy ale přesahuje možnosti tohoto článku a rozhodně nejde o obecně využitelné řešení.

Nelze však pochybovat o povinnosti manažerů podat insolvenční návrh, pokud i hodnota cizího kapitálu (cizích zdrojů) je vyšší než hodnota majetku firmy. To je také důvod, proč platí povinnost podat insolvenční návrh i pro jednatele společnosti s ručením omezeným, který je současně jediným společníkem firmy nebo pro člena představenstva, který je současně jediným akcionářem společnosti.[12] Majitelé firmy mohou rozhodnout o tom, že se vzdají „své části koláče“ (tu představuje vlastní kapitál), nemohou ale rozhodnout o té části aktiv, která náleží věřitelům (což je cizí kapitál).

Hodnota pasiv firmy je v každém případě poměrně snadno zjistitelná. Je patrná kupříkladu z rozvahy, která je součástí účetní závěrky firmy. Problém může vzniknout snad jen tehdy, když firma neuznává některý závazek, neevduje jej v účetnictví a následně se ukáže, že je důvodný.

Druhá hodnota, kterou musí management průběžně sledovat a vyhodnocovat, je skutečná tržní cena aktiv firmy (jejího majetku). Ta již není tak snadno zjistitelná. Účetní hodnota aktiv není totožná s jejich skutečnou tržní cenou.[13]

Lze ji jen odhadovat.[14] Manažer přesto nemůže rezignovat na svou povinnost sledovat průběžnou reálnou hodnotu firemních aktiv. Některé rozdíly účetní a tržní ceny majetku budou zcela zjevné (nedobytné pohledávky, nemovitosti, vozový park). Jiné se budou zjišťovat obtížněji. V každém případě je vhodné vnímat, že at již se manažeři vypořádají s oceňováním jakkoli, jimi provedené ocenění nemusí být konečné. Správnost jejich postupu může být prověřena v civilním soudním řízení v případě žaloby na náhradu škody za nepodání insolvenčního návrhu anebo v trestním řízení. Pak bude určující nikoli cena majetku zjištěná manažery, ale cena aktiv zjištěná v soudním řízení. Zkreslené ocenění majetku firmy nezabývá manažery jejich osobní odpovědností.[15]

Bod zlomu

Povinnost manažerů podat insolvenční návrh vzniká v případě firemního úpadku tehdy, má-li firma nejméně dva věřitele a hodnota jejich aktiv je nižší než hodnota pasiv. Při stanovení hodnoty aktiv lze přihlídnout k další správě majetku firmy anebo k dalšímu provozování podniku. To je však pojmově možné jen tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že firma bude moci ve správě majetku nebo v provozu podniku pokračovat.[16]

Pokud je aktuální hodnota aktiv nižší než hodnota pasiv, jde o bod zlomu. Manažer v takovém případě přichází k rozcestí, kde se musí rozhodnout, zda podá insolvenční návrh nebo půjde jinou cestou. Manažer je placen za reálný odhad situace, prováděný s péčí řádného hospodáře, v mezích rozumného podnikatelského rizika. Povinnost podat insolvenční návrh může vyloučit jen reálné očekávání brzkých konkrétních výnosů ze správy majetku firmy (například nájemného za nemovitosti, které je splatné za delší období) nebo výnosů ze ziskového provozu podniku (zejména v případě pravidelného cyklického dosahování výnosů v určitých termínech).

Zda byl odhad manažerů reálný, či nikoli, se nakonec ukáže. Podle výsledku bude poměřována jejich osobní odpovědnost zejména v případě opožděného dlužnického návrhu nebo podají-li insolvenční návrh věřitelé. Z tohoto pohledu je značně riziková nedomyšlená mimosoudní restrukturalizace, která již od samého počátku (podle restrukturalizačního plánu) nemohla odstranit předlužení firmy anebo nereálné očekávání vstupu strategického partnera. Zákon také stanoví, že povinnost manažerů podat insolvenční návrh je bezvýjimečná, jestliže již jednou proběhl test likvidity firmy v podobě neúspěšného zpeněžení jejich aktiv v exekuci.[17]

Civilní odpovědnost

Odpovědnost manažerů za opožděné podání anebo nepodání návrhu na prohlášení konkursu dovodila soudní praxe již podle dřívějšího zákona o konkursu a vyrovnání. V této souvislosti lze převyprávět příběh, který doputoval v loňském roce až na Nejvyšší soud České republiky.

Soudy posuzovaly situaci, kdy jedna stavební společnost, v době kdy se již nacházela v úpadku, objednala u jiné firmy stavební práce v ceně 100 000 Kč. Když byly práce provedeny, uhradila za ně pouze 40 000 Kč[18] a poté podala návrh na prohlášení konkursu na svůj majetek. Návrh byl zamítnut pro nedostatek majetku. Poškozená firma požadovala náhradu škody po předsedovi představenstva a členovi představenstva stavební společnosti ve výši zbývajících 60 000 Kč. Žalobu zdůvodnila tím, že členové představenstva stavební společnosti porušili povinnost podat bez zbytečného odkladu návrh na prohlášení konkursu na majetek společnosti s tím, že kdyby tuto povinnost neporušili a podali návrh na prohlášení konkursu, nevstoupila by s nimi poškozená firma do závazkového vztahu a její majetek by se nezmenšil v důsledku neúplného zaplacení ceny za provedené práce.

Soud prvního stupně žalobě vyhověl. Odvolací soud rozhodnutí změnil s tím, že žalovaní členové představenstva sice porušili svou povinnost podat návrh na prohlášení konkursu, poškozené firmě však mohla vzniknout škoda pouze ve výši nákladů, které vynaložila v souvislosti s plněním závazku, tedy jen škoda skutečná, nikoli škoda ve výši sjednané ceny, která zahrnuje i ušlý zisk. Nakonec se věci zabýval Nejvyšší soud České republiky. Ten dal za pravdu soudu prvního stupně. Uzavřel věc s tím, že žalovaní manažeři skutečně odpovídají za opožděné podání návrhu na prohlášení konkursu a musí osobně zaplatit poškozené firmě 60 000 Kč, tedy rozdíl až do výše skutečné sjednané ceny.[19]

Již před přijetím nové právní úpravy tak Nejvyšší soud dovodil, že manažeři odpovídají věřitelům za škodu, kterou způsobí tím, že podají opožděně dlužnický návrh a naznačí též způsob výpočtu výše škody. Základní princip spočívá v tom, že manažer je povinen nahradit škodu ve výši dluhu, který již nelze uhradit z firemních prostředků.[20]

Dnes je již pravidlo „neplatí firma, platí manažer“ obsaženo přímo v zákoně.[21] Lze očekávat, že se jim budou soudy řídit.

Jak již bylo uvedeno, protikrizová novela insolvenčního zákona dočasně pozastavila povinnost manažerů podat insolvenční návrh v pří-

padě skrytého firemního úpadku (předlužení). Chyběla zde dočasně možnost požadovat náhradní plnění po managementu firmy. Pokud však manažer nepodá insolvenční návrh po 1. lednu 2012, odpovídá věřitelům za škodu nebo jinou újmu, kterou jim tím způsobí a musí jim zaplatit to, co již není schopna zaplatit firma.

Zákon dnes přímo stanoví, že škoda nebo jiná újma, za kterou odpovídá manažer, bude vyčíslena jako rozdíl mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky věřitele a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky skutečně obdržel.[22] Důkazní břemeno o okolnostech, které by případně takovou odpovědnost vylučovaly, přesunul zákon na manažera.[23] Ten důkazní břemeno neunes, pokud neprokáže nade vše pochybnost, že jednal s péčí řádného hospodáře a v mezích rozumného podnikatelského rizika.

Trestní odpovědnost

Situací, kdy management uzavírá smlouvy v době, kdy je již firma v úpadku, se nedávno zabývaly též trestní soudy. Dovodily trestní odpovědnost jediného jednatele a společníka firmy za to, že od jiné firmy a k její škodě na základě předchozích objednávek odebral řezivo v celkové hodnotě 750 000 Kč a faktury za ně vystavené a splatné nezaplatil, ač musel být přinejmenším srozuměn s tím, že s ohledem na značné předlužení své firmy, které dodavatelé zamtlčel, nebude schopen za ně zaplatit. Nejvyšší soud České republiky případ kvalifikoval jako úpadkový trestný čin zvýhodňování věřitele, když jednatel firmy platil jen některým věřitelům, a jiným ne.[24] Dovodil, že podstata trestného činu zvýhodňování věřitele spočívá v tom, že některým z věřitelů se dostane v rozhodném období od dlužníka na úkor ostatních věřitelů více, než by odpovídalo zásadě poměrného a rovnoměrného uspokojení všech věřitelů.[25] Z toho plyne jednoznačné poselství, že částečné plnění závazků věřitelům nebo plnění jen některým věřitelům není možné jinak než v insolvenčním řízení, podle pravidel, která stanoví insolvenční zákon.[26]

Při opožděném podání insolvenčního návrhu v případě skrytého firemního úpadku (předlužení) se mohou manažeři dopustit zejména trestného činu zvýhodnění věřitele. Nový trestní zákoník totiž rozšířil dosah této skutkové podstaty tak, že se vztahuje na jakýkoli úpadkový stav firmy, tedy i na její předlužení. V jednotlivých konkrétních situacích ale přicházejí v úvahu i některé další úpadkové delikty, včetně trestného činu poškození věřitele a způsobení úpadku[27] jakož i trestné činy porušení povinnosti při správě cizího majetku, porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti a zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění.[28]

Odpovědnost za řádný návrh

Zákon výslovně stanoví, že povinnost podat insolvenční návrh není splněna, bylo-li řízení o insolvenčním návrhu vinou navrhovatele zastaveno nebo byl-li jeho insolvenční návrh odmítnut. Tak končí v praxi zhruba polovina všech insolvenčních návrhů.[29] V případě vadného návrhu jen marně běží čas a narůstá riziko civilní i trestní odpovědnosti manažerů.

První fáze insolvenčního řízení, která počíná běžet podáním insolvenčního návrhu a končí rozhodnutím o něm, je postavena na principech sporného řízení. Insolvenční návrh je žalobou svého druhu. Soud nezjišťuje z vlastní iniciativy skutečný stav věci. Zabývá se jen tvrzeními a důkazními návrhy, které jsou obsaženy v insolvenčním návrhu. Rozhoduje na základě stavu, který mu navrhovatel popíše a prokáže, nikoli na základě skutečného stavu. Skutečný stav firmy soud nezná (není vševědoucí). Navrhovatel proto nese odpovědnost za to, že jeho tvrzení v insolvenčním návrhu jsou úplná a že jejich pravdivost osvědčí v potřebném rozsahu navrženými důkazy. To platí, i když dlužník podává návrh sám na sebe a nikdo mu neodporuje.[30] Insolvenční návrh, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, soud odmítne, aniž by dlužníka vyzýval k odstranění vad návrhu.[31] Neplatí zde obecné pravidlo, že soud vyzývá navrhovatele k odstranění vad podání.[32]

Aby byla v případě firemního úpadku vyloučena osobní odpovědnost manažera, musí podat nejen včasný, ale i řádný insolvenční návrh.

Závěr

Právní teorie odhadovala v souvislosti s novým insolvenčním zákonem, že „bude podíl dlužnických návrhů u korporáčních dlužníků dále vzrůstat, a to mimo jiné i v souvislosti s tím, jak si jejich management začne být vědom rizika potenciálně zdrcující civilní odpovědnosti za škodu způsobenou průtahy v zahájení insolvenčního řízení.“ [33] Protikrizová novela odsunula nová pravidla až na den 1. ledna 2012. Tímto dnem manažeři firem neodvolatelně ztrácejí čas na další přípravu a vstupují z cvičiště na bojiště. Chybný postup pro ně znamená tvrdou osobní odpovědnost.

Nové poměry představují výzvu také pro advokáty, kteří se budou nacházet na straně firemních věřitelů, dlužníků anebo jejich manažerů. Přeji všem, aby situaci úspěšně zvládli. ●

JUDr. Michal Žižlavský
Žižlavský a partneři, advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Viz statistiky na <http://www.insolvenční-zakon.cz/expertni-skupina-s22/statistiky.html>. Statistiky Ministerstva spravedlnosti udávají vysoký podíl dlužnických insolvenčních návrhů oproti návrhům věřitelů. Odhlédneme-li od návrhů fyzických osob, spojených s oddlužením, v roce 2010 bylo podáno 60% (3 629) dlužnických a jen 40% (2405) věřitelských návrhů. V prvním pololetí roku 2011 bylo podáno 49% (1573) dlužnických a 51% (1641) věřitelských návrhů. Hlavní problém nespočívá v tom, že dlužníci na sebe nepodávají insolvenční návrhy ale v tom, že je podávají opožděně.
- [2] Fyzické osoby – podnikatelé a právnické osoby jsou v tomto článku pro zjednodušení označovány souhrnně jako „firmy“.
- [3] Viz § 3 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona.
- [4] Viz § 3 odst. 3 insolvenčního zákona.
- [5] Pro usnadnění hodnocení, zda je firma v úpadku ve formě platební neschopnosti, insolvenční zákon (§ 3 odst. 2) zavedl dokonce několik právních domněnek platební neschopnosti.
- [6] Vnější odpovědnost přímo vůči věřitelům se týká osob, které jednájí za firmu navenek. Obecně upravuje jednání za firmu § 13 obchodního zákoníku (ObchZ). Jednání za akciovou společnost upravuje § 191 ObchZ, jednání za společnost s ručením omezeným § 133 ObchZ, jednání za veřejnou obchodní společnost § 81 ObchZ a jednání za komanditní společnost § 101 ObchZ. Vnější odpovědnost nese také likvidátor právnické osoby.
- [7] Rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 29 Cdo 2683/2008.
- [8] Vnitřní odpovědnost dovnitř firmy mohou nést osoby zmocněné či pověřené k výkonu činnosti, a to v rámci své pravomoci. Půjde o generální ředitele, finanční ředitele, vedoucí oddělných závodů, prokuristy, vedoucí ekonomických útvarů apod.
- [9] Nejvyšší soud České republiky to dovodil v rozhodnutí vydaném pod sp. zn. 5 Tdo 166/2009 v souvislosti s naplněním skutkové podstaty trestného činu zkrusování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 125 trestního zákona (dnes zkrusování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 nového trestního zákoníku); dalším trestněprávním aspektům odpovědnosti jednajících osob se věnují rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 679/2008 a 5 Tdo 95/2008.
- [10] Viz kupř. rozhodnutí publikované v zelené Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 36/2010.
- [11] Novela byla provedena zákonem č. 217/2009 Sb., kterým byl změněn nový insolvenční zákon, účinný od 1. 1. 2008 a některé další související předpisy.
- [12] Viz rozhodnutí publikované v zelené Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 41/2010.
- [13] Zkreslují ji účetní odpisy a podobně.
- [14] Skutečná tržní cena majetku se zjistí až jeho prodejem. Bude zpravidla jiná u běžného prodeje a v krizovém prodeji. Odpovědnost manažera může být založena již tím, že k prodeji aktiv nedojde včas, ale až v tisni, vyvolané úpadkem firmy.
- [15] Déle nežli insolvenční právo zná institut předlužení občanský soudní řád z řízení o dědictví. Zde lze zmínit rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 3183/2007 ze dne 29. 4. 2009, v němž bylo judikováno, že ani závěr činěný soudem v řízení o dědictví ve smyslu ustanovení § 175o občanského soudního řádu o obecné ceně majetku zůstavitele, výši dluhu a čisté hodnotě dědictví, případně výši předlužení dědictví, není definitivním závěrem o rozsahu a hodnotě zůstavitelova majetku předurčujícím odpovědnost dědiců za zůstavitelovy dluhy (§ 470 občanského zákoníku). Závazné posouzení této hodnoty lze očekávat až v nalézacím soudním řízení.
- [16] Viz § 3 odst. 3 in fine insolvenčního zákona; další správu majetku nebo další provoz podniku jako faktor, který lze zohlednit v rámci úvahy o předlužení firmy zpravidla vylučuje vstup firmy do likvidace.
- [17] Viz § 98 odst. 1 in fine insolvenčního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2012. Jde o situaci, kdy se při zpeněžení aktiv firmy v exekuci ukáže, že hodnota aktiv je nižší než hodnota závazků.
- [18] Obě ceny jsou pro zjednodušení upraveny (řádově však odpovídají uváděnému případu).
- [19] Viz rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 29 Cdo 1481/2009 ze dne 21. 7. 2010.
- [20] Také v rozsudku vydaném dne 20. 10. 2009 pod sp. zn. 29 Cdo 4824/2007 Nejvyšší soud dovodil, že vznikla-li věřiteli pohledávka až v době, během níž byl statutární orgán společnosti či jeho člen v prodlení se splněním povinnosti podat návrh na prohlášení konkursu, škodou je rozdíl mezi tím, co společnosti jakožto dlužníku zbývá věřiteli splnit, a částkou, již věřitel posléze obdržel v konkursu na úhradu této pohledávky.
- [21] § 99 odst. 1 insolvenčního zákona.
- [22] § 99 odst. 2 insolvenčního zákona.
- [23] § 99 odst. 3 insolvenčního zákona.
- [24] Trestný čin zvýhodňování věřitele podle § 256a trestního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2009, od 1. 1. 2010 jde o trestný čin zvýhodnění věřitele podle § 223 trestního zákoníku
- [25] Rozhodnutí Nejvyššího soudu vydané pod sp. zn. 5 Tdo 658/2010. Co se týče výše způsobené škody, Nejvyšší soud konstatoval, že je třeba v trestním řízení zjistit, kteří věřitelé patří do kategorie zvýhodněných a kteří do kategorie poškozených, musí být zjištěn rozsah uhrazených pohledávek za celé posuzované období a z toho vyloučené, kdo a v jakém rozsahu byl jako věřitel zvýhodněn a kdo poškozen.
- [26] Výjimku z tohoto pravidla představuje dohoda věřitelů a restrukturalizace jejich pohledávek, která přivodí zánik předlužení a obnoví platební schopnost firmy.
- [27] Jednotlivými úpadkovými trestnými činy podle nového trestního zákoníku se podrobně zabývají autoři JUDr. František Půry a Doc. JUDr. Josef Kuchta, CSc. v článku Postih úpadkových deliktů podle nového trestního zákoníku s přihlédnutím k úpravě přípustného rizika, Bulletin Advokacie 9/2011, s. 13 a násl.
- [28] Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 5 Tdo 166/2009 (ve vazbě na novou úpravu).
- [29] Viz statistiky na adrese: <http://www.insolvenční-zakon.cz/expertni-skupina-s22/statistiky.html>
- [30] S ohledem na dané téma není rozebírán insolvenční návrh, který podává na dlužníka věřitel. Tam platí nejen, co je uvedeno, ale i to, že soud hodnotí tvrzení a důkazy obou stran řízení a dokazování probíhá v širším rozsahu. V případě, že se dlužník brání insolvenčnímu návrhu věřitele, jde o typický soudní spor, tedy o bitvu s přesnými pravidly, v níž je třeba včas kvalifikovaně útočit nebo se včas kvalifikovaně bránit. Soud nezjišťuje a nesmí zjišťovat z vlastní iniciativy skutečný stav věci. Zabývá se jen tvrzeními a důkazními návrhy stran sporu a je povinen rozhodovat na základě prokázaného, nikoli skutečného stavu věci. Kvalifikovaný postup a volba vhodné strategie ovlivňuje výrazně rozhodnutí soudu.
- [31] Viz § 128 odst. 1, zejména věta druhá insolvenčního zákona.
- [32] Dle § 128 odst. 2 ve vazbě na § 128 odst. 1 insolvenčního zákona může soud vyzvat navrhovatele k odstranění vad a určit lhůtu k doplnění návrhu, jen pokud se vady netýkají přímo tvrzení a důkazních návrhů, ale pouze příloh návrhu.
- [33] RICHTER, T. Insolvenční právo. 1. vyd. Praha: ASPI, Wolters Kluwer, 2008, s. 206 a 207

„Committed to your success“

Skupina APOGEO poskytuje komplexní služby v oblasti daní, auditu, oceňování, účetnictví a mezd.

Auditorské služby

Expertní znalosti, individuální přístup a dlouhodobá péče jsou klíčem k nezávislému a profesionálnímu ověření vašich ekonomických informací.

- / Ověřování účetní závěrky
- / Ověřování ekonomických informací
- / Interní audit
- / Forezní audit
- / Účetní due diligence
- / Podnikové kombinace
- / Poradenství v oblasti účetnictví a vnitřní kontroly

Znalecký ústav

Nestranné, profesionální a kvalitní znalecké posudky jsou oporou pro vaše klíčová rozhodnutí a předpokladem úspěšného řešení sporných situací.

- / Oceňování podniků
- / Podnikové kombinace
- / Nemovitosti
- / Movitý majetek
- / Nehmotný majetek
- / Nepeněžitě vklady
- / Cese pohledávek
- / Informační a komunikační technologie
- / Znalecké služby při převzetí a podpora při soudních sporech

Daňové a transakční poradenství

Strategické plánování, znalost daňové legislativy a optimalizace daňového zatížení povedou k stálému zlepšování vašeho hospodaření.

- / Ad hoc daňové poradenství
- / Příprava a kontrola daňových přiznání
- / Daňové audity a due diligence
- / Zastupování ve správním a soudním řízení
- / Transakční poradenství, daňové plánování a optimalizace
- / Mezinárodní zdanění
- / Transferpricing

Účetní a mzdové poradenství

Efektivní outsourcing účetnictví a mezd je cestou ke snížení vašich nákladů, administrativní zátěže a garancí precizního reportingu.

- / Kompletní zpracování účetnictví a mezd
- / Poradenství v oblasti účetní a mzdové problematiky
- / Sestavování statutárních a manažerských výkazů dle ČÚS a IFRS
- / Zastupování před orgány státní správy
- / Účetní due diligence
- / Transakční poradenství
- / Mezinárodní outsourcing

EVOLIO

i n f o r m a č n í s y s t é m

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

precizní vedení
advokátního spisu
a navíc ...

SaaS - Software as a Service
Možnost financování formou služby.

- Elektronický spis včetně podpory týmové práce
- Podatelna včetně propojení na datové schránky
- Mobilní aplikace (s windows mobile)
- Modul Správa pohledávek a EPR
- Evidence úkonů a výkaznictví
- Insolvenční rejstřík
- Import s bankou

Získejte moderní informační
systém s minimálními náklady.
Získejte kvalitu, podpořenou
certifikací - firma AVE Soft
je Microsoft Gold Partner.

již od
750 Kč
měsíčně

Mobil: +420 777 587 684

Email: info@avesoft.cz

www.avesoft.cz

Nejvyšší soud ČR k převodům podílu ve společnostech s jediným společníkem

Mohlo by se zdát, že problematika společnosti s ručením omezeným je po letech účinnosti relativně strohé úpravy v obchodním zákoníku, velkému zájmu právní teorie a četné judikatuře natolik jasná, že účastníkům právních vztahů poskytuje solidní právní jistotu. Opak je však pravdou. I dnes je v této problematice řada otázek sporných, teorie je často nejednotná a judikatura zabývající se „kontroverzními“ otázkami je odbornou veřejností často rozporována.

V poslední době opět rozbouřil už tak neklidné vody korporálního práva svým rozhodnutím

Nejvyšší soud ČR, a to usnesením ze dne 29. března 2011, sp.zn. 29 Cdo 282/2010. Nestalo se tak však díky obsahu rozhodnutí samotného, ale spíše díky jeho nepochopení a dezinterpretaci právní praxí a zejména některými rejstříkovými soudy.

Zbývající společník v postavení jediného společníka

Za situace, kdy obchodní podíl jednoho ze dvou společníků společnosti s ručením omezeným přešel z důvodu exekuce postižením obchodního podílu na společnost (čímž zanikla

účást postiženého společníka ve společnosti a bylo tak na jediném zbývajícím společníkovi společnosti, aby při výkonu působnosti valné hromady rozhodl o naložení s obchodním podílem přešlým na společnost, přičemž obchodní zákoník v takové situaci společnosti zakazuje na valné hromadě vykonávat hlasovací právo) uzavřel Nejvyšší soud ČR předmětným rozhodnutím, že „je třeba na tohoto společníka (pozn.: druhého společníka, jehož podíl na společnost nepřešel) pohlížet jako na jediného společníka (...), neboť by nemělo smysl, aby k hlasování jediného společníka, který může vykonávat hlasovací právo, svolávala společnost zákonem stanoveným postupem valnou hromadu, či dokonce aby se tento společník musel domá-

hat jejího svolání postupem podle § 129 odst. 2 obch. zák.

Je třeba říci, že na judikaturní vyjádření tohoto naprosto logického závěru čekala právní praxe poměrně dlouho. Jediný společník bude tedy v nastalé situaci rozhodovat v působnosti valné hromady, aniž by byla svolávána valná hromada, tedy s nesrovnatelně nižšími zejména administrativními, ale i finančními náklady.

Vyjádření souhlasu a dodržení formy souhlasu

Protože usnesení valné hromady o naložení s obchodním podílem musí ze zákona mít formu notářského zápisu a důsledkem nedodržení této formy je neplatnost takového usnesení, navázal soud v předmětném rozhodnutí na výše uvedený postulat tím, že „rozhodnutí jediného společníka o převodu obchodního podílu podle § 113 odst. 5 věty druhé obch. zák. (obdobně i souhlas jediného společníka podle § 115 odst. 1 a odst. 2 obch. zák.) lze přitom, je-li jediný společník účastníkem smlouvy o převodu obchodního podílu (ať už jako převodce, nebo jako nabyvatel), vyjádřit přímo smlouvou o převodu obchodního podílu. Má-li společnost jediného společníka, není totiž logického důvodu, aby tento společník „v postavení valné hromady“ rozhodoval o tom, že na něj bude převeden obchodní podíl (uděloval sám sobě souhlas s převodem obchodního podílu). V těchto případech je ovšem nezbytné, aby smlouva o převodu obchodního podílu byla uzavřena ve formě notářského zápisu“.

Ani myšlenka o neformálním vyjádření souhlasu valné hromady (jediného společníka) není na půdě právní teorie ničím novým a v obdobných situacích pronikla dokonce i do judikatury. Právě formulace věty první citátu však bohužel vede některé rejstříkové soudy k interpretaci, kdy z obecnosti odůvodnění rozhodnutí je dovozována jeho aplikovatelnost na všechny případy, kdy dochází k převodu obchodního podílu v jednočlenné společnosti. Je tedy dovozována nutnost schválení převodu obchodního podílu jediného společníka rozhodnutím tohoto jediného společníka v působnosti valné hromady, a to ve formě notářského zápisu, nebo alespoň sepsání smlouvy o převodu notářským zápisem.

Tento výklad je však vadný, neboť Nejvyšší soud ČR neříká, že společnost je v popsaném případě jednočlennou společností, pouze dovozuje, že její společník má ad hoc postavení jediného společníka, a to proto, aby mohl snáze dojít k převodu uvolněného obchodního podílu. Předmětné rozhodnutí tedy nemá a nemohlo mít ambici řešit všechny možné varianty jednočlenné společnosti nebo jejich obdob. Soud-

ní rozhodnutí expressis verbis řeší jen konkrétní případ a pro něj dává závěry, nikoliv závěry obecné. Tento výklad je i proti výslovnému znění ustanovení § 115 odst. 3 věty in fine obchodního zákoníku, podle kterého má-li společnost s ručením omezeným jediného společníka, je obchodní podíl vždy volně převoditelný.

Další možné situace

Předmětné rozhodnutí nemůže být aplikováno ani situaci, kdy ve vícečlenné společnosti nemají společníci kromě jediného právo hlasovat (§ 127 odst. 5 ObchZ). Opět se nejedná o jednočlennou společnost a na zbylého společníka není možné pravidla o jediném společníkovi aplikovat – ve společnosti je stále víc společníků, kteří mají ostatní práva a povinnosti. V takovém případě se tedy bude postupovat podle běžných pravidel o hlasování na valné hromadě.

Pro úplnost je nutné uvést, že Nejvyšší soud ČR již řešil i situaci, kdy ve vícečlenné společnosti s ručením omezeným přešly na společnost v důsledku exekuce postižením podílů všechny podíly. V takovém případě má společnost podle soudu nejen právo v působnosti valné hromady rozhodnout, ale dokonce i povinnost. Jak sám Nejvyšší soud ČR upozornil, postulat tohoto rozhodnutí však opět není možné vztáhnout na všechny situace, kdy všechny podíly přejdou na společnost. V judikovaném případě byl zohledněn především účel konkrétní právní skutečnosti, která způsobila přechod ob-

chodního podílu (čímž je podle soudu ochrana věřitele a snaha o jeho maximální uspokojení).

Pokud dojde k situaci, kdy všichni společníci budou mít zákaz výkonu hlasovacího práva, společnost bude nadále existovat jako vícečlenná, přičemž však na valné hromadě nemůže být rozhodnuto (neuplatní-li se výjimka ze zákazu výkonu hlasovacího práva, tj. situace, kdy všichni společníci jednají ve shodě). Tento efekt bude nejčastěji výsledkem možného prodlení společníků se splácením vkladů, a proto mu lze bránit pouze tak, že bude zajištěno, aby překážky výkonu hlasovacího práva odpadly. Jinak hrozí riziko zrušení společnosti pro nečinnost orgánů. ●

.....
Doc. JUDr. Bohumil Havel, Ph.D.

Mgr. Jiří Trnka
PRK Partners s.r.o.
advokátní kancelář

...už nepoužívám klávesnici, jenom diktuji...

PROFESIONÁLNÍ SOFTWARE PRO
PŘEVOD MLUVENÉHO SLOVA DO TEXTU

Novavoice

DELOR

Five Star Tailoring

Ö

MILUS

SWISS MADE SINCE 1919

ROTUJÍCÍ
SETRVAČNÍK

GOLD

SILVER

STEEL

ROSE GOLD

ORIGINÁLNÍ MANŽETOVÉ KNOFLÍČKY

Eleganci perfektně padnoucí košile bezpochybně podtrhnou originální manžetové knoflíčky MILUS. Vzorem pro vytvoření tohoto jedinečného módního doplňku se stal hodinový strojek, pocházející z dílny švýcarské hodinářské firmy s téměř stoletou tradicí. Elegance, švýcarská preciznost a hravost, co víc si může dokonalý gentleman přát.

Exklusivně v salonech DELOR

Delor Praha 2
Uruguayská 11
120 00 Praha 2

Delor Praha 7
Osadní 35
170 00 Praha 7

Delor Brno
Vídeňská 125
619 00 Brno

Delor Ostrava
Jurečkova 8
720 00 Ostrava

Delor Bratislava
Panenská 29
811 03 Bratislava 1

Otázka promlčení nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích

Právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích je jedním ze základních prvků institutu ochrany osobnosti. Občanský zákoník[1] tak umožňuje, aby se fyzická osoba mohla dovolávat majetkového plnění v případě, že by se satisfakce uvedená v § 13, odst. 1 zdála jako nedostatečná. Vzhledem ke své materiální podstatě však podle judikatury podléhá promlčení v obecné tříleté lhůtě[2]. Ústavní soud ovšem ve svém nálezu z 28. 5. 2011[3] dal jasné najevo, že námitku promlčení je třeba posuzovat v souladu s korektivem dobrých mravů. Velký důraz je pak kladen především na individuální posouzení jednotlivých případů. Nebylo to ostatně poprvé, co Ústavní soud vytknul státní instituci přílišný formalismus. Ve svých dalších nálezech[4] opakovaně vyjádřil potřebu neopomínat v rozhodovací činnosti „ideu spravedlnosti“.

Podřízení nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích promlčecí době je samo o sobě poněkud rozporuplným postupem. Tvoří totiž neoddělitelnou součást celého mechanismu ochrany osobnosti, přičemž jak teorie, tak soudní praxe se shoduje, že samotný nárok na ochranu osobnosti promlčení nepodléhá[5]. Tento názor je jistě správný, protože například v oblasti medicínského práva dochází k tomu, že mezi zásahem do práva na ochranu osobnosti a jeho faktickým, seznatelným projevem uplyne delší časový úsek, přičemž se může jednat o prodlevu v řádu let[6]. I když tedy připustíme, že náhrada nemajetkové újmy v penězích je pouze obsah nároku na ochranu osobnosti a nikoliv samotný předmět této ochrany, je třeba brát v úvahu, že se jedná o nedílnou součást sankčního systému za neoprávněný zásah do práva na ochranu osobnosti. V oblasti zdravotnického práva pak celkově dochází k upozadění nároku na přiměřené zadostiučinění a k akcentaci náhrady nemajetkové újmy[7]. Bylo by tedy jistě diskutabilní, kdyby soud přiznal žalobci přiměřené zadostiučinění za zásah do ochrany osobnosti, čímž by de facto uznal oprávněnost jeho nároku, a zároveň odmítl pro žalobce významné plnění. Došlo by tak k paradoxní situaci, kdy by morální satisfakce byla jediným ziskem žalobce, ačkoliv by oprávněnost jeho nároku byla soudem uznána.

Současný trend v judikatuře tuto skutečnost odráží a dochází tak k overrulingu předchozí judikatury Nejvyššího soudu[8], která naopak náhradu nemajetkové újmy tříleté lhůty výslovně podřídila. Přihlédnutí ke korektivu dobrých mravů při použití námitky promlčení je důležité zejména vzhledem k osobní povaze sporů, které s ochranou osobnosti souvisejí. Zároveň ovšem může dojít k rozporu s principem právní jistoty, protože dochází k rozporu s dobrými mravy. Obecná promlčecí lhůta by se dala očekávat vzhledem k tomu, že obsahem náhrady nemajetkové újmy je peněžité plnění[9]. Záleží tedy na soudci, jak tyto dva právní principy poměří a zda se rozhodne námitku promlčení nároku uznat. Ústavní soud totiž umožnil námitku dobrých mravů použít, otázce samotné možnosti existence promlčecí lhůty se ovšem blíže nevěnoval. Rozporuplnou se může zdát i jeho argumentace pro nepřihlédnutí k námitce promlčení, např. „mohou však nastat situace, kdy uplatnění této námitky je výrazem zneužití práva na úkor účastníka, který marně uplynutí promlčecí doby nezavinil a vůči němuž by za takové situace zánik nároku v důsledku uplynutí promlčecí doby byl nepřiměřeně tvrdým postihem ve srovnání s rozsahem a charakterem jím uplatňovaného práva a s důvody, pro které své právo včas neuplatnil.“[10] Domnívám se, že vzhledem k principu vigilantibus iura není možné objektivně posuzovat zavinění uběhnutí promlčecí doby. Pokud platí, že je každý strážcem svého práva, pak je otázka nezaviněného uplynutí promlčecí doby přinejmenším sporná. Zánik nároku pak těžko může být nepřiměřeně tvrdým postihem, pokud jej právo s určitou právní událostí přímo spojuje. Úspěšné použití námitky promlčení má pro druhého účastníka vždy negativní dopad a jeho zmírňování soudem tak může být nežádoucím zásahem do právní jistoty účastníků.

Přes výše řečené je aplikace zásady dobrých mravů jistě žádoucí. Podíváme-li se blíže na judikát 30Cdo 1975/2009, zjistíme, že do tělesné integrity žalované bylo lékařským postupem non lege artis zasááno v roce 2002, k projevu tohoto zásahu došlo v roce 2004 a žalobu podala poškozená v roce 2007. Rozporuplným se může zdát již určení počátku běhu promlčecí lhůty, který odvolací soud stanovil na rok 2002, tedy na rok, kdy k zá-

sahu došlo, ale jeho následky se ještě neprojevíly. Zde se podle všeho nejedná o nezaviněné uplynutí promlčecí lhůty, jak ji předpokládal Ústavní soud, ale o nesprávné určení samotného počátku běhu promlčecí doby, což je pro posouzení nároku zcela zásadní. Rovněž se nabízí možnost použití analogicky § 106, odst. 2 Občanského zákoníku, který vylučuje použití objektivní promlčecí doby.[11] Aplikace tohoto ustanovení by v tomto případě byla možná i z hlediska předmětu sporu. V jiných sporech na náhradu nemajetkové újmy při zásahu do ochrany osobnosti by bylo jeho použití problematické, protože k zásahu do ochrany osobnosti může dojít, a v praxi dochází, i jinou cestou než poškozením tělesné integrity.[12]

Současný stav judikatury nepodává jasnou odpověď na otázku, zda se náhrada nemajetkové újmy v penězích promlčuje, či nikoliv. Nejvyšší soud společně s Ústavním soudem poskytl obecným soudům toliko vodítko, jak postupovat v případech zjevně nespravedlivých, kdy je do práva účastníka výrazně zasááno, nedaly ovšem jasnou odpověď na otázku, zda dochází k promlčení v obecné tříleté lhůtě. Je tedy žádoucí, aby byl Nejvyšším soudem vysloven jasný názor a aby byly pochybnosti a nejistota v této oblasti ukončeny. ●

Tomáš Vondra
Schaffer & Partner Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář

Poznámky

- [1] § 13, odst. 2. zák. 40/1964, občanský zákoník
- [2] § 101 tamtéž
- [3] IV. ÚS 2842/2010
- [4] Např. II. ÚS 635/09 nebo II. ÚS 3168/09
- [5] 30 Cdo 1542/2003
- [6] Viz. např. 30 Cdo 1975/2009
- [7] Těšínová, Žďárek, Policar, Medicínské právo, C.H.Beck 2011 kap. 30, str. 395
- [8] Strovnej 31 Cdo 3161/2008
- [9] § 100, odst. 2. zák. 40/1964, občanský zákoník
- [10] I. ÚS 634/04
- [11] Jehlička, Švestka, Škárová a kolektiv, Občanský zákoník, komentář, 8. vydání, C. H. Beck 2003, str. 335
- [12] Viz. např. 30 Cdo 2017/2009

Daňové důsledky nedodržení podmínek pro převod majetku v rámci koncernu

Ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku stanoví podmínky kupní smlouvy pro případ, že společnost s ručením omezeným nebo akciová společnost (dále jen „společnost“) nabývá majetek od společníka, zakladatele, akcionáře nebo osoby jednající s ním ve shodě, od osoby jí ovládané anebo od osoby, se kterou tvoří koncern, příp. od osoby, která je statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu nebo dozorčí rady společnosti, prokuristou společnosti nebo osoby takovým osobám blízké (dále jen „spřízněná osoba“), nebo na takovou osobu majetek převádí. V případě, že protihodnota takto nabývaného nebo převáděného majetku dosahuje alespoň 10% základního kapitálu společnosti, musí být hodnota tohoto majetku stanovena na základě posudku znalce jmenovaného postupem podle § 59 odst. 3 obchodního zákoníku.

Judikatura se v interpretaci ustanovení §196a odst. 3 obchodního zákoníku postupně ustálila na tom, že v popsaném případě musí být kupní cena převáděného majetku rovna hodnotě majetku stanoveného znalcem výše popsaným způsobem. Pokud podmínky převodu dle § 196a odst. 3 obchodního zákoníku nejsou splněna, je daná kupní smlouva neplatná, a to absolutně.

Nejvyšší správní soud se nyní v rozsudku ze dne 14. 7. 2011 sp. zn. 9 Afs 85/2010 vyjádřil i k daňovým důsledkům porušení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku. V konkrétním případě šlo jednak o posouzení uplatnění daňových odpisů z takto pořízeného majetku na straně nabyvatele a jednak o zohlednění dodatečně zjištěné neplatnosti takové kupní smlouvy při čerpání investičních pobídek.

Daňově nejzávažnějším důsledkem je nepochybně skutečnost, že v důsledku neplatnosti

kupní smlouvy z důvodu porušení podmínek ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku nemůže nabyvatel uplatnit daňové odpisy z takto neplatně pořízeného majetku. Tento závěr je zcela logický a odpovídá obchodně právnímu závěru – v důsledku absolutní neplatnosti uzavřené kupní smlouvy se nabyvatel nemohl stát vlastníkem převáděného majetku. Daňově může odpisy hmotného majetku podle zákona o daních z příjmů (s určitými výjimkami, nepokrývajícími daný případ) uplatnit jen vlastník odepisovaného majetku. Vzhledem k tomu, že se v důsledku neplatnosti kupní smlouvy nabyvatel nestal vlastníkem převáděného majetku, nemohl ani zahájit odepisování tohoto majetku podle zákona o daních z příjmů.

Nejvyšší správní soud se v předmětném rozhodnutí zabýval dále otázkou, jaký postup by měl poplatník uplatit v případě, že dodatečně zjistí neplatnost smlouvy, kterou nabyl hmotný majetek, za situace, kdy čerpal investiční pobídky ve formě slevy na dani. Prvním důsledkem je nutnost vyloučit nesprávně uplatněné daňové odpisy, a to i formou dodatečného daňového přiznání poplatníka. V důsledku toho dochází k dodatečnému navýšení základu daně z příjmů právnických osob rozhodnému pro stanovení výše slevy na dani z titulu investiční pobídky. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že reflexí absolutní neplatnosti kupní smlouvy v dodatečném daňovém přiznání nedošlo a priori k porušení zákonné povinnosti maximálně snížit původně vykázaný základ daně z příjmů právnických osob, tj. základ daně, ve kterém byl mimo jiné reflektován skutkový a právní stav vycházející z presumpce platnosti uvedené smlouvy.

Nejvyšší správní soud konstatoval, že správní soud musí v konkrétním případě posoudit důvody, pro které je nereflextování následně zjiš-

těné neplatnosti kupní smlouvy již v řádném daňovém přiznání považováno za porušení povinnosti příjemce investiční pobídky maximálně snížit vykázaný základ daně. Soud se tedy v případě, že dospěje k závěru, že k porušení podmínek § 35a odst. 2 zákona o daních z příjmů došlo i v důsledku následně zjištěné absolutní neplatnosti kupní smlouvy, musí zabývat konstatováním, o jaké konkrétní fakultativní položky byl povinen daňový subjekt snížit původně vykázaný základ daně.

Tyto částky vstupují do výpočtu sankčního snížení slevy na dani dle § 35b odst. 7 věty druhé zákona o daních z příjmů a mají proto zásadní vliv na zákonnost vypočtené sankce. Pro výpočet slevy na dani je dle závěru Nejvyššího správního soudu podstatná ta část změny základu daně po snížení o položky podle § 20 odst. 8 a § 34 zákona o daních z příjmů, která vznikla porušením podmínky podle § 35a odst. 2 písm. a) zákona o daních z příjmů. V dané souvislosti Nejvyšší správní soud poukázal i na rozsudek NSS ze dne 17. 9. 2010, č. j. 5 Afs 3/2010, dle kterého není možno „vycházet při výpočtu sankce za porušení podmínky maximálního snížení základu daně z původně uplatněné slevy na dani, která byla stanovena z nesprávně daňové povinnosti, ale je nutno nejprve zjistit nový správný nárok a slevu a teprve od tohoto nově zjištěného nároku na slevu odečíst sankce.“ Pouze takový postup odpovídá dle názoru Nejvyššího správního soudu zásadě správného a úplného zjištění daňové povinnosti. ●

JUDr. Monika Novotná
Advokát/Partner
Rödl & Partner, v.o.s.

Rödl & Partner

eschranka.eu

Datové schránky: jednodušší, než jste čekali

Zapomeňte na instalace složitých certifikací,
na neustálé měnění hesla a na potřebu mít po ruce osobní počítač!

Datové schránky jsou nyní díky
portálu Eschranka.eu přístupné ze všech prohlížečů a mobilních
telefonů bez instalace doplňkových modulů.

www.eschranka.eu

DVOŘÁK & SPOL.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ LAW OFFICES

DVOŘÁK & SPOL. znamená tým více než 20 advokátů a dalších právníků, poskytující právní poradenství jak nadnárodním společnostem, tak českým podnikatelům.

Komplexní právní podpora v oblasti:

- M&A;
- obchodního práva a práva obchodních společností;
- práva kapitálového trhu / financování;
- nemovitostí;
- zastupování v soudních / správních řízeních;
- pracovního práva;
- insolvenčního práva / restrukturalizací.

Advokátní kancelář DVOŘÁK & SPOL. je pravidelně doporučována renomovanými mezinárodními publikacemi jako jsou **Legal500** (oblast korporátního práva / fúzí a akvizic (M&A), finančního práva / práva kapitálového trhu a řešení sporů) a **European Legal Experts** (oblast obchodního práva).

DVOŘÁK & SPOL. advokátní kancelář, s.r.o.

Oasis Florenc, Pobřežní 12
186 00 Praha 8

Tel.: +420 255 706 500

Fax: +420 255 706 550

E-mail: office@akds.cz

www.akds.cz

K navrhované úpravě základního kapitálu u společností s ručením omezeným

DVOŘÁK & SPOL.
ADOKÁTŮV KANCELÁŘ LAW OFFICES

Neúprosně se přibližuje okamžik, kdy má dojít k zásadní rekonstrukci českého soukromého práva. Po letech příprav se dočká český právní řád nových norem, které budou znamenat zásadní změny oproti stávající úpravě. Kromě nového občanského zákoníku bude pro oblast podnikatelského světa klíčový také nový zákon o obchodních společnostech a družstvech („zákon o obchodních korporacích“), který má podle současného návrhu nabýt účinnosti dnem 1. 1. 2013. V tomto článku bych se rád zastavil nad novým pojetím základního kapitálu ve společnosti s ručením omezeným v připravovaném zákoně o obchodních korporacích.

Současné pojetí základního kapitálu

Nynější česká právní úprava aplikuje na společnosti s ručením omezeným v řadě otázek striktní evropská pravidla, která byla primárně určena pro akciové společnosti, což je v Evropské unii výjimečné. Tato regulace se však neukázala jako nutná, což odráží návrh zákona o obchodních korporacích, který tento přístup opouští a přináší zmírnění regulace společností s ručením omezeným.

Mezi nejmarkantnější zmínění, která přináší návrh zákona o obchodních korporacích, lze bezesporu zařadit faktické opuštění institutu základního kapitálu, který bývá obhajován jako určitá garance ochrany věřitelů. Základní kapitál je v nynějším obchodním zákoníku definován v § 58 jako „... peněžní vyjádření souhrnu peněžitých i nepeněžitých vkladů všech společníků do základního kapitálu společnosti.“ Pro společnosti s ručením omezeným je

vyžadován minimální základní kapitál ve výši 200 000 Kč a povinnost jej splatit nejpozději do pěti let od vzniku společnosti. Základní kapitál souvisí s financováním společnosti a představuje jednu ze složek vlastních zdrojů financování.

Nicméně je však nutné si přiznat, že neexistují žádné právní nástroje, které by nutily společnosti tento „záchranný polštář“ udržovat v požadované výši např. na bankovním účtu a tím se tak základní kapitál stává jenom účetní pojmem, který nemá valného významu. Úloha základního kapitálu jako záruka uspokojení věřitelů je zpochybňována i v evropské judikatuře – např. argument Evropského soudního dvora ve věci Centros[1], že „... základní kapitál není sám o sobě způsobitý zajistit ochranu věřitelů.“[2]

Navrhovaná úprava

Tuto realitu reflektuje návrh nového zákona o obchodních korporacích, který v ustanovení § 150 odst. 1 stanoví, že minimální výše vkladu je 1 Kč, pokud společenská smlouva neurčí vklad vyšší. Tímto návrhem se tak zavádí do českého obchodního práva zvláštní typ kapitálové obchodní společnosti bez stanoveného minimálního základního kapitálu. Pohledávky věřitelů by měly být chráněny primárně ustanoveními o správě majetku společnosti (corporate governance) či odpovědnosti a také tzv. testem insolvence (podle § 3 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení), na jehož základě je společnosti zakázáno poskytnout plnění, pokud by si tím způsobila úpadek.

Důvodová zpráva k návrhu nového zákona o obchodních korporacích uvádí jako zdroj inspirace úpravu britskou, francouzskou či německou, resp. návrh nařízení Rady EU o statutu evropské soukromé společnosti.

Německý přístup k základnímu kapitálu

Pokud se však podíváme podrobněji na německou úpravu, zjistíme, že česká verze je pouze polovičatá. Německý zákon o společnostech s ručením omezeným („GmbH Gesetz“) z roku 1892 byl v roce 2008 výrazně novelizován. Tato novela, která si kladla za cíl mj. urychlení a zjednodušení procesu zakládání společností či zatraktivnění s. r. o. jako právní formy, zavedla možnost založit společnost, jejíž základní kapitál je pouze 1 euro. Pro takový typ společnosti je používáno označení „Unternehmensgesellschaft“ („UG Gesellschaft“ nebo „Mini GmbH“). Nejde však o novou speciální právní formu obchodní společnosti, nýbrž pouze o sub-variantu společnosti s ručením omezeným. Pro „normální“ společnosti s ručením omezeným („Gesellschaft mit beschränkter Haftung“ nebo „GmbH“) německý zákon o společnostech s ručením omezeným stále požaduje základní kapitál ve výši 25 000 euro.

Ve skutečnosti se tato hranice základního kapitálu vztahuje i na Mini GmbH, neboť zmíněná

novela stanoví povinnost přidělu do „rezervního fondu“ ve výši 25% z ročního zisku, dokud není dosažena hranice základního kapitálu pro společnost s ručením omezeným. Poté se může Mini GmbH přeměnit na společnost s ručením omezeným.

Oceňování nepeněžitých vkladů pro účely základního kapitálu

Se zmírňováním regulace souvisí i další změna, kterou je vypuštění požadavku, aby byl nepeněžitý vklad oceněn znalcem, kterého jmenuje soud. Podle § 151 odst. 1 a 2 návrhu nového zákona o obchodních korporacích bude postačovat, pokud nepeněžitý vklad bude oceněn znalcem, kterého vyberou ze seznamu znalců zakladatelé při zakládání společnosti nebo jednatel(é). Tato změna v podstatě potvrzuje současnou praxi, kdy soudy v drtivé většině případů jmenují znalce, kterého jim navrhnou zakladatelé, resp. jednatel(é), a měla by vést ke zkrácení a zjednodušení tohoto procesu.

Závěr

Tento krátký exkurz přibližující jednu z mnoha novinek návrhu zákona o obchodních korporacích ukazuje, že připravovaná rekonstrukce soukromého práva v České republice přinese

množství přelomových záležitostí. Zda všechny novinky budou krokem vpřed a přinesou zamýšlené výsledky, je zatím předčasné předjímat, neboť toto ukáže až sama praxe. ●

Mgr. Ing. Michal Růžička
DVORÁK & SPOL., advokátní kancelář, s.r.o.

Poznámky

[1] Rozsudek Soudního dvora ze dne 9. března 1999, C-212/97, spor mezi Centros Ltd. a Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (Generální ředitelství obchodu a společností spadající pod dánské Ministerstvo obchodu), ve kterém šlo o zamítnutí zápisu pobočky Centros Ltd. dánskými úřady do příslušného rejstříku společnosti zejména z toho důvodu, že Centros Ltd., která nevykonává ve Velké Británii žádnou obchodní činnost, nechce ve skutečnosti v Dánsku založit pobočku, ale hlavní provozovnu, a tím obejít příslušné vnitrostátní předpisy, zejména o splacení minimálního základního kapitálu a tím poškodit práva věřitelů.

[2] Dvořák, T. Akciová společnost a Evropská akciová společnost. Praha: ASPI, a.s., 2005, s. 610.

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

epravo.cz
k dispozici
pro iPhone a iPad
v **AppleStore**

Smlouva o smlouvě budoucí a nahrazování projevu vůle v případě porušení povinnosti budoucí smlouvu uzavřít

WEINHOLD LEGAL

Smlouva o smlouvě budoucí, neboli pactum de contrahendo, je v praxi často využívána v případě, kdy smluvní strany mají zájem v dohodnuté době v budoucnu uzavřít smlouvu s určitým obsahem a pro tento případ si chtějí své právní vztahy předem v pevné a závazné formě písemně upravit. Z výše uvedeného vyplývá, že smluvními subjekty, které mohou, resp. mají povinnost, v budoucnu budoucí smlouvu uzavřít, mohou být pouze smluvní strany smlouvy o smlouvě budoucí.

Právní institut smlouvy o smlouvě budoucí je zakotven jak v občanském, tak v obchodním zákoníku. Z tohoto důvodu je tedy nutno při uzavírání smlouvy dbát na to, jakým režimem, tzn. zda obchodního či občanského zákoníku, se bude smlouva o smlouvě budoucí řídit. V některých případech je volba režimu evidentní, v jiných případech nikoli. Často diskutovanou tak byla smlouva o smlouvě budoucí kupní uzavíraná mezi podnikateli, popř. v rámci dalších

vztahů podřízených úpravě obchodního zákoníku, kdy předmětem koupě byla nemovitost. Tuto nejistotu odstranil Nejvyšší soud, který stanovil, že takováto smlouva podléhá a řídí se ustanoveními obchodního zákoníku.[1]

Skutečnost, zda se smlouva řídí zákoníkem občanským či obchodním je důležitá rovněž z důvodu posouzení, zda vymezení předmětu plnění smlouvy o smlouvě budoucí je dostatečné, či nikoli.

Obchodní zákoník je z tohoto pohledu méně striktní, když stanoví, že předmět plnění musí být určen alespoň obecným způsobem. Tato skutečnost více odpovídá potřebám a podmínkám obchodně – právního styku, kdy často v den uzavření smlouvy nejsou přesnější podrobnosti známy.

Naopak zákoník občanský, pod sankcí absolutní neplatnosti, z důvodu poskytnutí větší

ochrany účastníkům právního vztahu požaduje, aby se smluvní strany dohodly na veškerých podstatných náležitostech smlouvy. Pokud se však strany následně, v rámci budoucí smlouvy samotné, dohodnou např. na nižší kupní cenu, nečiní tato okolnost kupní smlouvu neplatnou. [2] Dalším „odlehčením“ tohoto požadavku je rovněž případ, kdy se smlouva o smlouvě budoucí týká nemovitosti. S ohledem na skutečnost, že účelem smlouvy o smlouvě budoucí není vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí, postačuje, aby předmět smlouvy, tedy nemovitost, byla označena natolik určitě, aby nebyla zaměnitelná s jinou nemovitostí. Z tohoto závěru tedy vyplývá, že pro budoucí smlouvu požadovaný geometrický plán není pro účely smlouvy o smlouvě budoucí nutný, pokud jsou smluvní strany schopny smlouvou o smlouvě budoucí stanovit identifikaci budoucího odděleného pozemku dostatečně určitě a přesně s tím, že oddělovací geometrický plán by byl odsouhlasen až následně.[3] Tento závěr

podporuje i skutečnost, že smlouva o smlouvě budoucí se může vztahovat na nemovitost, kterou příslušná smluvní strana nabude až v budoucnu. Avšak mám za to, že právě tento případ, tzn. situace, kdy smluvní strany neučiní geometrický plán nedílnou součástí smlouvy o smlouvě budoucí, by v případě neuzavření budoucí smlouvy a požadavku na určení jejího obsahu soudem, resp. nahrazení projevu vůle soudním rozhodnutím, činila nemalé obtíže.

Pokud totiž v dohodnuté době nedojde k uzavření smlouvy, může oprávněná strana jako jednu z možností požadovat, aby obsah smlouvy určil soud, resp., aby projev vůle byl nahrazen soudním rozhodnutím.

V případě režimu občanského zákoníku tak může udělat do jednoho roku od doby, kdy měla být budoucí smlouva uzavřena. Obsah budoucí smlouvy by měl být obsažen v žalobním petitu, popř. by budoucí smlouva měla být k žalobě přiložena a být její neoddělitelnou součástí.

Touto otázkou, tedy nahrazením projevu vůle soudním rozhodnutím, se zabýval rovněž Nejvyšší soud, a to pro případ, kdy smluvní strany ve smlouvě o smlouvě budoucí uvedou neurčité, resp. rozporuplné údaje. Ve svém rozhodnutí sp. zn. 33 Cdo 930/2009 ze dne 26. května 2011 Nejvyšší soud judikoval, že „soud nemůže při rozhodování o nahrazení projevu vůle po-

dle § 161 odst. 3 o. s. ř. ničeho na podstatných náležitostech budoucí smlouvy měnit, doplňovat či upřesňovat, je vyloučeno, aby neurčité údaje byly napravovány výkladem projevu vůle účastníků smlouvy o smlouvě budoucí.“ Z výše uvedeného vyplývá, že pokud smlouva o smlouvě budoucí není zcela jednoznačná a vůli stran je možno vykládat více způsoby, není možné, aby soud projev vůle na takovéto smlouvě nahradil, případně doplnil. Smlouva by tak byla pro svou neurčitost absolutně neplatným právním úkonem ve smyslu ustanovení § 37 odst. 1 občanského zákoníku.[4]

V režimu obchodního zákoníku je situace odlišná. Soud zde má mnohem širší kompetence a při určování obsahu smlouvy se řídí především účelem, který vyplývá ze smlouvy o smlouvě budoucí, tzn. účelem stranami sledovaným. Oprávněná smluvní strana, která požaduje, aby soud obsah smlouvy určil, musí v takovémto případě podat návrh úplného znění budoucí smlouvy, který se nebude přičít ustanovením smlouvy o smlouvě budoucí, která vytváří závazný rámec obsahu samotné budoucí smlouvy. Povinná strana má poté možnost se k takovému návrhu vyjádřit. Soud tedy určuje obsah budoucí smlouvy v mezích daných smlouvou o smlouvě budoucí s přihlédnutím k výše uvedeným vyjádřením stran, dále ke všem okolnostem daného případu, jakož i k zásadám poctivého obchodního styku.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že v zájmu samotných stran v rámci uzavírání smlouvy o smlouvě budoucí je upravit si své právní vztahy, kterými se má budoucí smlouva řídit co možná nejpodrobněji, aby předešly případným komplikacím v případě, kdy dojde k porušení smlouvy o smlouvě budoucí a povinná strana svůj závazek uzavřít budoucí smlouvu nesplní. ●

Jana Špičková
Weinhold Legal, v.o.s.

Poznámky

[1] R 27/2002

[2] Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 31. října 2006, sp. zn. 30 Cdo 1641/2006.

[3] Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26. července 2000, sp. zn. 30 Cdo 1244/99. Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28. srpna 2006, sp. zn. 25 Cdo 1497/2005.

[4] Ke stejnému závěru dospěl Nejvyšší soud České republiky ve svém rozhodnutí sp. zn. 33 Cdo 1171/2005 ze dne 26. ledna 2007.

Zakládání a prodej společností

- Prodej **ready-made** společností v ČR a dalších 30 zemích světa
- Zakládání společností **“na míru”**
- Nabídka společností s vyšším základním kapitálem
- **Statusový servis** - zajištění správy Vaší společnosti
- **Nominální servis** - poskytnutí osob do statutárních orgánů společnosti

SMART Companies

PRAHA Koněvova 2660/141

BRNO Jaselská 23

OSTRAVA Občanská 18

info@smartcompanies.cz • 800 276 278

www.smartcompanies.cz

CHCEM POMAHAŤ.CZ

CHCEM POMAHAŤ.CZ

**Vyberte si a podpořte
organizaci, která pomáhá...**

Děkujeme za ty, kterým pomůžete...

www.chcemepomahat.cz

Odpovědnost státu za škodu vzniklou nezákonným trestním postihem právnické osoby

Nedávno definitivně přijatý zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim není pouze revolucí v trestním právu České republiky. Je také velkou příležitostí k úvahám o všech možných souvislostech jeho budoucí praktické aplikace. Mezi ně určitě patří také úvaha o tom, zda bude mít právnická osoba vůči státu nárok na náhradu případné škody, která jí v důsledku nezákonného trestního stíhání vznikne.

Přijatý princip „pravé“ trestní odpovědnosti přibližuje tuto odpovědnost právnických osob velmi blízko k trestní odpovědnosti osob fyzických. Proto se i v jejich případě bude používat stávající trestní zákoník a trestní řád - podpůrně a není-li to z povahy věci vyloučeno.

V trestněprávní praxi platí, že zdaleka ne každý obviněný je také obžalován a zdaleka ne každý obžalovaný je nakonec také odsouzen. Stejně tak jako u osob fyzických, proto bude trestní stíhání právnických osob v některých případech pravomocně zastaveno usnesením

státního zástupce, případně budou právnické osoby pravomocně zproštěny viny rozsudkem soudu.

Už samotný fakt trestního stíhání však přitom může znamenat pro každého postiženého nejruznější závažné následky s dopadem jak na jeho osobní a profesní život, tak i na jeho dobrou pověst. Tak jak to platí pro osoby fyzické, bude to v přenesené podobě platit i pro osoby právnické.

Konstatování „vyšetřování skončilo, zapomeňte“ samozřejmě takovou situaci nijak neřeší, takže i v našich podmínkách, a to již více než 40 let, existuje možnost konkrétního finančního odškodnění takto postiženého ze strany státu. Konkrétní úprava tohoto institutu je nyní obsažena v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Tento zákon má obsahově mnohem širší dopad než pouhé řešení následků trest-

niho stíhání, nicméně z hlediska pozice pravomocně „očistěné“ právnické osoby zde má právě odpovědnost státu za takto způsobenou škodu svůj zvláštní význam.

Není žádný relevantní důvod předpokládat, že by se snad citovaný zákon na právnické osoby nevztahoval. Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim byl sice doprovázen rozsáhlým „změnovým“ zákonem, zákon č. 82/1998 Sb. však v seznamu těchto změn uveden není. Ani z jeho dikce nelze nijak dovodit, že by se snad na právnické osoby vztahovat neměl, samozřejmě opět s výjimkou takových ustanovení, kde to je z povahy věci vyloučeno - viz například náhrada za nezákonnou vazbu.

Obecně vzato, je v takovém případě požadavek náhrady škody vůči státu podmíněn zejména tím, že trestní stíhání proti příslušnému subjektu bylo pravomocně zastaveno státním zástupcem, případně že tento byl až v rámci řízení před soudem obžaloby pravomocně zproštěn. Zpravidla se jedná o trestní případy končící věrohodným závěrem o tom, že skutek, pro který se trestní stíhání vede se nestal, případně že tento skutek není trestným činem a není důvod k postoupení věci.

Vlastní požadavek na náhradu škody potom většinou spočívá ve vyčíslení ušlého výdělku anebo ušlého zisku fyzické osoby a také ve vyčíslení nákladů její obhájby. Od roku 2006 však již existuje také možnost, žádat od státu finanční zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, neboli za škodu morální. K této změně zákona došlo v důsledku snahy státu omezit počet těch případů, kdy se postižení s takovým požadavkem obraceli přímo na Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku. Důvodem zde často byla a je nepřiměřená délka probíhajícího trestního řízení (typicky porušení práva na prodejání a rozhodnutí věci v přiměřené lhůtě), ale může se jednat třeba také o požadavek přiměřené náhrady dopadů osobní dehonestace postiženého v médiích.

Výše finančních požadavků jednotlivých fyzických osob je samozřejmě velmi kolísavá v závislosti na konkrétních okolnostech toho kterého případu. Obecně je však třeba předpokládat, že obdobné požadavky osob právnických mohou být až řádově vyšší vzhledem k tomu, že také škodlivé následky nezákonného trestního stíhání pro ně mohou mít mnohem závažnější následky.

Pro doplnění lze uvést, že pokud již stát uhradil vzniklou škodu, případně pokud již uhradil zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, může požadovat regresní náhradu od těch, kteří se na vydání nezákonného rozhodnutí anebo na nesprávném úředním postupu podíleli.

V případech soudců anebo státních zástupců je to však možné pouze tehdy, jestliže byla jejich vina zjištěna v kárném anebo trestním řízení (tyto případy však jaksí známy nejsou).

Jestliže si představíme situaci neprávem trestně postižené právnické osoby, v praxi zřejmě nejspíše obchodní společnosti (firmy), už předběžně lze předpokládat různé tituly možného požadavku náhrady materiální škody. Již medializace trestního stíhání firmy (zvláště významné) může mít za následek výrazné poškození jejího dobrého jména, se závažným faktickým dopadem na její běžnou činnost. Nedůvěra obchodních partnerů může potom mít nejrůznější negativní následky, jako například rušení obchodních smluv s druhotným efektem propadu výroby, související nutnosti propouštění (a znovunabírání) zaměstnanců a ohrožení další běžné existence firmy jako takové. Škody mohou v těchto souvislostech vznikat i narušením obchodních vztahů se subdodavateli, apod. U akciových společností se sice nabízí ještě také otázka poklesu ceny akcií, po právu je však třeba konstatovat, že jejich cena může po skončení trestního stíhání třeba zase stoupnout ...

Stejně tak jako u osob právnických, může být titulem pro požadavek újmy nemateriální také poškození dobrého jména firmy u jejich zákazníků a u jejich obchodních partnerů.

Lze předpokládat, že si právníci takto poškozených firem dají na odůvodnění požadavku odškodnění záležet.

Podle citovaného zákona č. 82/1998 Sb. je nutné obligatorně uplatnit požadavek náhrady škody u Ministerstva spravedlnosti České republiky ještě předtím, než je takový nárok uplatněn u soudu. Ministerstvo spravedlnosti je kompetentní v případech, kdy ke škodě došlo v občanském soudním řízení nebo v trestním řízení, dále v případech nezákonného rozhodnutí soudu ve správním řízení v souvislosti s rozhodováním územních celků v jejich samostatné působnosti a konečně v případech, kdy byla škoda způsobena notářem nebo soudním exekutorem.

Tisíce takových požadavků zde každoročně vyřizuje přetížený odbor odškodňování, který náhradu škody přiznává pouze v případech, kde je tato škoda bez pochybností prokázána a to navíc bez potřeby provádění jakéhokoliv dalšího dokazování (forma mimosoudního vyrovnání).

Výše všech uplatňovaných náhrad (tj. včetně uvedených netrestních titulů podaných žádostí) se zde celkově pohybuje v miliardách. V roce 2009 činila celková výše všech uplatněných žádostí o mimosoudní vyrovnání více než 7 mi-

liard Kč. Ve stejném období probíhala jednání o žalobách, uplatňujících již u soudu požadavek náhrad v celkové výši téměř 138 miliard Kč. Přiznané náhrady však činí v obou případech pouhý zlomek těchto uvedených částek. Do těchto statistik však budou v budoucnosti postupně zahrnovány kromě stávajících osob fyzických i osoby právnické a bude proto určitě zajímavé sledovat kvantitativní vývoj jejich odškodňování. Možná by si tato nová situace zasloužila i samostatně vedenou statistickou evidenci Ministerstva spravedlnosti České republiky.

Problém zákona č. 82/1998 Sb. bohužel spočívá v tom, že patrně není způsobilý přímo řešit žádné druhotné škody, které mohou nezákonným trestním stíháním právnické osoby vzniknout také. Tyto škody přitom mohou velmi snadno nastat i na straně těch, kteří se vznikem trestněprávních problémů firmy sice nemají vůbec nic společného, ale trestní stíhání právnické osoby se jich přitom současně může velmi negativně dotknout - v praxi se patrně bude jednat zejména o zaměstnance.

Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim hovoří o důsledcích, které může mít pro třetí osoby uložení trestní sankce právnické osobě a v této souvislosti používá dokonce pojem „přiměřenost“. Nehovoří však bohužel už nic o tom, že už samotné trestní stíhání právnické osoby může být pro některé třetí osoby také dost velký problém a pokud jim tak v této souvislosti vznikne škoda, otázka jakékoliv její dodatečné náhrady může být v praxi velmi sporná a možná dokonce i nemožná. ●

JUDr. Jan Vidrna
Advokátní kancelář Dána, Pergl a partneři

DÁNA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Máte právo na úspěch

Naše specializace:

- veřejné zakázky
- nemovitostní a stavební právo
- zdravotnické právo
- koncese a PPP
- právo informačních technologií
- trestní odpovědnost
právnických osob

Ocenění AK DPP:

Právníká firma roku 2011 v kategoriích veřejné zakázky
a nemovitostní a developerské projekty zařazena mezi velmi
doporučované právnícké firmy

Právníká firma roku 2010 v kategorii Veřejné zakázky

Právníká firma roku 2009 v kategorii Duševní vlastnictví / IT

Právníká firma roku 2008 v kategorii Veřejné zakázky

Advokátní kancelář Dáňa, Pergl & Partneři

Na Ořechovce 580/4, 162 00 Praha 6

Tel.: +420 224 232 611

E-mail: akdpp@akdpp.cz

www.akdpp.cz

Nejvyšší soud ČR se vyjádřil k možnosti odstoupení od konkurenční doložky a jeho důvodům

Nejvyšší soud České republiky vydal dne 20. 9. 2011 dlouho očekávaný rozsudek ve věci právní otázky předpokladů odstoupení od konkurenční doložky.

V daném případě byla sjednána konkurenční doložka mezi společností CREDIT MANAGEMENT a.s. (dále jen „žalovaná“) a její zaměstnankyní, která pracovala na pozici vedoucí správy pohledávek (dále jen „žalobkyně“). Žalobkyně se v rámci ustanovení pracovní smlouvy zavázala, že se po dobu 12 měsíců po ukončení pracovního poměru zdrží výkonu výdělečné činnosti, která byla předmětem činnosti žalované. Ta se za to za-

vázala vyplácet žalobkyni peněžité vyrovnání ve výši 1,5 násobku průměrného výdělku za každý měsíc plnění. Možnost odstoupení od konkurenční doložky ze strany žalované (tj. ze strany zaměstnavatele) nebyla v pracovní smlouvě sjednána.

Žalobkyně dne 28. 3. 2008 dala žalované výpověď, na základě které skončil její pracovní poměr dne 31. 5. 2008. Žalovaná ještě za trvání pracovního poměru vyhotovila dne 27. 5. 2008 dopis, v němž žalobkyni sdělila, že odstupuje

v souladu s § 310 odst. 4 zákoníku práce[1] od dohody o konkurenční doložce obsažené v pracovní smlouvě. Dle tvrzení žalované žalobkyně odmítla tento dopis převzít a proto je nutné odstoupení pokládat za doručené.

Hlavní posuzovanou otázkou v projednávaném případě byla skutečnost, zda je možné odstoupit od dohody o konkurenční doložce na základě ustanovení § 310 odst. 4 zákoníku práce, podle kterého zaměstnavatel může od dohody o konkurenční doložce odstoupit pouze za doby trvání pracovního poměru zaměstnance.

Nejvyšší soud nesouhlasil s názorem, podle kterého výše uvedené ustanovení opravňuje zaměstnavatele odstoupit od konkurenční doložky v době trvání pracovního poměru z jakéhokoliv důvodu nebo bez uvedení důvodu. Smyslem výše uvedeného ustanovení je podle Nejvyššího soudu pouze vymezení časového období, v němž je odstoupení přípustné. Tím má být vyloučena možnost zrušení konkurenční doložky ze strany zaměstnavatele v době, kdy již zaměstnancův pracovní poměr skončil, a kdy by měl od zaměstnavatele pobírat sjednané peněžité vyrovnání.

Dle Nejvyššího soudu je třeba pro odstoupení od dohody o konkurenční doložce použít subsidiárně ustanovení § 48 odst. 1 občanského zákoníku[2], podle kterého může účastník od smlouvy odstoupit, jen jestliže je to stanoveno v zákoně nebo účastníky dohodnuto. Odstoupením je pak podle Nejvyššího soudu jednostranný právní úkon adresovaný druhému účastníku, v němž je vyjádřena vůle zrušit jiný (dříve učiněný) právní úkon, a vymezen důvod odstoupení. Údaj o důvodu odstoupení je pak imanentní součástí každého jednostranného odstoupení od právního úkonu a bez uvedení tohoto údaje nelze pokládat toto odstoupení za perfektní a nemůže mít proto za následek sledované právní účinky. Nejvyšší soud v neposlední řadě v tomto rozhodnutí uvádí, že je třeba vzít v úvahu v pracovněprávních vztazích uplatňovaný princip ochrany zaměstnance, který předpokládá (možné) zvýhodnění zaměstnance oproti právnímu postavení zaměstnavatele, avšak vylučuje, aby byl zvýhodněn zaměstnavatel na úkor zaměstnance. Možnost odstoupení od konkurenční doložky ze strany zaměstnavatele bez uvedení důvodu nebo z kteréhokoliv důvodu by byla takovým zvýhodněním zaměstnavatele na úkor práv zaměstnance.

Dle názoru autorky se lze domnívat, že Nejvyšší soud výše uvedené odůvodnění vztahoval pouze ke skutečnosti, kdy si strany nesjednaly možnost odstoupení od dohody o konkurenční doložce a možnost tohoto odstoupení odůvodňují právě a pouze zněním ustanovení § 310 odst. 4 zákoníku práce.

V praxi však není neobvyklé, že si účastníci dohody o konkurenční doložce výslovně sjednají možnost od konkurenční doložky odstoupit, a to z jakýchkoli důvodů či bez uvedení důvodů. V tomto případě je třeba dle názoru autorky s ohledem na subsidiární použití ustanovení § 48 odst. 1 občanského zákoníku považovat za platné a účinné také odstoupení od konkurenční doložky, které důvod odstoupení neobsahuje. Dle tohoto ustanovení občanského zákoníku totiž dohoda o odstoupení nemusí být vázána na existenci nějakého důvodu[3]. S ohledem na tuto skutečnost pak může být odstoupení bez uvedení důvodu platné, ale pouze za předpokladu, že si účastníci možnost odstoupení bez jeho navázání na existenci nějakého důvodu sjednali.

Tomuto závěru odpovídá také konstantní judikatura Nejvyššího soudu v občanskoprávních věcech týkající se úpravy možnosti dohodnout odstoupení od smlouvy podle § 48 odst. 1 zákoníku práce[4], jakož i rozhodnutí Ústavního soudu ČR[5]. Podle těchto rozhodnutí je např. smluvní ujednání obsažené v kupní smlouvě, podle kterého je „v případě storna kupní smlouvy kupující povinen uhradit vzniklé náklady ve výši 25% smluvní ceny zboží“, nutno považovat za dohodnutou možnost kupujícího od smlouvy jednostranně odstoupit, a to v podstatě z jakýchkoli důvodů nebo bez uvedení důvodu.

V některých případech zákon dokonce přímo umožňuje odstoupit od smlouvy, aniž by ukládal povinnost tento právní úkon jakkoliv odůvodňovat. Je tomu tak v případě odstoupení od smlouvy o dílo sjednané podle občanského zákoníku až do doby zhotovení díla. V souladu s rozsudkem Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Odo 117/2003 platí, že umožňuje-li zákon objednateli odstoupit od smlouvy, aniž by mu ukládal svůj právní úkon jakkoliv odůvodňovat, nelze vyloučit právní účinky jednoznačně projevované vůle od smlouvy odstoupit jen proto, že v rámci tohoto právního úkonu projevovaný důvod odstoupení od smlouvy nebyl naplněn.

Shrnutí

Autorka se s ohledem na výše uvedené domnívá, že názor Nejvyššího soudu, dle kterého odstoupení od právního úkonu bez uvedení údaje o důvodu odstoupení není možné pokládat za perfektní, se vztahuje pouze na případ, kdy možnost odstoupení od dohody o konkurenční doložce nebyla sjednána a zaměstnavatel tak může odstoupit pouze ze zákonem stanoveného důvodu. Stejně tak by bylo výslovné uvedení důvodu odstoupení nutné v případě, že by si účastníci sjednali možnost odstoupení pouze z určitých důvodů.

Pokud si však účastníci dohody o konkurenční doložce výslovně sjednali, že zaměstnavatel může odstoupit od dohody o konkurenční doložce i bez uvedení důvodu, nemůže dle názoru autorky neuvedení tohoto důvodu v odstoupení založit jeho neplatnost. ●

Mgr. Romana Kaletová, advokát
Randl Partners
advokátní kancelář, člen ius laboris

Poznámky

- [1] Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce
- [2] Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník
- [3] Švestka, J., Spáčil, J., Škárková, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1-459. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 389
- [4] Srov. např. rozsudek NS ČR sp. zn. 3 Cdon 1032/96, uveřejněný v časopise Soudní judikatura č. 2/98; rozsudek NS ČR sp. zn. 3 Cdon 1398/96 publikovaný v časopise Právní rozhledy č. 4/1999; usnesení NS ČR sp. zn. 25 Cdo 252/2001
- [5] Nález Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 276/99

Randl Partners

Bude mít rozhodnutí německého Spolkového soudního dvora ke kontům / správě úvěru u hypotečních úvěrů vliv na právní poměry v ČR?

Dne 7. července 2011 rozhodl nejvyšší německý civilní soud, Spolkový soudní dvůr (Bundesgerichtshof, BGH), ve velmi sledovaném rozsudku (spis. zn.: XI ZR 388/10), že ustanovení všeobecných obchodních podmínek, které zavazovalo zákazníky (příjemce) úvěru k placení zvláštního měsíčního poplatku za vedení konta / správu úvěru, je v rozporu se základní myšlenkou obecné právní úpravy smlouvy o úvěru a je proto neplatné. Spolkový soudní dvůr argumentoval tím, že vedení konta / správu úvěru za úplatu je pouze zájmem banky a nikoliv zákazníka. Následkem je, že veškeré poplatky, které byly za vedení konta / správu úvěru zaplacený, mohou být nyní od bank požadovány zpět, pokud nejsou tyto nároky již promlčeny.

Protože kontrola obsahu spotřebitelských smluv souvisí s evropskou směrnicí, která byla implementována také v České republice (směrnice 93/13/EHS), je nasnadě otázka, zda podobná ustanovení ve smlouvách o úvěru podle českého práva rovněž nejsou neplatná. Především u hypotečních úvěrů jsou samostatné měsíční poplatky za „vedení konta / správu úvěru“ běžné, a to ve výši 6-10 EUR měsíčně (u smluv trvajících 30 let je to tedy podstatná částka). V německém právu se jedná v této souvislosti o výklad § 307 odst. 1 a odst. 2 BGB (německý občanský zákoník). Podle českého práva půjde o §§ 55 a 56 občanského zákoníku (OZ). Institut kontroly obsahu všeobecných obchodních podmínek ale v českém právu chybí. Ustanovení §§ 55 a 56 OZ jsou aplikovatelná pouze na spotřebitelské smlouvy. To je ovšem většina smluv o úvěru. Zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, neobsahuje žádné další ustanovení o kontrole obsahu všeobecných obchodních podmínek; smlouvy o hypotečních úvěrech také nespádají pod tento zákon.

Podle §§ 55 odst. 1 a 56 odst. 1 OZ se ustanovení všeobecných obchodních podmínek u spotřebitelských smluv „nemohou odchýlit od zákona v neprospěch spotřebitele“ a „ujednání, která v rozporu s požadavkem dobré víry znamenají k újmě spotřebitele značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran“, jsou neplatná. Protože se právní úprava spotřebitelských úvěrových smluv, tj. půjčky v občanském zákoníku (§§ 657 násl. OZ) a úvěru v obchodním zákoníku (§§ 497-507 ObchZ) podstatně neliší od právní úpravy obsažené v německém BGB, je také podle českého práva otázkou, zda si poskytovatel půjčky (úvěru), tzn. banka, smí závazek, který plní pouze ve vlastním zájmu (totiž vyúčtování půjčky či úvěru a zaúčtování zaplacení úroků a splátek) nechat zaplatit ještě dalším měsíčním poplatkem. Tento poplatek bývá často označen jako „vedení konta / správa půjčky (úvěru)“ – což může zahrnovat pouze úkony, které jsou již obsaženy v samotném poskytnutí půjčky (úvěru). Příjemce půjčky či úvěru (dlužník) nepotřebuje zpravidla ani spravování ani konto půjčky, protože může již ze splátkového kalendáře přesně poznat, jaké splátky v jaké výši a jak dlouho má splácet. Zpravidla disponuje běžným účtem u příslušné banky, za který již platí poplatky, čímž „vedení vedení konta / správa půjčky (úvěru)“ nepředstavuje vlastně žádné poskytnuté plnění. Pokud banka toto přesto tvrdí, musela by připustit, že toto plnění (služba) se bude platit odděleně. Uvidí se, zda spotřebitel nebo asociace spotřebitelů v České republice uplatní nepřipustnost resp. neplatnost odpovídajících ustanovení ve smlouvách o úvěru. ●

Dr. iur. Stephan Heidenhain,
Rechtsanwalt / advokát
bnt – pravda & partner, s.r.o.

bnt
bnt – pravda & partner, s.r.o.

Platnost dohody o rozvázání pracovního poměru

Nejvyšší soud vydal dne 14. července 2011 rozsudek sp. zn. 21 Cdo 1779/2010, v němž vyslovil názor, že neuvedení důvodu, pro který byla mezi stranami uzavřena dohoda o rozvázání pracovního poměru, nemůže být příčinou neplatnosti této dohody ani v případech, kdy o jeho uvedení zaměstnanec sám požádal. Neplatnost již uzavřené dohody nemůže založit ani skutečnost, že v dohodě (ne)vyličené důvody neodpovídaly tomu, proč účastníci přistoupili ke skončení pracovního poměru (jaká byla jejich skutečná pohnutka k uzavření dohody).

Shrnutí situace

V posuzovaném případě uzavřel žalovaný se svou zaměstnankyní dohodu o rozvázání pracovního poměru, která neobsahovala důvod ukončení, ačkoliv o jeho vymezení zaměstnankyně požádala a tato její žádost byla uvedena v záznamu nazývaném „zabezpečení organizační změny“. Důvodem ukončení pracovního poměru žalobkyně byla organizační změna, spočívající ve zrušení pracovního místa žalobkyně, v důsledku čehož se stala nadbytečnou.

Žalobkyně se žalobou domáhala určení neplatnosti zmíněné dohody pro absenci požadovaného důvodu a neexistenci organizační změny, coby způsobilé příčiny skončení pracovního poměru. Žalobkyně byla toho názoru, že ji žalovaný při uzavírání dohody uvedl záměrně v omyl, kdy ji zamířel, že vytváří novou pracovní pozici, jejíž pracovní náplň byla podle žalobkyně „shodná či nejméně obsahově srovnatelná“ s druhem práce, který doposud vykonávala. Žalovaný ji tak zbavil možnosti se o tuto novou pozici ucházet. Žalobkyně nemohla být ani nadbytečnou, protože se podle jejího názoru nejednalo o organizační změnu, ale pouze o přejmenování její dosavadní pracovní pozice.

Soud první instance

Soud prvního stupně s názorem žalobkyně souhlasil. Zdůraznil, že dohoda neobsahovala projev vůle stran uzavřít ji z důvodu nadbytečnosti žalobkyně, tudíž nereprezentovala sku-

tečnou a vážnou vůli obou účastníků. Dalším důvodem neplatnosti byl podle soudu rozpor s dobrými mravy, když se žalovaný snažil svým jednáním vytvořit tísnivou atmosféru s cílem ovlivnit rozhodovací schopnost žalobkyně.

Soud druhé instance

Soud druhé instance s tímto závěrem nesouhlasil a žalobu zamítl. Naopak vyslovil názor, že neuvedení důvodu skončení pracovního poměru v dohodě nemůže založit neplatnost dohody o rozvázání pracovního poměru. Jednání, které předcházelo a následovalo po uzavření dohody podle soudu dostatečně naplnilo požadavek skutečné a vážné vůle (konkrétně soud uvádí vyplacení odstupného žalovaným a jeho přijetí ze strany žalobkyně).

Odvolací soud rovněž neshledal v jednání žalovaného rozpor s dobrými mravy – žalobkyně byla s organizační změnou náležitě seznámena a žalovaný neměl vůči ní nabídkovou povinnost k jinému pracovnímu místu. Žalovaný nebyl povinen zaměstnankyni o nově vzniklé pozici informovat a nemohl ji tak svým postupem uvést v omyl.

Nejvyšší soud České republiky

Žalobkyně v dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu argumentovala nedostatkem písemné formy, když v dohodě nebyl uveden důvod ukončení i přesto, že o to požádala. Odvolacímu soudu dále vytýkala, že se nedostatečně vypořádával s tvrzenou neexistencí organizační změny a opět namítala rozpor s dobrými mravy.

Nejvyšší soud České republiky však uznal rozsudek odvolacího soudu za správný a s výše zmíněnými argumenty žalobkyně se vypořádal tak, že potvrdil názor odvolacího soudu o platnosti předmětné dohody. Uvedl, že důvod, pro který je pracovní poměr rozvazován, se nestává podstatnou náležitostí písemného vyhotovení dohody ani v situaci, kdy o to zaměstnanec požádá. Uvedení důvodu představuje pouhé promítnutí skutečnosti (pohnutky), proč se účastníci vztahu shodli na skončení

pracovního poměru. Jestliže dovolatelka akceptovala a podepsala dohodu, která požadované uvedení důvodu neobsahovala, nelze ji pokládat za neplatnou.

Soud se dále vyjádřil i k výtce o nedostatečném prokázání organizační změny. Konstatoval, že i kdyby v dohodě byly uvedeny důvody, které by neodpovídaly skutečné příčině ukončení pracovního poměru, nezakládá to (na rozdíl od výpovědi) neplatnost dohody o rozvázání pracovního poměru.

K poslednímu argumentu dovolatelky o rozporu s dobrými mravy Nejvyšší soud poukázal na své předchozí rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 992/99, kde vyslovil názor, že chování směřující k zákonem předpokládanému výsledku není výkonem práva uskutečňovaným proti dobrým mravům, i když je jeho vedlejším následkem vznik újmy na straně dalšího účastníka vztahu.

Závěr

Strany sporu vyjádřily vůli k tomu, aby jejich pracovní poměr skončil k určitému dni prostřednictvím dohody o rozvázání pracovního poměru, která byla řádně uzavřena v písemné formě a obsahovala požadované podstatné náležitosti.

Zákoník práce uvádí, že v dohodě musí být uveden důvod rozvázání pracovního poměru, požaduje-li to zaměstnanec. Tato skutečnost však netvoří další podstatnou náležitost dohody, ale pouze promítnutí pohnutky vedoucí k rozvázání pracovního poměru. Pokud byla žalobkyni předložena dohoda bez uvedení důvodu a ona ji jako takovou akceptovala, vyjádřila tím svou svobodnou vůli skončit takto pracovní poměr. Předmětná dohoda je bezesporu platným právním úkonem. ●

.....
JUDr. Nataša Randlová
Randl Partners
advokátní kancelář, člen ius laboris

 Randl Partners

nabízí v souvislosti s rozšiřováním svého pracovního teamu nové pracovní příležitosti

■ pobočka Praha, Revoluční 3

Advokát se zaměřením na farmaceutické právo Advokátní koncipient

■ pobočka Brno, Karásek 1

Advokát Advokátní koncipient Administrativní asistent

Požadujeme

- odpovídající odborné znalosti
- znalost anglického jazyka na velmi dobré úrovni
- profesionální vystupování, dobré komunikační schopnosti
- samostatnost, vysoké pracovní nasazení, odpovědný přístup k práci

Nabízíme

- možnost rychlého kariérního růstu v dynamicky se rozvíjející advokátní kanceláři se stabilní obchodní klientelou
- různorodou práci
- příjemné pracovní prostředí
- finanční ohodnocení odpovídající úrovni uchazeče a reflektující pracovní nasazení

V případě zájmu adresujte, prosím, své nabídky k rukám Terezy Jančové na emailovou adresu: jancova@hajekzrzavecky.cz. Další informace o advokátní kanceláři HÁJEK ZRZAVECKÝ naleznete na našich webových stránkách.

Analýza MPSV odkrývá budoucí možnosti investic v sociálních službách

Vstup investorů do oblasti sociálních služeb komplikují nejasné a ne vždy transparentní podmínky získávání finančních prostředků; systém financování je třeba nastavit tak, aby byl pro investory dostatečně předvídatelný a přehledný; zejména musí konkrétní poskytovatel[1] sociálních služeb předem vědět, jaké množství financí a za jakých podmínek si lze nárokovat.

Advokátní kancelář Holec, Zuska & Partneři zpracovala pro Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR (dále „MPSV“) analýzu, která se zabývá systémem financování sociálních služeb v ČR v kontextu práva veřejné podpory a dalších souvisejících evropských norem. Analýza poukazuje na stávající nedostatky celého systému a naznačuje možné cesty do budoucna mj. cíle a systematickou podporou financování sociálních služeb včetně prostředků soukromého sektoru.

Financování sociálních služeb je vícezdrojové (tj. je realizováno prostřednictvím několika zdrojů, které na sobě nejsou přímo závislé) a podílí se na něm stát (dotace MPSV, účelo-

vé dotace ze státního rozpočtu), obce a kraje (účelové dotace z rozpočtu obce či kraje, příspěvky na provoz příspěvkových organizací) a uživatel sociálních služeb (vlastní zdroje, příspěvek na péči vyplácený ze státního rozpočtu uživateli[2]); úhrady uživatele jsou limitovány stanovenou maximální výší[3]. Na financování sociálních služeb participují dále zdravotní pojišťovny (úhrady za zdravotní úkony provedené pracovníky poskytovatele sociálních služeb hrazené z veřejného zdravotního pojištění) a další subjekty[4].

Financování sociálních služeb je upraveno především v šesté části zákona o sociálních službách[5]; základem je dotační systém tvořený investičními (kapitálovými) a neinvestičními dotacemi ze státního rozpočtu a z rozpočtů územních samosprávných celků; hlavní zdroj financování představují dotace MPSV, které jsou jednotlivým poskytovatelům sociálních služeb vypláceny prostřednictvím krajů. Tento způsob představuje neinvestiční účelovou dotaci, jež je v současné době relativně pravidelným (v posledních letech každoročně vypisovaným) dotačním programem; na dotace MPSV stejně jako na ostatní druhy dotací však není právní nárok. Kritéria rozdělování finančních prostředků nejsou jasně dána; posouzení dotační žádosti je věcí krajského úřadu nebo MPSV – dle konkrétního dotačního programu, o výši dotace příslušnému poskytovateli pak rozhoduje ministr práce a sociálních věcí na návrh dotační komise MPSV ustanovené pro tyto účely. Bližší podmínky poskytování dotací by měl stanovit prováděcí právní předpis k zákonu o sociálních službách, který však doposud nebyl vydán. Jediným dokumentem upravujícím poskytování dotací ze státního rozpočtu je proto příslušná metodika MPSV. Dotaci lze poskytnout pouze registrovanému poskytovateli sociálních služeb k financování

běžných výdajů (např. běžná údržba a provoz) v souladu se střednědobým plánem rozvoje sociálních služeb.

Vedle neinvestičních dotací je možné poskytnout i dotace investiční, určené na realizaci konkrétních projektů (zhodnocení dlouhodobého majetku apod.). Poskytování investičních dotací není upraveno žádným právním předpisem, dotační podmínky stanoví ad hoc poskytovatel dotace. Může nastat situace, kdy je investiční dotace poskytovateli sociálních služeb přiznána teprve poté, co o ni sám s předložením konkrétního projektu požádá.

Dotační prostředky tvoří nejvýznamnější zdroj financování poskytovatelů sociálních služeb; i proto je třeba se zabývat problematikou veřejné podpory – ta je v souladu s čl. 107 odst. 1 SFEU[6] v obecné rovině neslučitelná s vnitřním

trhem, tj. zakázaná, přičemž existuje celá řada výjimek, na základě kterých jsou určité podpory poskytované vymezeným subjektům, na vymezené účely, příp. pouze v určitých objemech, přípustné. Členské státy poskytované podpory notifikují Evropské komisi, která je monitoruje a příp. rozhoduje o zrušení či úpravě těch podpor, které jsou s vnitřním trhem neslučitelné; jestliže členský stát ve stanovené lhůtě rozhodnutí Evropské komise nesplní, může Komise věc předložit Soudnímu dvoru Evropské unie[7].

Považujeme za vhodné na sociální služby ve smyslu zákona o sociálních službách[8] pohlížet jako na součást kategorie služeb označovaných právem EU jako „služby obecného hospodářského zájmu“, resp. služeb obecného zájmu mající hospodářskou povahu[9]; proto by mělo být financování sociálních služeb nastaveno v přísnějším režimu, než kdyby byly sociální služby vnímány jako služby nikoli ekonomické povahy. Vhodná je zejména taková koncepce financování sociálních služeb, v jejímž rámci budou respektovány podmínky stanovené rozhodnutím Evropského soudního dvora (ESD) ve věci C-280/00, Altmark Trans[10]; v takových případech platba („vyrovnání“ či „vyrovnávací platba“) udělená poskytovateli sociálních služeb vůbec nebude veřejnou podporou[11]. Součástí uvedeného – poměrně průlomového – přístupu je i předpoklad, že všichni poskytovatelé sociálních služeb mohou být „podniky“ ve smyslu evropského soutěžního práva[12].

Navrhována jsou zejména následující opatření:

- Financování veřejnými prostředky pouze v souladu s potřebami regionů promítnutými do plánů sociálních služeb kraje

(resp. obce); stanovení náležitostí těchto plánů včetně odpovídajících povinností obcí;

- Stanovení způsobu kalkulace nákladů, na jejichž pokrytí lze finanční prostředky poskytnout; stanovení koeficientů, které zohlední modalitu jednotlivých sociálních služeb, resp. jejich poskytovatelů (např. stáří budov, cenové hladiny nájmu v jednotlivých lokalitách apod.);
- Vytvoření systému zápočtů plateb pro případy, kdy bude poskytovatel sociální služby financován z více zdrojů za účelem zamezení nevhodnému nakládání s veřejnými prostředky a eliminace případných rizik souvisejících s neslučitelnou veřejnou podporou;
- Zakotvení povinnosti veřejných subjektů vybírat poskytovatele sociálních služeb v rámci zadávacího či koncesního řízení a vytvoření procesních pravidel použitelných tehdy, kdy takové řízení k výběru poskytovatele sociální služby nepovede (zejm. situace, kdy se do výběrového řízení nepřihlásí více než jeden uchazeč);
- Zakotvení kontrolních mechanismů, které zabrání neefektivní alokaci finančních zdrojů, příp. poskytnutí takového objemu financí, který by přesahoval nutnou výši (tj. pokrytí efektivních nákladů a přiměřeného zisku).

Takto nastavený systém financování sociálních služeb by daleko více otevřel cestu vstupu soukromých investorů a podnítil jejich zájem o poskytování sociálních služeb. Praktické příklady seniorských domů na bázi partnerství veřejného a soukromého sektoru v Litoměřicích, Vysokém Mýtě a Písku jasně ukazují, že veřejnou službu v podobě vysoce kvalitní péče o seniory lze zajistit formou PPP i v dnešních podmínkách.

Možnost vstupu investorů do systému sociálních služeb může výrazněji podpořit i plánovaný program Státního fondu rozvoje bydlení, který usiluje o realizaci programu na podporu rozvoje bydlení prostřednictvím poskytování dlouhodobých nízkorozpočtových prostředků, poskytovaných jako návratné finanční výpomoci s nízkou úrokovou sazbou ve výši 2, resp. 3,5%. Součástí programu by měla být i podpora rozvoje bydlení seniorů s cílem, aby byli senioři schopni z vlastních finančních prostředků pokrýt náklady na bydlení. ●

Mgr. Dominika Sixtová
Mgr. Michaela Hájková
HOLEC, ZUSKA & Partneři
Advokáti

Poznámky

- [1] Viz § 6 zákona o sociálních službách (zákon č. 108/2006 Sb., v aktuálním znění)
- [2] K příspěvku na péči, jeho výši a podmínkách jeho poskytování srov. §§ 7 a násl. zákona o sociálních službách
- [3] Vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, v aktuálním znění.
- [4] Prostřednictvím sponzorství, různých darů atp.
- [5] Zákon č. 108/2006 Sb., v aktuálním znění
- [6] Smlouva o fungování Evropské unie
- [7] Srov. čl. 108 odst. 2 SFEU
- [8] Srov. § 3 písm. a) a §§ 32 a násl. zákona o sociálních službách
- [9] Rozhodujícím je zejména kritérium (ne)úplatnosti jednotlivých služeb, v oblasti práva hospodářské soutěže pak kritéria existence trhu, výkonu veřejné moci či povinnosti solidarity; rozhodné není odvětví, právní status poskytovatele ani způsob jeho financování.
- [10] Jedná se o následující podmínky, jež musejí být splněny kumulativně: 1) skutečné pověření podniky-příjemce plněním povinností veřejné služby a jasné definování těchto povinností; 2) výpočet vyrovnání na základě předem stanovených objektivních a transparentních parametrů; 3) limit výše vyrovnání – nezbytnost k pokrytí všech nebo části nákladů vynaložených k plnění povinností veřejné služby se zohledněním příjmů a přiměřeného zisku; 4) výběr podniku v rámci řízení o zadání veřejné zakázky, resp. analýza nákladů.
- [11] Alternativní cestu by představoval takový postup, kdy budou splněna kritéria uvedená v Rozhodnutí Komise 2005/842/ES; v takových případech sice poskytnutá platba veřejnou podporou bude, avšak podporou slučitelnou s vnitřním trhem a nepodléhající oznamovací povinnosti Evropské komisi.
- [12] Kvalifikace příjemce jako „podniku“ ve smyslu soutěžního práva EU (jedná se o jakoukoli entitu bez ohledu na její právní status či způsob jejího financování, která vykonává tzv. ekonomickou aktivitu; srov. např. rozhodnutí ESD ve věci 41/90 Höfner) znamená, že se na takového příjemce budou vztahovat mj. čl. 107 a násl. SFEU pojednávající o veřejné podpoře.

□ □ HOLEC, ZUSKA
& PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

HLAVNÍ ZMĚNY, KTERÉ PŘINESE „VELKÁ“ NOVELA ZÁKONÍKU PRÁCE

HAVEL HOLÁSEK
advokátní kancelář PARTNERS

Rozsáhlá novela zákoníku práce navržená Ministerstvem práce a sociálních věcí byla 9. září 2011 schválena Poslaneckou sněmovnou, avšak Senát s levicovou většinou ji na své schůzi 7. října zamítl. Podle předpokladů ovšem vládní koalice senátní veto přehlasovala a novela tak 1. ledna 2012 nabyde účinnosti. S některými hlavními novinkami bychom Vás nyní rádi níže seznámili. Dalším změnám se věnujeme v samostatných příspěvcích.

Zkušební doba

Zkušební dobu nebude možné nově sjednat delší, než je polovina sjednané doby trvání pracovního poměru. Bude-li tedy zkušební doba sjednána v délce 3 měsíců, pracovní poměr musí být sjednán minimálně na 6 měsíců.

Mění se také délka zkušební doby. Zatímco u běžných zaměstnanců zůstává maximální zkušební doba 3 měsíce, u vedoucích zaměstnanců se prodlužuje na 6 měsíců. Za vedoucí zaměstnanec se považují zaměstnanci, kteří jsou na jednotlivých stupních řízení zaměstnavatele oprávněni stanovit a ukládat podřízeným zaměstnancům pracovní úkoly, organizo-

vat, řídit a kontrolovat jejich práci a dávat jim k tomu účelu závazné pokyny.

Kvůli současným výkladovým problémům v praxi se upřesňuje, že zkušební doba se prodlužuje o dobu celodenních překážek v práci a nově také o dobu celodenní dovolené zaměstnance.

Novinkou je také možnost sjednat i na zkušební dobu konkurenční doložku, neboť informace či znalosti, které má zaměstnavatel pomocí konkurenční doložky zájem chránit, může zaměstnanec nabýt i během zkušební doby.

Pracovní poměr na dobu určitou

Na rozdíl od současné právní úpravy bude délka trvání pracovního poměru na dobu určitou prodloužena na 3 roky, avšak zároveň bude možné pracovní poměr na dobu určitou opakovat či prodloužit nejvýše dvakrát. Celková délka trvání pracovního poměru na dobu určitou tak teoreticky bude moci činit až 9 let.

Zrušeny byly výjimky z časového omezení trvání pracovního poměru na dobu určitou, které se nyní uplatňovaly při náhradě za dočasně nepřítomného zaměstnance, při vážných provozních důvodech na straně zaměstnavatele a při důvodech spočívajících ve zvláštní povaze práce, kterou má zaměstnanec vykonávat. Ruší se i zvláštní úprava pracovního poměru na dobu určitou v zákoně o vysokých školách týkající se akademických pracovníků. Zmiňovaná omezení nebudou od 1. 1. 2012 platit jen v případě agenturního zaměstnávání a zaměstnávání cizinců.

Přechodná ustanovení novely bohužel neřeší, jak se bude přistupovat k pracovním poměrům na dobu určitou uzavřeným před lednem 2012.

Dohoda o provedení práce

Maximální rozsah práce, na který se dohoda o provedení práce uzavírá, se rozšiřuje ze 150

na 300 hodin, a doba, na kterou se dohoda o provedení práce uzavírá, musí být nově v dohodě uvedena. Negativně vnímanou novinkou, která zbaví tento institut jeho výhod, je „zpojistnění“ dohod o provedení práce. Nově se totiž z příjmu nad 10 000 Kč měsíčně bude muset odvádět pojistné na zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

Pracovní doba

Zákoník práce nově přinese výslovné definice rovnoměrného a nerovnoměrného rozvržení pracovní doby a sjednotí maximální délku směny, která bude činit v obou případech 12 hodin. Ačkoliv zákoník práce nebude nadále co do délky směn rozlišovat mezi rovnoměrným a nerovnoměrným rozvržením pracovní doby, neznamená to, že by zaměstnavatelé nemohli pracovní dobu v praxi tímto způsobem rozvrhovat. I nadále budou zaměstnavatelé rozvrhovat zákonem stanovenou týdenní pracovní dobu rovnoměrně či nerovnoměrně, nebudou již ovšem limitováni různou délkou směn a různou délkou vyrovnávacího období.

Dále se také upřesňuje délka týdenní pracovní doby. Kratší pracovní dobu pod stanovenou 40-hodinovou týdenní pracovní dobu bude možné sjednat pouze individuálně mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem.

Výraznou změnou je zrušení povinnosti zaměstnavatele vykazovat u konta pracovní doby každý týden rozdíl mezi stanovenou a odpracovanou dobou. Tato změna slibuje zpružnění tohoto relativně nového institutu a snížení administrativní zátěže zaměstnavatelů.

Výpovědní důvody

Novela přináší nový výpovědní důvod § 52 písm. h) spočívající v porušení povinnosti dočasně práce neschopného zaměstnance (pojištěnce) zvláště hrubým způsobem. Zaměstnanec v režimu práceneschopného pojištěnce musí

dodržovat v době prvních 21 kalendářních dnů pracovní neschopnosti léčebný režim podle zákona o nemocenském pojištění. Zaměstnavatel ovšem bude moci tento výpovědní důvod uplatnit pouze do jednoho měsíce ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy takový důvod vznikl.

Odstupné

V současné právní úpravě se váže výše odstupného na důvod rozvázání pracovního poměru. Zatímco při rozvázání pracovního poměru ze zdravotních důvodů zůstává odstupné ve výši 12 násobku průměrného výdělku zachováno i po novele, výše odstupného v případě ukončení pracovního poměru z organizačních důvodů se změní. Nově v těchto případech bude výše odstupného vázána na délku pracovního poměru u zaměstnavatele, a to následovně:

- pracovní poměr trval méně než 1 rok –nejméně 1 průměrný výdělek;
- pracovní poměr trval 1 až 2 roky – nejméně 2 průměrné výdělky;
- pracovní poměr trval více než 2 roky –nejméně 3 průměrné výdělky.

Moderační právo soudu

Novela zavádí již dříve existující institut tzv. moderačního práva soudu v souvislosti s nároky z neplatně rozvázaného pracovního poměru. Přesáhne-li celková doba, za kterou by měla zaměstnanci příslušet náhrada mzdy nebo platu, 6 měsíců, bude mít soud možnost celkovou výši náhrady mzdy nebo platu snížit. Soud při svém rozhodování přihlédne zejména k tomu, zda byl zaměstnanec mezitím jinde zaměstnán, jakou

práci tam konal, jakého výdělku dosáhl nebo z jakého důvodu se do práce nezapojil.

Neplatnost právních úkonů

Zákoník práce vychází od nálezu Ústavního soudu z dubna 2008 z principu tzv. relativní neplatnosti právních úkonů. Novela jej i nadále zachovává, tzn. právní úkon se, i přes vady jeho obsahu považuje za platný, pokud se ten, kdo je takovým úkonem dotčen, neplatnosti nedovolá, nicméně zároveň zavádí i případy neplatnosti absolutní. Tyto případy jsou taxativně vyjmenovány a týkají se právních úkonů, které odporují dobrým mrávům, zákonu nebo zákon obchází či nebyly učiněny svobodně, vážně, určitě a srozumitelně nebo byly učiněny osobou nezpůsobilou apod.

Z hlediska formy právního úkonu bude možné, aby v případě dvoustranných právních úkonů smluvní strany formální vady právního úkonu odstranily. Pokud se tak stane, bude právní úkon považován za platný s právními účinky ex tunc, tedy od počátku.

Kolektivní smlouva a jednostranné právní úkony (např. výpovědi, okamžitá zrušení pracovního poměru) budou ovšem pro nedostatky písemné formy považovány za neplatné vždy.

Čerpání dovolené

Úprava dovolené v novele reaguje na judikaturu Soudního dvora Evropské unie týkající se nevyčerpané dovolené. Nově právo na nevyčerpanou dovolenou nebude zanikat. Zaměstnavatel bude mít povinnost určit dovolenou tak, aby zaměstnanec dovolenou vyčerpal

v kalendářním roce, ve kterém mu na ni vzniklo právo. Výjimkami budou překážky na straně zaměstnance a naléhavé provozní důvody. V těchto případech bude muset zaměstnavatel určit dovolenou tak, aby byla vyčerpana do konce následujícího kalendářního roku. Pokud nebude dovolená určena do 30. června následujícího roku, zaměstnanec bude mít právo určit si dovolenou sám. V případě dočasné pracovní neschopnosti, mateřské a rodičovské dovolené bude mít zaměstnavatel povinnost určit čerpání dovolené po skončení překážek v práci. Náhradu mzdy za nevyčerpanou dovolenou bude nadále možné vyplatit pouze při skončení pracovního poměru.

Konkurenční doložka

Kromě již výše zmíněné novinky, že konkurenční doložku bude možné sjednat již ve zkušební době, dochází i k formulační změně, když namísto slova „dohoda“ bude používán pojem „konkurenční doložka“. Nejdůležitější změnou je ovšem snížení minimální výše peněžitého vyrovnání, které zaměstnanci poskytuje zaměstnavatel po dobu dodržování zákazu konkurence, na polovinu průměrného výdělku za každý měsíc plnění závazku zaměstnance z konkurenční doložky.

Dočasné přidělení

V současné době mohou dočasné přidělování zaměstnanců provádět pouze agentury práce, které za tímto účelem musí získat povolení Úřadu práce. Novela umožní za souhlasu všech zúčastněných stran dočasné přidělení i mezi zaměstnavateli bez agenturní licence. Na rozdíl od agenturního zaměstnávání však nebude možné dočasné přidělení zaměstnance k jinému zaměstnavateli provádět za úplatu a dohodu o dočasném přidělení půjde se zaměstnancem uzavřít nejdříve po uplynutí 6 měsíců ode dne vzniku jeho pracovního poměru.

Mzda s přihlédnutím k práci přesčas

Novela umožní sjednat mzdu již s přihlédnutím k práci přesčas v rozsahu až 150 hodin za kalendářní rok u všech zaměstnanců. U vedoucích zaměstnanců bude nadto možné při sjednání mzdy přihlédnout až k rozsahu celkové přípustné práce přesčas. ●

Petra Sochorová, senior advokát
Vojtěch Katzer, advokátní koncipient
Havel, Holásek & Partners s.r.o.
advokátní kancelář

Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim

Dnem 1. ledna 2012 nabývá účinnosti zákon č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Zákon je v oblasti trestního ale i v dalších oborech práva (obchodní, občanské, správní) přelomovým legislativním krokem. Zatímco dosud byla odpovědnost za trestné činy zaměřena jen na individuální fyzické osoby, nový předpis zavádí odpovědnost za kolektivní vinu.

Zákon není zcela samostatným předpisem, ale navazuje na trestní zákoník a trestní řád. Ty se budou nadále používat v případech, že nový zákon nestanoví něco jiného.

Působnost zákona se vztahuje na trestné činy spáchané právníky osobami jak na území České republiky tak v cizině, pokud jsou splněny další podmínky. Má tedy v zásadě personální, teritoriální i extra-teritoriální účinky podobně jako tzv. UK Bribery Act 2010.

Pro právníky osoby nebyly zřízeny zvláštní trestné činy, ale byl proveden výběr trestných činů, které se podle trestního zákoníku zatím vztahovaly jen na fyzické osoby. Jedná se zejména o trestné činy proti majetku, proti počítačovým systémům, trestné činy daňové, proti měně, veřejným zakázkám, životnímu prostředí, korupční, extremistické trestné činy, trestné činy s mezinárodním dopadem (obchodování s lidmi, sexuální zneužívání, terorismus apod.).

Zákon bude dopadat na všechny právníky osoby, které jsou způsobilé vystupovat vlastním jménem kromě státu, územně samosprávných celků při výkonu veřejné moci (kraje a obce), cizích států a mezinárodních organizací veřejného práva. Je to takzvané negativní vymezení, které na jedné straně působí jednoduše, ale na straně druhé bude patrně působit potíže v praxi, protože výčet těch právnických osob, které předpisu naopak podléhat budou, je závislý na výkladu orgánů činných v trestním řízení. Již teď lze předpokládat, že kromě obchodních společností půjde například o příspěvkové či státní organizace, obecně prospěšné společnosti, politické strany a více jak třicet dalších subjektů a jejich součástí, jejichž úprava je provedena v řadě zákonů.

Trestní odpovědnost právníky osoby je konstruována jinak než u osoby fyzické, protože u právníky osoby chybí tzv. vůle ke spáchání trestného činu, která je pro fyzickou osobu základem úmyslného nebo nedbalostního zavinění. Zákon vyřešil tuto otázku vytvořením zvláštní konstrukce přičitatelnosti. Podle ní se jednání určitého okruhu fyzických osob za splnění dalších podmínek stanovených zákonem, bude právníky osobě jednoduše přičítat. Podmínkou trestní odpovědnosti právníky osoby bude tedy protiprávní čin spáchaný fyzickou osobou. Není však nezbytně nutné, aby bylo prokázáno, která fyzická osoba to konkrétně byla, stačí jen dovodit, že jde nepochybně o jednu z osob oprávněných za právníky osobu jednat nebo dokonce i jen o posledního zaměstnance. Takové případy patrně nebudou časté, ale jako příklad lze uvést hlasování kolektivního orgánu, jehož důsledkem je trestný čin a kdy nelze zjistit, kdo jak hlasoval. V případě zaměstnanců musí být vedle toho zjištěno, že jednali na základě projevů vůle nadřízeného nebo že se právníky osoba, například obchodní společnost, v praktickém životě neřídila požadavkem péče řádného hospodáře a že to vedlo ke spáchání trestného činu. Vytvoření a aplikace preventivních pravidel v každé právníky osobě bude jednou z významných změn, jak se může právníky osoba trestní odpovědnosti v případě činu zaměstnance vyvarovat.

To, že právníky osobě bude trestně stíhána, nebrání tomu, aby vedle ní byla trestně stíhána i osoba fyzická. Zákon dokonce počítá s tím,

že právníky osoba se může dopustit spolupachatelství s fyzickou nebo jinou právníky osobou.

Jestliže fyzická osoba je po celý život neměnným subjektem, není tomu tak u osoby právníky, která se může snadno zrušit, nebo se přeměnit v jinou. Zákon tomu čelí tím, že ukládá trestně stíhané právníky osobě vyžádat v takovém případě, pod sankcí absolutní neplatnosti, souhlas orgánů činných v trestním řízení, nebo takové kroky právníky osoby omezuje na minimum.

Pokud bude právníky osoba pravomocně odsouzena, hrozí jí tresty zrušení, propadnutí majetku, peněžitý trest, propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, zákaz činnosti, zákaz plnění veřejných zakázek, účasti v koncesním řízení nebo ve veřejné soutěži, zákaz přijímání dotací a subvencí a uveřejnění rozsudku ve veřejných sdělovacích prostředcích.

Za právníky osobu v trestním řízení vystupuje na místo obviněného zástupce právníky osoby. Právníky osoba, podobně jako osoba fyzická má právo na obhájce. V řízení vedeném lze proti ní používat přiměřeným způsobem všech opatření, která orgánům činným v trestním řízení poskytuje trestní řád, jako jsou zajištění věci důležitých pro trestní řízení (peněžní prostředky na účtech, nemovitosti atd.), operativně pátrací prostředky, odposlech a záznam telekomunikačního provozu či prohlídky nebytových prostor. Zákon počítá i se zapojením českých orgánů činných v trestním řízení do mezinárodní spolupráce při vedení trestního řízení proti právníky osobám (provedení důkazů nebo úkonů trestního řízení na jejich žádost v jiném státě, apod.).

V souvislosti s novým zákonem o trestní odpovědnosti právnických osob dochází ke změně celkem 49 jiných právních předpisů (zák. č. 420/2011 Sb.). ●

Prof. JUDr. Jaroslav Fenýk, Ph.D., DSc.
White & Case advokátní kancelář

WHITE & CASE

**AUTOCENTRUM
DOJÁČEK SRO.**

**prodej
certifikovaný
servis**

potíže s vozem?

volejte +420 777 33 11 61

- technik vám přiveze náhradní vůz do místa určení
- váš si odveze do servisu
- po opravě ho opět přiveze zpět

JE TO TAK JEDNODUCHÉ

Prodej a certifikovaný servis: Citroen, Fiat, Chevrolet
Certifikovaný servis: WW, Opel, Saab, Alfa Romeo
www.dojacek.cz

Novela zákona o datových schránkách – změna okamžiku doručení dokumentů mezi soukromoprávními subjekty, alternativní úhrada za soukromé datové zprávy a veřejný „telefonní seznam“ datových schránek

Soukromoprávní komunikace za využití Informačního systému datových schránek (ISDS) v současné době nedosahuje takové popularity, jakou si tvůrci zákoněné úpravy možná představovali. Omezené využívání možnosti zasílat datové zprávy mezi subjekty, jež nejsou orgány veřej-

né moci, je jistě dáno i platnou právní úpravou. V rámci stávající právní úpravy v dané oblasti (zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „ZDS“) mj. platí, že okamžik doručení datové zprávy není vázán na dodání do dispoziční sféry adresáta (tj. přihlášení oprávněné osoby, jako v případě

DZ zaslaných orgánem veřejné moci), nýbrž na aktivní úkon adresáta v podobě potvrzení přijetí datové zprávy.

Navíc je pro takovou soukromoprávní komunikaci nutné sjednat s provozovatelem ISDS (Česká pošta, s. p.) poskytování služby „Poštovní datová zpráva“ (dále jen „PDZ“) a hradit za kaž-

dou odeslanou „soukromou“ datovou zprávu stanovenou cenou. Svou roli v tomto negativním stavu hraje nepochybně i absence uživatelsky komfortního seznamu majitelů datových schránek. Všechny tyto aspekty samotné odeslání datové zprávy jinému soukromoprávnímu subjektu ztěžují a znepríjemňují. Novela ZDS má ambici tyto neduhy odstranit. Pojdme se tedy blíže podívat, zda má šanci uspět.

Novela ZDS, na kterou odkazujeme v perexu tohoto článku, byla Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky schválena dne 29. 7. 2011 jako zákon č. 263/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Uvedená novela ZDS nabyla platnosti dne 31. 8. 2011, nicméně s ohledem na jeho praktické dopady a nutnost provedení změn v samotném informačním systému datových schránek byla ponechána devadesátidenní legisvakanační lhůta; účinnosti tak komentovaná novela nabývá až 29. 11. 2011.

Ke změně v doručování soukromých datových zpráv

Úvodem krátce připomeňme platnou právní úpravu doručování dokumentů mezi fyzickými osobami, podnikajícími fyzickými osobami a právníckými osobami, tj. doručování v případě absence orgánu veřejné moci[1]. Dokument doručovaný mezi uvedenými osobami se dle stávající právní úpravy považuje za doručení až okamžikem, kdy adresát dodanou datovou zprávu otevře a „kliknutím“ na tlačítko potvrzující její doručení zobrazí její vlastní obsah[2]. Takový postup pak logicky soukromoprávní komunikaci prostřednictvím datových zpráv (při srovnání s jinými způsoby komunikace[3]) znevýhodňuje a do jisté míry degraduje. Pokud se totiž adresát bude chtít vyhnout doručení datové zprávy třeba z důvodu, že jeho důsledkem bude vznik nepřijemné povinnosti či jiná negativní konsekvence, jednoduše nechá datovou zprávu ve své schránce „ležet bez povšimnutí“ do té doby, než ji systém sám po devadesáti dnech odstraní. V užívání datové schránky přitom nebude jakkoliv omezen.

Komentovaná novelizace ZDS má za cíl tento hendikep odstranit a přiblížit právní úpravu doručení režimu „běžných“ datových zpráv. Příslušné ustanovení § 18a odst. 2 ZDS po novelizaci zní: „Dokument dodaný podle odstavce 1 je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k tomuto dokumentu.“

Text novelizovaného ustanovení je tedy takřka totožný jako v případě doručování dokumentů orgánů veřejné moci[4]. K doručení datové zprávy mezi soukromoprávními subjekty tak dojde v okamžiku, kdy se do datové schránky přihlásí oprávněná osoba. Odpadá tak nutnost výslovného potvrzení převzetí ze strany adresáta.

Podstatným rozdílem, který i po novele ZDS mezi doručováním běžných a soukromých datových zpráv nadále zůstává, je absence fikce doručení v případě soukromoprávní komunikace. Ačkoliv již novelizované ustanovení § 18a odst. 2 ZDS výslovně užití § 17 odst. 4 ZDS[5] nevylučuje, nelze pochybovat o tom, že fikci doručení v podobě marného uplynutí desetidenní lhůty ode dne dodání dokumentu do datové schránky v případě doručování dle § 18a ZDS aplikovat nelze. S touto úpravou zákonodárce se lze ztotožnit. Fikce doručení v případě běžných datových zpráv reprezentuje nutnost sjednocení úpravy s jinými způsoby doručování písemností v případě výkonu veřejné moci, v soukromoprávní komunikaci však jistě své opodstatnění nenachází.

Alternativní možnosti úhrady ceny za odeslání soukromé datové zprávy

Jak jsme již naznačili v úvodní pasáži, důvody omezeného využívání ISDS k soukromoprávní komunikaci lze nalézt rovněž ve skutečnosti, že k získání možnosti odesílat datové zprávy jiné fyzické či právnícké osobě musí odesílatel uzavřít smluvní vztah s Českou poštou, s. p., která zasilání datových zpráv v tomto režimu zajišťuje prostřednictvím služby PDZ. Tato služba je, na rozdíl od zasilání datových zpráv orgánu veřejné moci, úplatná. Odesílatel hradí České poště paušální poplatek v závislosti na počtu odeslaných datových zpráv v kalendářním měsíci a dále pak ještě jednotkovou cenu za každou datovou zprávu[6].

Sledovaná novela ZDS zavádí změnu rovněž v této oblasti tím, že nově stanovuje možnost úhrady ceny za dodání dokumentu prostřednictvím PDZ i jiným subjektem, než je samotný odesílatel[7]. Tato změna má však dle našeho názoru dopad čistě ekonomický. Samotný princip soukromoprávní komunikace není jakkoliv dotčen. Změny nedoznala ani skutečnost, že dodávání soukromých datových zpráv podléhá souhlasu adresáta, který musí tuto funkcionalitu ve své datové schránce výslovně povolit.

Otázkou nicméně stále zůstává, zda možnost odeslat soukromou datovou zprávu bude i nadále podmíněna uzavřením smluvního vztahu s Českou poštou. Je nasnadě, že požadavek

na uzavření smluvního vztahu (který se poté řídí Obchodními podmínkami pro poskytování služby PDZ) vychází primárně z nutnosti stanovení pravidel pro úhradu odměny, na niž má provozovatel ISDS dle ZDS nárok. Samotný ZDS podmínky pro odesílání soukromých datových zpráv (s výjimkou nutnosti povolení jejich příjmu adresátem) dále nijak neupravuje. Možnost odeslat soukromou datovou zprávu v případě, že její cena bude v souladu s novelizovaným ustanovením § 18a odst. 3 ZDS hrazena příjemcem či jiným subjektem, nemusí být nutně vázána na uzavření smluvního vztahu s Českou poštou.

Česká pošta ani Ministerstvo vnitra doposud k předmětné novelizaci ZDS nevydaly žádné stanovisko. Rovněž Česká pošta zatím oficiálně nesdělila, zda v souvislosti s komentovanými změnami dojde k odpovídající úpravě v praktickém fungování služby PDZ. Z neoficiálního sdělení České pošty vyplývá, že subjekt, který bude odpovídat na soukromou datovou zprávu jiného subjektu prostřednictvím odpovědní datové zprávy, nemusí mít s Českou poštou uzavřen smluvní vztah. Taková změna bude promítnuta i do Obchodních podmínek služby PDZ, které budou ke dni nabytí účinnosti novely ZDS aktualizovány.

Veřejný seznam držitelů datových schránek

Poslední novinkou, kterou se budeme v tomto článku v souvislosti s novelizací ZDS krátce zabývat, je vytvoření veřejného seznamu fyzických osob, podnikajících fyzických osob, právníckých osob a orgánů veřejné moci, které mají zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku.

Tento seznam bude dle novely ZDS veřejný (přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup) a bude obsahovat stanovené identifikační údaje subjektů, které mají zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku. Až doposud vedlo Ministerstvo vnitra pouze seznam orgánů veřejné moci a fyzických a právníckých osob, jejichž datová schránka plnila funkci datové schránky orgánu veřejné moci. Tento seznam je rovněž veřejný a dálkově přístupný. Právní úprava po novelizaci ZDS tak seznam rozšíří je již na všechny držitele datových schránek. Do budoucna tak bude možné vyhledat, zda má adresát zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku i v případě, bude-li se jednat o fyzickou či právníckou osobu.

Za podstatnou lze v souvislosti s vytvořením uvedeného seznamu považovat rovněž skutečnost, že novelizované znění ZDS přiznává fyzickým osobám právo nechat se ze seznamu na základě vlastní žádosti „vyškrtnout“[8].

S ohledem na skutečnost, že evidovanými a veřejně zobrazovanými údaji v seznamu jsou kromě jména a příjmení i adresa trvalého nebo jiného pobytu na území České republiky či bydliště mimo území České republiky, považujeme možnost fyzické osoby se svobodně rozhodnout, zda mají být tyto údaje v seznamu evidovány a veřejně zobrazovány. Tato možnost je plně v souladu s principy ochrany osobnostních práv.

Závěrem nezbyvá než konstatovat, že novinky upravené v novele ZDS (provedené komentovaným zákonem č. 263/2011 Sb.) nepochybně směřují k lepší využitelnosti ISDS v oblasti soukromoprávní komunikace a snad i k větší uživatelské přívětivosti. V praxi bude nepochybně důležitý i způsob vypořádání provozovatele a správce ISDS s legislativními změnami a rovněž promítnutí změn do obchodních podmínek služby PDZ. ●

Mgr. Jan Zahradníček
Mgr. Tomáš Machurek
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

[1] Definiční orgánu veřejné moci podává ustanovení § 1 písm. a) ZDS taxativním výčtem následovně:

„elektronické úkony státních orgánů, orgánů územních samosprávných celků, Pozemkového fondu České republiky a jiných státních fondů, zdravotních pojišťoven, Českého rozhlasu, České televize, samosprávných komor zřízených zákonem, notářů a soudních exekutorů (dále jen „orgán veřejné moci“) ...“

[2] Viz úprava daná ustanovením § 18a odst. 2 ZDS:

„Ustanovení § 17 odst. 3 a 4 se na dokument dodaný podle odstavce 1 nevztahuje. Dokument podle odstavce 1 je doručen okamžikem, kdy jeho převzetí potvrdí odesílateli adresát prostřednictvím své datové schránky[2]; toto potvrzení je bezplatné.“

Na zákonnou úpravu dále navazují Obchodní podmínky pro poskytování služby Poštovní datová zpráva, vydané Českou poštou, s. p., provozovatelem ISDS a poskytovatelem služby PDZ, které v čl. 2.3 stanoví:

„Dokument dodávaný z datové schránky do jiné datové schránky prostřednictvím služby PDZ je doručen okamžikem, kdy jeho převzetí potvrdí odesílateli adresát prostřednictvím své datové schránky. Potvrzení doručení datové zprávy je podmínkou pro zobrazení obsahu datové zprávy a je bezplatné.“

[3] Typicky v obchodních vztazích zaslání faktury odběrateli a počátek běhu lhůty její splatnosti vázaný na okamžik jejího doručení, kdy je v praxi často využíváno např. doporučené listovní zásilky s dodejkou či osobní doručení oproti podpisu oprávněné osoby.

[4] Srov. ust. § 17 odst. 3 ZDS: „Dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.“

[5] Ust. § 17 odst. 4 ZDS: „Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručení posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.“

[6] Více podrobností lze nalézt na <http://www.ceskaposta.cz/cz/sluzby/datove-schranky/postovni-datova-zprava-id29096/>

[7] Ust. § 18a odst. 3 ZDS: „Za dodání dokumentu podle odstavce 1 náleží provozovateli informačního systému datových schránek odměna, která se stanoví podle cenových předpisů 5). Odměnu hradí fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba, z jejíž datové schránky byl dokument odeslán. Tato osoba může určit, že bude hradit i dodání dokumentu, který

je odpovědí na dokument dodaný podle předchozí věty. Odměnu podle věty první může za fyzickou osobu, podnikající fyzickou osobou nebo právnickou osobu, z jejíž datové schránky byl dokument odeslán, hradit rovněž jiná fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba, předložil-li provozovateli informačního systému datových schránek písemný souhlas fyzické osoby, podnikající fyzické osoby nebo právnické osoby, z jejíž datové schránky byl dokument odeslán, s tímto způsobem úhrady odměny nebo jeho výstup z autorizované konverze dokumentů; podpis osoby v písemném souhlasu musí být úředně ověřen. Provozovatel informačního systému datových schránek vyzoomí prostřednictvím informačního systému datových schránek fyzickou osobu, podnikající fyzickou osobu nebo právnickou osobu, z jejíž datové schránky mají být odesílány dokumenty hrazené způsobem podle věty třetí nebo čtvrté, o tomto způsobu úhrady.“

V původním znění § 18a odst. 3 ZDS byla povinnost úhrady vztahována pouze k odesílateli datové zprávy bez možnosti přenosu na jiný subjekt.

[8] Viz § 14b odst. 4 ZDS: „Na žádost fyzické osoby, která má zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku, se údaje o ní vedené v seznamu držitelů datových schránek zlikvidují.“

Právo Vás provází na každém kroku

Advokátní kancelář s dvacetiletou tradicí

Poradte se s námi

- obchodní a občanské právo
- právo obchodních společností, právo EU
- fúze a akvizice, právní audit (due diligence)
- bankovníctví a finance, cenné papíry, daně
- veřejné zakázky a výběrová řízení, projekty PPP
- právo hospodářské soutěže, nekalá soutěž
- právní vztahy k nemovitostem, stavební právo
- právo duševního vlastnictví, informační technologie
- pracovní právo, sociální zabezpečení a zdravotní pojištění
- právo ve zdravotnictví, farmaceutické právo
- právo životního prostředí
- insolvenční řízení, reorganizace, likvidace
- zastupování v soudním, rozhodčím a správním řízení
- obhajoba v trestních věcech ekonomické povahy

FELIX A SPOL.

advokátní kancelář, s.r.o.

U Nikolajky 5, 150 00 Praha 5

Tel.: +420 251 081 111 Fax: 251 081 122

e-mail: akfelix@fsak.cz

www.akfelix.cz

Roman Felix | Jana Felixová | Karel Cidl |
Antonín Novák | Ivan Roubal | Vít Široký |
Eva Veselá | Jaroslav Tajbr | Ondřej Ambrož |
Tomáš Pekárek | Jiří Müller |
Matěj Smolař | Alžběta Schirlová |
Jana Nováková | André Vojtek |
Veronika Šorfová | Jan Röhrich |
Jan Jareš | Jana Jílková | Michal Krapinec

Náš tým je připraven

Nomos Lawyers International
International Alliance of Independent Law
Firms mainly in European Countries

www.nomosli.eu

www.legalink.ch

 ČERMÁK a spol.
advokátní a patentová kancelář
law and patent office

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. patří k největším a nejuznávanějším v České republice. Poskytujeme komplexní právní služby podnikatelské sféře i jednotlivcům. Specializujeme se především na právo průmyslové, na problematiku ochrany duševního vlastnictví a na obchodní právo v nejširším slova smyslu.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. je velmi často vyhledávána domácí i zahraniční klientelou, čemuž každoročně odpovídá její umístění v prestižním přehledu The European Legal 500, průvodci světem advokátních kanceláří, který je široce respektován pro svou nezávislost a objektivitu. V oboru průmyslového práva a jiného duševního vlastnictví advokátní kancelář Čermák a spol. pravidelně zaujímá přední místa v oborech rozhodování sporů, obchodní právo a právo společností.

Společnost Čermák a spol. získala cenu „IP Law Firm of the Year 2010“, udělovanou Managing Intellectual Property, pro Českou republiku a „Právníká firma roku 2010 v oblasti duševního vlastnictví“.

Advokátní kancelář Čermák a spol. poskytuje veškeré právní služby nejen v rámci České republiky, ale i na Slovensku a na evropské úrovni (zejména zastupování před Evropským patentovým úřadem a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu). Většina klientů především v oblasti průmyslových práv využívá výhod vyplývajících ze zastupování jedinou kanceláří v obou zemích. Centrální evidenci převzatých kauz vede pražská kancelář, která v takových případech obvykle zajišťuje i styk s klienty.

Své právní služby poskytujeme v českém, slovenském, anglickém, německém a francouzském jazyce.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. | Národní 32 | 110 00 Praha 1 | tel. 296 167 111

www.cermakaspol.cz

Není stavba jako stavba aneb Krátce k problematice součástí pozemku

GLATZOVÁ & Co.
Advokátní kancelář - Law firm

V právu se relativně často stává, že jednoduché pojmy jsou nakonec vlastně dost složité. A občas se pod určitým ustanovením zákona skrývá něco jiného, než by obyčejný člověk čekal. Nejinak je tomu v případě ustanovení § 120 občanského zákoníku („OZ“), který definuje, co se považuje za součást věci a následně ve svém druhém odstavci stanoví, že: „Stavba není součástí pozemku.“ Tento výrok sice samozřejmě platí, lze ovšem přidat mnohé ale. Shrnutí judikatorních názorů na tuto problematiku je obsahem tohoto příspěvku.

Součást věci a samostatná věc

Občanský zákoník stanoví, že předmětem občanskoprávních vztahů jsou věci, a pokud to jejich povaha připouští, práva nebo jiné majetkové hodnoty. Věci pak dělí na movité a nemovité. Nemovitostmi jsou pozemky a stavby spojené se zemí pevným základem. Aby tedy mohla být nějaká materiální substance samostatným předmětem právních vztahů, musí ji občanský zákoník považovat za věc. Zde je důležité citovat ustanovení § 120 OZ, které v prvním odstavci říká, že vše, co náleží k určité věci podle její povahy a nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila, je součástí věci, a tudíž není samostatnou věcí.

Tak tedy například je součástí dveří klika, neboť k nim fyzicky i funkčně náleží a dveře, jakožto věc hlavní, by bez ní nebylo možné užívat (nebo alespoň ne stejně kvalitně). Klika je tak od dveří funkčně neoddělitelná, ačkoliv fyzicky je ji možné oddělit poměrně snadno. Dveře s klikou tedy tvoří z pohledu práva jedinou věc, celek podrobený jednomu právnímu režimu, a není proto možné na někoho převést samostatně kliku těchto dveří.[1] Je tomu tak až do chvíle, kdy je klika od dveří fyzicky oddělena. V tom okamžiku se klika stává samostatnou věcí, samostatným předmětem právních vztahů.

Stavba není součástí pozemku

Občanský zákoník současně setrvává na zásadě, vnesené do našeho právního řádu v roce

1951, že „stavba není součástí pozemku“. V této oblasti tedy panuje zvláštní režim a mohlo by se zdát, že to, co na pozemku postavím, bude vždy samostatnou věcí odlišnou od pozemku. Svět je ale pestřejší než právo, a proto není situace zdaleka tak jednoduchá.

Jednak je třeba definovat pro účely tohoto ustanovení pojem „stavba“. Judikatura i teorie se shodují, že jím není jakýkoliv výsledek stavební činnosti, a že mu neodpovídá ani pojem stavby podle stavebního zákona, neboť ten stavbou rozumí veškerá stavební díla. Nejvyšší soud judikoval, že pro účely občanského práva je třeba pojem „stavba“ vykládat staticky jako věc v právním smyslu a s ohledem na dělení věcí podle § 119 OZ.[2] Pokud tedy konkrétní stavba není věcí, je součástí pozemku. V konkrétním případě soud uzavřel, že síť odvodňovacích kanálů není samostatnou věcí, ale součástí pozemku – rašeliniště.

K posuzování pojmu se vyjádřil i Ústavní soud ČR, který uvedl, že je třeba ustanovení, podle kterého stavba není součástí pozemku, interpretovat v návaznosti na § 120 odst. 1 OZ.[3] Proto podle ústavního soudu meliorační zařízení, jako věc movitá, funkčně a fyzicky spojená s pozemkem, je součástí pozemku. Ústavní soud též uvedl, že smyslem ustanovení § 120 odst. 2 OZ je zejména upravit právní režim nemovitých staveb.

Je stavba součástí pozemku?

Z výše uvedeného plyne, že je třeba nejdříve posoudit, zda stavební konstrukce není jen součástí pozemku (a tudíž že není věcí), než můžeme aplikovat pravidlo, že stavba není součástí pozemku. Rozhodnutí ve věci je přitom zpravidla velmi významné pro vlastnické vztahy k dané stavební konstrukci. Pokud bude věcí, bude náležet stavebníkovi. Pokud ne, příroste k pozemku a bude patřit jeho vlastníkovi.

V některých případech je možné skutečnost, že určitá stavební konstrukce je věcí, vyvodit z toho, že zvláštní právní předpis s ní počítá

jako s předmětem vlastnictví. Tak to i podle judikatury platí například o kanalizačních a vodovodních přípojkách, vodárenských objektech nebo vodovodním řádu.

V jiných případech záleží jen na úsudku soudu a výkladu zákona. Při posuzování jednotlivých konkrétních případů pak bylo obecnými soudy judikováno, že součástí pozemku je například zpevněná vyhnojovací plocha a dvoukomorový silážní žlab (mimořadně stavba o výšce přes 6 metrů),[4] venkovní úpravy pozemku, ploty, ale také lom, tenisový kurt, parkoviště,[5] zpevněná asfaltová plocha a místní komunikace.[6] Naopak betonový zahradní bazén,[7] kamenný či cihlový sklep jako stavba podzemní,[8] studna z betonových skruží[9] nebo zatrubnění potoka v pozemku pod rodinným domem[10] byly hodnoceny jako samostatné věci. Nejisto zůstává například ohledně hráze rybníka, ke které Nejvyšší soud uvedl, že bude záležet na jejím stavebně-technickém provedení a možnosti vymezení hranice hráze a pozemku.[11] Soudy v uvedených rozhodnutích opakovaně uvedly, že je vždy třeba hodnotit všechny okolnosti případu, zejména sounáležitost věci dle jejich hospodářského významu a jejich oddělitelnost.

Jedna neshoda nejvyšších soudů

Z judikatury civilních soudů i soudu ústavního se zdálo být relativně jasné, že povrchové úpravy pozemku, tedy místní a účelové komunikace, parkoviště a zpevněné betonové plochy tvoří pouze určitou kvalitu pozemku a jsou jeho součástí a to mimo jiné proto, že nemohou být bez znehodnocení pozemku odděleny. Soudy poukazyvaly na skutečnost, že vyhláška prováděcí katastrální zákon zná druhy pozemku „místní komunikace“ a „účelové komunikace“. Tento stav ovšem zpochybnil Nejvyšší správní soud, když v roce 2009 uvedl, že běžně provedené místní a účelové komunikace jsou obvykle věci v právním smyslu a nemovitosti.[12] Soud zejména poukázal na to, že zákon o pozemních komunikacích o vlastnictví k dálnici, silnici, místní i účelové komunikaci výslovně hovoří.

[13] Dále soud, mimo jiné, uvedl, že tyto stavby plní funkci spojovací a dopravní, tedy odlišnou od funkce pozemku, a že je možné jasně vymezit, kde stavba začíná a pozemek končí.

Nejvyšší správní soud svým rozhodnutím, mimo jiné, podrobil účelové a místní komunikace daní ze staveb, která je několikanasobně vyšší než daň z pozemku. Rozhodnutí je zřejmě v rozporu s judikaturou Nejvyššího i Ústavního soudu, zatím však platí. A podle mého názoru jsou argumenty pro oba přístupy stejně silné.

Je vidět, že se judikatuře s uvedenou problematikou staveb a pozemků daří vypořádat jen obtížně. A není divu, když každý případ je jiný a posuzovaná otázka teoreticky velmi složitá.

Přinese řešení nový občanský zákoník?

Základní příčinou výše popisovaných problematických úvah je skutečnost, že české právo v současnosti neuznává historickou zásadu superficies solo cedit. K té se však opět hrdě hlásí návrh nového občanského zákoníku („NOZ“). Ten v současné podobě v části o součásti věci stanoví, že „součástí pozemku je prostor nad povrchem i pod povrchem, stavby zřízené na pozemku a jiná zařízení (dále jen „stavba“) s výjimkou staveb dočasných, včetně toho, co je zapuštěno v pozemku nebo upevněno ve zdech.“ NOZ tím sjednocuje vlastnická práva k pozemku a stavbě, což by mělo situaci výrazně zpřehlednit. Aby bylo možné stavět na cizím

pozemku, zavádí NOZ právo stavby jako věcné právo k věci cizí. Toto právo je věc nemovitá a stavba je jeho součástí.

Jak je vidět, přinese NOZ zcela odlišnou konstrukci úpravy rozebíraného konfliktu stavby a pozemku. Také s tou se budou právníci i veřejnost muset nejdříve sžít. Problematický bude též přechod na nový model. Doufejme tedy, že alespoň po čase nová úprava přinese subjektům více právní jistoty než ta současná. ●

Mgr. Jindřich Fuka,
advokátní koncipient
Glatzová & Co., s.r.o.

Poznámky

[1] Dlužno podotknout, že teorie se shoduje v tom, že není možné, aby jedna věc byla věcí hlavní i součástí jiné věci. Pokud by tedy byly dveře i s klikou umístěny ve futrech v rodinném domě, budou dveře i klika součástí budovy a ani dveře nebudou předmětem samostatných právních vztahů.

[2] Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 3 Cdon 1305/96.

[3] Odůvodnění nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 24. 5. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 16/93.

[4] Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn.

22 Cdo 737/2002.

[5] Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 2 Cdon 1414/97.

[6] Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 22 Cdo 52/2002.

[7] Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 22 Cdo 2106/2009.

[8] Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 22 Cdo 911/2005.

[9] Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 22 Cdo 37/2000.

[10] Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 28 Cdo 288/2004.

[11] Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 22 Cdo 1221/2002.

[12] Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR ve věci sp. zn. 5 As 62/2008.

[13] Viz § 7 odst. 1 věta druhá a § 17 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Je třeba též poznamenat, že podle zákona jsou součástí místní komunikace také přilehlé chodníky, veřejná parkoviště a obratiště.

Sídlo pro Vaše podnikání

- Provozování **virtuálních kanceláří**
- Pronájmy **reprezentativních zasedacích prostor**
- Pronájmy **plně vybavených kanceláří**
- Poskytování **registračních sídel** na 13 adresách v ČR a v SR a to již od **850 Kč/měsíc**

SMART Office

PRAHA Koněvova 2660/141

BRNO Jaselská 23

OSTRAVA Občanská 18

info@smart-office.cz • 800 276 278

www.smart-office.cz

Zdanění odměn subdodavatele

Rödl & Partner

Nejvyšší správní soud se v aktuálním rozsudku ze dne 8. 9. 2011 sp. zn. 1 Afs 53/2011 znovu zabýval otázkou zdanění odměn subdodavatele, konkrétně otázkou, zda takové odměny podléhají dani z příjmů ze závislé činnosti. Finanční úřady totiž nejen v posuzovaném případě, ale i několikrát v minulosti doměřili plátcí (dodavateli) odvod daně z příjmů ze závislé činnosti s odůvodněním, že jde o zastíjený pracovně právní vztah, který je jen z daňových důvodů označen jako obchodní. V konkrétních případech jde o situace, kdy dodavatel zajišťuje svá plnění prostřednictvím subdodavatelů – fyzických osob (živnostníků) – tedy o případy, pro které se v praxi vžilozjednodušující označení „švarcsystém“.

Nejvyšší správní soud již v rozhodnutí č. j. 2 Afs 62/2004-70 nebo 5 Afs 22/2003 konstatoval, že pro posouzení, zda se v konkrétním případě jedná o závislou činnost, je to, zda posuzovaná činnost nese znaky závislé činnosti podle zákona o daních z příjmů, nikoli to, jakou právní skutečností byla založena. Zákon o daních z příjmů sice používá pojem „závislá činnost“, tento pojem však není totožný s pracovněprávním pojmem „závislá práce“ (nájem pracovní síly za odměnu). Za podstatný rys závislé činnosti považuje Nejvyšší správní soud skutečnost, že není vykonávána zcela nezávisle, tj. pod vlastním jménem, na vlastní účet a odpovědnost poplatníka, ale naopak podle pokynů toho, kdo odměnu za vykonanou práci vyplácí (plátce).

Z uvedeného je zřejmé, že Nejvyšší správní soud vyžaduje, aby správci daně vycházeli z materiálního posouzení závislé činnosti, kdy není rozhodné, na jakém formálně právním základě je tato činnost vykonávána. Vymezení zákonného termínu „závislá činnost“ však nemůže být redukováno toliko na činnost vykonávanou podle příslušných pokynů plátce – vždyť k plnění příkazů nebo pokynů dochází prakticky ve všech případech zadávání prací. Definiční prvek závislosti je dle názoru Nejvyššího správního soudu dán zejména povahou vykonávané činnosti (typicky práce vykonávaná na jednom místě výhradně pro jednoho zaměstnavatele) a také tehdy, bude-li se jednat

o činnost dlouhodobou a kdy k uzavření pracovněprávního vztahu mělo dojít především v zájmu osoby, tuto činnost vykonávající, jelikož neuzavření tohoto vztahu v konečném důsledku její právní sféru poškozují. Naopak se podle stanoviska Nejvyššího správního soudu nejedná zpravidla o závislou činnost v případech, kdy jde o specializovanou činnost vykonávanou pouze krátkodobě či nesoustavně a kdy je její výkon podmíněn faktory do značné míry nezávislými na vůli zadavatele.

V rozhodnutí sp. zn. 1 Afs 124/2009-75 Nejvyšší správní soud zdůraznil, že ani tehdy, jde-li o vztah trvalý povahy, nelze bez dalšího konstatovat, že se nutně musí jednat o závislou činnost, i mezi podnikateli totiž mohou existovat dlouhodobé vztahy trvalý povahy. Aby mohla být určitá činnost považována za závislou, musí být vztah podřízenosti založen přímo, tj. obsahem dvoustranného právního vztahu. V tomto kontextu Nejvyšší správní soud považuje za významnou skutečnost, zda zaměstnavatel přiměl druhou smluvní stranu k uzavření obchodních smluv za pomoci ekonomického nátlaku či zneužitím její faktické ekonomické závislosti, a přiměl ji tak uzavřít takovou smlouvu, kterou ve skutečnosti neměla zájem uzavřít.

V aktuálním citovaném rozhodnutí považuje za významné skutečnosti Nejvyšší správní soud i to, že dané činnosti byly prováděny na jednom místě (v sídle plátce) a dále to, že se jednalo o činnosti spadající do předmětu podnikání plátce. Subdodavatelé v daném případě pracovali výhradně pro plátce, ten jim poskytoval pracovní nástroje, sociální zázemí i stravování. V posuzovaném případě proto Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že jde o závislou činnost, a to i za situace, kdy byla prokázána toliko nepřímými důkazy, neboť tyto nepřímé důkazy tvoří logický, ničím nerušený a ucelený soubor vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících nepřímých důkazů, které spolehlivě a jednoznačně prokazují skutečnost, že vůli subdodavatelů (NSS používá termín kooperující osoby) bylo, chovat se jako zaměstnanci v pracovním poměru.

Nejvyšší správní soud vycházel z názoru, který publikoval již v rozhodnutí č. j. 1 Afs 73/2004-

89 ((obdobně i 4 Afs 18/2003-127). Konstatoval, že správce daně nemusí zkoumat vůli daňového subjektu ten či onen právní úkon a jím založený právní vztah simulovat. Za podstatné považuje to, zda řádně zjištěný skutkový stav jednoznačně určil skutečný obsah vzniklého právního vztahu. V takovém postupu nespátřuje žádné omezení ani dotčení práv subjektů týkajících se svobodného podnikání. Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že zásada smluvní volnosti, která je respektována v právních vztazích v rovině práva soukromého, nepřichází v úvahu v právu veřejném. Pro stanovení veřejnoprávní daňové povinnosti tak není rozhodné, jaký smluvní typ, který jako zdroj příjmů má být podroben zdanění, účastníci mezi sebou uzavřou ve sféře pracovněprávní, obchodněprávní nebo občanskoprávní, tzn. ve sféře práva soukromého, ale to, jak je obsah takového úkonu definován, v daném případě pro účely zdanění, v právu veřejném. Zatímco předpisy soukromého práva subjektům umožňují zvolit si, jakým právním úkonem zamýšlený právní vztah založí, veřejnoprávní předpisy nedávají již subjektům volbu v tom, jakým způsobem příjem z uzavřeného právního vztahu mohou zdanit. ●

JUDr. Monika Novotná
advokát/Partner
Rödl & Partner, v.o.s.

Novela zákona č. 265/1992 sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem

Senát Parlamentu České republiky schválil dne 26. října 2011 vládní návrh novely zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „Novela“). Novela byla dne 11. 11. 2011 podepsána prezidentem České republiky a nabyde účinnosti dne 1. 1. 2012. Novela obsahuje podstatné změny dotýkající se činnosti katastrálních úřadů.

Zavedení jednotného formuláře na zahájení vkladového řízení

Novela si klade za cíl sjednotit formu podávaných návrhů na zahájení řízení o povolení vkladu tím, že zavádí povinnost podávat návrhy na zahájení vkladového řízení pouze na stanoveném formuláři, jehož vzor stanoví vyhláškou Český úřad zeměměřický a katastrální. Tím se zajistí jednotnost a přehlednost podávaných

návrhů. Nicméně ještě jeden rok po nabytí účinnosti Novely bude zachována možnost podávat návrhy na vklad bez použití tohoto formuláře.

Listina, na jejímž základě má být vklad proveden jako součást návrhu na zahájení řízení o povolení vkladu

Problematickým se v současné právní úpravě ukázalo zařazení listiny, na jejímž základě má být vklad proveden, mezi přílohy návrhu na zahájení řízení o povolení vkladu. To vedlo k některým názorům a spekulacím, že tuto listinu je možné předložit kdykoliv po podání návrhu na vklad. Z povahy konstitutivní zásady, jež se uplatňuje při vkladech do katastru nemovitostí, vyplývá, že všechny smluvní převody nemovitostí, které jsou předmětem evidence v katastru nemovitostí, smluvní zástavní práva k těmto nemovitostem, smluvně zřízená práva odpovídající věcným břemenům a předkupní práva s účinky věcného práva k nemovitostem, vznikají, mění se, případně zanikají dnem vkladu práva či výmazu práva v katastru nemovitostí na základě pravomocného rozhodnutí příslušného katastrálního úřadu, s účinky ke dni podání návrhu na vklad práva.

V praxi někdy nastávaly situace, kdy byly ze strany účastníků řízení podávány návrhy na vklad bez této listiny (listina někdy navíc v době podání příslušného návrhu dokonce ani fakticky neexistovala) s cílem zajištění si lepšího pořadí vkladu práva. Tento koncept je ale neudržitelný, pokud má právo vkladem vznikat s účinky ke dni podání návrhu na vklad. Proto Novela upřesňuje současné znění zákona a stanoví povinnost navrhovatele přiložit listinu, na jejímž základě má být do katastru právo zapsáno, spolu s návrhem na zahájení řízení o povolení vkladu. Není-li k návrhu tato listina přiložena, k návrhu se nepřihlíží, o čemž katastrální úřad vyrozumí navrhovatele.

Odstranění požadavku předkládání předchozích nabývacích titulů

Novela také odstraňuje dosavadní povinnost přikládat k návrhu na zahájení řízení jako přílohu listinu prokazující oprávnění vlastníka nebo jiné osoby oprávněné z právního vztahu nakládat s předmětem právního úkonu, jehož právní účinky nastaly před 1. lednem 1993. Cílem tohoto požadavku bylo zkvalitnění údajů katastru nemovitostí. Předkládání předchozích nabývacích titulů ovšem ztratilo definitivně své opodstatnění z následujících důvodů:

- ve většině případů jsou nabývací listiny uloženy ve sbírce listin příslušného katastrálního úřadu, čímž se jeví nadbytečným jejich předkládání navrhovatelem;
- katastrální úřad navíc nebyl oprávněn přezkoumávat platnost těchto listin, což potvrdil Nejvyšší soud ve svém sjednocujícím stanovisku[1], když konstatoval, že: „Platnost právního úkonu, na základě kterého bylo v katastru nemovitostí zapsáno právo subjektu posuzovaného právního úkonu, katastrální úřad nezkontroluje, a to ani v rozsahu, v jakém je podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb. oprávněn posoudit platnost právního úkonu, na jehož základě má být právo do katastru nemovitostí teprve zapsáno. Eventuální negativní posouzení této otázky by totiž ve svém důsledku (zamítnutí návrhu na vklad) znamenalo zásah do práv uvedených osob postupem nemajícím oporu v zákoně.“

Poznámka spornosti a vliv na řízení o povolení vkladu

Současná právní úprava připouští podávání šikanózních žalob o určení vlastnického práva, které od samého počátku nemají šanci na úspěch a jejich hlavním cílem je poškodit některou ze stran vkladového řízení. Pokud je totiž podána určovací žaloba týkající se nemovitostí evidovaných v katastru, zapíše katastrální úřad k těmto předmětným nemovitostem poznámku, která má za následek přerušování běžících nebo nově zahajovaných vkladových řízení, což fakticky znemožňuje vlastníkově se svými nemovitostmi právně nakládat až do vydání pravomocného rozhodnutí soudu.

Navrhovaný zápis poznámky spornosti má tento nežádoucí stav odstranit. Poznámku spornosti zapíše katastrální úřad na základě doručeného oznámení soudu o podané žalobě nebo doloženého návrhu žalobce v případě, že se žalobce domáhá:

- určení, že vlastníkem nemovitosti evidované v katastru nemovitostí je někdo jiný, než osoba jako vlastník v katastru zapsaná;
- určení, že právní úkon, na jehož základě má být do katastru právo zapsáno, je neplatný či zrušený.

Dle Novely zápis poznámky spornosti nemá za následek automatické přerušování případného řízení o povolení vkladu. V případě zapsání poznámky spornosti po podání návrhu na vklad není vkladové řízení přerušeno, pokud s pokračováním všichni účastníci vkladového řízení souhlasí. Pokud je návrh na vklad podán až po zápisu poznámky spornosti do katastru,

vkladové řízení se nepřerušuje, neboť účastníci měli možnost se s poznámkou spornosti seznámit a svobodně se rozhodnout, zda podstoupí dobrovolně riziko vyplývající ze soudního řízení. Poznámka spornosti sice umožňuje nakládat s nemovitostmi i během soudního řízení o výše uvedených žalobách, nicméně pokud katastrální úřad vklad povolí a soud následně rozhodne tak, že by to bylo důvodem k zamítnutí vkladu, musí katastrální úřad na základě tohoto rozhodnutí soudu povolený vklad a všechny na něj navazující zápisy práv, které jsou s rozhodnutím soudu v rozporu, vymazat.

Poplatky za vklad

Společně se zákonem č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, se navrhuje i změna zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Za posledních 16 let nedošlo ke změně výše správního poplatku za podání návrhu na povolení vkladu, proto je nyní navrhováno dvojnásobné zvýšení správního poplatku (tj. 1000 Kč za návrh). ●

Petr Opluštil, advokát
Havel, Holásek & Partners s.r.o.
 advokátní kancelář

Poznámky

[1] Sjednocující stanovisko Nejvyššího soudu Cpjn 38/1998 ze dne 28. 6. 2000, publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. Rc 44/2000.

Nejvyšší soud ČR k vadám insolvenčního návrhu

Nejvyšší soud České republiky se několikrát ve svých rozhodnutích vyjádřil k vadám podání a k jejich důsledkům vyplývajícím pro další průběh insolvenčního řízení. Jedním z posledních rozhodnutí je usnesení Nejvyššího soudu, které bylo vyhlášeno pod sp. zn. 29 NSČR 23/2010-A-18 ze dne 22. září 2011. Tomuto rozhodnutí bych se chtěl ve svém příspěvku blíže věnovat.

Stručná chronologie kauzy

Podáním ze dne 25. února 2010 doručeným Městskému soudu v Praze podaly navrhovatelky na svého bývalého zaměstnavatele insolvenční návrh z důvodu neuhrazených mezd a odstupného. Insolvenční návrh je uvozen formulací „Podáváme tímto insolvenční návrh na bývalého zaměstnavatele ing. J. M. a Mgr. V. K., kteří nevyplatili mzdu za měsíce září, říjen, listopad (+odstupné) 2009.“ Dále je v insolvenčním návrhu označen dlužník svou obchodní firmou s uvedením sídla a výše jmenovaných osob jako jednatelů dlužníka. Navrhovatelky však ve svém návrhu neuvedly identifikační číslo dlužníka, nevyličily rozhodující skutečnosti osvědčující úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek a není ani uvedeno, čeho se navrhovatelky domáhají, tak jak to vyžaduje § 103 odst. 1 až 3 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, insolvenční zákon (dále jen „IZ“).

Z těchto důvodů proto Městský soud v Praze odmítl insolvenční návrh usnesením ze dne 26. února 2010, neboť jak uvádí v odůvodnění „...insolvenční návrh je neúplný, a není perfektním insolvenčním návrhem, tyto nedostatky brání postupu řízení, i když se jedná o vady odstranitelné, nelze ust. § 43 o. s. ř. použít...“ Použití ustanovení § 43 občanského soudního řádu, které umožňuje předsedovi senátu vyzvat účastníka k doplnění či opravení podání, je v insolvenčním řízení vyloučeno ustanovením § 128 odst. 1 IZ.

Následně bylo proti odmítavému usnesení podáno navrhovatelkami odvolání k Vrchnímu soudu v Praze, který usnesení prvoinstančního soudu potvrdil. I když Vrchní soud v Praze v odůvodnění připomněl zmiňované tři vady insolvenčního návrhu, které navrhovatelkám vytkl Městský soud v Praze, podrobněji se zabýval pouze vadou spočívající v nejasném ur-

čení dlužníka a absenci identifikačního čísla osoby. Tento jediný nedostatek shledal Vrchní soud v Praze dostatečnou vadou podání a uzavřel, že odvolání proto není důvodné.

Proti potvrzujícímu usnesení Vrchního soudu v Praze podaly navrhovatelky dovolání a celý případ se tak dostal před Nejvyšší soud ČR.

Posouzení případu Nejvyšším soudem

Nejvyšší soud ve svém usnesení stručně shrnul celý průběh procesu a uvedl několik tezí, na nichž se ustálila rozhodovací praxe soudů (a které je proto vhodné na tomto místě zmínit):

- vady insolvenčního návrhu může insolvenční navrhovatel odstranit, jen dokud

insolvenční soud nerozhodne o odmítnutí insolvenčního návrhu podle § 128 odst. 1 IZ, a k odstranění vad insolvenčního návrhu provedenému až v odvolacím řízení se nepřihlíží (Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek č. R 11/2009);

- zahájení insolvenčního řízení je tak závažným zásahem do postavení dlužníka, že je rozumné očekávat, že insolvenční návrhovaatel bude při jeho podání postupovat s náležitou pečlivostí; jde-li o oso-

dužníkovu věřiteli (Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek č. R 26/2011);

Pokud jde o samotnou argumentaci v našem případě, připomíná Nejvyšší soud, že důvodem pro odmítnutí insolvenčního návrhu podle ustanovení § 128 odst. 1 IZ je jen takový „kvalifikovaný“ nedostatek spočívající v nedodržení předepsaných náležitostí insolvenčního návrhu, pro který nelze dále pokračovat v insolvenčním řízení.

identifikační číslem postupoval přísně formalisticky (a Vrchní soud v Praze tento jeho přístup svým rozhodnutím následně potvrdil). Vzhledem k tomu, že konstantní judikatura přepjatý formalismus zapovídá [1], zrušil Nejvyšší soud usnesení Vrchního soudu v Praze a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Závěrem

Výše uvedený případ tak opět potvrzuje názor, že litera zákona nemusí být přesně dodržena, avšak pod podmínkou, že účel a smysl zákona bude naplněn. Nicméně rozhodnutí Vrchního soudu v Praze bylo, jak jsem již uvedl výše, založeno pouze na argumentu chybějícího identifikačního čísla osoby a tedy ani Nejvyšší soud se nezabýval zbývajícími dvěma argumenty Městského soudu v Praze pro odmítnutí insolvenčního návrhu (nevyličení rozhodujících skutečností osvědčující úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek a neuvedení petitu). Z tohoto důvodu nemohl Nejvyšší soud ani případně zrušit spolu s usnesením Vrchního soudu v Praze i usnesení soudu prvoinstančního. Proto se bude muset Vrchní soud v Praze znovu vyjádřit k tomu, zda měl insolvenční soud důvod odmítnout insolvenční návrh kvůli ostatním tvrzeným vadám. Bude proto jistě zajímavé sledovat i další vývoj této kauzy. ●

Mgr. Ing. Michal Růžička
DVOŘÁK & SPOL., advokátní kancelář, s.r.o.

DVOŘÁK & SPOL.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ LAW OFFICES

Poznámky

[1] Např. náleží Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 50/03, ve kterém Ústavní soud připomíná, že „... ve své konstantní judikatuře již mnohokrát prokázal, že netoleruje orgánům veřejné moci a především obecným soudům přepjatý formalistický postup v řízení za použití v podstatě sofistického odůvodňování zjevné nespravedlnosti. Zdůraznil přitom mimo jiné, že obecný soud není absolutně vázán doslovným zněním zákona, nýbrž se od něj smí a musí odchýlit, pokud to vyžaduje účel zákona, historie jeho vzniku, systematická souvislost...“

Stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. června 2007, č. j. Cjpn 19/2006: „Občanskému soudnímu řízení je cizí přepjatý formalismus, který by vyžadoval bezpodmínečné („bezduché“) dodržení určitého postupu, aniž by měl svůj vlastní obsahový podklad.“

bu natolik nedbalou, že není způsobilá podat projednatelný insolvenční návrh, je plně opodstatněné na danou situaci neprodleně reagovat odmítnutím takového návrhu tak, aby újma způsobená podáním vadného návrhu byla co nejmenší (Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek č. R 26/2011);

- lhůta stanovená insolvenčnímu soudu k odmítnutí insolvenčního návrhu v § 128 odst. 1 IZ je lhůtou pořádkovou; insolvenční soud, který nepřikročí k odmítnutí vadného (neprojednatelného) insolvenčního návrhu ve lhůtě určené § 128 odst. 1 IZ, tím (tedy) může založit (souběžně s odpovědností insolvenčního návrhovaatele ve smyslu ustanovení § 147 IZ) i odpovědnost státu za škodu způsobenou případným prodlením s tímto odmítnutím (coby nesprávným úředním postupem) dlužníku nebo jinému

To by podle názoru Nejvyššího soudu znamenalo, že nedostatečná identifikace dlužníka neumožňuje insolvenčnímu soudu s ním, jako stranou insolvenčního řízení, jednat a doručovat mu písemnosti. Tak by tomu mohlo být, pokud by například na stejné adrese mělo sídlo více společností s podobnými obchodními firmami a jediným rozlišujícím znakem by bylo právě identifikační číslo osoby.

To se však v posuzovaném případě nestalo, resp. insolvenční soud neměl od počátku řízení žádných pochybností o tom, kdo je dlužníkem a proti komu insolvenční návrh směřuje, a sám už ve vyhlášece o zahájení insolvenčního řízení dlužníka označil jeho správným identifikačním číslem osoby. Kromě toho je i z příloh k insolvenčnímu návrhu (mzdové listy, zápočtové listy atd.) patrné, kdo je dlužníkem. Městský soud v Praze tak v případě argumentace chybějícím

Budete pyšní na svého
obchodního partnera

**Printing for
Professionals**

O společnosti Océ
Společnost Océ patří k předním světovým poskytovatelům systémů pro profesionální správu a tisk dokumentů. Široká nabídka produktů se značkou Océ zahrnuje systémy pro tisk a kopírování v kancelářích, velmi rychlé digitální produkční tiskárny a velkoformátové tiskové systémy jak pro technickou dokumentaci, tak i pro barevnou reklamní grafiku. Společnost Océ je také předním dodavatelem pro outsourcing správy dokumentů.

www.oce.cz

Úprava dědického práva v novém občanském zákoníku

Dne 9. listopadu 2011 prošel v třetím čtení v Poslanecké sněmovně návrh nového občanského zákoníku. V případě, že tento návrh projde i hlasováním Senátu a schválením Prezidentem republiky, přinese nový občanský zákoník spoustu nových změn v oblasti soukromoprávních vztahů, které ovlivní průběh celého života člověka. Tento zákoník by měl být účinný od 1. ledna 2014.

V tomto článku bych se zaměřila především na oblast dědického práva, v níž dochází k velmi významným změnám.

Systematicky je návrh dědického práva zařazen do třetí hlavy třetí části (v hlavě předchozí jsou upravena věcná práva). Důvodem je to, že věcná práva jsou, stejně jako právo dědické, shrnuta do obecné kategorie absolutních majetkových práv.

Vychází se tu z pojetí, které kdysi navrhl Viktor Knapp a o němž bylo po dlouhém časovém odstupu řečeno, že se jedná o systematické zařazení „velmi správné“, protože „toto místo dědického práva není odůvodněno jen jeho absolutní povahou, ale i souvazečností a bezprostřední obsahovou návazností na věcná práva i na rodinné právo zařazené před ně.“

Úpravě dědického práva je v návrhu nového občanského zákoníku věnováno 244 paragrafů (§ 1466 – 1710), což je významný nárůst oproti současné právní úpravě, která dědickému právu věnuje pouze 41 paragrafů (§ 460 – 487).

Co se týče vnitřního členění úpravy dědického práva, jak již bylo řečeno, úprava této oblasti se nachází v třetí hlavě třetí části a je rozdělena do osmi dílů a 244 paragrafů. Díl první se zabývá právem na pozůstalost, díl druhý pořízením pro případ smrti, díl třetí odkazy, díl čtvrtý zákonnou dědickou posloupností, díl pátý povinnými dědickými díly, díl šestý právy některých osob na zaopatření, díl sedmý přechodem pozůstalosti na dědice a konečně díl osmý cizozemní dědictví.

Již z tohoto výčtu jednotlivých dílů je patrné, že připravovaná úprava je v oblasti dědického práva mnohem rozsáhlejší a navíc se zde objevují tradiční instituty občanského práva, které však v úpravě z r. 1964 byly vynechány, avšak nyní se k nim zákonodárce v novém návrhu vrací. Jde například o institut odkazu, dědické smlouvy, svěřenského náhradnictví, apod.

Návrh nového občanského zákoníku používá termín „povoláný dědic“ k označení dědice, kterého zůstavitel povolal v pořízení pro případ smrti.

Zásadním rozdílem oproti současné právní úpravě je, že osnova považuje za skutečného dědice jen toho, komu případně celá pozůstalost nebo podíl z ní, nikoli však jednotlivé majetkové kusy, neboť těch se někomu může dostat jen formou odkazu. A odkazovník není dědicem.

Velmi podstatně je rozšířena úprava týkající se pořízení pro případ smrti, nacházející se v druhém dílu návrhu občanského zákoníku.

Kromě klasické závěti lze pro případ smrti pořídit nově i dědickou smlouvu (§ 1572 a následující).

Ta je součástí úpravy dědického práva v mnoha zemích Evropy (Španělsko, Francie, Švýcarsko a další). Uzavírána je ve zpřísněné formě mezi manžely (případně mezi snoubenci pro případ vzniku jejich manželství). Obsahem této dvoustranné smlouvy je to, že jedna strana povolává druhou za dědice, případně se strany povolávají za dědice navzájem, a to na rozdíl od závěti již za života obou z nich, tedy inter vivos.

Jde o ideální prostředek, jak se dohodnout s potenciálními dědici o rozdělení majetku již za svého života a možnost upravit jejich nástupnictví tak, aby se předešlo případným sporům mezi jednotlivými dědici. U dědické smlouvy však existuje omezená dispozice s částí zůstavitelova majetku, což spočívá v tom, že čtvrtina pozůstalosti musí zůstat volná, aby o ní zůstavitel mohl pořídit podle své zvlášť projevěné vůle. Chce-li zůstavitel zanechat smluvnímu dědici i tuto čtvrtinu, může tak učinit závětí.

Navíc osnova v § 1488 zmiňuje ještě dovětek (kodicil), pro nějž mají obdobně platit ustanovení o závěti. Účelem kodicilu je doplnit již existující závět, proto se tímto dovětkem zřizuje například odkaz, nemůže však mít vůči existující závěti zrušovací účinky.

Kodicil však může existovat i samostatně, bez závislosti na závěti, jen nelze jeho prostřednictvím povolávat dědice, ale pouze činit jiná opatření.

Závět má pak být vykládána v tom smyslu, aby bylo co nejvíce vyhověno zůstavitelově vůli. Klasické formy závěti existující v současnosti jsou zachovány nebo pouze lehce pozměněny (závěť pořízená soukromou listinou, závět pořízená veřejnou listinou) objevují se tu ale i formy nové. Samostatně je upravena například negativní závět nebo privilegovaná závět. Posledně zmíněná má být používána v případech, kdy se zůstavitel ocitnul pro nenadálou událost v patrném nebezpečí života, zejména v případech

ochromení běžného společenského styku nějakou mimořádnou událostí (např. válkou, nakažlivou nemocí, přírodní pohromou apod.). Tomuto druhu závěti tedy nemá být propůjčena trvalá platnost, nýbrž je omezena na dobu šesti měsíců od konce překážky, která představovala důvod tohoto mimořádného kroku. Výjimkou jsou případy, kdy zůstavitel nebyl od konce této lhůty až do své smrti schopen pořídit závět v standardní formě.

Co se týče schopnosti pořídit závět, ta je vázána na tzv. svéprávnost (obdobu dnešního termínu způsobilosti k právním úkonům). Plnou svéprávnost osoba nabude zletilostí, dříve ji může nabýt uzavřením manželství nebo příznáním svéprávnosti (emancipací).

Další „novinkou“ připravovaného občanského zákoníku je vytvoření tzv. náhradníků (substitutů), povolávaných závětí v případech, že na prvním místě zmínění dědicové nemohou nebo nechtějí přijmout dědictví. Substitute je buď obecná (vulgární) nebo fideikomisární.

Podstatou obecné substitute (náhradnictví – upraveno v § 1497 – 1501) je určení osoby, která bude dědit místo závětního dědice, nedožije-li se smrti zůstavitele, anebo nebude-li dědit, ač zůstavitele přežil. I náhradníkům může postupně povolát další náhradníky. Nabude-li povolání dědic dědictví, náhradnictví zanikne.

Podstatou substitute fideikomisární (neboli svěřenského nástupnictví upraveno v § 1502 až 1514) je určení, kdo má být dědicem dědice povoláního závěti vzhledem k tomu, co ten na základě závěti od zůstavitele získal. Povolání za svěřenského nástupce se považuje i za povolání za náhradníka. Svěřenské nástupnictví bylo do rekonstrukce doplněno až následně, a to v roce 2006. Jde o institut, který na našem území upravoval naposledy ABGB, který jej zakotvoval v § 608.

Poslední nově upravený institut, který by měl být zmíněn, je odkaz. Ten je upraven v třetím dílu části, týkající se dědického práva, a to od § 1584 až do § 1621. Odkaz byl v minulosti vždy součástí občanského, konkrétně dědického práva, naše (současné české) právo ho však od roku 1964 nezná. Jde o institut odlišný od dědictví, jehož podstatou je právo odkazovníka (legatáře) na vydání odkazu vůči té osobě, kterou zůstavitel odkazem obdržel: tedy vůči dědici, anebo, v případě dalšího odkazu, vůči jinému odkazovníkovi. Předmětem odkazu mohou být věci patřící zůstaviteli, ale například i pohledávky. Může jít o určitou konkrétní věc anebo pouze věci určitého druhu. Odkázanou věc nabývá odkazovník způsobem, jakým se nabývá vlastnické právo. Stejně jako u dědictví pak, nemůže-li odkazovník odkaz přijmout nebo odmítnout-li jej, případně odkaz náhradníkově.

Co se týče intestátní dědické posloupnosti, dochází ke zvětšení okruhu možných dědiců ze zákona. Zákonná posloupnost je upravena v dílu čtvrtém hlavy třetí návrhu nového občanského zákoníku, a to v § 1623 a následujících paragrafech.

Je zachováno dosavadní pravidlo, že v případech, kdy nedědí dědic povoláního pořízením pro případ smrti, nastupují dědici podle zákonné posloupnosti.

V navržené úpravě je však myšleno i na případy, kdy zůstavitel pořídí o své pozůstalosti dědickou smlouvu nebo závět, ale dědic takto povoláního bude nezpůsobilý dědit nebo dědictví odmítne. I za takové situace nastupují dědici dle zákonné posloupnosti, ale v tomto případě nelze zcela pominout zůstavitelovu poslední vůli, byť jeho nařízení, kdo má být závětním dědicem, naplněno nebude.

Dle § 1624 je stanoveno, kdy dochází k odúmrtní, a to tak, že nedědí-li žádný dědic na základě jednoho z pořízených pro případ smrti, ani dědic ze zákona, připadá dědictví státu, na nějž se pak hledí, jako by byl zákonným dědicem, může tedy i odpovídat za dluhy zůstavitele.

Jak již bylo řečeno výše, dochází k rozšíření okruhu dědiců vytvořením více dědických tříd. Sleduje se tím jednak vyhovění některým požadavkům praxe, jednak obnovení okruhu zákonných dědiců existujícího v našem dědickém právu před redukcí jejich počtu v roce 1950. K podstatnému omezení zákonné dědické posloupnosti na pouhé dvě dědické třídy došlo zákonem č. 141/1950 Sb. (§ 526 a následující). Stalo se tak se záměrem usnadnit nabytí pozůstalosti cestou odúmrtní státem s odůvodněním, že u vzdálenějších příbuzných zpravidla není „živého rodinného vztahu k zůstaviteli, odůvodňujícího bezpracné majetkové nabytí“. Zákoník z roku 1964 sice přinesl určité zlepšení rozšířením na tři dědické skupiny, ale zároveň omezil okruh zákonných dědiců o prarodiče s odůvodněním, že zakládat jim dědické právo není praktické a že ani nevystihuje funkční zaměření dědění ze zákona. V tomto pojetí se mimo jiné odrazila i optimistická představa dobové ideologie, že se o občany vyššího věku postará socialistický stát.

Roku 1991 byla novelou sice zavedena i čtvrtá dědická skupina (zahrnující prarodiče zůstavitele a jejich děti), ale ani to se nejevilo v současné době jako dostatečné, což lze vidět i například v porovnání s úpravou v jiných zemích, kde je velmi často počet dědických skupin až dvojnásobný (např. německý občanský zákoník).

Spolužijícím osobám bylo zákonné dědické právo zachováno, a to i přes početné diskuse na toto téma. Mají sice kořeny v období totality, kdy se naše úprava inspirovala tehdejšími

sovětským právem, ale jde o situaci v dnešním životě velmi běžnou, kdy neformální soužití (spolužijících) osob jsou velmi četná a kdy není důvod takové osoby sankcionovat za to, že svému svazku nedaly formální vyjádření, což ostatně v řadě případů ani nemohou.

Co se týče úpravy první až třetí dědické třídy, nedošlo k významnějším změnám a tyto třídy jsou téměř úplně shodné s úpravou v současném občanském zákoníku (§473 – 475 ObčZ).

Ve vztahu k § 473, odst. 2 ObčZ se však u první dědické třídy mnohem přesněji vyjadřuje právo reprezentace, ovšem shodně se závěry, k nimž již nyní dospívá právní věda i rozhodovací praxe.

Úprava druhé dědické třídy je, jak jsem již zmínila, stejná s úpravou v §474 ObčZ.

Také třetí dědická třída přejímá úpravu občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., avšak právo reprezentace je v nové úpravě rozšířeno nejen na děti zůstavitelova sourozence, ale i na jejich další potomky.

Ve čtvrté dědické třídě budou dědit tak jako doposud prarodiče zůstavitele.

První z nově vytvořených dědických tříd je pátá dědická třída, zahrnující prarodiče rodičů zůstavitele, tedy zůstavitelovy pradědy a prabáby. Prarodičům zůstavitelova otce připadá polovina dědictví, prarodičům zůstavitelovy matky druhá polovina. Obě dvojice se dělí rovným dílem o polovinu, která na ně připadá. Jedním z hlavních důvodů pro vytvoření této třídy je zřejmě stále se prodlužující délka lidského života, ale také případy hromadných úmrtí mladších členů rodiny, např. v důsledku dopravní havárie. Dědění dle této dědické třídy ovšem nebude velmi časté, bude používáno pouze v raritních případech.

Šestá dědická třída je upravena v § 1630 návrhu nového občanského zákoníku. Dědění dle této třídy přichází v úvahu teprve v případě, nedědí-li žádný z dědiců páté dědické třídy. V tomto případě jsou oprávněnými dědici v rámci třídy potomci dětí sourozenců zůstavitele (praneteře a prasynovci) a potomci prarodičů zůstavitele (strýcové a tety). Nedědí-li některý potomek prarodičů zůstavitele, dědí jeho děti (bratrance a sestřenice zůstavitele).

Nedědí-li ani nikdo z osob zahrnutých v šesté dědické třídě, dědí stát, na nějž se hledí, jako by byl zákonný dědic; stát však nemá právo odmítnout dědictví, ani právo na odkaz. ●

Mgr. Markéta Vaňasová,
advokátní koncipient
Schaffer & Partner Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář

**Lidský mozek je schopen zapamatovat si okolo 5 000 tváří.
Pro vyřízení všech vašich finančních záležitostí vám stačí pamatovat si jedinou.**

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o *službách Citigold*. Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb pro profesní skupiny - CitiProfession Advokáti máte rychlý a jednotný přístup ke všem účtům - vaše osobní i profesní finance vám pomáhá spravovat jeden bankéř. Pro více informací o nadstandardních bankovních službách programu CitiProfession kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold ☎ 233 062 323.

Information. Insight.

Citigold®

Citi never sleeps

 citibank®

Návrh nové evropské úpravy obezřetnostních pravidel pro banky a obchodníky s cennými papíry – CRD IV

Dne 20. července 2011 iniciovala Evropská komise předložením vypracovaného návrhu zahájení legislativního procesu týkajícího se nové úpravy kapitálových požadavků bank a obchodníků s cennými papíry, která ovlivní činnost více jak 8 300 institucí v rámci EU (souhrnně označovány jako Capital Requirements Directive IV, CRD IV). Navrhovaný balíček předpisů tvoří rámcová směrnice a prováděcí nařízení, které by měly nahradit současné směrnice 2006/48[1] a 2006/49[2]. Příprava CRD IV je reakcí na pravidla Basel III přijatá Basilejským výborem pro bankovní dohled. Základním cílem CRD IV je v reakci na bankovní krizi posílením bankovního sektoru EU při zachování jeho základní funkce, tedy schopnosti financovat ekonomické aktivity a růst, a to zejména prostřednictvím:

- (a) přísnějších požadavků na množství kapitálu a nově rovněž na jeho kvalitu, které by měly zajistit odolnost institucí vůči budoucím krizím;
- (b) zvýšení pravomoci orgánů dohledu; a
- (c) prohloubení harmonizace pravidel v rámci celé EU prostřednictvím omezení národních výjimek a odlišností, které stávající úprava umožňuje.

Rozlišení CRD IV na rámcovou směrnici a prováděcí nařízení má zejména odstranit národní odlišnosti úpravy kapitálových požadavků kladených na banky a obchodníky s cennými papíry, neboť prováděcí nařízení bude přímo závazné a nebude vyžadovat transpozici do národních právních řádů: Dojde tedy k vytvoření jednotných evropských pravidel – tzv. single rule book. Rámcová směrnice by měla upravovat (i) přístup k činnosti bank a obchodníků s cennými papíry, (ii) svobodu usazování a svobodný pohyb služeb, (iii) dohled, (iv) kapitálové rezervy, (v) corporate governance a (vi) sankce. Naproti tomu prováděcí nařízení stanoví pravidla pro (i) kapitál, (ii) likviditu, (iii) využívání cí-

zích zdrojů (leverage) a (iv) úvěrové riziko. V návaznosti na přijetí CRD IV (tj. prováděcí směrnice a nařízení) budou následně vypracovány technické standardy evropského bankovního orgánu – European Banking Authority, v rámci Lamfalussyho procesu.

Kapitálové požadavky

Minimální kapitálové požadavky zůstávají nezměněny oproti úpravě CRD III, tedy ve výši 8% rizikově váženého kapitálu, dojde však ke změně složení tohoto minimálně požadovaného kapitálu. Zatímco nyní jsou minimální kapitálové požadavky rozloženy mezi kapitál Tier 1 (2%) a Tier 2 (2%), podle nových pravidel bude muset kapitál Tier 1 představovat 4,5% a Tier 2 1,5%. Nad rámec těchto kapitálových požadavků (základní minimální kapitál) budou zavedeny dva nové kapitálové požadavky (dodatkový minimální kapitál) v podobě tzv. capital conservation buffer a countercyclical buffer. Zatímco první je podrobně upraven v rámci CRD IV, druhý může být modifikován v národní právní úpravě při respektování pravidel CRD IV. CRD IV předpokládá postupný růst kapitálových požadavků a to až do roku 2019. CRD IV klade vedle požadavků na kvantitu kapitálu požadavky rovněž na jeho kvalitu a likviditu a to mimo jiné prostřednictvím ukazatele liquidity coverage requirement (LCR).

Corporate Governance

Nová úprava přinese rovněž změny v požadavcích na corporate governance bank a obchodníků s cennými papíry, zejména v oblasti (i) požadavků na složení statutárních orgánů a jejich funkce v oblasti dohledu a strategie řízení rizik, (ii) poradních výborů a (iii) úpravy vnitřních postupů a procesů v oblasti řízení rizik. V této oblasti bude posílena rovněž role orgánů dohledu zajišťující efektivní monitorování řízení rizik. Cílem úpravy je zejména zamezení podstupování nepřiměřených rizik.

Sankce

CRD IV bude po členských státech požadovat rovněž uplatňování adekvátních sankcí za porušování bankovních předpisů EU, neboť k efektivnosti nově zakotvených pravidel je dle Evropské komise nezbytný nejen dostatečný dohled, nýbrž rovněž sankční nástroje zajišťující dodržování pravidel a prevenci vůči budoucím porušením. Záměrem je zejména stanovení jednotných sankcí na evropské úrovni a odstranění zásadních rozdílů v jednotlivých členských státech v tomto ohledu. Nová úprava např. předpokládá možnost uložení sankce až

do výše 10% ročního obrátu příslušné instituce, nebo dočasné zákazy výkonu činnosti členů statutárních orgánů příslušných institucí.

Externí rating

V rámci nové úpravy by mělo dojít rovněž k omezení vlivu externích ratingových agentur na investiční rozhodnutí bank a obchodníků s cennými papíry. Toto opatření reaguje zejména na situaci, kdy se mnoho bank spoléhalo na externí ratingové agentury, aniž by dostatečně bylo seznámeno s podstatou příslušné investice a aniž by došlo k individuálnímu posouzení možných rizik. Nově budou tedy muset banky a obchodníci s cennými papíry vypracovávat rovněž vlastní interní ratingy příslušných investic.

Závěr

Předpokládané datum účinnosti národních opatření na základě CRD IV je 1. ledna 2013, avšak některá dílčí pravidla vstoupí v platnost až následně, zejména jednotlivé kapitálové požadavky. V případě českého právního řádu lze předpokládat zejména značné zúžení obsahu vyhlášky č. 123/2007 Sb., o pravidlech obezřetného podnikání bank, spojitelných a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry, jejíž obsah bude ze značné části nahrazen prováděcím nařízením. Ustanovení rámcové směrnice bude zřejmě promítnuto do zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, v platném znění. Implementace pravidel CRD IV bude představovat mimo jiné zvýšení požadavků na vnitřní zdroje bank a obchodníků s cennými papíry, což by mohlo vést i k určité spolupráci tržních subjektů např. na platformě profesních organizací s cílem zajistit efektivnější řešení některých metodických a koncepčních otázek. ●

Zdeněk Husták

Ondřej Mikuláš

BBH, advokátní kancelář, v. o. s.

Poznámky

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu.

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí.

K možnosti domáhat se ochrany proti neprovedení záznamu do katastru nemovitostí

Podle § 7 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, v platném znění (dále jen „zákon“), se vlastnická práva, zástavní práva, práva odpovídající věcným břemenům a předkupní práva s věcnoprávními účinky, která vznikla, změnila se nebo zanikla ze zákona, rozhodnutím státního orgánu, příklepem licitátora na veřejné dražbě, vydržením, přírůstkem a zpracováním zapisují do katastru nemovitostí záznamem údajů (dále jen „záznam“). Záznam se provádí na podkladě listin vyhotovených státními orgány a jiných listin, které podle zvláštních předpisů potvrzují nebo osvědčují právní vztahy. Způsobem obdobným záznamu se do katastru nemovitostí zapisují práva uvedená v § 1 odst. 2 zákona.

Listina, na jejímž podkladě má příslušný katastrální úřad provést záznam, nemůže být podrobena zkoumání z jiných hledisek, než je stanoveno v ustanovení § 8 odst. 1 zákona, tj. zda listina netrpí chybami v psaní a počtech nebo jinými zjevnými nesprávnostmi. Není-li tomu tak, katastrální úřad záznam provede, v opačném případě vrátí listinu tomu, kdo ji vyhotovil. Na provedení záznamu katastrálním úřadem se nevztahuje správní řád, který se vztahuje na řízení o povolení vkladu, neboť záznamem nevznikají, nemění se ani nezánikají žádná práva žadatele o provedení záznamu. Při provedení záznamu není tedy výsledkem žádné rozhodnutí o provedení či neprovedení záznamu. Katastrální úřad pouze přezkoumá, zda předložená listina netrpí výše uvedenými vadami, a shledá-li listinu způsobilou být podkladem pro provedení záznamu, tj. zda osvědčuje údaje tvrzené žadatelem o záznam, záznam provede. V opačném případě s uvedením nedostatků listinu vrátí tomu, kdo ji vyhotovil.

Problematikou vztahu správního řádu a záznamu do katastru nemovitostí se ve své rozhodovací praxi již několikrát zabýval i Ústavní soud. Vyjma jednoho nálezu z roku 1997 zastává zcela konstantní stanovisko, že na provedení záznamu se správní řád nevztahuje, a to ani na postup katastrálního úřadu předcházející provedení záznamu. Je ovšem otázkou, zda by neměla být dána možnost přezkoumání postupu, na základě kterého katastrální úřad do-

spěje k závěru, že listina předložená žadatelem k provedení záznamu, nesplňuje požadované skutečnosti.

K možnosti domáhat se ochrany proti neprovedení záznamu do katastru nemovitostí se nově vyjádřil Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010 ve věci č. j. 7 Aps 3/2008-98 (2206/2011 Sbírka NSS), kterému byla věc postoupena dle

§ 17 s.ř.s. poté, co senát Nejvyššího správního soudu v projednávané věci dospěl k právnímu názoru, který je odlišný od právního názoru již vyjádřeného v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

V projednávané věci kasační stížností žalobce napadl rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta žaloba, již se navrhovatel domáhal dle ust. § 82 s.ř.s. ochrany před nezákonným zásahem, který spatřoval žalobce v tom, že žalovaný katastrální úřad neprovedl záznam do katastru nemovitostí a ve věci postupoval dle § 8 odst. 2 zákona, tj. listinu nepřipisem vrátil. Krajský soud odůvodnil své rozhodnutí tím, že aby se stěžovatel mohl žalobou u soudu domáhat ochrany proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu dle § 82 s.ř.s., musí napadené jednání správního orgánu splňovat následující kritéria: (i) musí se jednat o úkon správního orgánu, (ii) na základě úkonu správního orgánu musí být

správního orgánu, jak již ostatně bylo dříve judikováno Nejvyšším správním soudem. Dle stěžovatele v tomto případě navíc žalovaný nebyl nečinný. Návrh na provedení záznamu projednal, posoudil a rozhodl o něm, ačkoliv výsledkem této „činnosti“ není správní rozhodnutí. Odmítnutí provedení záznamu je vůči žalobci závazné a žalobce je nucen jej strpět. Dle žalobce i proti neprovedení záznamu do katastru nemovitostí je třeba mít možnost obrany, tedy přezkumu postupu katastrálního úřadu při provádění záznamu dle § 8 odst. 2 zákona. Senát NSS, který danou věc projednával, dospěl při předběžném posouzení k názoru, že přípis, kterým byla stěžovateli vrácena listina, která byla podkladem pro záznam, je po materiální stránce rozhodnutím, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví. Tento názor je ovšem v rozporu s názorem dříve vysloveným jiným senátem NSS.

Ze stávající rozhodovací praxe soudů vyplývá, že neprovedení záznamu katastrálním úřadem není považováno za zásah správního orgánu dle § 82 s.ř.s., není ani rozhodnutím a bránit se nelze ani žalobou proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 s.ř.s. Ačkoliv má provedení záznamu pouze evidenční účinky, jeho neprovedení může významně zasahovat do právní sféry žadatele o provedení záznamu, neboť výpisy, opisy nebo kopie z katastrálního operátu jsou dle katastrálního zákona veřejnými listinami, prokazujícími stav evidovaný v katastru nemovitostí v okamžiku, který je na nich uveden, není-li prokázán opak. Neobsahuje-li katastr nemovitostí pravdivé údaje, může to mít závažné důsledky i pro osoby jednající v dobré víře v zápis v katastru nemovitostí. Zápisy v katastru nemovitostí jsou rovněž dle ust. § 3 katastrálního zákona zdrojem informací pro účely daňové a poplatkové, k ochraně životního prostředí, zemědělského půdního fondu a dalších.

Ačkoliv se v případě provedení záznamu do katastru nemovitostí nejedná o rozhodnutí přezkoumatelné ve správním soudnictví a žadatel o provedení záznamu nemá možnost žádným jiným způsobem se domáhat ochrany (např. podle páté části o. s. ř.), mělo by dle postupujícího senátu nad stávající judikaturou převážet zajištění možnosti přístupu k soudu jednotlivcem, aby byla zajištěna ochrana veřejných subjektivních práv, a aby byla vyloučena libovůle katastrálního úřadu při povolení či nepovolení provedení záznamu do katastru nemovitostí.

Smyslem a účelem soudní ochrany před nezákonným jednáním veřejné správy je ochrana před jakoukoliv formou jednání veřejné správy. Bylo-li by možné se bránit pouze vůči některým nezákonným formám jednání veřejné správy, bylo by to nerespektování Listinou základních práv a svobod zaručených práv. Právě zavedení

nových typů žalob ve správním soudnictví, tj. zejména zásahová a nečinnostní žaloba, umožnilo doposud chybějící možnost domáhat se ochrany před jinými formami činnosti veřejné správy než je rozhodnutí (srov. Důvodová zpráva k návrhu zákona o soudním řádu správním, Obecná část, PSPČR, 1998-2002, sněmovní tisk č. 1080/O).

Neobstojí tak tedy kasační stížností napadený závěr vyslovený rozhodnutím krajského soudu, že neprovedení záznamu do katastru nemovitostí nemůže být z povahy věci zásahem správního orgánu ve smyslu § 82 s.ř.s.

Shledem na výše uvedené rozhodnutí lze očekávat, že se zásahovou žalobou stěžovatelé budou bránit i proti provedení záznamu do katastru nemovitostí, ač k tomu nejsou dány zákonné podmínky. V takovém případě soud zakáže žalovanému katastrálnímu úřadu provedení záznamu z důvodu zjištěnému v řízení, popř. byl-li již záznam proveden, nařídí jeho odstranění. Stejně tak tomu bude v případě, bude-li katastrální úřad zcela nečinný, tj. ani neprovede záznam, ani nevrátí listiny žadateli. V tomto případě se nelze bránit žalobou proti nečinnosti dle § 79 s.ř.s., neboť výsledkem „činnosti“ katastrálního úřadu při provedení záznamu není ani rozhodnutí ani osvědčení, nýbrž faktický úkon. V tomto případě krajský soud k návrhu žalobce dle § 82 s.ř.s. zakáže žalovanému katastrálnímu úřadu pokračovat v zásahu do práva žalobce na to, aby katastrální úřad ve věci žalobce konal. Překážkou zásahové žalobě v těchto případech není ani ust. § 85 s.ř.s., které předpokládá, že se žalobce před podáním žaloby domáhal naprawy jinými právními prostředky. Vzhledem k tomu, že žádné takové nápravné prostředky nejsou, zejména pak se nelze domáhat ochrany určovací žalobou podle § 80 o. s. ř., nezbyvá než se domáhat ochrany postupem ve správním soudnictví, a to řízením o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu.

Výsledkem činnosti katastrálního úřadu při provedení záznamu je buď faktický úkon spočívající v provedení záznamu nebo naopak spočívající v neprovedení záznamu a vrácení listiny žadateli o provedení záznamu. Tato „činnost“ katastrálního úřadu při provádění záznamu tak má povahu jiného úkonu dle § 158 odst. 1 správního řádu. ●

Mgr. Eva Krbcová, advokát
ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.

účastníci povinni něco konat, něčeho se zdržet, něco dát či něco strpět. V posuzovaném případě nebyl naplněn ani jeden z těchto znaků, neboť provedení, resp. neprovedení záznamu do katastru nemovitostí není úkonem správního orgánu; jedná se o deklaratorní zápis a jeho neprovedení není vůči nikomu závazné.

Kasační stížnost stěžovatel odůvodnil tím, že zásahem dle § 82 s.ř.s. se rozumí i nečinnost

Vrácení soudního poplatku po novele zákona o soudních poplatcích

Soudní poplatky vybírají soudy České republiky za řízení a za jednotlivé úkony na základě zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen zákon o soudních poplatcích). Během své existence byl zákon několikrát novelizován. Letos byla schválena rozsáhlá novela zákona o soudních poplatcích zákonem č. 218/2011 Sb., s účinností od 1. 9. 2011. Novela se výrazně dotkla obměny

sazebníku soudních poplatků. Konkrétně došlo k zavedení nových položek do sazebníku a k úpravě výše sazeb poplatků. Důvodem změn v sazebníku je skutečnost, že během desetiletí došlo ke zvýšení průměrné hrubé mzdy, hrubého domácího produktu a zvýšení nákladů na provoz soudů. Tyto okolnosti bylo třeba promítnout do výše sazeb soudních poplatků tak, aby daná výše poplatku zcela odrážela ekonomicko-společenské poměry a odpovídala složitosti sporů[1].

V novelizovaném zákoně nelze přehlédnout i novou úpravu vrácení soudního poplatku. Nově jsou stanoveny podmínky vrácení zaplaceného poplatku. Soud vrací poplatek v celé nebo snížené výši. Zákon upravuje též lhůtu k vrácení poplatku a případně nárok poplatníka na úrok z opožděného vrácení poplatku.

Vrácení soudního poplatku

Právní úprava před novelou

Podle předchozí právní úpravy účinné do 1. 9. 2011 vracel soud zaplacený soudní poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání, kasační stížností, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním, vždy v celé výši. Stejně tak postupoval i v případě odmítnutí podání nebo při uzavření smíru, došlo-li k jeho uzavření před prvním jednáním. Za zmínku také stojí skutečnost, že v 90. letech se podle dosavadní právní úpravy vracela poplatníkovi pouze 1/2 zaplaceného poplatku.

Nová právní úprava

Nová právní úprava v ustanovení § 10 odst. 3 až 7 zákona o soudních poplatcích stanoví vrácení poplatků

1. Ve snížené výši v případech, kdy:

- Řízení bylo zastaveno před prvním jednáním (např. pro nedostatek podmínek řízení).
- Účastník řízení vezme svůj žalobní návrh na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnost zpět a bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.
- Účastník řízení vezme svůj žalobní návrh na vydání platebního rozkazu (též elektronického, evropského nebo směnečného platebního rozkazu) zpět a ke zpětvzetí návrhu došlo nejpozději v poslední den lhůty k podání odporu nebo námitek.
- Bylo řízení zastaveno před prvním jednáním po podání odporu nebo námitek k platebnímu rozkazu z důvodu zpětvzetí návrhu.
- Soud rozhoduje bez jednání a ke zpětvzetí podání došlo v době, kdy nebylo vydáno rozhodnutí ve věci samé.
- Dojde ke schválení smíru mezi účastníky řízení před tím, než je ve věci samé rozhodnuto.

Ve všech případech uvedených shora soud vrátí poplatníkovi zaplacený soudní poplatek snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč. Z toho vyplývá, činí-li soudní poplatek 1000 Kč a méně, soud poplatek nevrací. Obdobně vrátí soud odpovídající sníženou část poplatku, bylo-li řízení zastaveno zčásti před prvním jednáním, nebo byl-li schválen smír pouze v části předmětu řízení. Rozdíl mezi původně zaplaceným soudním poplatkem a vráceným poplatkem (20 %, nejméně 1 000 Kč), má právo požadovat po druhém účastníkovi ten účastník řízení, který by jinak měl právo na přiznání náhrady nákladů řízení (např. dojde-li ke zpětvzetí důvodně po-

daného návrhu pro chování žalovaného). Soud by měl rozdílnou výši poplatku přičíst k nákladům řízení.

Snížený poplatek vrátí soud také v případech:

- Byl-li návrh na zahájení řízení o rozvod manželství vzat zpět po vydání rozhodnutí soudu, které nenabývalo právní moci, aniž bylo podáno odvolání.
- Byl-li návrh na zahájení řízení o zrušení, neplatnosti nebo neexistenci partnerství vzat zpět po vydání rozhodnutí soudu, které nenabývalo právní moci, aniž bylo podáno odvolání.

Soud vrátí z účtu soudu pouze polovinu poplatku (1000Kč, dle sazebníku poplatků položka 4 bod 6).

Snížené vrácení soudního poplatku v rámci zastavení řízení má předně motivovat účastníky řešit svůj spor mimosoudně. V úvahu je třeba vzít i fakt, že soudům vznikají náklady již od zahájení soudního řízení, a ty je třeba kompenzovat. Snížená část poplatku představuje manipulační poplatek soudu za provedené úkony (např. náklady za poštovné). Jisté polemiky vyvolává vrácení poplatku pro případ uzavření smíru. Otázkou je, zda je optimální vracet snížený soudní poplatek za stejných podmínek jako při zpětvzetí návrhu. Z logiky věci vyplývá, že úprava vrácení soudního poplatku pro případ smíru nemůže být pro účastníky řízení výhodnější, než v případě zpětvzetí žaloby, neboť by to znamenalo, že by institut zpětvzetí návrhu přestal být fakticky využíván [2].

2. V plné výši vrátí soud poplatek:

- Bylo-li řízení o rozvod manželství zastaveno nebo byl-li vzat návrh na zahájení řízení zpět nejpozději před vydáním rozhodnutí soudem prvního stupně.
- Bylo-li řízení o zrušení, neplatnosti nebo neexistenci partnerství zastaveno nebo byl-li vzat návrh na zahájení řízení zpět nejpozději před vydáním rozhodnutí soudem prvního stupně.
- Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

Úrok za opožděné vrácení poplatku.

Soudní poplatky považujeme za daň v širším slova smyslu a při finančních operacích s poplatkem se použije speciálně zákon o soudních poplatcích a subsidiárně daňový řád[3]. Soudy mají postavení správce daně a vykonávají čle- novou daňovou správu.

Právní úprava před novelou

Zákon o soudních poplatcích účinný do 31. 12. 2010 vůbec neřešil lhůtu k vrácení soudního poplatku. V běžné praxi soudy vracely poplatky se zpožděním 2-3 měsíců od právní moci rozhodnutí a v některých případech třeba i po půl roce. Novelou zákona účinnou od 1. 1. 2011 byla zavedena v ustanovení § 6a odst. 3 zák. o soudních poplatcích 15 denní lhůta k vrácení poplatku. Soudy považovaly tuto lhůtu pouze za pořádkovou. Legislativní odbor Ministerstva spravedlnosti soudy upozornil, že se o pořádkovou lhůtu nejedná, a po jejím uplynutí vzniká oprávněné osobě nárok na úrok z vratitelného přeplatku podle § 155 odst. 5 daňového řádu. Tato právní úprava platila do 31. 8. 2011.

Aktuální právní úprava

Novelou účinnou od 1. 9. 2011 byl nově zaveden do zákona o soudních poplatcích § 10a, ze kterého vyplývá, že soud je povinen vrátit již zaplacený soudní poplatek nebo přeplatek poplatku ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl. Je-li soudní poplatek vrácen poplatníkovi až po uplynutí 30denní lhůty, vzniká poplatníkovi nárok na úrok z vratitelného přeplatku podle daňového řádu. Výši úroku stanoví daňový řád v ustanovení § 155 odst. 5, který odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Úrok se nepřiznává, nepřesahuje-li 100 Kč. V současné době náleží poplatníkovi úrok ve výši 14,75 % p.a. (repo sazba k 1. 7. 2011 činí 0,75 %). O úroku rozhoduje soud pouze na základě podané žádosti poplatníka. Přiznaný úrok soud poukáže ve lhůtě 30 dnů od podání žádosti. Za den poukázání vratitelného přeplatku se považuje den, kdy došlo k jeho odepsání z účtu správce daně. Poukazuje se v české měně, a to buď bezhotovostním převodem na účet, nebo poštovním poukazem[4]. O přiznání výše úroků z vratitelného přeplatku rozhoduje konkrétně předseda soudu. ●

Bc. Jiří Plachý,
student právnické fakulty
Masarykovy univerzity
Obor: Veřejná správa

Poznámky

- [1] Důvodová zpráva k zákonu č. 218/2011 Sb.
- [2] Tamtéž.
- [3] Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.
- [4] Srov. ust. § 155 odst. 6 daňového řádu.

Povaha a běh lhůt pro zápis do obchodního rejstříku

V právní praxi dosud nepanovala shoda ohledně povahy a běhu jednotlivých lhůt pro zápis do obchodního rejstříku. Zejména nebylo jasné, kdy začíná běžet pětidenní lhůta pro provedení zápisu a jaká je právní povaha třídní lhůty, v níž musí soud vyzvat navrhovatele k odstranění vad návrhu. Tyto otázky byly zodpovězeny nedávným rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR. Nejvyšší soud ČR se navíc vyjádřil též k otázce běhu lhůty v případě vadných nebo neúplných návrhů, byť ne zcela jasně, natožpak přesvědčivě.

Kterým dnem začíná běžet pětidenní lhůta?

Podle § 57 odst. 1 o. s. ř. se „do běhu lhůty nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty.“ Ustanovení § 200db odst. 2 o. s. ř. stanoví, že lhůta pěti pracovních dní pro zápis skutečností do obchodního rejstříku „běží ode dne podání návrhu.“

Ze vztahu těchto dvou ustanovení převažující část právní teorie dovodila, že § 57 odst. 1 o. s. ř. se uplatní pro všechny procesní lhůty a § 200db odst. 2 o. s. ř. stanoví jen to, od jakého momentu tato lhůta počíná běžet. Prvním dnem běhu lhůty je tak až den následující po dni podání návrhu.

Objevily se ale též názory, že § 200db odst. 2 o. s. ř. je speciální úpravou a je třeba je vyložit tak, že prvním dnem běhu lhůty je den podání návrhu. Na podporu bývá uváděno ustanovení § 200d odst. 3 o. s. ř., které pro případ odstraňování vad návrhu stanoví, že „lhůta podle § 200db odst. 1 počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy bylo soudu doručeno

podání, jímž byly vady odstraněny nebo listiny doplněny“ a argument, že zákonodárce by volil totožnou formulaci, pokud by chtěl, aby i lhůta dle § 200db odst. 2 o. s. ř. běžela až ode dne následujícího po podání návrhu (srov. text ustanovení výše).

Nejvyšší soud ČR se k této otázce vyjádřil v usnesení ze dne 15. 6. 2011, sp. zn. 29 Cdo 892/2010, když uvedl: „Určuje-li § 57 odst. 1 o. s. ř., že do běhu lhůty se nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek, znamená to, že je-li lhůta pro provedení zápisu do obchodního rejstříku podle § 200db odst. 1 o. s. ř. stanovena tak, že běží ode dne podání návrhu, pak prvním dnem pětidenní lhůty je

pis skutečnosti do obchodního rejstříku vždy považovat až den následující po dni podání návrhu.

Dokdy musí soud vyzvat k odstranění vad?

Ustanovení § 200d odst. 3 o. s. ř. pak soudy ukládá, aby v případě vadného návrhu usnesením vydaným ve lhůtě tří pracovních dnů od dojití návrhu soudu vyzval navrhovatele k odstranění vad návrhu či k doplnění chybějících listin. Z výše uvedeného je zřejmé, že prvním dnem i této lhůty je až den po dojití návrhu soudu.

Důležitější otázkou je povaha této lhůty. Pokud jde o lhůtu propadnou, nemůže soud později přistoupit k vydání takového usnesení. Pokud se jedná o lhůtu pořádkovou, pak může soud vydat usnesení i po jejím uplynutí. Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že „lhůta podle § 200d odst. 3 o. s. ř. je ... toliko lhůtou pořádkovou.“ Důvody, proč by se mělo jednat o pořádkovou lhůtu, bohužel v odůvodnění tohoto usnesení také chybí.

Kdy začíná běžet lhůta u vadných nebo neúplných návrhů?

V posuzované věci navrhovatel nepřipojil k návrhu jednu z povinných příloh. Nejvyšší soud ČR k tomu v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že „lhůta podle § 200db odst. 1 o. s. ř. by ... mohla začít běžet až dnem následujícím po dni, kdy bylo soudu doručeno podání, jímž byla tato listina doplněna.“

Z výše uvedeného názoru Nejvyššího soudu ČR se zdá, že by vyplýval závěr, že pětidenní lhůta pro zápis skutečností do obchodního rejstříku v případě vadného nebo neúplného návrhu běžet vůbec nezačne, a to až do doplnění návrhu resp. odstranění jeho vad, jak je uvedeno v § 200d odst. 3 věta třetí o. s. ř. Takový závěr však ve své podstatě popírá smysl institutu fikce zápisu a konstruuje stav, kdy soud není vázán žádnou lhůtou k rozhodnutí. Předvídatelnost práva (a soudních rozhodnutí) se tím zásadně oslabuje. Fikce jako by měla mít místo jen tam, kde byl podán bezvadný návrh.

Rejstříkové soudy by (za přijetí výše nastíněného závěru) teoreticky mohly zkoumat zpětně bez jakéhokoliv časového omezení všechny zápisy provedené fikcí a kdekoli by nalezly v návrhu chybu, mohly by zpětně takový zápis zpochybnit. Nezbyvá než doufat, že se v některém z pozdějších rozhodnutí Nejvyšší soud ČR k této otázce vyjádří jasněji a poskytne

bližší odůvodnění k tomu, kdy a zda (ne)běží lhůta pro zápis skutečností, následovaná fikcí zápisu.

Závěr

Aktuálně lze těžko předvídat dopady tohoto rozhodnutí, ale v podstatě mění § 200d odst. 3 o. s. ř. v pouhou proklamaci, protože nedodržení třídní lhůty soudem nejspíše nemusí být sankcionováno ani fikcí zápisu nastalou po uplynutí pětidenní lhůty.

Taktéž dobrá víra navrhovatelů může být tímto rozhodnutím zásadně dotčena. Navrhovatel se totiž nemůže spoléhat a odvolávat na fikci zápisu, přestože od podání návrhu již uplynula pětidenní lhůta a není mu známo vydání žádného usnesení, kterým by byl vyzván k doplnění návrhu nebo odstranění jeho vad. Navrhovatelé by tedy měli vyčkat až provedení zápisu nebo vydání usnesení dle § 200d odst. 3 o. s. ř.

Navrhovatelé nemají mnoho možností, jak se rozhodnutí ve věci domoci. Jistou možností, jejíž význam ale nelze přeceňovat, je dvoudenní lhůta k projevení fikce zápisu do obchodního rejstříku dle § 200db odst. 3 o. s. ř. a patrně možnost se takového zápisu domáhat, nebude-li soud konat ex off. Navrhovatel se může prostřednictvím této lhůty pokusit přimět soud konat. Povaha této dvoudenní lhůty však není jasná (patrně se opět jedná o lhůtu pořádkovou) a dle citovaného usnesení Nejvyššího soudu ČR zápis nepočítá s žádným řízením o žádosti o promítnutí zápisu společnosti do obchodního rejstříku, tudíž se nelze efektivně domáhat rozhodnutí o promítnutí zápisu.

Obdobně může navrhovatel dát podnět, aby rejstříkový soud uvedl do souladu stav zápisu v obchodním rejstříku se stavem skutečným.

Navrhovatel tak může v krajních případech zůstat odkázán pouze na obecné prostředky ochrany proti nečinnosti soudu (§ 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích) popř. při vzniku škody na odpovědnost státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem (§ 13 odst. 1 věta druhá zákona č. 82/1998 Sb.).

Mgr. Michal Vrajík
DVOŘÁK & SPOL., advokátní kancelář, s.r.o.

DVOŘÁK & SPOL.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ LAW OFFICES

první pracovní den následující po dni podání návrhu.“

Bohužel se Nejvyšší soud ČR nijak nevypořádal s výše uvedeným gramatickým výkladem souvisejícího § 200d odst. 3 o. s. ř. a pouze kategoricky přijal výše uvedený závěr. Napříště je tedy třeba za první den běhu lhůty pro zá-

Právní regulace přeměn obchodních společností a družstev na prahu nové éry

S účinností od 1. července 2008 je právní úprava přeměn obchodních společností a družstev v České republice obsažena v samostatném zákoně č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev. Přijetí tohoto zákona, jenž upravuje otázky týkající se fúzí, rozdělení, převodů jmění na společníka a změn právní formy společnosti a družstev, mělo za cíl především zpřehlednit a v určitém ohledu i zjednodušit do té doby nepřehlednou a poměrně složitou právní úpravu obsaženou v obchodním zákoníku. Tento cíl se sice podařilo do jisté míry splnit, nicméně i zákon o přeměnách obchodních společností a družstev se potýká s celou řadou výkladových problémů a nejasností a některá jeho ustanovení leckdy působí nemalé aplikační potíže.

S ohledem na tyto skutečnosti a rovněž ve snaze promítnout do české právní úpravy některé další aspekty evropské právní úpravy přeměn společností, které souvisejí s volným pohybem a svobodou usazování v rámci Evropské Unie, byl vládou České republiky dne 25. května 2011 předložen do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky návrh novely zákona o přeměnách obchodních společností a družstev, která přináší nejrozsáhlejší změny tohoto zákona od jeho přijetí v roce 2008. Poslanecká sněmovna tento návrh schválila dne 27. září 2011. V následujících odstavcích se detailněji zaměříme na vybrané okruhy navrhovaných změn, které považujeme z praktického hlediska za nejvýznamnější.

Rozhodný den přeměny

Jako velice problematická se ukazuje, zejména ve vztahu k přeshraničním přeměnám, dosavadní koncepce tzv. rozhodného dne, tj. okamžiku, od něhož se jednání zanikající obchodní společnosti považuje z účetního hlediska za jednání uskutečněné na účet nástupnické

obchodní společnosti. Ze současného znění zákona vyplývá, že rozhodný den musí předcházet dni konání valné hromady, která přeměnu schvaluje, jelikož na této valné hromadě musí dojít ke schválení konečné účetní závěrky (vyhotovené ke dni předcházejícímu rozhodnému dni) a zahajovací rozvahy nástupnické společnosti, která se vždy vyhotovuje k rozhodnému dni přeměny. V zahraničních právních předpisech však bývá rozhodný den často chápán jinak a často se vztahuje k jinému okamžiku.

Novela v tomto ohledu zakotvuje flexibilnější možnosti nastavení rozhodného dne. Nově bude možné stanovit jako rozhodný den přeměny jakýkoli den, ať už tento den bude předcházet nebo následovat po dni vyhotovení projektu přeměny nebo schválení přeměny valnými hromadami zúčastněných společností, nejspíše jim však musí být den zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Z těchto důvodů odpadá

povinnost uvádět v projektu přeměny strukturu, v jaké nástupnická společnost přebírá jednotlivé složky vlastního a cizího kapitálu zanikající společnosti, jež nejsou závazkem (tyto skutečnosti budou nově uvedeny v příloze k zahajovací rozvaze nástupnické společnosti), a rovněž povinnost schvalovat konečné účetní závěrky a zahajovací rozvahy zúčastněných společností na valných hromadách v případě, že tyto budou vyhotoveny teprve až po vyhotovení projektu fúze.

Tato úprava umožní odstranit přípravu dvou účetních závěrek, pokud se k realizaci přeměny přistoupí až po sestavení řádné účetní závěrky a zúčastněné společnosti chtějí rozhodný den položit na první den standardního účetního období, což je běžnou praxí v případě většiny přeměn.

Novela rovněž umožňuje společníkům zúčast-

něných společností udělit souhlas s tím, aby se nezpracovávaly mezitímní účetní závěrky v případech, kdy zákon jejich vyhotovení požaduje.

Přeshraniční přeměny

Zákon o přeměnách obchodních společností ve stávajícím znění poměrně detailně upravuje otázky spojené s procesem přeshraniční fúze, obecná úprava přeshraničních přeměn (včetně např. přeshraničního rozdělení nebo přeshraničního přemístění sídla) však v zákoně dosud chybí[1]. Absence této právní úpravy může vést k důvodným obavám o rozporu s právem Evropské unie, zejména s usazovací svobodou, což ostatně dokládá i judikatura Evropského soudního dvora a zahraniční odborná literatura.

V tomto ohledu tedy novela obsahuje jednak obecnou úpravu přeshraničních přeměn a dále stanovení specifická pravidla u jednotlivých druhů přeshraničních přeměn, a to včetně pravidel jak pro přemístění sídla společností z jiných členských států do České republiky spojeného se změnou právní formy na formu uznávanou českým právním řádem, tak i přemístění sídla české společnosti nebo družstva do jiného členského státu.

Nejednotná terminologie zákona

Je častým jevem, že stávající zákon o přeměnách obchodních společností a družstev používá pojem, který v tomto zákoně není definován, avšak je definován např. v obchodním zákoníku. Jako příklad lze uvést pojmy „jmění“, „podnikatel“ nebo „zveřejnění“. V těchto ale i dalších případech se pak nabízí otázka, zda lze použít definici z obchodního zákoníku, respektive zda lze obchodní zákoník na přeměny aplikovat subsidiárně. Vzhledem ke skutečnosti, že úprava přeměn byla z obchodního zákoníku vyňata (s výjimkou některých otázek týkajících se zápisu přeměn do obchodního rejstříku), nelze k tomuto závěru jednoznačně dospět. Dalším terminologickým nešvarem současného znění zákona je používání různých pojmů pro označení stejné skutečnosti. Příkladem je časté zaměňování pojmu „jmění“ a „čistý obchodní majetek“. Tyto nedostatky se snaží novela eliminovat zavedením vlastních definic pojmů v zákoně používaných a jejich důsledným používáním v případech, kdy se vztahují ke stejné skutečnosti.

Neexistence právní úpravy některých procesů

Při realizaci přeměny se často vyskytnou některé situace, na které stávající právní úprava

nepamatuje, a není tak zcela zřejmé, jak je řešit. V takovém případě je nezbytné pomoci si rozšiřujícím výkladem zákona, avšak v zájmu zachování právní jistoty je mnohem vhodnější tyto nedostatky odstranit přímo novelou zákona. Neexistence jednoznačné právní úpravy může vést k soudním zásahům do procesu přeměny, jejichž důsledkem může být až neplatnost přeměny, která v konkrétním případě může mít značné ekonomické důsledky pro subjekty, které procesem přeměny prochází.

Zákon o přeměnách obchodních společností a družstev například dosud neřešil otázku týkající se přechodu zástavního práva k obchodním podílům nebo akciím v případě fúze sloučením, při které se cenné papíry či obchodní podíly zanikající společnosti nevyměňují, třeba z důvodu, že společníci této společnosti se ve stejném rozsahu podílejí již na nástupnické společnosti. Například bude v takovém případě zástavní právo přecházet na obchodní podíly nebo akcie zástavního dlužníka, které tento již drží v nástupnické společnosti. Pokud se zástavní dlužník dosud nepodílí na nástupnické společnosti, má pro tento případ zástavní věřitel právo požadovat poskytnutí dostatečné jistoty. Jestliže by nedošlo k dohodě, pak se použije obecné pravidlo o zajištění věřitelů při přeměnách stanovené v § 35 odst. 2 zákona o přeměnách. V případě plurality zástavních práv více zástavních věřitelů na jednom obchodním podílu, kterou již nyní zákon výslovně připouští, se dle navrhovaného znění novely v případě realizace zástavního práva tyto zástavní věřitelé uspokojí poměrně tak, jako kdyby k přeměně nedošlo.

Jevem, ke kterému v praxi často dochází, je i změna společníků v období od zveřejnění projektu přeměny do zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Zákon o přeměnách obchodních společností a družstev však neupravuje způsob, jak se s takovou situací vypořádat. Je pak otázkou, zda je takovou změnu třeba považovat za změnu projektu. Pokud tento závěr, který lze vyvodit z výslovné úpravy zákona, přijmeme, celý proces přeměny se nastalou situací zkomplikuje a vrátí se na počátek. Novela proto výslovně zakotvuje skutečnost, že změna v osobě společníka se nepovažuje za změnu projektu přeměny, nicméně osoby zúčastněné na přeměně budou povinny tuto změnu oznámit, jakmile se o ní dozví, a to stejným způsobem, jakým byl publikován projekt přeměny.

Novela také výslovně zakotvuje skutečnost, že pokud v důsledku přeměny dochází ke změně společenské smlouvy, zakladatelské listiny nebo stanov zúčastněné společnosti, nastávají právní účinky této změny dnem zápisu přeměny do obchodního rejstříku a není potřeba zvlášť schvalovat tyto změny na valné hromadě dle obecných ustanovení obchodního zákoníku o změnách těchto dokumentů.

Další změny stávajících institutů

Novela klade zvýšené požadavky na obsah notářských zápisů o schválení přeměny. Ty budou muset například obsahovat rovněž prohlášení notáře, že projekt přeměny je v souladu se zvláštními právními předpisy a zakladatelským dokumentem dotyčné osoby zúčastněné na přeměně.

Významnou praktickou změnou, kterou novela zákona o přeměnách obchodních společností a družstev přináší, je rovněž možnost namísto zveřejňování projektu přeměny a jiných zákonem stanovených skutečností ve sbírce listin obchodního rejstříku, resp. v Obchodním věstníku zajistit jejich publikaci v elektronické formě, a to prostřednictvím internetových stránek zúčastněných společností. Přes tuto nespornou výhodu však i nadále bude mít společnost zúčastněná na přeměně povinnost zveřejnit v Obchodním věstníku odkaz na internetovou stránku, na které je uveřejněn projekt přeměny, a datum jeho uveřejnění na této internetové stránce. Také, pokud by byl v zákonem stanovené lhůtě určené pro zveřejnění požadovaných skutečností přerušen přístup na internetovou stránku společnosti po dobu delší než 24 hodin, bude tato společnost i nadále povinna uložit projekt přeměny do sbírky listin a zveřejnit další zákonem požadované informace v Obchodním věstníku.

Nabytí účinnosti novely

Dle původního návrhu měla novela zákona o přeměnách nabýt účinnosti dnem 1. července 2011. S ohledem na skutečnost, že novela do dnešního dne neprošla celým legislativním procesem, byl jako datum nabytí její účinnosti v rámci pozměňovacích návrhů v Poslanecké sněmovně nově navržen 1. leden 2012. ●

Martin Špička
Weinhold Legal, v.o.s.

WEINHOLD LEGAL

Poznámky

[1] Přeshraniční rozdělení je dosud upraveno pouze v přílohách vyhlášky č. 250/2005 Sb. Taková úprava je však zcela nedostačující.

POHLEDÁVKY Z TITULU NÁHRADY ŠKODY v insolvenčním řízení

Insolvenční řízení i přes četné novelizace insolvenčního zákona a relativně dlouhou dobu jeho aplikace stále přináší některé nejasnosti. Například u pohledávek, které představují nárok na náhradu škody způsobené dlužníkem (například v souvislosti s provozem jeho podniku za insolvenčního řízení), se podle různých okamžiků, kdy škoda vznikla, uplatní odlišný režim jejich přihlašování, přičemž zákon výslovnou úpravu některých situací opomíjí. Doplnění takovýchto mezer je pak otázkou výkladu práva v praxi, a to zejména ze strany soudů.

V případě pohledávek z titulu náhrady škody, které nejsou vykonatelné na základě rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu, si lze z hlediska okamžiku, do něhož spadá protiprávní jednání dlužníka, a okamžiku, kdy se dostaví škodné následky tohoto jednání, představit ve vztahu k probíhajícímu insolvenčnímu řízení tři základní modelové situace. Pro poškozeného je pak zásadní, kdy má uplynout lhůta pro přihlášení pohledávek do insolvenčního řízení (obvykle 30 dnů po rozhodnutí o úpadku), případně, zda již tato lhůta neuplynula.

Vznik škody před uplynutím lhůty k přihlášení pohledávek

První modelový příklad není nijak nejasný. Ke škodné události stejně jako ke vzniku škody došlo ještě před uplynutím přihlašovací lhůty, pohledávku lze tedy uplatnit přihláškou. Nicméně v případě nároků z náhrady škody bývá problém s jejím konkrétním vyčíslením, neboť ne všechny následky musí vyjít včas najevo. Lze tedy doporučit přihlásit takovou pohledávku neurčité výše na základě odhadu již

vzniklé škody. Ocenění přitom nemusí vypracovat znalec, postačí odhad samotného věřitele, je-li dostatečně odůvodněn a doložen.

Výši přihlášené pohledávky pak může věřitel měnit až do skončení přezkumného jednání, dokud není jeho pohledávka zjištěna. Je však třeba mít vždy na paměti, že v případě, že bude po přezkoumání zjištěna pohledávka ve výši menší než 50% přihlášené částky, k pohledávce se nepřihlíží ani v prokázaném rozsahu. Navíc vykonával-li věřitel z takového pohledávky na schůzi věřitelů nebo přezkumném jednání hlasovací práva, může mu být uložena peněžité sankce.

Protiprávní jednání dlužníka po uplynutí přihlašovací lhůty

Poněkud složitější je pak situace, došlo-li ke škodnému jednání po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek, neboť ze zákona jasně vyplývá, že by bylo možné pohledávky z titulu náhrady škody bez uzavřené smlouvy považovat za pohledávky za majetkovou podstatou nebo jim na roveň postavené, nejedná-li se o náhradu škody způsobené na zdraví. Z výslovného výčtu zapodstatovaných pohledávek uvedeného v zákoně se zdá, že věřitel, kterému takovýto nárok na náhradu škody vznikl, nemá pohledávku za majetkovou podstatou, resp. pohle-

dávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou. Je však otázkou, zda se nejedná o pouhý nedostatek zákona, který by bylo možné překonat výkladem odkazujícím na podobnost se zapodstatovými pohledávkami nebo jim na roveň postavenými a na požadavek na zásadně spravedlivé uspokojení všech věřitelů stejného druhu ve stejné míře.

Příkladem může být škoda způsobená zaměstnancem dlužníka při jeho obchodní činnosti, jež za insolvenčního řízení probíhá nadále, byť s četnými omezeními. Poškozený se nachází v situaci, kdy již uplynula přihlašovací lhůta, ale nemá možnost se za trvání insolvenčního řízení domáhat náhrady a vzhledem k možným způsobům řešení úpadku není ani jisté, že by se mohl svého práva domoci po skončení řízení.

K této zjevné nespravedlnosti se v jiné souvislosti před časem vyjádřil Vrchní soud v Praze,[1-2] když uvedl, že neměl-li věřitel pohledávku za běhu lhůty určené k přihlašování pohledávek do insolvenčního řízení, nemohl ji ani přihlásit, a nelze tak na jeho přihlášku aplikovat pravidelnou přihlašovací lhůtu určenou pro ostatní věřitele. V tomto případě by eventuálně mohla být konkrétnímu poškozenému soudem stanovena individuální lhůta, pokud by se vznik škody stal soudem známým (například ze zprávy insolvenčního správce). Každopádně nelze takovému věřiteli doporučit, aby s podáním přihlášky pohledávky jakkoli otálel, a to i s ohledem na celkový běh insolvenčního řízení a úkony vedoucí k uspokojení ostatních věřitelů.

Upozornit je pak třeba také na to, že Vrchní soud v Olomouci se kloní naopak spíše k opačnému názoru, tedy k názoru, že i takovýto věřitel mohl svou pohledávku uplatnit v řádné lhůtě, a to jako pohledávku podmíněnou.[2-3]

Vznik škodné události před koncem přihlašovací lhůty a nastoupení následků po jejím uplynutí

Jako nejproblematictější se pak jeví situace, kdy před uplynutím lhůty k podávání přihlášek do insolvenčního řízení sice došlo k protiprávnímu jednání dlužníka, následkem kterého může věřiteli vzniknout škoda, avšak do uplynutí přihlašovací lhůty škoda jako taková dosud nevznikla. Zde by se dalo uvažovat o přihlášení pohledávky jako pohledávky podmíněné (s čímž jsou však spojená nejen rizika odlišného výkladu samotné možnosti existence takovéto podmínky, ale také rizika spojená s nejasností ohledně časových aspektů a následného osudu takto přihlášené pohledávky). O podobnou klasifikaci se nedávno pokusil

Městský soud v Praze[3-4], když dovodil, že je možné jako pohledávku podmíněnou do insolvenčního řízení přihlásit pohledávku ze záruky za jakost díla, přestože se dosud žádné vady díla neprojevily. S takovou pohledávkou by pak mělo být v řízení nakládáno jako s pohledávkou vázanou na odkladací podmínku, přičemž pokud by všechny předpoklady vzniku odpovědnosti za škodu nastaly (tj. zejména vznik škody, neboť k protiprávnímu jednání v tomto případě došlo již před uplynutím přihlašovací lhůty), pohledávka by teprve vznikla.

Jedná se o docela inovativní právní výklad, jehož použitelnost může v budoucnu potvrdit teprve rozhodovací praxe vyšších soudů. Nicméně s ohledem na absenci jiné možnosti uplatnění takto vzniklého práva za stávající situace lze tento postup poškozeným prozatím doporučit, avšak s upozorněním na výše uvedená rizika spojená s přihlášením neexistující pohledávky, která lze minimalizovat tím, že věřitel nebude vykonávat práva spojená s touto pohledávkou, především tedy hlasovací právo.

Závěrem je pak možné říci, že insolvenční zákon skutečně výslovně detailně neupravuje všechny výše uvedené situace a i rozhodovací praxe jednotlivých vyšších soudů se mnohdy rozchází. Jde však o případy, které jsou v právní praxi velmi časté a v nichž se mnohdy jedná o vysoké částky. Nezbývá tedy než doufat, že tyto nedostatky odstraní budoucí novelizace insolvenčního zákona, případně, že odpovědi, alespoň na ty nejspornější otázky, časem nabídné judikatura. ●

Ivan Barabáš, partner
Lumír Swiech, advokátní koncipient
Havel, Holásek & Partners s.r.o.
advokátní kancelář

HAVEL HOLÁSEK
advokátní kancelář PARTNERS

Poznámky

[1] Vrchního soudu v Praze ze dne 1. 8. 2011, sp. zn. KSPH 41 INS 2804/2010, dlužník CTJ, a.s., P226-10.

[2] Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 2. 2010, sp. zn. KSBR 31 INS 2875/2009, dlužník MAGNETON a.s., P339-8, či Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 7. 2009, sp. zn. KSOS 36 INS 1078/2009, dlužník MORAVIA ENERGO, a.s., P30-11.

[3] Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2011, sp. zn. MSPH 99 INS 11395/2010-C1, dlužník Design and Fit out s.r.o., C1 - 2

Osobní povaha výkonu funkce člena představenstva akciové společnosti

Cílem tohoto článku je seznámit čtenáře s problematikou výkonu funkce člena představenstva akciové společnosti, jakožto závazku osobní povahy, což je podmínka vyplývající z ustanovení § 66 odst. 2 zák. č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, v platném znění (dále jen „obchodní zákoník“ nebo „ObchZ“). Zároveň se nabízí možnost nahlédnout na toto téma z pohledu připravovaných změn v soukromém právu v roce 2013.

Postavení představenstva a jeho členů ve struktuře orgánů akciové společnosti

Právní úprava v České republice vychází z tzv. dualistického modelu organizační struktury akciové společnosti, kdy jsou její klíčové funkce rozděleny mezi dva orgány. Těmi jsou:

- představenstvo, jemuž náleží rozhodování směrem vně společnosti (jednatelské oprávnění představenstva), stejně jako rozhodování směrem dovnitř společnosti (obchodní vedení),
- dozorčí rada, do jejíž působnosti spadá funkce kontrolní a do jisté míry i funkce rozhodovací.

Nad těmito orgány pak stojí valná hromada, jakožto orgán vrcholný, volící členy představenstva, ovšem také orgán s působností převážně vnitřní.

„Osobní povaha“ výkonu funkce podle současné právní úpravy

Jednání jménem akciové společnosti v současné době upravuje obchodní zákoník, z jehož § 191 odst. 1 vyplývá, že statutárním orgánem řídícím činnost akciové společnosti a jednajícím jejím jménem je představenstvo. Za představenstvo jedná člen představenstva samostatně nebo, v souladu se stanovami společnosti, spolu s dalšími členy, přičemž se tento systém zapisuje do obchodního rejstříku.

Představenstvo, též označováno za statutární orgán akciové společnosti, je tedy orgánem výkonným, což znamená, že fakticky plní řídicí funkci akciové společnosti. Jedná se přitom o výkon činnosti pramenících z pokynů a zásad valné hromady, které jsou ovšem v praxi často ovlivněny právě odbornými názory členů představenstva. Pokud jde o složení představenstva, platí, že jeho členové mohou, ale nemusí být zároveň akcionáři společnosti. Důležitým předpokladem pro výkon funkce člena představenstva však zůstává již zmíněná odbornost (profesionalita). Už jen z tohoto předpokladu vidíme jasný důraz kladený na specifické osobnostní rysy člena představenstva a tudíž obtížnost jeho úspěšného zastoupení.

Obchodní zákoník ve svém kogentním § 66 odst. 2 mj. stanoví, že „vztah mezi společností a osobou, která je statutárním orgánem nebo členem statutárního či jiného orgánu společnosti anebo společníkem při zařizování záležitostí společnosti, se řídí přiměřeně ustanoveními o mandátní smlouvě, pokud ze smlouvy o výkonu funkce, byla-li uzavřena, nebo ze zákona nevyplývá jiné určení práv a povinností.“ Tento odstavec dále obsahuje onu klíčovou větu, kdy „Závazek k výkonu funkce je závazkem osobní povahy.“

Současné soukromé právo rozlišuje mezi příkazní smlouvou ve smyslu § 724 a násl. zák. č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „OZ“) a smlouvou mandátní ve smyslu § 566 a násl. ObchZ, která se použije na vztahy obchodněprávní. Jedním z takových obchodněprávních vztahů je i vztah mezi společností a statutárním orgánem či jeho členem. Jedná se o absolutní obchodní závazkový vztah podle § 261 odst. 3 písm. f) ObchZ a konkrétně jde o případ tzv. manažerské smlouvy, jež řadíme do kategorie smluv inominátních ve smyslu § 269 odst. 2 ObchZ. Z důvodu čistě obchodněprávního závazkového vztahu je tak v současnosti pro takový vztah vyloučeno použití např. pracovněprávní smlouvy.

Z ustanovení § 568 odst. 1 ObchZ vyplývá „povinnost mandátáře zařadit záležitost osobně jen v případech, kdy to mandátní smlouva výslovně stanoví.“ Z uvedeného ustanovení můžeme vyvodit závěr, že je možné záležitost pramenící z mandátní smlouvy převést na třetí osobu. V této chvíli nastupuje význam věty „závazek k výkonu funkce je závazkem osobní povahy“, která tímto stanovuje zásadní odchylku mandátní smlouvy uzavřené mezi společností a jejím statutárním orgánem či jeho členem od běžné mandátní smlouvy ve smyslu § 566 a násl. ObchZ. „Zvláštní postavení člena představenstva tak zakládá zákonnou překážku převodu jeho práv a povinností na třetí osobu, např. udělením generální plné moci. Taková plná moc by byla stížena neplatností podle § 39 OZ.“

Nejvyšší soud České republiky v rozhodnutí sp. zn. 29 Odo 1082/2005 ze dne 24. 4. 2007 poskytl odpověď na otázku, zda si mohou udělit generální plnou moc členové představenstva navzájem, aby tak při jednáních omezili svou fyzickou účast: „Za situace, kdy stanoví společnosti určují, že jménem společnosti musí jednat společně nejméně dva její členové a zakládají tedy pro každý úkon, který představenstvo činí jménem společnosti, povinnost vzájemné kontroly (a odpovědnosti) nejméně dvou členů představenstva, nelze takovou kontrolu a odpovědnost vyloučit tím, že dva členové představenstva udělí generální plnou moc jen jednomu z nich. Takový postup by byl v rozporu s právní úpravou jednání statutárních orgánů společnosti v zákoně a stanovách společnosti. A to tím spíše, je-li jednou z osob, jednajících při udělení plné moci jménem představenstva, sám zmocněný člen představenstva.“ Uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky jen potvrzuje zásadu, že závazek k výkonu funkce člena představenstva je závazkem osobní povahy, není tedy převoditelný.

„Osobní povaha“ výkonu funkce ve vztahu k připravované rekonstrukci soukromého práva

Vládní návrh nového občanského zákoníku (dále také „NOZ“), spolu s připravovaným zákonem o obchodních korporacích (dále také „ZKorp“), mají nabýt účinnosti dne 1. 1. 2013 a vnašejí na problematiku osobní povahy výkonu funkce člena statutárního orgánu obchodní společnosti,^[1] tedy i člena představenstva akciové společnosti, poněkud odlišný náhled.

Nový občanský zákoník ruší dosavadní duplicitu mezi občanskoprávní příkazní smlouvou a obchodněprávní smlouvou mandátní a zavádí jediný smluvní typ příkazu, dle § 2402 a násl. NOZ. Ve svém § 2406 pak mj. stanoví, že „Pří-

kazník provede příkaz osobně. Svěřil-li provedení příkazu jinému, odpovídá, jako by příkaz prováděl sám.“

Připravovaný zákon o obchodních korporacích upravuje smlouvu o výkonu funkce ve svém § 63 a násl. v § 63 odst. 1 ZKorp se pak stanoví: „Práva a povinnosti mezi korporací a členem jejího orgánu se řídí přiměřeně ustanoveními občanského zákoníku o příkazu, ledaže ze smlouvy o výkonu funkce, byla-li uzavřena, nebo z tohoto zákona plyne něco jiného.“ V důvodové zprávě k tomuto zákonu je pak uvedeno, že smlouva o výkonu funkce vzniká vždy ex lege jmenováním – vzniká jako smlouva příkazní jen tehdy, pokud se strany nedohodnou jinak. Není tedy zakázáno využití jiného smluvního typu, a to ani smlouvy pracovněprávní.

Důležitým ustanovením je § 161 odst. 2 NOZ, který sice deklaruje, že člen voleného orgánu vykonává funkci osobně, na druhou stranu ovšem připouští možnost zmocnit pro jednotlivý případ jiného člena téhož orgánu, aby za něho při jeho neúčasti hlasoval. Důležitou podmínkou se tu jeví jednotlivost daného případu, čili přípustnost zastoupení jen v konkrétní věci. Tomu odpovídá i znění § 166 odst. 2 NOZ: „Nurč-li zakladatelské právní jednání, jak jeho členové právnickou osobu zastupují, činí tak každý člen samostatně. Vyžaduje-li zakladatelské právní jednání, aby členové statutárního orgánu jednali společně, může člen právnickou osobu zastoupit jako zmocněnec samostatně, jen byl-li zmocněn k určitému právnímu jednání.“

Není pochyb o tom, že nový občanský zákoník, stejně jako zákon o obchodních korporacích, do našeho právního řádu vnesou mnoho změn. Těmto změnám se podle všeho nevyhne ani úprava institutu výkonu funkce člena představenstva akciové společnosti, jakožto záležitosti osobní povahy. ●

Mgr. Radek Salajka
Mgr. Milan Šebesta
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

[1] dle připravovaného zákona o obchodních korporacích se obchodními korporacemi rozumějí obchodní společnosti a družstva

Uznání závazku a jeho vliv na promlčení zástavního práva

WEINHOLD LEGAL

Dne 31. května 2011 vynesl Nejvyšší soud České republiky pod sp. zn. 29 Cdo 1053/2009 další z řady rozhodnutí týkajících se problematiky zástavního práva a jeho promlčení. V tomto případě se jednalo o vcelku klasickou situaci, kdy dlužník a banka uzavřeli dne 19. března 1993 smlouvu o úvěru a ve stejný den také smlouvu o zřízení zástavního práva k nemovitostem k zajištění pohledávek banky. Dlužník svůj nesplacený závazek vůči bance uznal co do důvodu a výše dne 12. prosince 2002. Později byl na dlužníka prohlášen konkurz a zastavené nemovitosti byly správcem zahrnuty v souladu s tehdejší úpravou zákona č. 328/1991 Sb. o konkurzu a vyrovnání (zejména § 27 odst. 5) do konkurzní podstaty dlužníka.

V řízení u soudu v prvním stupni se žalobci jako podíloví spoluvlastníci domáhali vyloučení zastavených nemovitostí z konkurzní podstaty dlužníka. Městský soud v Praze však jejich žalobu zamítl. Soud správně argumentoval, že uznáním závazku začala ve smyslu § 407 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb, obchodního zákoníku, v platném znění (dále jen „obchodní zákoník“) běžet nová čtyřletá promlčecí doba a zajištěná pohledávka proto v okamžiku podání žaloby nebyla promlčena. Dále však dodal, že vzhledem ke své akcesorické povaze není promlčeno ani zástavní právo, jelikož toto „ožívá“ spolu s „oživením“ zajištěné pohledávky. Dle Městského soudu tedy okamžikem uznání závazku došlo spolu s prodloužením (obnovením) promlčecí doby pro vymáhání pohledávky automaticky i k prodloužení (obnovení) promlčecí doby zástavního práva vzniklého k jejímu zajištění.

Naproti tomu Vrchní soud v Praze v odvolacím řízení se závěry Městského soudu nesouhlasil a tento rozsudek změnil tak, že vylučovací žalobě zástavních dlužníků vyhověl. Odvolací soud uvedl, že tzv. princip akcesority zástavního práva se dovozuje z ustanovení §§ 100 odst. 2 a § 170 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, v platném znění (dále jen „občanský zákoník“). V souladu s těmito ustanoveními se zástavní právo nepromlčuje dříve než

zajištěná pohledávka (§ 100 odst. 2) a zároveň promlčením zajištěné pohledávky zástavní právo nezaniká (§ 170 odst. 2). Z uvedeného tedy dle Vrchního soudu vyplývá, že zajištění promlčené pohledávky zástavním právem trvá i nadále, avšak vymahatelnost je oslabena pro případ, že zástavce vznesl námitku promlčení.

Odvolací soud však na rozdíl od soudu prvního stupně nesdílel závěr, že zástavní právo „ožívlo“ společně s uznáním závazku dlužníkem dne 12. prosince 2002. V daném případě začala promlčecí doba běžet následující den po dni, kdy měl být úvěr splacen, tj. dne 21. března 2001. V době uznání závazku již tedy byla promlčena nejen samotná pohledávka dlužníka, ale také zástavní právo tuto pohledávku zajišťující. Odvolací soud tedy správně argumentoval, že pohledávka z úvěrové smlouvy se stala v důsledku uznání opět vymahatelnou, aniž by pozdější úpadce mohl namítat její promlčení, přičemž ale dodal, že naopak nároky vyplývající ze zástavní smlouvy jsou již promlčeny.

Proti tomuto verdiktu odvolacího soudu podal správce konkurzní podstaty dovolání. Nejvyšší soud v dané věci nejprve potvrdil již několikrát vyslovený názor, že vzhledem k tomu, že zákon výslovně vylučuje promlčení pouze u práva vlastnického, podléhá zástavní právo obecným principům promlčení (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu 21 Cdo 1918/2005). Dle v současné době již ustálené judikatury se promlčecí doba zástavního práva řídí ustanoveními občanského zákoníku a je tedy tříletá. Pokud však bylo zástavní právo přiznáno pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu, promlčuje se za deset let ode dne, kdy mělo být podle rozhodnutí plněno (§ 110 odst. 1 občanského zákoníku). Desetiletá lhůta se uplatňuje i v případě, že dojde k písemnému uznání zástavního práva co do jeho důvodu i výše.

Promlčecí lhůta počíná dle § 101 občanského zákoníku běžet ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé, tj. v daném případě ode dne, kdy vzniklo právo na uspokojení zajištěné pohledávky ze zástavy. Dle Nejvyššího soudu

vzniká právo (nárok) na uspokojení ze zástavy dnem, v němž je zástavní věřitel podle hmotného práva oprávněn požadovat, aby zajištěná pohledávka byla uhrazena z výtěžku získaného zpeněžením zástavy. Tento okamžik nastává v souladu s §§ 152 a 165 odst. 1 občanského zákoníku tehdy, jestliže dlužník zajištěnou pohledávku řádně a včas nesplnil, tedy jinak řečeno marným uplynutím doby splatnosti zajištěné pohledávky. V této souvislosti je vhodné zmínit i v teorii spíše ojedinělý a odlišný názor, dle kterého, jelikož lze zástavní právo vykonat až v okamžiku, kdy má věřitel v rukou tzv. vykonatelný exekuční titul, nepočíná promlčecí doba zástavního práva běžet už okamžikem, kdy se dostává dlužník do prodlení, ale stává se tak až v okamžiku, kdy má zástavní věřitel k dispozici vykonatelný exekuční titul (viz. P. Baudyš: K promlčení zástavního práva. Právní rozhledy 7/2008, s. 260).

Nejvyšší soud shodně s názorem odvolacího soudu rozlišil mezi uznáním zajištěné pohledávky na straně jedné, a uznáním zástavního práva na straně druhé. Jelikož byly v době uznání závazku promlčeny jak zajištěná pohledávka, tak i zástavní právo, nemělo uznání závazku na promlčení zástavního práva, které tento závazek zajišťovalo, žádný vliv. Tento názor navíc podporuje v rámci obchodně právních vztahů, do nichž spadá i předmetná smlouva o úvěru, také ustanovení § 323 odst. 3 obchodního zákoníku, které přiznává z okruhu osob stojících mimo hlavní závazek účinky uznání závazku pouze vůči ručiteli.

Závěrem lze tedy shrnout, že dojde-li v důsledku marného uplynutí promlčecí doby k promlčení zástavního práva, nemá pozdější uznání závazku zajištěného zástavním právem bez dalšího vliv na samotné promlčení zástavního práva. K promlčení zástavního práva nemůže ovšem dojít dříve, než došlo k promlčení pohledávky, jež byla zástavním právem zajištěna. ●

Tomáš Kaspřík
Weinhold Legal, v. o. s.

abbot legal

Jan Krofta, managing Partner kanceláře

naše specializace

Specializovaný tým advokátní kanceláře abbot legal poskytuje právní poradenství zejména v těchto oblastech práva:

- Duševní vlastnictví a IT: Vývoj a implementace softwaru a jiných produktů či IT služeb, licencování, právo duševního vlastnictví, průmyslová práva, ochranné známky, licence a licenční smlouvy; ochrana know-how, obchodního tajemství, klíčových dat a doménových jmen; elektronický podpis; on-line platební styk.
- Medicínské právo a farmacie: Právní aspekty reformy zdravotnictví a pojistného systému; služby poskytované provozovatelům zdravotnických zařízení při zajišťování jejich činností a v jednáních se zdravotními pojišťovnami; zastupování při soudních sporech v souvislosti s poskytnutou zdravotní péčí; testování léčivých přípravků; ochrana informací farmaceutických společností a zdravotnických zařízení.
- Nemovitosti a stavební právo: Poradenství v oblasti stavebního práva se zaměřením na development, výstavbu a stavební investice; územní plánování a rozvoj; stavební řád; památková ochrana nemovitostí; komplexní poradenství při zcizování a nájmech/podnájmech nemovitostí včetně daňové aspekty a jednání s katastrálními úřady.
- Občanské, pracovní a rodinné právo
- Právní poradenství v oblasti smluvního práva
- Obchodní právo a hospodářská soutěž
- Obranný a bezpečnostní průmysl
- Právo EU
- Projektové financování a PPP projekty: Právní služby při přípravě studií proveditelnosti a koncesní dokumentace PPP projektů, příprava, realizace a administrace koncesního dialogu včetně vyjednávání koncesní smlouvy.
- Soudní řízení, rozhodčí řízení a mediace
- Sportovní právo: Poradenství poskytované sportovcům, klubům, sportovním asociacím; transfery sportovců; odpovědnost za škodu; doping a nepovolené prostředky, mezinárodní aspekty sportovních kolizních norem a sportovní arbitráže.
- Správní právo
- Telekomunikace
- Veřejné zakázky a podpory: Komplexní právní pomoc při přípravě zadávací dokumentace a celého procesu administrace veřejné zakázky na straně zadavatele; příprava či kontrola nabídek uchazeče s ohledem na právní a formální požadavky; zastupování před ÚOHS; zápisy do Seznamu kvalifikovaných dodavatelů.

Advokátní kancelář Weinhold Legal patří mezi největší právní kanceláře působící v České republice.

Weinhold Legal má tým čítající téměř padesát českých, slovenských a zahraničních právníků, což umožňuje úspěšně kombinovat mezinárodní know-how s detailní znalostí domácího prostředí.

Weinhold Legal má kanceláře v Praze a v Bratislavě a spolupracuje s mezinárodními advokátními kancelářemi, jež jsou zastoupeny v hospodářsky nejvýznamnějších zemích.

Weinhold Legal a její čeští právníci získali nedávno ocenění jako např.

"Právníká firma roku" pro oblast pro oblast fúzí a akvizic v České republice v rámci výsledků Corporate Intl. Magazine Global Awards 2010, a **pro oblast International/Cross Border a Corporate Governance** v České republice v rámci výsledků Corporate Intl. Magazine Legal Award 2010, vyhlášených britským magazínem Corporate Intl. Magazine.

"Právníká firma roku" pro oblast Mergers & Acquisitions pro Českou republiku rámci výsledků Country Awards 2010, a **pro oblast Private Funds** v kategorii východní Evropa v rámci výsledků Global Awards 2010, vyhlášených britským magazínem ACQ.

Weinhold Legal a její čeští právníci získali další doporučení předních právních průvodců a soutěží, jako např.

- PLC Which Lawyer
- European Legal 500
- Chambers Europe
- European Legal Experts
- International Financial Law Review 1000
- Who's Who Legal
- www.expertguides.com

„Weinhold Legal, v.o.s. pracuje pro řadu velmi dobře známých mezinárodních bank a klíčovou aktivitou kanceláře je poskytování poradenství při úvěrových smlouvách.“

European Legal 500

Specialisté Weinhold Legal poskytují právní služby v níže uvedených oblastech:

- Duševní vlastnictví a informační technologie
- Pracovní právo
- Hospodářská soutěž
- Nemovitosti
- Veřejné soutěže a výběrová řízení
- Řízení před soudy a státními orgány, rozhodčí řízení
- EU právo

Významnou předností advokátní kanceláře Weinhold Legal je úzká spolupráce se specialisty, kteří působí v oblasti daňového a účetního poradenství a v oblasti financí.

Weinhold Legal, v.o.s., Charles Square Center, Karlovo náměstí 10, 120 00 Praha 2, Česká republika
Tel.: +420 225 385 333, Fax: +420 225 385 444, www.weinholdlegal.com, E-mail: w@weinholdlegal.com

Weinhold Legal v.o.s., organizační složka Bratislava, Hodžovo námestie 1A, 811 06 Bratislava, Slovenská republika
Tel.: +421 233 221 100, Fax: +421 233 221 122, E-mail: wlsk@weinholdlegal.com

Právní důsledky dopravní nehody

V poslední době se, zejména v médiích, stále více mluví o velkém počtu dopravních nehod a jejich tragických následcích. Dopravní nehoda však vyjma hmotných následků má zpravidla i následky právní spočívající v porušení některé z povinností stanovených zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), které může mít za důsledek jak odpovědnost za spáchání přestupku dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, tak odpovědnost trestněprávní ve smyslu zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

Vzhledem k tomu, že o kategoriích sankcí za spáchání jednotlivých přestupků bylo napsáno mnoho odborných článků, zejména v poslední době, kdy zákon o silničním provozu doznal již po několikáté zásadních změn, rozhodli jsme se v tomto článku poukázat právě na klíčové právní povinnosti spojené s účastí na dopravní nehodě a na případnou trestněprávní odpovědnost spojenou s jejich porušením.

Jak postupovat, jste-li účastníkem dopravní nehody?

V první řadě považujeme za podstatné alespoň krátce shrnout postup, jak v případě, že jste se stali účastníkem dopravní nehody, postupovat, aby byly naplněny veškeré zákonné požadavky a bylo možné co nejobjektivněji prošetřit tuto událost. Poskytujeme tento stručný exkurz nejen proto, že více jak polovina účastníků dopravních nehod neumí v případě dopravní nehody správně postupovat, jak vyplývá z průzkumu pojišťoven, ale zejména také proto, že v případě správného postupu, včetně zachycení a zdokumentování podstatných okolností dané dopravní nehody lze případným trestněprávním důsledkům zcela či přinejmenším částečným způsobem předejít, resp. je možné se z této odpovědnosti tzv. vyvinit.

Dle citace ustanovení § 47 odst. 1 zákona o silničním provozu je dopravní nehoda událostí v provozu na pozemních komunikacích, například havárie nebo srážka, která se stala nebo byla započata na pozemní komunikaci a při níž dojde k usmrcení nebo zranění osoby nebo ke

škodě na majetku v přímé souvislosti s provozem vozidla v pohybu.

V první řadě je v případě dopravní nehody důležité zachovat klid, nepanikařit a nezmatkovat, což se může jevit jako rada velice jednoduchá, ale vězte, že je ve svém důsledku radou velmi důležitou, neboť od klidného a racionálního chování řidiče, resp. účastníka dopravní nehody se odvíjí i další úkony, které bude na místě

dopravní nehody následně provádět, a k nimž je dle zákona o silničním provozu povinen.

V případě dopravní nehody jsou pak stanoveny určité povinnosti, jejichž splnění je klíčové pro další průběh celé situace. V daném případě pak rozlišujeme dvě základní skupiny povinností, a to povinnosti týkající se řidiče dopravního vozidla, a dále povinnosti týkající se ostatních účastníků dopravní nehody.

Na tomto místě je vhodné alespoň stručně zmínit základní povinnosti řidiče vozidla, které se stane účastníkem dopravní nehody, přičemž se jedná o následující povinnosti:

- neprodleně zastavit vozidlo nejlépe tak, aby zůstalo v tzv. původním postavení a mohly být co nejprokazatelněji zjištěny a zaznamenány okolnosti nehody;
- zdržet se požití alkoholického nápoje a jiných návykových látek po nehodě po stanovenou dobu;
- učinit opatření k zabránění vzniku škody osobám nebo věcem, pokud tato hrozí v důsledku dopravní nehody, a
- spolupracovat při zjišťování skutkového stavu.

Jak jsme zmínili výše, mají však určité povinnosti vedle řidiče i další osoby, jež se stanou účastníky dopravní nehody, přičemž z těchto povinností bychom chtěli na tomto místě zdůraznit zejména následující:

- učinit vhodná opatření, aby nebyla ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích v místě dopravní nehody; vyžadují-li to okolnosti, jsou oprávněni zastavovat jiná vozidla,
- oznámit, v případech stanovených tímto zákonem, nehodu policii; došlo-li k zranění, poskytnout podle svých schopností první pomoc a k zraněné osobě přivolat zdravotnickou záchrannou službu, atd.

V této souvislosti považujeme za důležité zdůraznit, že v případě, dojde-li při dopravní nehodě k usmrcení nebo zranění osoby nebo k hmotné škodě převyšující zřejmě na některém ze zúčastněných vozidel včetně přepravovaných věcí částku 100 000 Kč, jsou účastníci dopravní nehody povinni neprodleně ohlásit dopravní nehodu policistovi, a splnit další specifické povinnosti uvedené v ustanovení § 47 odst. 4 zákona o silničním provozu.

Přestupky a trestněprávní důsledky dopravní nehody

V rámci samotného šetření skutkového stavu dopravní nehody se mimo jiné šetří i zavinění nehody konkrétním viníkem. Dojde-li na základě šetření policejní nebo jiný správní orgán k závěru, že konkrétní osoba porušila některou z povinností stanovených zákonem o silničním provozu, bude tato osoba zpravidla obviněna ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 22 a 23 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a hrozí jí dle § 11 a násl. tohoto zákona některá ze sankcí od napomenutí, přes pokutu či zákaz řízení až po propadnutí věci. Nadto je třeba upozornit, že ve stanovených případech se řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena

sankce za přestupek, navíc zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

V případech dopravní nehody, při které dojde k ublížení na zdraví jiné osoby, se současně šetří, zda jednáním jejího viníka nedošlo k porušení některé z tzv. důležitých povinností stanovených zákonem o silničním provozu.

Je-li tento předpoklad potvrzen, může být proti této osobě zahájeno trestní stíhání pro trestný čin ublížení na zdraví z nedbalosti dle ustanovení § 148 odst. 1 trestního zákoníku, případně v závislosti na míře újmy i těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1 a 2 trestního zákoníku, resp. trestného činu usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1 a 2 trestního zákoníku, za což pachatelé hrozí trest až šesti let odnětí svobody. Klíčovým při posuzování rozdílů a okolností poranění a jejich důsledků je pro soudy vždy lékařský nálezný či posudek, nikoli pouze skutečnost, jak se poškozený po útoku zdravotně cítil. V souvislosti se způsobením těžké újmy na zdraví, případně smrti, je nutné podotknout, že dobu, po kterou nebyl postižený léčen z důvodu vyčkávaní na lékařský zákrok nelze zahrnovat do obsahu zaviněného následku, za který je odpovědný viník nehody.

Pokud jde o porušení tzv. důležité povinnosti stanovené zákonem o silničním provozu, pak je třeba uvést, že za porušení důležité povinnosti není dle ustálené judikatury Nejvyššího soudu České republiky (kupř. rozhodnutí sp. zn. 6 Tdo 538/2002) v souvislosti s ustanovením § 148, resp. § 147 trestního zákoníku automaticky považováno porušení jakéhokoli ustanovení pravidel silničního provozu, jež mají za následek ublížení na zdraví či smrt, nýbrž jen porušení takové relevantní povinnosti, jejíž vědomé nerespektování má za dané situace zpravidla za následek nebezpečí pro lidský život nebo zdraví, kdy jejím porušením může snadno dojít k takovému následku.

Následně výčet „důležitých povinností“ není možné učinit taxativně, neboť je každé jednání posuzováno ve světle konkrétní situace. Typickými příklady, které soudy považují za porušení důležité povinnosti jsou kupříkladu:

- řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky;
- řízení motorového vozidla bez potřebného oprávnění;
- hrubě nepřiměřeně rychlá jízda;
- řízení vozidla za snížené viditelnosti se silně znečištěným čelním sklem a světlomety;
- předjíždění v místech, kde je to zakázáno;
- nesledování technického stavu vozidla;
- nevěnování se plně řízení;
- jízda ve vzdálenosti od vozidla, která

nebyla s ohledem na rychlost vozidel bezpečná; aj.

Každá dopravní nehoda je však vždy posuzována samostatně s ohledem na její okolnosti a soud při tomto posuzování, zda byly naplněny znaky daného trestného činu, musí mimo jiné zkoumat existenci příčinné souvislosti mezi porušením důležité povinnosti a následkem jednání.

Závěr

Postupem při dopravní nehodě uvedeným v první části tohoto článku jsme se zabývali mimo jiné i z toho důvodu, že porušením některé ze zmiňovaných povinností může rovněž dojít k naplnění skutkové podstaty dalších trestných činů.

Na tomto místě bychom uvedli alespoň některé z těchto situací, jako je kupříkladu neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku, jež měl účast na dané dopravní nehodě, dle ustanovení § 151 trestního zákoníku. Dále například porušení povinnosti součinnosti při zjišťování místa dopravní nehody, tedy zastavení vozidla, jeho označení, odstavení, případně při pohybu na pozemní komunikaci v blízkosti a okolí místa nehody, může ten, kdo nebude správně dodržovat bezpečnostní pravidla provozu na takovéto komunikaci, navíc způsobit dalším účastníkům tohoto provozu újmu, a to jak na majetku, tak případně na jejich zdraví, za které je samozřejmě rovněž vždy trestněprávně odpovědný. Následně pak kupř. způsobí-li řidič či spolujezdec stojícího motorového vozidla dopravní nehodu porušením povinnosti stanovené v § 26 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, tedy otevřením dveří vozu bez předchozího přesvědčení se, zda tím neohrozí bezpečnost ostatních účastníků provozu na dané pozemní komunikaci, je za takovouto nehodu také odpovědný.

Je tedy zřejmé, že situace bezprostředně následující dopravní nehodu a znalost právních povinností spjatých s touto situací je klíčová pro všechny účastníky silničního provozu a pro účastníky dopravní nehody především, neboť jim umožní co možná nejsnazší zvládnutí této obtížné situace jako takové. ●

JUDr. Kamil Šebesta, M.B.A., LL.M., advokát
Mgr. Jana Boučková, advokátní koncipient
KŠD ŠTOVIČEK
advokátní kancelář, s.r.o.

Weil, Gotshal & Manges s.r.o. advokátní kancelář

				
	PRÁVNICKÁ FIRMA ROKU 2011 PRO MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘE			
	a současně			
	Právnícká firma roku 2011 v kategoriích:			
	■ Fúze a akvizice ■ Řešení sporů a arbitráže			
	Děkujeme našim klientům			
	Křižovnické nám. 193/2 110 00 Praha 1 tel.: 221 407 300, fax: 221 407 310			

Neplatnost právních úkonů podle novely zákoníku práce

GLATZOVA & Co.
Advokátní kancelář - Law firm

Nejrozsáhlejší novela zákoníku práce („ZP“) od nabytí jeho účinnosti v r. 2007 obsahující přes 300 změnových bodů se sice ještě účinnou nestala, nicméně již nyní jsou některé z bodů této novely předmětem bouřlivých diskusí i kritiky v rámci (nejen odborné) veřejnosti. Tento článek se věnuje nové úpravě neplatnosti právních úkonů, která je považována za nejméně zdařilou a v důsledcích pro praxi nejproblematičtější.

Obsahová neplatnost absolutní vs. relativní

Náprava původní chyby chybou další?

Novela ZP se snaží napravit dosavadní koncepčně poměrně nešťastně upravený institut relativní neplatnosti pracovněprávních úkonů (§ 20 stávajícího ZP), který umožňoval uzavřít i nemravné smlouvy, jež byly platné, dokud nebyly napadeny dotčeným účastníkem u soudu a tímto následně za neplatné prohlášeny. Namísto

subsidiárního (a výrazně jednoduššího) použití úpravy neplatnosti obsažené v občanském zákoníku však novela ZP opět vytváří specifickou pracovněprávní úpravu neplatnosti, která je na dosavadním i navrhovaném občanském zákoníku nezávislá a která zřejmě bude v aplikační praxi působit nemalé problémy, a to bohužel v jedné z nejdůležitějších oblastí pracovněprávního života. Lze tedy s jistotou nadsázkou říci, že dochází k nápravě původní chyby chybou další.

Nová koncepce neplatnosti

Novela ZP má nově vycházet z relativní neplatnosti právních úkonů (§ 18 novelizovaného ZP), která bude v taxativně vymezených případech doplněna či nahrazena neplatností absolutní (§ 19 novelizovaného ZP), tedy:

„§ 18

(1) Právní úkon se i přes vady jeho obsahu považuje za platný, pokud se ten, kdo je takovým

úkonem dotčen, neplatnosti nedovolá, není-li v § 19 stanoveno jinak.

§ 19

Soud přihledne i bez návrhu k neplatnosti právního úkonu,

- a) který nebyl učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně,
- b) který byl učiněn osobou nezpůsobilou k právním úkonům nebo osobou jednající v duševní poruše, která ji činí k tomuto úkonu neschopnou,
- c) který zavazuje k plnění od počátku nemožnému,
- d) který odporuje zákonu nebo jej obchází a zároveň nejsou naplněny základní zásady pracovněprávních vztahů,
- e) který odporuje dobrým mravům,
- f) kterým se zaměstnanec předem vzdává svých práv,
- g) k němuž nebyl udělen předepsaný souhlas příslušného orgánu v případech, kdy

to stanoví výslovně tento zákon anebo zvláštní zákon; požaduje-li zákon, aby právní úkon byl s příslušným orgánem pouze projednán, není právní úkon neplatný, i když k tomuto projednání nedošlo."

Rozpor v nové koncepci neplatnosti

Pokud však srovnáme tato dvě ustanovení, narazíme na jejich rozpor. Relativní neplatnost dle navrhovaného § 18 ZP je stanovena pro obsahové vady právního úkonu. Podle právní teorie i dosavadní judikatury je pro vady obsahu neplatný takový právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům, jak je stanoveno v § 39 občanského zákoníku. Nicméně přesně tyto důvody (uvedené výše pod písmeny d) a e) navrhovaného § 19 ZP) mají v pracovněprávních vztazích způsobovat neplatnost absolutní. Důvody uvedené pod písmeny a), b) a g) navrhovaného § 19 ZP pak nejsou vadami obsahu právních úkonů, přesto opět způsobí jejich absolutní neplatnost.

Deklarovaný záměr vs. realita v praxi

Lze tedy uzavřít, že relativní neplatnost právních úkonů deklarovaná i v důvodové zprávě k novele ZP bude pouze zdánlivá a v praxi na ni možná ani nedojde. Výkladem § 18 a § 19 písm. d) lze dospět k čistě „logickému“ závěru, že právní úkon, který sice odporuje zákonu nebo jej obchází, ale zároveň bude naplňovat základní zásady pracovněprávních vztahů, bude neplatný relativně. O smysluplnosti takového závěru však lze s úspěchem pochybovat a aplikace nově koncepčně pojatého institutu neplatnosti bude právně nejistá minimálně do doby, než bude otázka absolutní vs. relativní neplatnosti vyřešena soudní judikaturou.

Neplatnost formální

Písemná forma v současnosti

Pokud jde o písemnou formu, tj. formální podmínku platnosti právních úkonů, obsahuje současný ZP směs pokynů a doporučení, v níž není vždy lehké se zorientovat. To znamená, že některé právní úkony je nutno činit písemně, jinak jsou neplatné, což ZP výslovně stanoví (typicky: sjednání zkušební doby, jmenování, odvolání či vzdání se funkce, výpověď z pracovního poměru, dohoda o ukončení pracovního poměru, okamžitě zrušení pracovního poměru, sjednání konkurenční doložky atd.). U některých

právních úkonů je písemná forma pouze doporučena (příp. není vůbec vyžadována) a pokud dodržena není, neplatnost právního úkonu nehrozí (typicky: pracovní smlouva, sjednání změny pracovního poměru, oznámení o zrušení pracovního poměru ve zkušební době, oznámení o ukončení pracovního poměru sjednaného na dobu určitou atd.), i když se pak špatně prokazuje, že úkon byl skutečně učiněn.

Písemná forma dle novely ZP

Úprava formální neplatnosti v novelizovaném ZP bude na jednu stranu jednodušší, na druhou stranu ani tato úprava nebude dokonalá a přinese jiné problémy. Písemná forma bude nově požadována i pro oznámení o ukončení pracovního poměru ve zkušební době, pro smlouvu o prodloužení výpovědní doby a pro dohodu o výplatě odstupného v jiném termínu, než je vyplácena poslední mzda. Zjednodušení pak spočívá v odstranění výslovných dovětek o neplatnosti právního úkonu, pokud tento nebude učiněn písemně. Bude-li v novém ZP požadována písemná forma, nebude už nutno hledat, zda je za její nedodržení sankce neplatnosti – úkon neučiněný v písemné formě bude prostě neplatný (alespoň podle původního návrhu MPSV). Tato původně zamýšlená absolutní neplatnost by však znamenala, že by byla zcela popřena dosavadní vžitá a bezproblémová praxe, zejména pokud jde o platnost nejdůležitějšího pracovněprávního dokumentu, tj. pracovní smlouvy uzavřené ústně, což by ve svém důsledku vedlo k právní nejistotě zejména u zaměstnanců.

Dodatečná náprava nedostatku formy

Z výše uvedeného důvodu tedy byl do navrhovaného § 20 ZP přidán dovětek umožňující dodatečně odstranění formální neplatnosti splněním požadované formy u některých právních úkonů (náprava není možná u jednostranných právních úkonů a kolektivních smluv), tedy:

„§ 20

(1) Nebyl-li právní úkon učiněn ve formě, kterou vyžaduje zákon nebo dohoda smluvních stran, je neplatný, ledaže smluvní strany tuto vadu dodatečně bez zbytečného odkladu odstraní.

(2) Jednostranné právní úkony a kolektivní smlouva jsou pro vadu formy právního úkonu vždy neplatné."

Důsledky dovětku „bez zbytečného odkladu“

Pokud pomineme, že ze znění navrhovaného § 20 odst. 1 ZP není vůbec jasné, zda se nyní

jedná o formální neplatnost relativní či absolutní, bude zejména pro zaměstnance největším problémem nově úprava dovětek o odstranění vady „bez zbytečného odkladu“. Na jednu stranu nedává novela ZP zaměstnanci žádný prostředek (kromě možnosti požadovat následně náhradu vzniklé škody), jak zaměstnavatele donutit k nápravě „neplatnosti“ své pracovní smlouvy tím, že bude dodatečně a bez zbytečného odkladu vyhotovena písemně, na druhou stranu i v případě, že obě smluvní strany budou chtít formální neplatnost odstranit, nebude taková náprava zřejmě ani možná za (ovšem v praxi spíše výjimečné) situace, kdy zaměstnanec vykonává práci dle „ústní“ pracovní smlouvy již několik týdnů či měsíců, neboť již nelze hovořit o splnění podmínky bez zbytečného odkladu. Důsledkem neodstranění formální neplatnosti právního úkonu bude vedle neplatnosti pracovní smlouvy od samého počátku i riziko uložení pokuty zaměstnavateli za správní delikt v oblasti vzniku pracovního poměru, a to až do výše 10 mil. Kč, což je stav nežádoucí jak pro zaměstnance, tak pro zaměstnavatele.

Další rozpor nové právní úpravy

Kromě výše uvedeného je třeba upozornit i na rozpor navrhovaného § 20 odst. 2 ZP s ustanovením § 72 ZP (toto ustanovení zůstává novelou nezměněno), který se týká právních úkonů směřujících ke skončení pracovního poměru. Zatímco navrhovaný § 20 odst. 2 stanovuje neplatnost absolutní (srov. „vždy neplatné“), § 72 ZP je založen na uplatnění neplatnosti právních úkonů u soudu ve dvouměsíční prekluzivní lhůtě, tj. neplatnosti relativní. Tento rozpor zřejmě bude muset vyřešit až praxe, a to zejména ta soudní – soudci Nejvyššího soudu však již naznačili, že v těchto případech budou trvat na dodržení postupu dle § 72 ZP.

Závěr

Novela zákoníku práce, jejíž účinnost s největší pravděpodobností nastane od 1. 1. 2012 je ambiciózní a bezesporu potřebná. Některé body novely však mohly být vyřešeny a domyšleny daleko lépe. Jelikož vzhledem ke stadiu legislativního procesu zatím nejsou další změny a úpravy zákoníku práce možné, nezbyvá než vyčkat, v jaké míře se teoretické nedostatky a nejasnosti promítnou do pracovněprávní praxe a jak se tato s nimi vypořádá. ●

Mgr. Ing. Tomáš Jelínek,
advokát
Glatzová & Co., s.r.o.

home advantage in central europe

fúze & akvizice
společensvévní právo
soutěžní právo & právo EU
energetika, telekomunikace
veřejné zakázky
nemovitosti & stavební právo
bankovníctví & finance
insolvence & restrukturalizace
pracovní právo
ip, it
řešení sporů

Schönherr je přední advokátní kancelář se zastoupením ve všech zemích střední a východní Evropy. Těžíme ze zkušeností a know-how 310 právníků ve 12 pobočkách mimo jiné i v Praze. Naší základní filozofií je kombinace vysoké profesní kvality a efektivního řešení právních problémů.

www.schoenherr.eu

Schönherr s.r.o. | advokátní kancelář | Palladium | nám. Republiky 1079/1a | CZ-110 00 Praha 1 | office.czechrepublic@schoenherr.eu

schönherr
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

AUSTRIA | BULGARIA | CROATIA | CZECH REPUBLIC | EUROPEAN UNION
HUNGARY | POLAND | ROMANIA | SERBIA | SLOVAKIA | SLOVENIA | UKRAINE

Nicotnost správního rozhodnutí předběžné povahy

Nulita^[1] správních rozhodnutí je pojmem již dlouho známým a užívaným.

O institutu nulity bylo napsáno nemalé množství odborných článků a vydáno nezanedbatelné množství rozhodnutí soudů.

Samotná otázka nicotnosti rozhodnutí a jejich důvodů byla donedávna založena pouze na soudní judikatuře a doktrinárním výkladu.

^[2] Dnes je již ale institut nicotnosti správního rozhodnutí zakotven a definován v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „SŘ“);^[3] dále pak v případě otázek daňových vizte ustanovení § 105 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v úplném znění.^[4]

V této práci bych se rád zabýval nulitou správního rozhodnutí zejména z hlediska procesního, tj. postupu prohlášení správního aktu za nicotný. Jak je již zřejmé z názvu této práce, mým cílem je analýza nikoliv správního aktu pouze

nulitního, ale nulitního správního aktu, který je povahy předběžné. V závěru bych tedy měl být schopen na základě provedené analýzy odpovědět na otázku, zda lze nicotné správní rozhodnutí předběžné povahy podrobit soudní kontrole, a to jak de lege lata, tak především de lege ferenda.

1. Vymezení pojmů

Právní vztahy vznikají vždy z nějakého právního důvodu.[5] Jedním z právních důvodů, jež vede ke vzniku právního vztahu je i rozhodnutí státního orgánu. Příkladem takového rozhodnutí je právě i rozhodnutí správního orgánu.[6]

1.1. Správní rozhodnutí

Výraz „správní rozhodnutí“ v klasickém právním slova smyslu je výrazem či označením pro právní akt, který je výsledkem správního řízení a cílem celého postupu správních orgánů ve správním řízení.[7] Dle ustanovení § 67 odst. 1 SŘ rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší[8] práva nebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje[9], že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách. Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „SŘS“) přitom chápe pojem rozhodnutí v širším rozsahu, kdy ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 za rozhodnutí považuje úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti.

1.2. Rozhodnutí předběžné povahy

Správní orgán může ve smyslu ustanovení § 61 odst. 1 SŘ z moci úřední nebo na požádání účastníka před skončením řízení rozhodnutím nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Předběžným opatřením lze účastníkovi nebo jiné osobě přikázat, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco strpěl, anebo zajistit věc, která může sloužit jako důkazní prostředek, nebo věc, která může být předmětem exekuce. Předběžné opatření dle SŘ je přitom již vzhledem k povaze samotného SŘ, kdy tento je zásadně obecným kodexem činnosti[10] veřejné správy, právě institutem obecným. Rozhodnutí předběžné povahy lze tedy nalézt i v právních předpisech, které jsou vůči SŘ legis specialis.

Jmenujme alespoň některá rozhodnutí předběžné povahy ve smyslu speciálních právních předpisů:

- a) zajištění úhrady na nesplatnou nebo dosud nestanovenou daň ve smyslu ustanovení § 71 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, v platném znění[11],
- b) zajištění daňové pohledávky a jejího příslušenství zřízením zástavního práva ve smyslu ustanovení § 72 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, v platném znění[12],
- c) zajištění, propadnutí a zabránění vybraných výrobků a dopravních prostředků ve smyslu ustanovení § 42 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v platném znění[13],
- d) omezení či zastavení škodlivé činnosti ve smyslu ustanovení § 80 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění[14]

Jak bylo výše naznačeno, pojmové chápání určitých institutů ve smyslu SŘ a ve smyslu SŘS je mnohdy odlišné, kdy SŘS, respektive Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích, chápe dané instituty zejména širěji a nebrání se extenzivnímu výkladu; tím neříkám, zda je to dobře, anebo špatně.

Rozhodnutí předběžné povahy ve smyslu ustanovení § 70 písm. b) SŘS musí dle názoru[15] Nejvyššího správního soudu současně splňovat následující znaky:

- a) musí jít o rozhodnutí správních orgánů ve věcech veřejnoprávních, upravující předběžné či dočasně poměry osob, zajišťující určité věci nebo osoby či zatímně fixující určitý stav (materiální znak);
- b) proti tomuto rozhodnutí nebo proti jeho důsledkům musí mít každá osoba, jejíž subjektivní práva jím byla dotčena, možnost bránit se v řízení, jež musí nutně proběhnout (tj. musí být následně po vydání rozhodnutí zahájeno anebo v něm musí být pokračováno, došlo-li k jeho zahájení před vydáním rozhodnutí nebo současně s ním) před správním orgánem, který v dané věci rozhodne s konečnou platností (procesní znak).

Dle komentářové literatury[16] za rozhodnutí předběžné povahy správní soudy obecně považovaly (považují) například zaujetí závazného stanoviska, rozhodnutí o předchozím souhlasu nebo tzv. podkladové rozhodnutí, tedy rozhodnutí, z nichž teprve vychází další rozhodnutí konečné povahy, jímž je zasahováno do práva a povinnosti určitého subjektu.

1.3. Nicotnost správního rozhodnutí

Jak již bylo naznačeno v úvodu, nicotnost správního rozhodnutí byla do přijetí SŘ řešena zásadně na úrovni právní teorie a judikatury správních soudů.[17] Dnes již nulita správního rozhodnutí má zákonem definované pojmové

znaky. Dle ustanovení § 77 odst. 1 SŘ nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný[18] Nicotnost z tohoto důvodu zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal. Dále ve smyslu ustanovení § 77 odst. 2 SŘ je nicotné rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Nicotnost z těchto důvodů vyslovuje soud podle soudního řádu správního. Jak vidíme, zákonodárce rozlišuje de lege lata čtyři důvody nicotnosti správního rozhodnutí. Přičemž pouze v jednom případě (tj. důvod absolutní věcné nepříslušnosti správního orgánu) nicotnost zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje právě správní orgán. Ve zbylých případech (vnitřní rozpornost, neuskutečnitelnost, nerozhodnutí) nicotnost vyslovuje soud. SŘ přitom odkazuje přímo na ustanovení § 76 odst. 2 SŘS. Dle tohoto zjistí-li soud, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu. Všimněme si, prosím, že citované ustanovení je systematicky zařazeno do hlavy II. (zvláštní ustanovení o řízení), dílu prvního (řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu). K této skutečnosti se později ještě vrátíme.

Nicotnost je třeba striktně odlišovat od „pouhé“ nezákonnosti rozhodnutí. Hlavním důvodem je schopnost daného rozhodnutí vyvolat zamýšlené právní účinky. Správní rozhodnutí, jež není věcně správné nebo které nemá všechny nezbytné (právními předpisy požadované) náležitosti, je vadné. Může přitom jít o rozhodnutí nezákonná nebo rozhodnutí věcně nesprávná, případně též o rozhodnutí toliko formálně vadná. Pro všechna správní rozhodnutí, včetně vadných, však platí presumpce správnosti.[19] Uvedené vady lze odstranit v rámci přezkoumání[20] správního rozhodnutí (řádné a mimořádné opravné prostředky). Naproti tomu nicotné rozhodnutí[21] jsou správní rozhodnutí, která trpí tak závažnou vadou, že to způsobuje jejich neexistenci již od samého počátku a proto se v jejich případě neuplatní ani presumpce správnosti.[22] Z uvedeného vyplývá, že akt nulitní (nicotné rozhodnutí) není rozhodnutím v právním slova smyslu a tudíž ani nevyvolává zamýšlené[23] právní následky.[24]

Jak bylo v úvodu naznačeno, není cílem této práce zabývat se důvody nicotnosti, ale postupem prohlášení (vyslovení) nulity správního rozhodnutí, a to se zaměřením na nulitu správního rozhodnutí předběžné povahy. Otázkou tedy je, jak může (musí) postupovat ten, kdo byl dotčen na svých právech právě nicotným správním rozhodnutím.[25]

2. Prohlášení nicotnosti správním orgánem

Dle ustanovení § 77 odst. 1 SŘ nicotnost správního rozhodnutí z důvodu absolutní věcné nepříslušnosti správního orgánu k vydání daného rozhodnutí zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal. Nicotnost se ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 SŘ zjišťuje a prohlašuje z moci úřední[26] (srov. ustanovení § 46 a násl. SŘ), a to kdykoliv. Dále účastníci řízení, v němž bylo rozhodnutí vydáno, a dále ti, kdož jsou uvedeni v písemném vyhotovení tohoto rozhodnutí, jakož i právní nástupci všech těchto osob, pokud by byli rozhodnutím vázáni, mohou dát podnět k prohlášení nicotnosti. Dovolím si upozornit na skutečnost, že onen „podnět“ není žádostí ve smyslu ustanovení § 44 a násl. SŘ. Tímto podnětem se tak nezahajuje správní řízení, jehož předmětem by bylo prohlášení rozhodnutí za nulitní. Podaný podnět je tedy pouze jakýmsi impulzem pro správní orgán, aby ten zahájil řízení ex officio. Jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci. Dané sdělení přitom není rozhodnutím dle ustanovení § 67 a násl. SŘ (nelze tedy využít opravných prostředků dle SŘ). Otázkou ale je, zda lze dané sdělení považovat za rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 SŘS, tj. zda se lze proti tomuto sdělení bránit žalobou ve správním soudnictví.

Jak bylo výše uvedeno, SŘS chápe rozhodnutí jako úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Jisté není třeba dokazovat, že dané sdělení nezakládá, nemění ani neruší práva či povinnosti. Zbývá tedy možnost závazného určení práv a povinností. Lze tedy dané sdělení považovat za úkon, jenž závazně určuje práva a povinnosti? Dle litery zákona, správní orgán sdělí, že neshledal důvody k zahájení řízení ex officio. Mohlo by se proto zdát, že dané sdělení toliko informuje o nezahájení řízení. Avšak důvodem k zahájení daného řízení je právě nulita předmětného rozhodnutí! Pokud tedy správní orgán sděluje, že neshledal důvod k zahájení řízení o prohlášení „napadaného“ rozhodnutí za nulitní, sděluje, že neshledal toto rozhodnutí za nulitní. Pokud tedy správní orgán sděluje, že rozhodnutí není nicotným, deklaruje jeho správnost. Jinými slovy, dle mého je třeba sdělení správního orgánu, kterým ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 SŘ sděluje, že neshledal důvody k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti, považovat za rozhodnutí dle ustanovení § 65 odst. 1 SŘS.[27]

Uvedme, že dle ustanovení § 157 SŘ nebude-li tím způsobena újma žádné z dotčených osob, může správní orgán usnesením prohlásit, že nicotné rozhodnutí, které má náležitosti jiného

úkonu, je tím úkonem, jehož náležitosti splňuje, pokud byl příslušný oba předmětné úkony vydat nebo uskutečnit. Tento postup se tedy bude týkat právě nicotnosti ve smyslu ustanovení § 77 odst. 2 SŘ, kdy jinak nicotnost z uvedených důvodů vyslovuje soud podle SŘS.

3. Vyslovení nicotnosti soudem

Soud vyslovuje podle SŘS nicotnost správního rozhodnutí z důvodů uvedených v ustanovení § 77 odst. 2 SŘ. Dané ustanovení přitom, jak již bylo uvedeno, odkazuje[28] na ustanovení § 76 odst. 2 SŘS, tedy na řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Dle uvedeného se tedy lze žalobou ve správním soudnictví domáhat vyslovení nicotnosti správního rozhodnutí[29]. Zde je ale na místě zabývat se samotnou přípustností žaloby. Dle ustanovení § 68 písm. c) SŘS žaloba je nepřipustná také tehdy, je-li jediným jejím důvodem tvrzená nicotnost napadeného rozhodnutí, nedomáhal-li se žalobce vyslovení této nicotnosti v řízení před správním orgánem. I když předmětné ustanovení a priori nevylučuje ze soudního přezkumu správní rozhodnutí právě předběžné povahy, je dle mého názoru ustanovením sštějným, jelikož má dopad na všechna nicotná rozhodnutí. Citované ustanovení stanoví dvě podmínky, po splnění kterých je žaloba nepřipustná. První podmínkou je, že jediným důvodem žaloby je nulita správního rozhodnutí. Podmínkou druhou pak to, že žalobce se nedomáhal vyslovení[30] této nicotnosti před správním orgánem. Jsou-li tyto obě podmínky splněny kumulativně, správní žaloba není přípustná; soud by tuto žalobu měl ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) SŘS odmítnout. V praxi se proto můžeme často setkat s případy, že se tvrdí o napadaném správním rozhodnutí něco hlavního a teprve podřídně nulita (i když skutečným záměrem je vyslovení nicotnosti). Pokud přitom SŘS odkazuje na správní orgán, pak ve smyslu SŘ musíme citované ustanovení SŘS vykládat tak, že se týká právě nicotnosti absolutní věcné nepříslušnosti (§ 77 odst. 1 SŘ). Ustanovení § 68 písm. c) SŘS nebylo v souvislosti s přijetím SŘ nikterak novelizováno. Komentářová literatura s platností k 1. 3. 2003 k tomuto uvádí: „De lege lata není toto ustanovení (pozn. autora: § 68 písm. c) SŘ) použitelné, protože správní řád (pozn. autora: zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení, v rozhodném znění) vyslovení nicotnosti neupravuje, takže i nicotné rozhodnutí musí být ve správním řízení zrušeno.“ Nutným závěrem dle mého je, že soud je sice oprávněn vyslovit nicotnost správního rozhodnutí ze všech možných důvodů, avšak v případě nulity z důvodu věcné nepříslušnosti správního orgánu (kdy je tvrzená nulita jediným důvodem žaloby) je třeba se tohoto (tj. prohlášení nulity) nejdříve domáhat u správního orgánu dle SŘ.

Za upozornění stojí i ustanovení § 153 SŘ. Dle odst. 1 písm. b) daného ustanovení domáhá-li se žalobce ve správním soudnictví vyslovení nicotnosti rozhodnutí správního orgánu z důvodů uvedených v ustanovení § 77 odst. 1 SŘ (absolutní věcná nepříslušnost), lze jej uspokojit vyslovením nicotnosti rozhodnutí. Dle odst. 1 písm. c) daného ustanovení pak domáhá-li se žalobce ve správním soudnictví vyslovení nicotnosti rozhodnutí správního orgánu z jiných důvodů (vnitřní rozpornost, neuskutečnitelnost, nerozhodnutí), než které jsou uvedeny v ustanovení § 77 odst. 1, lze jej uspokojit vydáním rozhodnutí nebo postoupením věci, pokud žalovaný správní orgán není k vydání rozhodnutí příslušný. K řízením je v obou případech příslušný žalovaný správní orgán. Správní orgán, který vydal nulitní správní rozhodnutí, tedy může sám[31] vyslovit[32] jeho nicotnost, a to během řízení ve správním soudnictví. Správní orgán však nikdy nemůže vyslovit (prohlásit) nicotnost z důvodů dle ustanovení § 77 odst. 2 SŘ; k tomuto je oprávněn[33] pouze soud.

3.1. Kompetenční výluk dle SŘS

Dle ustanovení § 70 písm. b) SŘS ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy. Předmětné ustanovení je přitom stále ve znění původním, kdy nijak nebylo novelizováno v souvislosti s přijetím SŘ. Ptejme se proto, zda můžeme (musíme) citované ustanovení SŘS vykládat ve smyslu a v souladu se SŘ.

Obecně k výkladu citovaného ustanovení se již vyjádřil Nejvyšší správní soud[34]: „Vyloučení určitých úkonů ze soudního přezkumu podle § 70 s. ř. s. totiž představuje výjimku z generální klauzule, zužující pravomoc soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví; jako rozhodoucí jinou výjimku v právu je zapotřebí vykládat ji restriktivně. Proto nabízejí-li se dvě interpretace, z nichž jedna hovoří ve prospěch soudního přezkumu a druhá proti němu, je vždy zapotřebí upřednostnit tu první, resp. v pochybnostech, zda se určitý úkon dotýká práv a povinností žalobce podle § 65 odst. 1 s. ř. s., a tedy podléhá přezkumu, je na místě usuzovat, že tomu tak je.“ Soud formuloval tento názor bez ohledu na možnou nulitu správního rozhodnutí, když se zabýval toliko pojmem předběžná povaha. Tato úvaha soudu nám však dává prostor pro tvorbu úvah stran (ne)aplikace předmětné výjimky právě v případech nulitních správních aktů.

Uvažujme zprvu o několika právních zásadách. Aplikace zásady legis specialis derogat generali dle mého není na místě. SŘ a SŘS nejsou ve vztahu zákona zvláštního a obecného. Jde

o procesní právní předpisy, kdy jeden je určen k aplikaci ve správním řízení a druhý v řízení soudním (správním soudnictvím). Uvažujeme proto o zásadě legis posterior derogat priori. Pokud tedy SŘ odkazuje v případě vyslovení nulity právě na soud, je třeba kompetenční vyluku SŘS stran předběžné povahy vykládat tak, že není v daném aplikovatelná.

Pokud bychom totiž bez dalšího vyloučili ze soudního přezkoumání nulitní správní akty předběžné povahy právě pro jejich dočasnost, znamenalo by to, že taková rozhodnutí nikdy nebudou prohlášena či vyslovena za nicotné samostatně, ale toliko (pokud vůbec) v souvislosti s přezkumem konečného meritorního rozhodnutí. Uvedená kompetenční vyluka je přitom zdůvodňována právě tím, že jde o stav dočasný a v soudním řízení může být přezkoumáno konečně rozhodnutí.[35] Pokud tedy jde o právo na soudní ochranu, je s ohledem na uvedené vykládáno tak, že náleží pouze v souvislosti s rozhodnutím konečným (meritorním). Dle ustanovení článku 36 odst. 2 Listiny kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak. Kompetenční vyluka zde tedy nenaráží[36] na Listinu. Dle věty druhé citované ustanovení Listiny však z pravomoci soudu nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny. Bude-li tedy nulitním správním aktem zasaženo do sféry základních lidských práv a svobod (s výjimkou práva na spravedlivý proces), bude třeba vždy umožnit soudní přezkum takového správního aktu, resp. umožnit vyslovení soudem nulity takového aktu.

Uvedenou úvahu lze podpořit i tím, že SŘS mluví ve svém ustanovení § 68 o vyslovení nicotnosti správním orgánem. Jak jsme již ale uvedli, dle SŘ správní orgán nulitu prohlašuje. Tato pojmová rozličnost sama o sobě nemůže vést k závěru, že jde o odlišné instituty. Naopak, toto odlišné označení znamená toliko to, že SŘS nebyl ve smyslu SŘ v dané věci novelizován. Dle mého však došlo k derogaci[37] mlčky, a to právě zásadou legis posterior derogat priori.

3.2. Malá poznámka ke lhůtám

Dle ustanovení § 72 odst. 1 SŘS žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Co se týče nicotnosti ve smyslu ustanovení § 77 odst. 2 SŘ, není zde pochybností o tom, že žalobu lze podat do dvou měsíců prá-

vě od oznámení daného nulitního rozhodnutí, respektive rozhodnutí o možném oprávněném prostředku. Jak tomu ale bude v případě nulity dle ustanovení § 77 odst. 1 SŘ, jak již bylo uvedeno, i z tohoto důvodu může nulitu vyslovovat soud. S ohledem na požadavek dle ustanovení § 68 písm. c) SŘS, kdy je-li jediným jejím důvodem tvrzená nicotnost napadeného rozhodnutí a nedomáhal-li se žalobce vyslovení této nicotnosti v řízení před správním orgánem, je žaloba nepřipustná, jistě nebude možné dvouměsíční lhůtu vždy dodržet. Citované ustanovení § 68 písm. c) SŘS nepřímou připouští možnost domáhat se prohlášení (vyslovení) nulity soudem (i v případě, že nulita bude jediným důvodem žaloby), avšak pouze po předchozím domáhání se vyslovení (prohlášení) nulity v řízení před správním orgánem. Přitom slovní obrat „v řízení“ je dle mého třeba chápat tak, že i samotné podání podnětu ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 SŘ je oním domáháním se v řízení. Žalobce může mít nakonec zkrácenou dvouměsíční lhůtu až o 30 dnů, které má správní orgán ke sdělení ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 SŘ. Co více, k podání podnětu k zahájení správního řízení o nulitě není (a ani být nemůže) stanovena žádná lhůta. Pokud se tedy žalobce bude chtít domáhat prohlášení nulity i po dvouměsíční lhůtě, bude jeho následná žaloba odmítnuta ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) SŘS? Dle mého by bylo zcela na místě dvouměsíční lhůtu počítat od vydání sdělení, jímž správní orgán sdělí, že neshledal důvody k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti. Přičemž, jak bylo již uvedeno, je třeba trvat na tom, že toto sdělení je rozhodnutím ve smyslu SŘS; žaloba tedy musí směřovat právě proti tomuto sdělení a teprve v rámci soudního řízení by se soud měl zabývat i samotným nicotným rozhodnutím.

4. Nicotnost v „čisté“ podobě vs. právní jistota

Jak již výše bylo naznačeno, institut nulity správního aktu se dostává do konfrontace s institutem právní jistoty. V první řadě je zde ten, komu bylo nulitním správním rozhodnutím přiznáno nějaké právo či uložena nějaká povinnost. A dále pak ti, kteří mohou být (jsou) daným nicotným rozhodnutím dotčeni, aniž by byli adresáty tohoto rozhodnutí. V obou případech můžeme uvažovat o společném jmenovateli, kterým je právní jistota.

Dle důvodové zprávy k SŘ z důvodů potřeby zachovat právní jistotu a vzhledem k doposud nepřilíh rozvinutým neformálním vztahům a principům, které v demokratickém právním státě vytvářejí rozvinutou právní kulturu, nebylo možno přistoupit k úpravě nicotnosti v „čisté“ podobě, tedy že nicotným aktem není nikdo vázán. Z toho důvodu se předkládá určitá nut-

ná formální procedura, po jejímž absolvování bude možno nicotnost prohlásit. Pokud tedy platí, že nulita způsobuje neexistenci správního aktu již od počátku (ex tunc, ab ovo), přičemž platí, že prohlášení či vyslovení nulity je povahy deklaratorní (s ohledem na neuplatnění se u nulitních aktů presumpce správnosti), jeví se zde požadavek formální procedury být spravedlivým?

4.1. Formální procedura

Samotný požadavek formální procedury ve jménu právní jistoty je dle mého přípustný. Co více, tato formální procedura je dle mého nejenom přípustná, ale především i v právním státě potřebná. Osoba dotčená nulitním správním rozhodnutím zásadně není kompetentní (nemluvě o tom, že nemá v daném ani kompetence) k odlišení skutečné nicotnosti od pouhé nezákonnosti. Musí tedy existovat orgán, který bude ke zjišťování a prohlašování nulity správních aktů povolán přímo zákonem. Současný stav sice nabízí hned dva orgány (správní orgán a soud ve správním soudnictví), nicméně podle mne nedostatečně upravuje postup, respektive procesní stránku dané problematiky. Nedostatek lze spatřovat především v následujícím.

Zákonodárce sice měl dobrého záměru, kdy povolal správní orgán ve smyslu ustanovení § 77 odst. 1 SŘ ke zjišťování a prohlašování nulity právě z moci úřední, ve svém důsledku to však vede k oslabení postavení a ochrany osoby dotčené nicotným správním aktem, a následně i k právní nejistotě. Řešením by přitom dle mého byla možnost dotčené osoby nejenom podat podnět, ale především podat návrh na zahájení správního řízení o prohlášení nicotnosti. Při podnětu zde neexistuje zájem na straně správního orgánu k zahajování správního řízení ex officio a následně k vydání rozhodnutí o tom, zda správní akt je nicotný, nebo nikoliv.

Co se týče nicotnosti ve smyslu ustanovení § 77 odst. 2 SŘ, kdy tuto vyslovuje soud, mám za to, že zákonodárce svým odkazem na řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle SŘS ne zcela naplnil účel formálního procesu zjišťování a prohlašování (vyslovování) nulity. Soud sice i v tomto případě vyslovuje nicotnost správního rozhodnutí z moci úřední, avšak zahájení samotného soudního řízení je ovládáno zásadou dispoziční. Soud tedy nemůže vyslovit nicotnost správního rozhodnutí, aniž by proti tomuto směřovala žaloba ve smyslu ustanovení § 65 a násled. SŘS. Tento postup je navíc spojen se vznikem poplatkové povinnosti ve smyslu ustanovení § 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „ZoSP“), kdy osoba dotčená nulitním správním rozhodnutím je poplatníkem dle ustanovení § 2 odst. 2 ZoSP.

Otázkou tedy je, proč je zde nastolena tato dvojkolejnost, kdy v prvním případě je možné podat toliko podnět[38] a v případě druhém (zde jsou důvody nulity podstatně závažnější povahy) právě jen žalobu u soudu. Dle mého by sjednocení formálního procesu prohlašování (vyslovování) nulity bylo zcela na místě. Tento proces bych následně svěřil do rukou soudu, kdy by do SŘS bylo zakotveno i speciální řízení o prohlašování nulity správního rozhodnutí, a to nezávisle na řízení o žalobě ve smyslu ustanovení § 65 a násl. SŘS. Soudu by samozřejmě mohl i nadále vyslovovat nicotnost v řízení o žalobě postupem dle ustanovení § 76 odst. 2 SŘS.

Sjednocení formálního procesu prohlašování nulity a hlavně vytvoření tohoto v rámci SŘS by vyřešilo i otázku možnosti soudního přezkumu nulitních rozhodnutí předběžné povahy a přispělo k právní jistotě. Svým návrhem si proto dovoluji nesouhlasit s názorem[39], že by bylo žádoucí rozšíření důvodů nulity správního rozhodnutí, pro které by nicotnost zjišťoval a prohlašoval správní orgán. Dle mého nelze pochybovat o (ne)kvalitách úředníků, kteří by se nejednou měli zabývat složitými právními otázkami stran nulity. Z tohoto důvodu je pro mne přípustné, aby se nulitou správního rozhodnutí zabýval toliko soud.

4.2. Velice malá poznámka k odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci

Vydání nulitního správního rozhodnutí je považováno[40] za nesprávný úřední postup ve smyslu ustanovení § 13 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při vý-

konu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, v platném znění (dále jen „ZOŠ“). O nároku na náhradu škody přitom rozhodují soudy v občanském soudním řízení. [41] Může ovšem soud v civilním řízení zároveň prohlásit nulitu správního rozhodnutí? Tato otázka zatím není dostatečně zodpovězena. Náznaky se objevují[42] při úvahách stran řízení dle části páté OSŘ.

Závěr

Rozebírat problematiku nulity správního rozhodnutí de lege lata ukázal na mnoho nesrovnalostí či přinejmenším za zmínku stojících poznatků. Cílem této práce však bylo nalézt odpověď na v úvodu položenou otázku, zda lze nicotné správní rozhodnutí předběžné povahy podrobit soudní kontrole. Dle mého závěru je to de lege lata možné, i když současný právní stav stran daného je z mého hlediska nedostatečný. Dovolím si proto nejdříve navrhnout řešení de lege ferenda. Tím řešením by mělo být sjednocení prohlašování (vyslovování) nicotnosti správního rozhodnutí (bez ohledu na jeho dočasnou, či trvalou povahu), kdy tento proces by byl toliko formální (byla by tedy zachována nulita s účinky ex tunc) a pravomoc k tomuto by byla dána právě soudu ve správním soudním řízení. Dle mého je totiž toliko soudní orgán schopný za současného právního stavu (nepřehlednou a složitost některých správních řízení) rozpoznat pouhou nezákonnost od nulity. Stav současný nabízí následující řešení. Za prvé, dle mého závěru je třeba sdělení správního orgánu, kterým ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 SŘS sděluje, že neshledal důvody k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti, považovat za rozhodnutí dle ustanovení § 65 odst. 1 SŘS. Toto sdělení tak může být násled-

ně podrobeno soudní kontrole. Za druhé, soud je sice oprávněn vyslovit nicotnost správního rozhodnutí ze všech možných důvodů, avšak v případě nulity z důvodu věcné nepřislusnosti správního orgánu (kdy je tvrzená nulita jediným důvodem žaloby) je třeba se tohoto (tj. prohlášení nulity) nejdříve domáhat u správního orgánu dle SŘ.

Stran nicotného správního rozhodnutí předběžné povahy jsem dospěl k závěru, že nicotné správní rozhodnutí předběžné povahy lze de lege lata podrobit soudní kontrole, a to bez nutnosti přezkoumávání rozhodnutí konečného, tj. uvažují o vyslovení nulity soudem jako o samostatném řízení. Argumentem je užití zásady legis posterior derogat priori. Odkazuje-li SŘ na SŘS bez výjimek a je právníčkou obcí i zákonodárcem připuštěno, že proces vyslovení nulity je toliko formální, není zde místo pro uplatňování výjimek. Pokud tedy SŘ odkazuje v případě vyslovení nulity právě na soud, je třeba kompetenční vylouku SŘS stran předběžné povahy vykládat tak, že není v daném aplikovatelná.

Co se týče dvouměsíční lhůty k podání žaloby (§ 72 SŘS), je tato pro řízení o vyslovení nulity zcela absurdní. Vynucování této (či jakékoliv jiné) lhůty je v přímém rozporu se smyslem a účelem procesu vyslovení nulity, tj. v rozporu s právní jistotou. Její marné uplynutí totiž vede ke stavu, kdy de facto zde existenčně přetrvává nicotné rozhodnutí, ale de iure již není možné vyslovit jeho nulitu.

Jestli tedy nulitní rozhodnutí vůbec není rozhodnutím, respektive je rozhodnutím neexistujícím, může být soudem vůbec přezkoumáno v řízení o rozhodnutí, pokud by se tvrdila toliko jeho nulita?[43] Může takové nulitní rozhodnutí být případně i rozhodnutím, z něhož teprve vychází další rozhodnutí konečné povahy, jímž je zasahováno do práv a povinností určitého subjektu? Dle mého nikoliv, a to právě proto, že neexistuje a nezakládá žádná práva a povinnosti ex tunc. Pokud tedy z nulitního rozhodnutí nemůže vycházet rozhodnutí konečné povahy, není zde důvodu na toto rozhodnutí čekat; měl by tedy být umožněn přezkum nulitního rozhodnutí i v případě, že toto je (i když vlastně není, jelikož neexistuje) povahy předběžné.

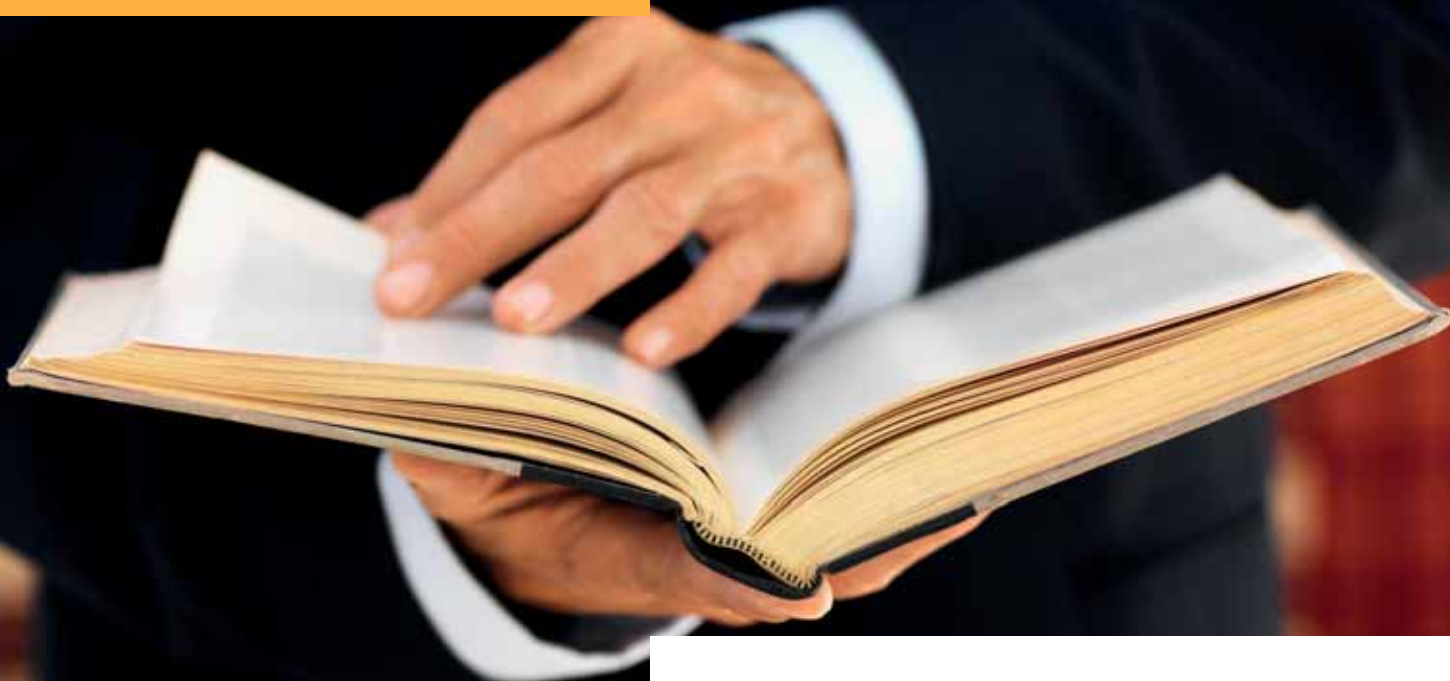
Pokud tedy existují i jen pochybnosti, zda lze správní rozhodnutí předběžné povahy podrobit soudní kontrole, je dle mého (ostatně k pochybnostem a výjimkám se již vyjadřovaly i soudy) třeba tuto kontrolu umožnit. ●

Mgr. Konstantin V. Lavrushin,
doktorand Právnické fakulty Masarykovy
univerzity, advokátní koncipient v Brně.

Poznámky

- [1] Též nicotnost.
- [2] HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. Správní právo procesní. 2. aktualizované vydání. Praha: Leges, 2008, s. 162. Dále obdobně i důvodová zpráva k SR.
- [3] Vizte ustanovení § 77 a násl. SR; účinnost SR od 1. 1. 2006.
- [4] V této stati se nulitou ve smyslu daňového řádu zabývat nebudu.
- [5] KNAPP, V. Teorie práva. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 1995, s. 203.
- [6] Obecné označení „správní orgán“ nalezneme v ustanovení § 1 odst. 1 SR: „Tento zákon upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (dále jen „správní orgán“).“
- [7] PRŮCHA, P., POMAHAČ, R. Lexikon – správní právo. Praha: Sagit, 2002, s. 474.
- [8] Rozhodnutí povahy konstitutivní.
- [9] Rozhodnutí povahy deklaratorní.
- [10] SKULOVÁ, S. et al. Správní právo procesní. Plzeň: Aleš Čeněk, 2008, s. 31.
- [11] Srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2007, sp. zn.: 1 Afs 13/2006.
- [12] Srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, sp. zn.: 5 Afs 162/2004.
- [13] Srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2006, sp. zn.: 2 Afs 198/2005.
- [14] Srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2004, sp. zn.: 7 A 136/2002.
- [15] Srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2006, sp. zn.: 2 Afs 183/2005.
- [16] VOPÁLKA, V., MIKULE, V., ŠIMŮNKOVÁ, V., ŠOLÍN, M. Správní řád soudní. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, s. 166.
- [17] K této problematice vizte blíže např.: PRŮCHA, P. Správní právo – obecná část. Brno: Masarykova univerzita, 2003, s. 188.
- [18] To neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu (tamtéž, druhá věta za středníkem).
- [19] KADEČKA, S. a kol. Správní řád. Praha: ASPI, a.s., 2006, s. 286.
- [20] Právní úpravou přezkoumání správních rozhodnutí se sleduje možnost zjednaní nápravy vydaných rozhodnutí pro případ, že jsou stížena takovými vadami, pro které je nutné správní rozhodnutí změnit nebo zrušit (Srov. blíže Průcha, P. In Skulová, S. et al. Správní právo procesní. Plzeň: Aleš Čeněk, 2008, s. 263.)
- [21] Též se označují jako absolutně zmatečná rozhodnutí, „paakty“ či „procesní potraty“.
- [22] KADEČKA, S. a kol. Správní řád. Praha: ASPI, a.s., 2006, s. 286.
- [23] Zde prosím odlišujeme právní účinky „zamýšlené“, tj. ty účinky, které by rozhodnutí vyvolalo, kdyby nebylo nulitním, od účinků „nezamýšlených“, které je schopen vyvolat i nulitní, resp. práve nulitní správní akt. K tomuto se ještě vrátíme.
- [24] Obdobně in POTĚŠIL, L. Vyslovení a prohlášení nicotnosti správního rozhodnutí. Právní fórum, 2006, č. 12, s. 433: „Nicotný správní akt neexistuje, nikoho nezavazuje, a tak jej nikdo není povinen respektovat.“ Dále srovnejte náleze Ústavního soudu ze dne 10. 10. 2002, sp. zn.: III. ÚS 728/01: „... v případě, kdy správní orgán vydá správní akt, který přesahuje jeho pravomoc, nemůže takové rozhodnutí zakládat ničí práva a povinnosti, není způsobilé zasáhnout do práv a povinností, neboť akt trpí takovými vadami, že nastává stav, který doktrína nazývá nulitou aktu...“
- [25] Přítom dotčenými právy zde nejsou zásadně práva a povinnosti, jichž se nicotné rozhodnutí zamýšlelo dotknout (vizte výše uvedenou poznámku).
- [26] Zde se projevuje tzv. zásada oficiality.
- [27] Hovoří-li SRS ve svém ustanovení § 65 odst. 1 o „závazném určení“, má tím jistě na mysli rozhodnutí povahy deklaratorní. Deklaratorní rozhodnutí je přítom takové, které autenticky a autoritativně vyjadřuje práva a povinnosti, resp. právní vztahy, které už byly (Blíže in KNAPP, V. Teorie práva. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 1995, s. 145.)
- [28] Mějme na paměti, že samotný odkaz v zákoně (poznámka pod čarou) nemá závaznou povahu; srov. blíže in náleze Ústavního soudu ze dne 2. 2. 2000, sp. zn.: I. ÚS 22/99.
- [29] Otázkou přitom je, zda soudy vyslovují nicotnost pouze ze důvodů uvedených v ustanovení § 77 odst. 2 SR, anebo i pro absolutní věcnou nepřislusnost správního orgánu (odst. 1 daného ustanovení). K tomuto srov. in POTĚŠIL, L. Vyslovení a prohlášení nicotnosti správního rozhodnutí. Právní fórum, 2006, č. 12, s. 436: „V této situaci je třeba ještě podotknout, že soudy ve správním soudnictví nebudou při vyslovování nicotnosti správních rozhodnutí omezeny jen ustanovením § 77 odst. 2, jež dává pravomoc nicotnost vyhlásit ve vztahu k důvodům v tomto ustanovením obsaženým. Soud tedy není omezen těmito ustanoveními, a to z důvodů vlastní úpravy pocházející ze s. ř. s. a jeho § 76 odst. 2, které mezi důvody nicotnosti prostě nerozlišuje. Soudy mohou, dle mého názoru vyslovovat nicotnost nadále podle všech důvodů, a to i z nedostatku věcné příslusnosti.“
- [30] Jen připomeňme, že SR de lege lata v případě správních orgánů hovoří o „prohlašování“ a nikoliv o „vyslovování“ nulity.
- [31] Vydát rozhodnutí může jen se souhlasem nadřízeného správního orgánu; v případě, že je třeba před vydáním rozhodnutí doplnit řízení, je souhlasu nadřízeného orgánu zapotřebí již k zahájení řízení (vizte odst. 2 daného ustanovení).
- [32] Otázkou je, proč zde zákonodárce užívá pojem „vyslovit“, a nikoliv „prohlásit“ ve smyslu ustanovení § 77 odst. 1 SR. Lze uzavřít, že zákonodárce mezi těmito pojmy nečiní rozdílu a platí, co bylo o tomto napsáno výše.
- [33] Záměrně používám pojmu „oprávněn“. Dle komentářové literatury (JEMELKA, L., PONĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. Správní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 527) se má jednat o „příslusnost“ soudu; dle mého by se zde ale mělo hovořit o „pravomoci“ soudu.
- [34] Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2005, sp. zn.: 1 Afs 86/2004.
- [35] Srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2004, sp. zn.: 7 A 136/2002: „Právo žalobce na soudní ochranu je dostatečně zajištěno tím, že je garantován soudní přezkum konečného meritorního rozhodnutí.“
- [36] K tomuto dále srov. náleze Ústavního soudu ze dne 3. 11. 1999, sp. zn.: Pl. ÚS 8/99.
- [37] Derogace se však týká pouze nulitních správních aktů.
- [38] Jak již bylo uvedeno výše, bude-li správní orgán postupovat tak, že podá sdělení o neshledání důvodů k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti, je třeba toto sdělení považovat za rozhodnutí dle SRS a je tedy možné proti tomuto sdělení podat žalobu ve správním soudnictví.
- [39] Vizte in BARTONÍČKOVÁ, K. Nicotnost rozhodnutí správního orgánu a instrumenty k jejímu vyslovení v rámci soudní kontroly činnosti orgánů veřejné správy. Právní rozhledy, 2009, č. 14, s. 515.
- [40] K tomuto srov. např. POTĚŠIL, L. Vyslovení a prohlášení nicotnosti správního rozhodnutí. Právní fórum, 2006, č. 12, s. 434.
- [41] Blíže in rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2005, sp. zn.: Na 12/2005: „O nároku na náhradu škody způsobené při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, rozhodují soudy v občanském soudním řízení.“
- [42] BARTONÍČKOVÁ, K. Nicotnost rozhodnutí správního orgánu a instrumenty k jejímu vyslovení v rámci soudní kontroly činnosti orgánů veřejné správy. Právní rozhledy, 2009, č. 14, s. 518.
- [43] Soudy zde fingují (musí fingovat), že se o rozhodnutí jedná; pro tento postup však není opory v zákoně, ni v logice. Tento postup vyplývá toliko z nedokonalosti současné právní úpravy nulity správního rozhodnutí.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář tvoří 20 právních specialistů, kteří spolupracují se soudními znalci, specializovanými firmami a renomovanými experty v oblasti ekonomického poradenství, procesního a finančního řízení, marketingu a daňového poradenství.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

■ **PRAHA**
Karoliny Světlé 25, 110 00 Praha 1
tel.: +420 222 866 555

■ **BRNO**
Jakubská 121/1, 602 00 Brno 2
tel.: +420 542 210 351

■ **OSTRAVA**
Bukovanského 30, 710 00 Ostrava
tel.: +420 596 629 503

■ email: info@mt-legal.com
■ www.mt-legal.com

NABÍZENÉ SLUŽBY

- komplexní právní poradenství v oblastech hlavních specializací
- analýzy a koncepční řešení
- zastupování v soudních, správních a arbitrážních řízeních
- komplexní administrace zadávacích a koncesních řízení
- poradenství zadavatelům a dodavatelům veřejných zakázek
- přednášková činnost, metodická podpora

HLAVNÍ SPECIALIZACE

- právo veřejného investování (veřejné zakázky, koncese, projekty PPP, veřejná podpora, strukturální fondy EU)
- vodní a lesnické právo
- právo EU
- právo duševního vlastnictví, právo ICT
- energetické právo
- zdravotnické právo
- arbitráže a investiční spory
- právo obchodní, občanské, správní, pracovní

Brož
&
Sokol
&
Novák

Advokátní kancelář

Attorneys
Rechtsanwälte

Sokolská 60, 120 00 Praha 2,
Tel: 224 941 946, Fax: 224 941 940,
E-mail: advokati@akbsn.eu,

www.akbsn.eu

Pobočky:

- Praha: Ječná 39a, 120 00 Praha 2, tel.: 221 995 216-218, vyřizuje pohledávky DP hl.m. Prahy
- Přerov: nám. T.G.Masaryka 11, 750 02 Přerov, e-mail: akprerov@akbsn.eu
- Litoměřice: Mírové nám. 30, 412 01 Litoměřice, e-mail: aklitomerice@akbsn.eu
- SR: Špitálska 10. P.O.Box 22, 8514 99 Bratislava, Slovenská republika

Naše kancelář poskytuje právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti práva obchodního, občanského – procesního i hmotného, správního, rodinného, pracovního a trestního. Zabýváme se i rozhodčím řízením. S nárůstem klientely a rozšířením poskytovaných služeb jsme zřídili další pobočky v Praze a pobočky v Přerově, v Litoměřicích a ve Slovenské republice. Právní služby poskytujeme v jazyce českém, anglickém, francouzském, německém, polském, ruském a ukrajinském. Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák je členem mezinárodního sdružení International Jurists a může prostřednictvím tohoto sdružení zajistit poskytování právní služby po celém světě.

**Advokátní kancelář
byla vyhodnocena jako
„Právnícká firma roku“
v oblasti trestního práva
za rok 2010 a 2011.**

Slalom mezi paragrafy

Tento článek si klade za cíl přiblížit čtenářům některá nedávná rozhodnutí českých soudů v oblasti odpovědnosti za lyžařské úrazy na sjezdových tratích a připomenout pravidla, jimiž se pohyb na sjezdovkách řídí.

První bílá pokrývka na horách je neklamným znamením toho, že sezona plavek, koupání a jiných letních radovánek je u konce a namísto ní přichází sezona teplých kabátů, čepic a radovánek zimních. S nimi si většina lidí spojuje i jízdu po více či méně upravených sjezdových tratích na jednom, dvou či více prknech. S adrenalinem stoupá rychlost jízdy. S rychlostí jízdy stoupá riziko nehod – střetů s ostatními lyžaři. Bohužel, nebo spíše bohudík, pohyb na sjezdovkách nestojí mimo rámec obecně platných právních předpisů. Právní předpisy platí i v kuliču na sjezdovce. Jejich porušení pak s sebou může přinést i vznik odpovědnosti za vzniklou škodu, a to především škodu vzniklou na majetku a na zdraví.

Občanskoprávní odpovědnost za škodu při lyžařských nehodách

Každý lyžař je při svém pohybu na sjezdovce povinen počínat si ve smyslu § 415 občanského zákoníku, tedy povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí. Je ovšem otázkou podle čeho určit, kdy došlo ke splnění uvedené tzv. obecné prevenční povinnosti při pohybu na sjezdovce a kdy nikoliv.

Při hledání odpovědi je třeba poukázat na existenci souboru pravidel nazvaných Pravidla chování pro lyžaře, vydaných Mezinárodní lyžařskou federací FIS („Pravidla FIS“), jako jediného regulačního prostředku lyžařského sportu. Tato pravidla sice nejsou obecně závaznou právní normou, avšak Nejvyšší soud se ve svém rozhodnutí pod sp. zn. (Rc) 25 Cdo 1506/2004 ze dne 23. února 2005 vyjádřil k aplikaci Pravidel

FIS následovně: "Pravidla chování pro lyžaře, vydaná Mezinárodní lyžařskou federací FIS, obsahují normy, jejichž dodržováním má být zajištěna bezpečnost uživatelů sjezdovky a slouží tak k předcházení vzniků škod, s nimiž zákon spojuje odpovědnost. I když nejsou obecně závazným právním předpisem, jsou tato pravidla pro lyžaře na sjezdové trati závazná, a to bez ohledu na to, zda jsou pramenem práva, či nikoliv". Nejvyšší soud přitom uvedeným výrokem reagoval na námitku dovolatele o tom, že Pravidla FIS nejsou pramenem práva, neboť se jedná o normu pouze zvykovou, a nelze je proto aplikovat.

Uvedený závěr o nezbytnosti dodržování Pravidel FIS za účelem splnění obecné prevenční povinnosti podle § 415 občanského zákoníku Nejvyšší soud potvrdil i ve svém rozhodnutí pod sp. zn. (Rt) 8 Tdo 68/2010 ze dne 17. února 2010. Nejvyšší soud stanovil, že: „Z Pravidel FIS lze v obecné rovině dovodit, že lyžař musí způsobit rychlost a způsob jízdy svým schopnostem a zkušenostem, terénním, sněhovým a klimatickým podmínkám, výhledovým poměrům, hustotě provozu, tedy celkové situaci na (sjezdové, příp. i běžecké) trati, aby měl možnost včas a v dostatečné vzdálenosti reagovat třeba i na nenadálou překážku, což současně znamená, že nesmí vjíždět do míst, kam nevidí.

Pokud tato pravidla nedodrží, pak nelze mít za to, že se choval v souladu s požadavky zakotvenými v ustanovení § 415 občanského zákoníku v rámci tzv. obecné prevenční povinnosti.“ Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že je samozřejmě nutné v každé konkrétní situaci zkoumat možné spoluzavinění poškozeného.

Trestněprávní odpovědnost při lyžařských nehodách

Kromě možných dopadů lyžařských nehod v oblasti občanskoprávní odpovědnosti a vzniku nároku na náhradu škody není možné opomenout ani možnou odpovědnost trestněprávní. Tyto důsledky přichází v úvahu především v případech lyžařských nehod, kdy dojde k těžkému ublížení na zdraví. I když není odsouzení pachatele za spáchání trestného činu při lyžařské nehodě ze strany českých soudů časté, je možné inspirovat se shora uvedeným rozhodnutím Nejvyššího soudu pod sp. zn. 8 Tdo 68/2010.

V předmětném případě došlo v důsledku lyžařského úrazu u poškozené mj. k roztržení sleziny s nutností jejího operačního odstranění, tedy k těžkému zranění pro poškození důležitého orgánu s trvalým závažným následkem v podobě snížené obranyschopnosti organismu proti

infekci. Nejvyšší soud potvrdil závěry soudů nižšího stupně, že došlo ke spáchání trestného činu ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1) předchozího trestního zákona, podle kterého byla daná věc posuzována. Pachatel byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce trvání šesti měsíců podmínečně odloženým na zkušební dobu jednoho roku. Není důvod pochybovat, že možnost trestněprávního postihu lyžařských nehod zůstala zachována i podle ustanovení nového trestního zákona.

Je tedy možné uzavřít, že viníkovi lyžařské nehody hrozí v některých případech i trestněprávní postih.

Lyžařské nehody v EU

Mnoho českých lyžařů každoročně vyráží za lyžařskými zážitky do alpských zemí, především pak Francie, Itálie či Rakouska. I tamější právní řády postihují viníka lyžařských nehod a dávají možnost oběti domáhat se náhrady škody, přičemž soudy obdobně aplikují Pravidla FIS. V případě vzniku škody, kdy účastníkem lyžařské nehody v Itálii bude osoba s bydlištěm v ČR, jako viník, a osoba s bydlištěm v Itálii, jako poškozený, bude se nárok na náhradu škody uplatňovaný poškozeným řídit italským právem, a to podle čl. 4 odst. 1) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007, o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II). Příslušnými soudy pro projednání takového nároku budou soudy italské, jak stanoví čl. 5 odst. 3) Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

Pokud by však došlo např. ve Francii ke střetu dvou osob s bydlištěm v ČR, pak by se nárok na náhradu škody řídil českým právem a příslušné k projednání věci by byly soudy české, a to na základě aplikace shora uvedených předpisů.

Závěr

Vzhledem ke skutečnosti, že nedávná judikatura Nejvyššího soudu ČR akcentuje Pravidla FIS jako měřítko pro posouzení, zda byla možným pachatelem nehody dodržena obecná prevenční povinnost podle § 415 občanského zákoníku, a tedy zda došlo k porušení právní povinnosti jako předpokladu vzniku odpovědnosti za škodu, není proto na škodu si tato Pravidla FIS před nadcházející lyžařskou sezónou připomenout. Jedná se přitom o následující stručné desatero:

- 1) Ohled na ostatní lyžaře – Každý lyžař nebo snowboardista se musí neustále chovat tak, aby neohrožoval nebo nepoškozoval někoho jiného.
- 2) Zvládnutí rychlosti a způsobu jízdy – Každý lyžař nebo snowboardista musí jezdit s přiměřeným odstupem a ohledem na vzdálenost, na kterou vidí. Svou rychlost a svůj způsob jízdy musí přizpůsobit svému umění, terénním, sněhovým a povětrnostním poměrům jakož i hustotě provozu.
- 3) Volba jízdní stopy – Lyžař nebo snowboardista přijíždějící zezadu musí svou jízdní stopu zvolit tak, aby neohrožoval lyžaře jedoucího před ním.
- 4) Předjíždění – Předjíždět se může ze shora nebo zespoda, zprava nebo zleva, ale vždy jen s odstupem, který poskytne předjížděnému lyžaři či snowboardistovi pro všechny jeho pohyby dostatek prostoru.
- 5) Vjíždění a rozjíždění – Každý lyžař nebo snowboardista, který chce vjet do sjezdové tratě nebo se chce po zastavení opět rozjet, se musí rozhlédnout nahoru a dolů a přesvědčit se, že to může učinit bez nebezpečí pro sebe a ostatní.
- 6) Zastavení – Každý lyžař nebo snowboardista se musí vyhýbat tomu, aby se zbytečně zdržoval na úzkých nebo nepřehledných místech sjezdové tratě. Lyžař nebo snowboardista, který upadl, musí takové místo uvolnit co nejrychleji.
- 7) Stoupání a sestup – Lyžař nebo snowboardista, který stoupá nebo sestupuje pěšky, musí používat okraj sjezdové tratě.
- 8) Respektování značek – Každý lyžař nebo snowboardista musí respektovat značení a signalizaci.
- 9) Chování při úrazech – Při úrazech je každý lyžař nebo snowboardista povinen poskytnout první pomoc.
- 10) Povinnost prokázání se – Každý lyžař nebo snowboardista, ať svědek nebo účastník, ať odpovědný nebo ne, je povinen v případě úrazu prokázat své osobní údaje. ●

JUDr. Jaromír Bečička
Glatzová & Co., s.r.o.

GLATZOVÁ & Co.
Advokátní kancelář - Law firm

Exekutorský úřad Přerov

**NEVÍTE SI RADY S DLUŽNÍKY?
OBRAŤTE SE NA NÁS!**

Komenského 38 | 750 02 Přerov

Tel.: 581 216 030 | Fax: 581 738 020

E-mail: urad@exekuce.cz

www.exekuce.cz

Vyvlastnění nemovitostí ve světle plánovaných změn

Vyvlastnění je prostředek kontroverzní, drastický a vůči vlastníkům vždy nespravedlivý, přesto pro udržitelný společenský rozvoj mnohdy nezbytný. Faktem je, že vyvlastnění bylo součástí právního řádu na našem území od počátku 19. století. S největší pravděpodobností to bude platit i v budoucnu. Naším cílem by proto mělo být vyvlastněním vyvolané nespravedlnosti maximálně narovnat a snažit se udržovat rozumnou rovnováhu mezi právy vyvlastnitelů a vyvlastňovaných. Negativní chápání vyvlastnění nebo jeho nejasná právní úprava totiž vyvolávají neochotu vlastníků uzavírat dohodu před samotným vyvlastňovacím řízením, popřípadě vedou k tomu, že se vyvlastňovací řízení prodlužuje.

Právní úprava procesu vyvlastnění je obsažena v zákoně o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě („ZoV“), přičemž zvláštní podmínky pro vyvlastnění nemovitostí pro výstavbu dopravní, vodní a energetické infrastruktury jsou stanoveny ve speciálním zákoně („ZoUV“). ZoV lze hodnotit jako moderní právní úpravu, která v mnoha směrech přispěla k posílení ochrany práv vyvlastňovaného. Konkrétní projekty (důvody), pro které lze vyvlastňovat, jsou stanoveny ve více než deseti samostatných věcných zákonech, a to od stavebního zákona přes horní, energetický zákon až po zákon o vodách.

Chtěl bych upozornit na některé body právní úpravy, které se od přijetí ZoV zdají být problematické a které také v praxi působí potíže. Do

Poslanecké sněmovny by měly být podle plánů vlády v dohledné době předloženy novely ZoV a ZoUV, jež se budou snažit některé existující nedostatky napravit.

Vyjednávání nebo vyvlastnění

Samotnému vyvlastnění musí předcházet snaha investora získat nemovitosti od vlastníka dobrovolně, tj. smluvním převodem. Domnívám se, že při vyvlastnění by měli být vlastníci z mnoha důvodů, kterým se na tomto místě nechci rozsáhle věnovat, přiměřeně zvýhodněni. Návrh na uzavření dohody s vlastníkem musí být nepochybně alespoň stejně výhodný jako výsledek procesu vyvlastnění. To znamená, že

nabídka musí odpovídat minimálně majetkové újmě, která se u vlastníka projeví v důsledku vyvlastnění. Právní předpisy však tento samozřejmý předpoklad nestanovily, a proto se nelze divit vlastníků, kteří se rozhodli nechat své nemovitosti raději vyvlastnit, aby tak získali vyšší finanční náhradu. Zároveň však došlo k prodloužení doby výstavby a s tím spojeným problémům.

Již v roce 2009 ministerstvo dopravy plánovalo vlastníkům pro účely staveb dopravní infrastruktury nabízet takzvané finanční bonusy v případech, kdy se rozhodnou zcizit své nemovitosti dobrovolně. Tento záměr ovšem nebyl legislativně realizován a ministerstvo se k němu vrátilo až v letošním roce. Může se jednat o krok správným směrem, i když jsem názoru, že pokud se stát rozhodne poskytovat finanční bonusy až do výše 100% oproti ceně stanovené znaleckým posudkem, měly by tyto bonusy být nabízeny všem vlastníkům, a nikoliv pouze vlastníkům vybraného typu staveb.

Vyvlastnitel musí učinit vše pro to, aby vyvlastňovanému byl po dobu nejméně 6 měsíců znám účel (důvod) vyvlastnění. Dle plánované změny ZoV by mělo dojít ke zkrácení této lhůty na 90 dnů. V této lhůtě bude vlastníku zároveň doručena nabídka vyvlastnitel (návrh na uzavření smlouvy), jejíž součástí má být znalecký posudek, podle kterého byla určena kupní cena. Uvedenou lhůtu považují za přiměřenou a v podstatě odpovídající zahraničním úpravám. Rovněž povinnost přiložit znalecký posudek je opatření, které svým způsobem posiluje pozici vlastníka. Nejsem si ovšem jist, že v dnešní době budou vlastníci brát znalecký posudek investora za určující. Pokud chce investor získat práva k nemovitostem bez vyvlastňovacího řízení, je „ferovost“ jeho nabídky a jednání v této fázi zcela klíčová.

Výše náhrady za vyvlastnění

V souvislosti se ZoV došlo k výraznému posunu při stanovení výše náhrady za vyvlastnění. Ta zjednodušeně řečeno odpovídá obvyklé ceně pozemku, stavby či práva odpovídajícího věcnému břemenu. Cenou obvyklou se rozumí cena, která by byla dosažena při prodeji stejného, popřípadě obdobného majetku, přičemž se zvažují všechny okolnosti (vyjma mimořádných), které mají na cenu vliv. Kromě toho náleží vyvlastňovanému náhrada stěhovacích nákladů a dalších obdobných nákladů, které vyvlastňovaný účelně vynaloží v souvislosti s vyvlastněním.

Poskytnutí ceny obvyklé je spravedlivé, ovšem zákon měl též zpřesnit pravidla pro její stanovení. Pro takové určení by neměl být brán zřetel na změny cen nemovitostí vyvolané

očekávaným či nastávajícím vyvlastněním – mám na mysli zejména zvýšení ceny pozemku v souvislosti se změnou přípustného užití pozemku nebo spekulativní převody, které byly realizovány za účelem možnosti požadovat vyšší náhradu za vyvlastnění (tj. dohody, které se nápadně odchylují od běžné uzavíraných smluv). Dle navrhované novely ZoV by se již při oceňování nemělo přihlížet ke zhodnocení nebo znehodnocení nemovitosti v souvislosti s navrženým účelem vyvlastnění.

Dle mého názoru by při stanovení konečné výše náhrady za vyvlastnění mohlo být přihlédnuto k výhodám či nevýhodám, které vyvlastňovanému z vyvlastnění vyplynou. Nevýhodou, za kterou by příslušela náhrada, by mohla být například ztráta pozemku sloužícího k výkonu výdělečné činnosti; výše náhrady by ovšem byla omezena částkou, za kterou lze pozemky ve stejné kvalitě a rozloze pořídit v jiné oblasti. Výhodou, kterou lze naopak zohlednit, může být například územním plánováním podmíněné zvýšení hodnoty pozemku, který vyvlastněnému po částečném vyvlastnění zůstal.

Oddělení sporu o odnětí vlastnických práv a o náhradu

ZoV neumožňoval vyvlastniteli započít s uskutečněním projektu v případě, kdy vyvlastňovaný v zásadě souhlasil s vyvlastněním jako takovým, ale vedl spor pouze o výši náhrady za vyvlastnění. Docházelo tak až k mnohaletému odložení naplnění účelu vyvlastnění, což komplikuje uskutečnění některých projektů zejména s ohledem na jejich financování z evropských fondů nebo jiných zdrojů.

Podle mého názoru je legitimní vytvořit taková pravidla, aby nedocházelo k zastavení realizace investičního záměru vedením sporu pouze o výši náhrady. I zde lze proto uvítat snahu o změnu ZoV pro případy, kdy by existovala shoda, že vyvlastnění nemovitosti v konkrétní věci je ve veřejném zájmu, ale odvolání by se týkalo pouze výše náhrady. V takovém případě se vyvlastňovacím úřadem stanovená náhrada vyplácí a dále se povede spor pouze o její výši. Nebude to ale mít vliv na možnost začít s realizací stavby. V probíhajícím sporu nemůže být výše náhrady snížena a případné zvýšení by bylo vyvlastněnému doplaceno. Oddělení sporu o výši náhrady se již uplatňuje u staveb dopravní, vodní a energetické infrastruktury.

Náhrada poskytnutím jiné nemovitosti

Ačkoli představuje možnost poskytnutí jiné nemovitosti místo náhrady v penězích dů-

ležitý prostředek, jak dosáhnout uspokojení vyvlastňovaného, není tomuto institutu v ZoV věnována dostatečná pozornost. Lze uvažovat o detailnější úpravě pravidel k takovéto formě poskytnutí náhrady za vyvlastnění, aby bylo možno do budoucna předejít komplikacím a průtahům výstavby, jako tomu bylo při vyvlastnění pozemků pro stavbu dálnice z Prahy do Hradce Králové. Dle mého názoru je jedním z hlavních důvodů (vedle nabídky nízké finanční částky), proč vlastníci nepřistoupí k dobrovolnému převodu vlastnických práv, právě citový vztah k půdě, často provázaný s podnikatelskou činností.

Formulace v ZoV je ke škodě věci příliš stručná a vyvlastnitel žádným způsobem nenutí, aby byly zohledněny případy, jež jsou zvláštního zřetele hodny. Zákon by mohl obsahovat, stejně jako to činí například německá právní úprava, příkaz k poskytnutí náhradních pozemků v případech, kdy je dosavadní vlastník k pozemku vázán silnějším poutem, například je nezbytný pro jeho předmět podnikání, výdělečnou činnost či k plnění dalších důležitých úkolů. Přirozeným předpokladem poskytnutí jiné nemovitosti se jeví, že vyvlastnitel vhodným pozemkem disponuje a že zároveň neslouží k zabezpečení jeho předmětu podnikání. I zde se ovšem kloním k právní úpravě vstřícnější vůči vyvlastňovanému. Vyvlastňovací úřad by tak mohl v rozhodnutí o vyvlastnění stanovit jako náhradu za vyvlastnění poskytnutí jiného pozemku i přesto, že jím vyvlastnitel nedisponuje, ale může vhodné pozemky za přiměřených podmínek získat na realitním trhu.

Pokud jde o rozsah náhradních pozemků, které mají být vyvlastněnému poskytnuty, mělo by dojít k posouzení všech okolností. Zejména na základě znaleckých posudků by měla být poskytnuta větší, popřípadě též menší rozloha pozemků. V žádném případě ovšem nejsem zastáncem postupu, že by mělo být za určitou výměru pozemků, na kterých má být postavena například dálnice, poskytnuta výměra pozemků dvou- či vícenásobná. Taková úprava by neodpovídala smyslu poskytnutí jiných pozemků jako náhradu za vyvlastnění. ●

**JUDr. Petr Hrnčíř, advokátní koncipient
KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK
advokátní kancelář**

Průtahy v řízení

Při posouzení kritéria významu řízení dle § 31a odst. 3 písm. e) zákona č. 82/1998 Sb. je třeba ve vztahu k předmětu řízení přihlídnout ke všemu, co je pro účastníka „v sázce“. Je proto třeba přihlídnout i k případné smluvní pokutě a její narůstající výši v průběhu řízení.

Konkurs a věřitelé

Při uplatňování svých neuspokojených nároků má i bývalý správce konkursní podstaty postavení věřitele s pohledávkami za konkursní podstatou. Lhůta k podání námitek proti konečné zprávě, určená v ustanovení § 29 odst. 2 ZKV, platí i pro věřitele s dosud neuspokojenými pohledávkami za konkursní podstatou.

Obnovení vlastnického práva k akciím po odstoupení od smlouvy o jejich převodu

Odstoupením od smlouvy o převodu akcií nedochází k převodu vlastnického práva k akciím, ale k zániku právního titulu, na jehož

základě nabyt akcionář vlastnické právo k akciím a obnovuje se původní stav. Obdobná situace nastává i v jiných případech, kdy dochází ke změně vlastníka akcií na jméno jinak než převodem, např. při jejich dědění. Průkazem, na jehož základě dojde ke změně v seznamu akcionářů společnosti, je listina prokazující existenci právního důvodu, v jehož důsledku došlo ke vzniku (obnovení) vlastnického práva k akciím.

Incidenční spory

Nesměruje-li žaloba o určení pravosti nevykonatelné pohledávky v konkursu proti všem osobám (nerozlučným společníkům), o nichž tak stanoví (v § 23 odst. 2) zákon o konkursu a vyrovnání, tedy proti všem popírajícím konkursním věřitelům i správci konkursní podstaty, který pohledávku sám nepopřel, soud ji zamítne pro nedostatek pasivní věcné legitimacy; to platí bez zřetele k tomu, že žalobci se dosud nedostalo ve výzvě správce konkursní podstaty řádného poučení o tom, proti komu má žalobu podat. Pravomocné soudní rozhodnutí, jímž byla taková žaloba zamítnuta právě proto, že nesměruje proti všem osobám uve-

deným v § 23 odst. 2 ZKV, nevytváří překážku věci pravomocně rozsouzené (§ 159a o. s. ř.) pro později (leč vzhledem k vadám výzvy stále včas) podanou žalobu o určení pravosti téže nevykonatelné pohledávky v konkursu, směřující již řádně proti všem popírajícím konkursním věřitelům i správci konkursní podstaty, který pohledávku sám nepopřel.

Přeprava nákladu

Okolnostmi, rozhodnými pro posouzení, zdali dopravce mohl ztrátu zásilky odvrátit, či nikoli, jsou kromě okolností samotného skutku, při němž ke ztrátě zásilky došlo, také okolnosti spočívající v jednání dopravce, zejména plnění jeho povinností rizikům ztráty zásilky předcházet. Dopravce musí vyvinout veškeré úsilí k tomu, aby zásilka nebyla vystavena nebezpečí její ztráty nebo poškození. Musí tak učinit všechny kroky k tomu, aby nedošlo k její ztrátě nebo poškození. V praxi pak dopravce musí naplánovat co možná nejbezpečnější způsob dopravy, zejména odpovídající trasu a časový rozvrh přepravy, řádné naložení a zabezpečení nákladu, ostrahu nákladu, volbu způsobilého vozidla i jeho osádky. Toto

pak může představovat takové okolnosti, které v případě jejich dodržení mohou vést k odvrácení ztráty či poškození zásilky.

Prodlení dlužníka a spolupůsobení věřitele

Má-li mít nedostatek spolupůsobení věřitele za následek, že dlužník není v prodlení se splněním svého závazku, musí jít o spolupůsobení, jež je pro splnění tohoto závazku nutné (nezbytné), takže jeho nedostatek je překážkou, která dlužníkovi v plnění jeho závazku brání. To z logiky věci platí též v případě, že bylo určité spolupůsobení věřitele sjednáno ve smlouvě; kdyby splnění dlužníkovy závazku ve skutečnosti nebylo sjednaným spolupůsobením (jeho výsledkem) podmíněno, pak by nesplnění tohoto závazku nemohlo být důsledkem prodlení věřitele s poskytnutím spolupůsobení ve smyslu ustanovení § 370 obč. zák. a předpoklady stanovené v hypotéze ustanovení § 365 věty druhé obč. zák., za nichž dlužník není v prodlení s plněním závazku, by nebyly naplněny. Má-li potřeba spolupůsobení věřitele vyplývat z právních předpisů, pak bez zřetele na to, zda bylo takové spolupůsobení sjednáno, či nikoliv, jsou pro posouzení, zda bylo toto spolupůsobení nutné, rozhodné právní předpisy účinné v době, kdy měl dlužník plnit.

Pracovní úraz

Zaměstnavatel, který zaměstnanci odpovídá za škodu vzniklou pracovním úrazem či nemocí z povolání, v občanském soudním řízení přísluší právo vznášet proti bodovému ohodnocení stanovenému v lékařském posudku veškeré námitky, které lze vznášet proti kterémukoliv jinému důkazu.

Vykonatelnost notářského zápisu

Není-li v notářském zápise určena doba plnění ve vztahu ke smluvním úrokům z prodlení, nemůže být v tomto rozsahu notářský zápis vykonatelný.

Krádež, neoprávněné užívání cizí věci

Za předpokladu, že by krádež některých dílů motorového vozidla nebo věci v něm se nacházejících, byla pouze sekundárním produktem předcházejícího jednání pachatele, které spočívalo ve zmocnění se vozidla v úmyslu užívat ho jenom přechodně (srov. přečin neoprávněného užívání věci podle § 207 tr. zákoníku), bylo by pachatele možno činit trestně odpovědným za krádež jen takových věcí, které si z vozidla

skutečně přisvojil (§ 205 tr. zákoníku). Naproti tomu, jestliže předmětem trestného činu (přečinu či zločinu) krádeže podle § 205 tr. zákoníku by byla věc – motorové vozidlo jako celek, kdy pachatel jednal v úmyslu si je odcizením (zmocněním) přisvojit a získat je do nikoli přechodné dispozice, pak není rozhodné, jestliže se mu později podaří využít jen některou jeho část (např. na náhradní díly či k případnému prodeji), a dále o odcizené vozidlo již ztratí zájem. Škoda způsobená krádeží zde totiž vždy představuje hodnotu (cenu) vozidla, jakou mělo v době činu, bez ohledu na to, jakým způsobem hodlal pachatel s věcí – vozidlem dále naložit.

Konkurs a zajištění závazku

Pro vymáhání úpadcovy pohledávky vzniklé tím, že zajištěný věřitel nevydal plnění poskytnuté mu po prohlášení konkursu dlužníkem pohledávky postoupené jako zajištění, není určující její soupis v konkursní podstatě. U úpadcových pohledávek za jeho dlužníky jen z toho, že nebyl doložen jejich soupis v konkursní podstatě úpadce, bez dalšího neplyne, že by správce konkursní podstaty nebyl již na základě účinků obsažených v § 14 odst. 1 písm. a/ ZKV oprávněn s nimi nakládat tak, že jejich úhradu do konkursní podstaty bude soudně či jinak vymáhat vůči úpadcovým dlužníkům.

Povolení oddlužení

Nepoctivost dlužníkovy záměru při podání návrhu na povolení oddlužení se nevyčerpává jednáními popsány v § 395 odst. 3 insolvenčního zákona. Naopak ale zjištění, že je zde některá ze skutečností uvedených v § 395 odst. 3 insolvenčního zákona, ještě samo o sobě nemusí vést k závěru, že dlužník sleduje podáním návrhu na povolení oddlužení nepoctivý záměr.

Konkurs a ručení

Hodnota pohledávky, uspokojované třetí osobou v průběhu konkursu vedeného na majetek osobního dlužníka z titulu ručení, může být jiná (vyšší) než hodnota pohledávky uspokojované z titulu zástavního práva v režimu § 27 odst. 5 ZKV. Je tomu tak proto, že ustanovení § 33 odst. 1 písm. a/ ZKV vylučuje z uspokojení pohledávek v konkursu též úroky, úroky z prodlení a poplatek z prodlení z pohledávek věřitelů vzniklých před prohlášením konkursu, jestliže přirostly v době od prohlášení konkursu. Přitom platí, že prohlášením konkursu na majetek dlužníka nezanikají pohledávky, které jsou podle ustanovení § 33 odst. 1 ZKV vyloučeny z uspokojení v konkursu. Takové pohledávky může konkursní věřitel i za trvání konkursu bez omezení uplatnit vůči úpadcovým ručitelům, jakož i vůči úpadcovým spoludlužníkům a jejich ručitelům.

Oznámení o zahájení insolvenčního řízení

§ 430 insolvenčního zákona ukládá insolvenčnímu soudu povinnost vyrozumět o zahájení insolvenčního řízení a o vydání rozhodnutí o úpadku a doručit zvlášť i výzvu k podávání přihlášek pohledávek jen vůči známým věřitelům z jiných členských států, z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska; ve vztahu ke „známým věřitelům z České republiky“ a k „neznámým věřitelům z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska“ insolvenční soud takovou povinnost nemá. Tam, kde příslušné ustanovení zákona (§ 430 insolvenčního zákona) může vyvolat určité (byť nikoli opodstatněné) pochybnosti o okruhu osob, jimž má být adresována výzva soudu učiněná na jeho základě, je vhodné a žádoucí, aby soud výzvu konkretizoval způsobem, jenž takové pochybnosti již nevyvolá. Je vhodné a žádoucí, aby insolvenční soud formuloval výzvu k podávání přihlášek pohledávek dle § 430 odst. 3 insolvenčního zákona tak, že ji adresuje „známým věřitelům z ostatních (jiných) členských států Evropské unie s výjimkou Dánska“ a doplní poučení, že tato výzva neplatí pro věřitele z České republiky.

Zadržovací právo

Věřitel s pohledávkou za podstatou je sice oprávněn domáhat se v průběhu konkursu její úhrady soudně žalobou o splnění povinnosti, podanou proti správci konkursní podstaty, i pro tyto pohledávky za podstatou ale platí úprava obsažená v § 14 odst. 1 písm. e/ ZKV (I pro tyto pohledávky (nebo jejich příslušenství) lze na základě vykonatelného titulu směřujícího vůči správci konkursní podstaty naříditi výkon rozhodnutí (exekuci), nelze jej však provést). Stejně tak tím, že § 14 odst. 1 písm. e/ ZKV zakazuje nabytí práva na oddělené uspokojení za trvání konkursu, zakazuje i nabytí zadržovacího práva. Zda jde o zadržovací právo k pohledávce za podstatou nebo k jiné pohledávce, je zcela bez významu, když zákaz jednoznačně formulovaný v § 14 odst. 1 písm. e/ ZKV se váže k majetku konkursní podstaty a nikoli k povaze pohledávky, jež by takto měla být zajištěna.

Důvod úpadku

To, zda se dlužník dostal do úpadku přičiněním třetí osoby, je v insolvenčních poměrech významné jen z pohledu § 143 odst. 3 insolvenčního zákona, ve lhůtách v tomto ustanovení uvedených.

Podání přihlášky do insolvenčního řízení

Věřiteli, který zmeškal lhůtu určenou k podání přihlášky do insolvenčního řízení v rozhodnutí o úpadku, se tato lhůta nevrací (její běh se neobnovuje) ani tehdy, jestliže insolvenční soud po marném uplynutí této lhůty věřitele znovu nesprávně vyzve k podávání přihlášek.

Vypořádání SJM

Jestliže v průběhu občanského soudního řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů jeden z bezpodílových spoluvlastníků zemře a účastníky řízení jsou potom jeho dědici, nemůže soud rozhodovat o tom, zda jednotlivým dědicům z více dědiců zemřelého bezpodílového spoluvlastníka připadnou některé věci z vypořádávaného bezpodílového spoluvlastnictví, nýbrž rozhodne, že připadají do dědictví po bezpodílovém spoluvlastníku. To obdobně platí o rozhodnutí o peněžních částkách, které je třeba zaplatit na vyrovnání podílů; v řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, z nichž jeden v průběhu řízení zemřel, nemůže soud do doby, než bude projednáno dědictví, rozhodovat o platební povinnosti mezi účastníkem – bývalým manželem a právními nástupci (dědici) druhého manžela; v takovém případě pouze vysloví, že do dědictví po zemřelém manželovi připadá pohledávka zůstavitele za bývalým manželem z titulu vypořádání zaniklého BSM (SJM) v určité výši.

Pravomoc soudu

Závazkový vztah, jehož obsahem je právo České obchodní inspekce na úhradu nákladů rozboru k ověření jakosti a bezpečnosti výrobků nebo zboží nebo pro účely kontroly, zda nedochází ke klamání spotřebitele, a povinnost kontrolované osoby tyto náklady zaplatit, je vztahem občanskoprávního charakteru, vzniklým na základě skutečnosti uvedené v zákoně č. 64/1986 Sb. Projednání a rozhodnutí sporů z těchto právních vztahů pak náleží do pravomoci soudů.

Týrání zvířat a místo veřejnosti přístupné

Za místo veřejnosti přístupné nelze považovat uzavíratelnou část společných prostor např. obytného domu nebo obydlí podobného typu, které je určeno k bydlení více uživatelů nebo vlastníků (např. chodbu, schodiště, prostor výtahu). Místem veřejnosti přístupným však může být prostor před vchodem do takového domu či obydlí. Přístupnost je nutno chápat i v širších souvislostech a nelze ji striktně vztahovat jen k úzce vymezenému prostoru, kam může veřejnost přímo vstoupit či v něm pobývat, ale za veřejnosti přístupné místo lze

považovat i prostory v osobním či soukromém vlastnictví, které nejsou samy o sobě považovány za místa veřejnosti přístupná, avšak bezprostředně sousedí s místem, kam veřejnost vstoupit nemůže, např. dvory, pole nebo jiná prostranství, ale je na ně nebo do nich přes nedostatečně izolující bariéru např. průhledný plot, lešení vidět, event. slyšet.

Nutná obhajoba

Velmi vysoký věk i jistá izolovanost od obvyklého samostatného způsobu života jsou výraznými omezeními, která mohou vést k nedostatečné orientaci v oblasti trestního práva, a tím podstatnému snížení schopnosti svá obhajovací práva bez pomoci další osoby uplatnit.

Místní příslušnost

Podstatným pro závěr, že určité místo je bydlištěm nějaké osoby je mimo jiné existence úmyslu trvale na tomto místě bydlet. Tento úmysl zpravidla nebude dán v případě pobytu odsouzeného ve věznicí, kde je donucen vykonávat soudem uložený trest odnětí svobody, a to bez ohledu na jeho délku.

Výkon rozhodnutí a odškodnění

Při posuzování délky vykonávacího řízení je třeba vždy zkoumat, do jakého okamžiku se jednalo o účelné vedení řízení směřující k reálnému vymození práva oprávněného, a od kdy již další průběh řízení ztrácí svůj význam, neboť vymození pohledávky oprávněného se stává vzhledem k okolnostem případu nereálné či neúčelné, popř. dokonce neúčinné.

Společnost s ručením omezeným a vypořádací podíl

Plyne-li z účetní závěrky (anebo by z ní mělo při řádném zpracování plynout), že výše vlastního kapitálu podle účetní závěrky je (např. v důsledku způsobu ocenění majetku) v hrubém nepoměru ke skutečné (tržní) hodnotě čistého obchodního majetku, je k tomu třeba při stanovení vypořádacího podílu přihlídnout.

Zápis společnosti do obchodního rejstříku

Ani skutečnost, že rejstříkový soud nečinil výzvu v zákonné třídenní lhůtě dle § 200d odst. 3 o. s. ř., ale (nesprávně) až pátý pracovní den ode dne podání návrhu, nemá za následek marné uběhnutí lhůty podle § 200db odst. 1 o. s. ř. Lhůta podle § 200d odst. 3 o. s. ř. je pouze lhůtou pořádkovou.

Prokázání se akcionáře

K průkazu aktivní legitimace akcionáře, domáhajícího se vydání opisu seznamu akcionářů, nepostačuje kopie akcie společnosti znějící na jeho jméno.

Průtahy řízení

Probíhají-li souběžně dvě nebo více soudních řízení, která spolu svým předmětem souvisejí natolik úzce, že rozhodnutí v jednom z nich je určující i pro rozhodnutí ve druhém či dalších řízeních, je třeba újmu utrpěnou jejich účastníky v důsledku nepřiměřené délky daných řízení v rozsahu jejich souběžného průběhu vnímat jako jedinou újmu, nikoli jako újmu násobenou počtem jednotlivých řízení.

Podmínky řízení

Závěr soudu o tom, že je tu takový nedostatek podmínek řízení, který nelze odstranit, takže řízení musí být zastaveno (a o žalobou uplatněném nároku nebude tudíž rozhodnuto), musí být založen na spolehlivém zjištění skutečností, z nichž takový závěr vyplývá. Zjištění soudu, že žalovaný má bydliště na území jiného členského státu, samo o sobě nevylučuje, že žalovaný má bydliště též na území České republiky a jsou tudíž naplněny podmínky mezinárodní příslušnosti českých soudů podle článku 2 odst. 1 nařízení Brusel I.

Dobré mravy

Při posuzování věci podle § 39 obč. zák. nelze „izolovaně“ zdůrazňovat a současně vytrhávat z kontextu pouze jednu či více okolností a další právně významné okolnosti ve skutečnosti opominout.

Odpovědnost státu za škodu

Nárok na náhradu ušlého zisku v paušalizované podobě vzniká pouze tehdy, jsou-li splněny všechny předpoklady odpovědnosti státu za škodu způsobenou rozhodnutím o vazbě, včetně toho, že u poškozeného nedošlo k rozmnožení majetkových hodnot, ač se to dalo s ohledem na pravidelný běh událostí očekávat, a že se tak stalo v příčinné souvislosti s rozhodnutím o vazbě. Žádnou fikci ani domněnku existence ušlého zisku zákon č. 82/98 Sb. nezakládá.

Dohoda o vypořádání společného jmění manželů a věřitelé

Dohoda o vypořádání společného jmění manželů se ve smyslu ustanovení § 150 odst. 2 obč. zák. dotýká práva věřitele tehdy, kdyby měla vést ke zmenšení majetku dlužníka a kdyby v jejím důsledku věřitel nemohl dosáhnout

KŠD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o. tvoří skupina profesionálů s mnoha lety zkušeností. Podporujeme naše klienty, aby dosáhli svých strategických nebo obchodních cílů. K tomu jim pomáháme poskytováním vysoce kvalitních právních služeb při využití širokých zkušeností, které jsme si osvojili v předchozích letech spolupráce s našimi klienty. Za dobu svého působení jsme získali renomé úspěšné nezávislé české advokátní kanceláře, která je schopna plně konkurovat mezinárodním advokátním firmám.

Naši právníci poskytují všem našim klientům kvalitní, zkušené a rozvážné rady, zároveň jsou zavázáni plně se klientům věnovat a být vždy nápomocni osobní radou.

Naše služby jsou poskytovány zejména v těchto oblastech:

- Právo obchodních společností včetně fúzí a akvizic
- Právní, daňová a finanční due diligence
- Veřejné zakázky a soutěžní právo
- Právo ICT, e-commerce
- Bankovní právo, finanční služby, cenné papíry, financování projektů
- Dohled nad kapitálovým trhem
- Úprava smluvních vztahů
- Pracovní právo
- Daňové právo
- Právní audit
- Právní vztahy k nemovitostem
- Právní předpisy v oblasti ochrany životního prostředí
- Insolvenční právo
- Duševní vlastnictví
- Mediální právo
- Energetika, těžba surovin, těžký průmysl
- Sporná agenda

KŠD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o.

CITYTOWER
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
tel: +420 221 412 611
fax: +420 222 254 030
ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

ALFA INTERNATIONAL
THE GLOBAL LEGAL NETWORK

Úspěch našich klientů mluví za nás

Praha / Moskva / Bratislava

www.bbh.eu

bankovníctví a finance —

pojišťovnictví —

kapitálové trhy —

M&A —

mezinárodní arbitráž a soudní spory —

finanční restrukturalizace —

IP/IT —

nemovitosti —

právo EU —

hospodářská soutěž —

energetické právo —

korporátní & komerční právo —

média & telekomunikace —

uspokojení své pohledávky z majetku dlužníka, ačkoli – nebýt takové dohody – by se z majetku dlužníka uspokojil. Ochrana práv věřitele spočívá v tom, že dohoda o vypořádání společného jmění je vůči věřitelům relativně bezúčinná; i když v právních vztazích (obecně vzato) dohoda sledované právní následky vyvolala, ve vztahu k dotčeným věřitelům se na ni hledí, jako kdyby právní účinky nenastaly, a věřitel se může domáhat uspokojení své pohledávky bez dalšího ze společného jmění manželů, aniž by bylo významné, jak bylo mezi manželi jejich společné jmění vypořádáno. Jsou-li přílehlavé již závěry soudu prvního stupně, není, bez dalšího, na překážku přezkoumatelnosti potvrzujícího rozhodnutí odvolacího soudu, že na tyto závěry ve svém rozhodnutí jen odkáže.

Smlouva o dílo

V případě pokynu objednatele, u něhož byla nevhodnost zjištěna až dodatečně, nastává stejná situace jako u skrytých vad objednatelům dodaného materiálu; za tyto nedostatky nese – objektivně – odpovědnost zhotovitel. Povinnost upozornit na nevhodnost pokynů je povinností objektivní, neboť zhotovitel nese následky jejího nesplnění i tehdy, jestliže o nevhodnosti nevěděl (nemohl vědět). Zákonným důsledkem nesplnění této povinnosti je pak odpovědnost za vady zhotovené věci podle § 645 odst. 2 obč. zák.

Odpovědnost státu za škodu

V případě nemajetkové újmy, která měla vzniknout nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, spočívajícím v jiné skutečnosti než v nepřiměřené délce řízení, se uplatní procesní povinnosti tvrzení a důkazní. Ústavně zaručená práva a svobody zakotvená v Listině základních práv a svobod a v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod se vztahují též na osoby právnické, ovšem za splnění předpokladu, že to povaha věci umožňuje.

Promlčení

Jestliže byla smlouva o poskytování právních služeb uzavřena mezi žalobkyní (klientkou jako podnikatelkou) a žalovaným (advokátem), a byl tak založen závazkový vztah mezi podnikateli, a jestliže při jeho vzniku bylo zřejmé s přihlédnutím ke všem okolnostem, že se týká podnikatelské činnosti klienta (když podnikatelské činnosti advokáta se týká nepochybně), řídí se promlčení práva na náhradu škody způsobené žalovaným při výkonu advokacie obchodním zákoníkem, obecná promlčecí doba je tedy čtyřletá (§ 397 obč. zák.) a běží ode dne, kdy se poškozený (žalobkyně) dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její

náhradě; končí však nejpozději uplynutím 10 let ode dne, kdy došlo k porušení povinnosti (§ 398 obč. zák.).

Pojistné plnění a zákon proti praní špinavých peněz

Výplata pojistného plnění poškozenému, resp. zdravotní pojišťovně, která vynaložila náklady na léčbu poškozeného, na úhradu jejího tzv. regresního nároku podle § 55 odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění, není obchodem ve smyslu § 1a odst. 5 zákona proti praní špinavých peněz.

Náležitosti obsahu směnky

Je-li některý údaj na směnce v rámečku, může to znamenat jeho vyloučení z textu listiny jen tehdy, musí-li být z grafické úpravy listiny každému zřejmé, že rámeček má právě tento význam a nikoli význam jiný.

Konkurs a škoda

Otázka vědomosti exekučního soudu o tom, že svým postupem porušuje po prohlášení konkursu na majetek povinného (úpadce) zákaz formulovaný v ustanovení § 14 odst. 1 písm. e/ ZKV, je otázkou posouzení tzv. subjektivního předpokladu odpovědnosti za škodu (zavinění, daného psychickým stavem škůdce k vlastnímu protiprávnímu jednání a ke škodě, která je výsledkem tohoto protiprávního jednání) a jako taková nejen, že není (nemůže být) součástí posouzení, zda úřední postup soudu výkonu rozhodnutí (exekučního soudu) byl nesprávný, ale při posuzování odpovědnosti státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem k ní nelze přihlížet vůbec vzhledem k ustanovení § 2 zákona č. 82/1998 Sb.

Konkurs a rozsudek pro zmeškání

Žalobě podané proti úpadci po prohlášení konkursu na jeho majetek pro nároky, které se týkají majetku patřícího do podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku, nelze se zřetelem k ustanovením § 14 odst. 1 písm. a/ a d/ zákona o konkursu a vyrovnání vyhovět ani rozsudkem pro zmeškání.

Přikázání z důvodu vhodnosti

Přikázání věci jinému soudu je výjimkou z ústavně zaručené zásady, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci a že příslušnost soudu a soudce stanoví zákon (článek 38 Listiny). Důvody pro odnětí věci příslušnému soudu a její přikázání jinému soudu musí být natolik významné, aby dostatečně odůvod-

ňovaly průlom do výše citovaného ústavního principu (nález Ústavního soudu České republiky ze dne 15. listopadu 2001, sp. zn. I. ÚS 144/2000, uveřejněný pod číslem 172/2001 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu).

Náhrada škody, exekuce a promlčení

Pokud vznikne činností exekutora při výkonu veřejné moci přenesené na něj zákonem jinému škoda uplatnitelná vůči exekutorovi v režimu § 32 e.ř., bude vzhledem k absenci úpravy promlčení v exekučním řádu takto vzniklý závazkový vztah vždy vztahem občansko-právním bez ohledu na povahu účastníků závazkového vztahu vzniklého z titulu náhrady škody.

Ochrana osobnosti a bezdůvodné obohacení

Užije-li někdo cizí podobizny nebo jiného chráněného statku ve smyslu § 12 odst. 1 obč. zák. pro účely propagace výrobků nebo služeb, získává určitou majetkovou hodnotu, která odpovídá hodnotě úplaty za souhlas dotčené osoby k takovému užití. Neobdržel-li dotčená osoba za užití chráněného statku příslušnou úplatu, projeví se to, pokud ovšem neudělila souhlas k bezplatnému užití, negativně v jejich majetkových poměrech. Dojde-li tedy k užití chráněných statků pro reklamní účely, aniž by dotčená osoba obdržela úplatu za takové užití nebo souhlasila s užitím bezplatným, lze dovodit, že tomu, kdo chráněné statky užil, vzniká na úkor dotčené osoby bezdůvodné obohacení.

Pohledávka, popřena insolvenčním správcem

Zmeškání lhůty k podání žaloby o určení pravosti pohledávky popřené insolvenčním správcem je důvodem k vydání rozhodnutí o odmítnutí přihlášky ve smyslu ustanovení § 185 insolvenčního zákona. Poučení, jak má v insolvenčním řízení postupovat přihlášený věřitel, jehož nevykonatelná pohledávka byla při přezkumném jednání účinně popřena co do pravosti, výše nebo pořadí, se takovému věřiteli v případě, že je při přezkumném jednání přítomen, má dostat již při tomto jednání (zpravidla v jeho závěru a lhotejno, zda od insolvenčního soudu nebo prostřednictvím přítomného insolvenčního správce). Nestane-li se tak, pak písemně vyzoomění ve smyslu ustanovení § 197 odst. 2 insolvenčního zákona, splňující náležitosti vymezené vyhláškou č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona, musí insolvenční správce zaslat nejen těm věřitelům popřené nevykonatelné pohledávky, kteří se přezkumného jedná-

ní nezúčastnili, nýbrž i těm věřitelům popřene nevykonatelné pohledávky, kterým se – ač byli přítomni – náležitěho poučení při přezkumném jednání nedostalo.

Společné jmění manželů

Rozhodnutí soudu o zúžení společného jmění manželů až na věci tvořící obvyklé vybavení společné domácnosti (§ 148 odst. 1 a 2 obč. zák.) nebrání tomu, aby se manželé později dohodli o tom, že do společného jmění případnou jednotlivé majetkové kusy z jejich (dosavadních) výlučných majetků.

Odpovědnost za škodu způsobenou provozní činností

Byla-li příčinou vzniku škody tzv. vnitřní škodná událost, nepřichází v úvahu zproštění odpovědnosti provozovatele z důvodu neodvratitelné události bez ohledu na to, zda škoda mohlo či nemohlo být zabráněno. Z hlediska odpovědnosti podle § 420a obč. zák. není významné, zda škoda byla způsobena osobně odpovědným subjektem (osobou fyzickou či právnickou, popř. jejími zaměstnanci), nebo osobou jinou, kterou provozovatel při své činnosti použil.

Vznik škody

I kdyby nějaká další skutečnost spolupůsobila či mohla přispět ke vzniku škody, příčinná souvislost mezi škodnou událostí a způsobenou škodou se nepřerušuje, pokud tato původní škodná událost zůstává tou skutečností, bez níž by k následku nedošlo. V úvahu pak přichází společná odpovědnost za tutéž škodu. K přerušení příčinné souvislosti dochází jen za situace, že nová okolnost působila jako výlučná a samostatná příčina, která způsobila vznik škody bez ohledu na původní škodnou událost.

Pojištění pohledávek z vkladů

Systém pojištění pohledávek z vkladů, upravený v ustanoveních § 41a a násl. zákona o bankách, se (v souladu s požadavky směrnice o systémech pojištění vkladů) vztahuje na veškeré pohledávky z vkladů u tuzemských bank (ve smyslu ustanovení § 41c odst. 1 zákona o bankách), bez ohledu na to, zda jde o vklady v tuzemsku či vklady u zahraničních poboček tuzemských bank. Veškeré tyto vklady jsou také podkladem pro výpočet výše příspěvku banky do Fondu pojištění vkladů. Vztah z pojištění pohledávek z vkladů, vzniklý mezi Fondem a bankou se neřídí třetí částí obchodního zákoníku, a tudíž ani právní úpravou promlčení zakotvenou v ustanoveních § 387 až 408 obch.

zák. Délku promlčecí doby je třeba posoudit podle ustanovení § 101 obč. zák.

Odměňování člena představenstva

Neschválení ujednání o odměňování obsaženého ve smlouvě o výkonu funkce člena představenstva ze strany valné hromady má za následek jeho neúčinnost, není však bez dalšího porušením povinnosti ze strany společnosti, za které by odpovídala druhé smluvní straně (člen představenstva).

Vrácení daru

Korektivem dobrých mravů (§ 3 odst. 1 obč. zák.) lze poměřovat i právní vztahy upravené obchodním zákoníkem. Jelikož ustanovení § 630 obč. zák. neomezuje vznik práva dárce na vrácení daru jen na hrubé porušení dobrých mravů obdarovaným v rámci občanskoprávních vztahů, není vyloučen vznik tohoto práva v případě, kdy jednání obdarovaného hrubě porušující dobré mravy vzešlo z obchodněprávního vztahu.

Plnění dluhu dlužníkem

Jednání, jímž správce konkursní podstaty jako osoba s dispozičním oprávněním k majetku konkursní podstaty hradí dlužníkovu věřiteli částku určenou k výplatě vykonatelným rozvrhovým usnesením (usnesením o částečném rozvrhu), je plněním dluhu dlužníkem (úpadcem) ve smyslu ustanovení § 559 obč. zák. nebo § 324 odst. 1 obč. zák.; správce konkursní podstaty žádnou vlastní povinnost k takové úhradě vůči věřiteli nemá.

Promlčení

Jestliže skutkový stav zjištěný v řízení před vznesením námítky promlčení nevylučuje možnost, že ohledně uplatněného nároku nastala některá ze skutečností, jež brání uzavřít, že jde o nárok promlčený, např. že došlo k uznání závazku, pak není důvodná námitka promlčení vznesená v době, kdy již takové skutečnosti nemohou být v řízení prověřeny vzhledem k zákonné koncentraci řízení (§ 118b o. s. ř.) nebo k principům neúplné apelace (§ 205a, § 211a o. s. ř.).

Nezákonost rozhodnutí a nesprávný úřední postup

Odlišení újmy jako důsledku nezákonnosti rozhodnutí na jedné straně a jako důsledku nesprávného úředního postupu způsobeného vydáním nezákonného rozhodnutí, píchází pojmově do úvahy pouze v poměrech správního rozhodnutí, kde správní orgán rozhoduje

o právech a povinnostech jediného účastníka řízení – takto i obvykle žadatele, jenž se dovolává svého nároku podle zákona. Naopak je stěžejší myslitelné tam, kde je v řízení řešen spor, typicky v soudním, ale i popř. ve správním řízení, a kdy je rozhodnutí závislé na zjištění skutkového stavu věci podle procesních pravidel s obvyklou možností přezkumných instančních postupů, a kde vydání rozhodnutí samo o sobě, jež je později zrušeno, je očekavatelným a možným projevem stavu řízení a nemá proto potenciál poškozovat integritu účastníka řízení.

Smlouva o dílo

Sjednáním důsledků změny díla na výši jeho ceny ve smyslu ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. je třeba rozumět dohodu o konkrétním snížení či zvýšení ceny díla (o jeho nové ceně) nebo alespoň stanovení způsobu určení příslušné změny ceny.

Vydání zdravotnické dokumentace

Zdravotnická dokumentace představuje soubor informací a údajů týkajících se zdravotního stavu pacienta. Zákon o péči o zdraví lidu od samotného obsahu těchto informací odlišuje jejich hmotný nosič, tj. médium, na kterém jsou údaje zaneseny; právo pacienta na přístup ke zdravotnické dokumentaci sestává z práva vyžadovat informace, nahlížet do dokumentace a pořizovat si z ní kopie, a vztahuje se tak k informacím, které tvoří obsah zdravotnické dokumentace, nikoliv k jejich záznamovým nosičům. Nejde přitom o vlastnické právo pacienta, neboť samotná informace o zdravotním stavu sice může být předmětem právních vztahů podle předpisů upravujících nakládání s ní, není však podle platné právní úpravy České republiky předmětem vlastnického práva, kterému by byla poskytována ochrana formou vindikační žaloby.

Smlouva o převodu práv a povinností v bytovém družstvu

K platnému vzniku smlouvy o převodu práv a povinností spojených se členstvím v bytovém družstvu je nezbytná řádná identifikace účastníků smlouvy a bytového družstva, k němuž se převáděná členská práva a povinnosti (členský podíl) vztahují, určení (rozsa-hu) převáděných práv a povinností spojených s členstvím v bytovém družstvu (specifikace předmětu převodu), určení, zda jde o převod úplatný, či bezúplatný a v případě úplatnosti převodu rovněž stanovení ceny, nebo způsobu jejího určení.

Řízení před soudem

Pokud soud rozhoduje o nároku na plnění na základě skutkových zjištění, umožňujících podřadit uplatněný nárok po právní stránce pod jinou hmotněprávní normu, než jak ji uvádí žalobce, je povinností soudu podle příslušných ustanovení věc posoudit a o nároku rozhodnout, a to bez ohledu na to, jaký právní důvod požadovaného plnění uvádí žalobce.

Pohružka jiné těžké újmy

Při posuzování, zda jde o jinou těžkou újmu, je nutno přihlížet k závažnosti narušení osobních, rodinných, pracovních či podnikatelských poměrů napadeného, k jeho vyspělosti, k intenzitě ovlivnění jeho psychického stavu apod., neboť dopad stejné pohružky může být podle její povahy u různých poškozených odlišný.

Dílčí plnění ve smyslu obchodního zákoníku

O dílčí plnění ve smyslu ustanovení § 392 odst. 2 obch. zák. se jedná v případě, kdy závazek je podle dohody stran, ze zákona nebo z rozhodnutí soudu (státního orgánu) rozdělen na několik relativně samostatných, zřetelně oddělených plnění, která samostatně (většinou postupně) dospívají (např. plnění dluhu sjednané ve splátkách); od dílčího plnění je přitom třeba odlišovat plnění částečné, o něž jde tehdy, poskytne-li dlužník věřiteli na plnění svého závazku pouze část předmětu plnění, aniž by z dohody stran, z právního předpisu nebo z rozhodnutí soudu rozdělení na takové části vyplývalo.

Právní nástupnictví

Navrhovatel obnovy řízení nemusí v žalobě ostatní účastníky řízení o obnově označit, a označí-li je, není tím soud vázán, neboť účastníky řízení o obnově řízení jsou účastníci řízení, o jehož obnovu se jedná, popřípadě jejich univerzální nebo singulární právní nástupci. Z toho pak též vyplývá, že nastanou-li v době po vyhlášení rozhodnutí, jímž skončilo původní řízení, popř. po jeho doručení (srov. § 154 odst. 1, § 168 a § 170 odst. 1 o. s. ř.), a před podáním žaloby na obnovu řízení takové právní skutečnosti, s nimiž právní předpisy (předpisy hmotného práva) spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti, o něž šlo v původním řízení, je účastníkem řízení o žalobě na obnovu řízení namísto původního účastníka jeho hmotněprávní nástupce (univerzální nebo singulární), a to bez dalšího, přímo ze zákona (srov. § 94 odst. 2 o. s. ř.), tedy též bez zřetele na to, zda jej navrhovatel obnovy řízení za účastníka označil či nikoliv, popřípadě zda označil

někoho jiného. Hmotněprávní nástupnictví tu tak ze stavu, kdy procesní předpisy neobsahují speciální řešení popsané situace, zakládá též procesní nástupnictví ve vztahu k řízení, o jehož obnovu se jedná.

Závět a zajištění dluhu

Sepsání závěti za účelem zajištění dluhu se příčí smyslu závěti jako institutu dědického práva, jde o právní úkon, který svým účelem obchází zákon. Taková závět by pak byla neplatná pro rozpor s ustanovením § 39 obč. zák.

Obchodní rejstřík a odpovědnost státu za škodu

Nejedná-li soud k podnětu třetí osoby podle § 29 odst. 6 obch. zák., může tím založit odpovědnost za nesprávný úřední postup spočívající v porušení povinnosti učinit úkon v přiměřené době.

Likvidace obchodní společnosti

Vznikly-li poté, co byla společnost opětovně zapsána do obchodního rejstříku v dobré víře pohledávky třetích osob za společnost, bez ohledu na to, zda již došlo k jejich zániku, nelze zrušit rozhodnutí o zrušení zápisu jejího výmazu do obchodního rejstříku a soud musí znovu jmenovat likvidátora společnosti.

Insolvence a litispendence

Jen proto, že insolvenční soud s insolvenčním návrhem, jenž nebyl opatřen úředně ověřeným podpisem osoby, která jej podala, nebo jejím zaručeným elektronickým podpisem, zacházel jako s řádně podepsaným podáním, nemohly pomínout účinky uvedené v § 97 odst. 2 insolvenčního zákona spočívající v tom, že se k takovému insolvenčnímu návrhu nepřihlíží; to platí bez zřetele k tomu, zda insolvenční soud případně nesprávně vydal i vyhlášku, kterou oznámil zahájení insolvenčního řízení.

Trest propadnutí majetku

Trestem propadnutí majetku podle § 51 odst. 1 tr. zák. může být postižen buď veškerý majetek pachatele trestného činu nebo jeho část, kterou mohou být například i jeho pohledávky. Předpokladem toho je, že jej soud odsuzuje k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za závažný úmyslný trestný čin, jímž získal nebo se snažil získat majetkový prospěch. Výrok o propadnutí majetku však může dopadat jen na jeho vlastní majetek (§ 52 tr. zák.). Nutno mít přitom na paměti, že do něj nepatří ty majetkové hodnoty, které získal trestnou činností, protože vlastnické právo ani žádné jiné majetkové

právo nelze trestným činem nabýt. V tomto ohledu se právní režim ukládání trestu propadnutí majetku liší od právního režimu ukládání trestu propadnutí věci. Tak je tomu proto, že zákon umožňuje vyslovit též propadnutí věci získané trestným činem [srov. § 55 odst. 1 písm. c) tr. zák.], byť jinak obecně také stanoví požadavek, aby šlo o majetek obviněného (srov. § 55 odst. 2 tr. zák.). ●

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Sbírka (září až listopad)

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Částka 93 rozeslána dne 6. září 2011

265/2011 Sb.

Účinnost od: 1. prosince 2011

ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů

266/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 22. srpna 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Částka 94 rozeslána dne 12. září 2011

267/2011 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 2. srpna 2011 sp. zn. Pl. ÚS 16/11 ve věci návrhu na zrušení některých ustanovení zákona č. 425/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a od-

měně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, resp. na zrušení některých ustanovení zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů

Částka 95 rozeslána dne 12. září 2011

268/2011 Sb.

Účinnost od: 27. září 2011

VYHLÁŠKA ze dne 6. září 2011, kterou se mění vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb

269/2011 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 3. srpna 2011 sp. zn. Pl. ÚS 38/09 ve věci návrhu na zrušení přechodných ustanovení k části první, čl. II bodů 3, 4, 5, 6 a 7 zákona č. 183/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 7/2009 Sb.

Částka 96 rozeslána dne 16. září 2011

270/2011 Sb.

Účinnost od: 1. října 2011

VYHLÁŠKA ze dne 7. září 2011, kterou se mění vyhláška č. 428/2010 Sb., stanovící okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního průjezdního víza

271/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. září 2011 o vyhlášení výše platové základny pro určení platu a některých náhrad výdajů soudců podle zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2011

Částka 97 rozeslána dne 23. září 2011

272/2011 Sb.

Účinnost od: 1. listopadu 2011

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 24. srpna 2011 o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací

273/2011 Sb.

Účinnost od: 30. září 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 8. září 2011, kterou se mění vyhláška č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou, ve znění pozdějších předpisů

274/2011 Sb.

Účinnost od: 23. září 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 5. září 2011 o provedení některých ustanovení zákona o oběhu bankovek a mincí

Částka 98 rozeslána dne 26. září 2011

275/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
 VYHLÁŠKA ze dne 12. září 2011 o Programu statistických zjišťování na rok 2012

Částka 99 rozeslána dne 26. září 2011

276/2011 Sb.

Účinnost od: 9. října 2011
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 24. srpna 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořizovaného Českou republikou -- Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu, ve znění nařízení vlády č. 474/2009 Sb.

277/2011 Sb.

Účinnost od: 1. října 2011
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 31. srpna 2011 o stanovení vzoru průkazu kontrolujícího Úřadu pro ochranu osobních údajů

278/2011 Sb.

Účinnost od: 1. října 2011 s výjimkou
 VYHLÁŠKA ze dne 13. září 2011, kterou se mění vyhláška č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot)

Částka 100 rozeslána dne 26. září 2011

279/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 15. září 2011, jímž se určují emisní podmínky pro Dis-

kontovaný spořicí státní dluhopis České republiky, 2011/2012

280/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 15. září 2011, jímž se určují emisní podmínky pro Kuponový spořicí státní dluhopis České republiky, 2011/2016, VAR %

281/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva financí ze dne 15. září 2011, jímž se určují emisní podmínky pro Reinvestiční spořicí státní dluhopis České republiky, 2011/2016, VAR %

Částka 101 rozeslána dne 30. září 2011

282/2011 Sb.

Účinnost od: 1. října 2011
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. září 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 79/2007 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření, ve znění pozdějších předpisů

283/2011 Sb.

Účinnost od: 1. října 2011
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. září 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 75/2007 Sb., o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě, ve znění pozdějších předpisů

284/2011 Sb.

Účinnost od: 1. října 2011 s výjimkou
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 8. září 2011 o podmínkách poskytnutí a použití finančních prostředků Státního fondu rozvoje bydlení formou úvěru na podporu výstavby nájemních bytů na území České republiky

285/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
 VYHLÁŠKA ze dne 20. září 2011, kterou se mění vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů

286/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
 VYHLÁŠKA ze dne 21. září 2011 o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2010, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2010, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2012 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2012 a o zvýšení důchodu v roce 2012

287/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
 VYHLÁŠKA ze dne 21. září 2011 o zvýšení příplatků k důchodu v roce 2012

Částka 102 rozeslána dne 4. října 2011

288/2011 Sb.

Účinnost od: 19. října 2011
 ZÁKON ze dne 7. června 2011, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

289/2011 Sb.

Účinnost od: 4. října 2011
 USNESENÍ Poslanecké sněmovny ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, přijatému Parlamentem dne 7. června 2011 a vrácenému prezidentem republiky dne 23. června 2011

290/2011 Sb.

Účinnost od: 4. října 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 22. září 2011, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojení č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

291/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
 VYHLÁŠKA ze dne 7. září 2011, kterou se mění vyhláška č. 307/2004 Sb., o předkládání informací a podkladů České národní bance osobami, které náleží do sektoru finančních institucí, ve znění pozdějších předpisů

Částka 103 rozeslána dne 10. října 2011

292/2011 Sb.

Účinnost od: 11. října 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 16. září 2011 o vydání zlaté mince 'Renesanční most ve Stříbře' po 5 000 Kč

293/2011 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 7. září 2011 sp. zn. Pl. ÚS 56/10 ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky města Františkovy Lázně č. 1/2010 k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v oblasti omezení hazardu

Částka 104 rozeslána dne 12. října 2011

294/2011 Sb.

Účinnost od: 1. listopadu 2011
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 8. září 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, ve znění nařízení vlády č. 475/2009 Sb.

295/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. září 2011 o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění

296/2011 Sb.

Účinnost od: 2. listopadu 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 16. září 2011 o vydání pamětní stříbrné pětisetkoruny ke 200. výročí narození Karla Jaromíra Erbena

Částka 105 rozeslána dne 14. října 2011

297/2011 Sb.

Účinnost od: 19. ledna 2013 s výjimkou
 ZÁKON ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

298/2011 Sb.

Účinnost od: 1. prosince 2011 s výjimkou
 ZÁKON ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Částka 106 rozeslána dne 14. října 2011

299/2011 Sb.

Účinnost od: 13. listopadu 2011
 ZÁKON ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů

300/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012 s výjimkou
 ZÁKON ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

301/2011 Sb.

Účinnost od: 1. listopadu 2011
 ZÁKON ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů

302/2011 Sb.

Účinnost od: 14. října 2011 s výjimkou
 ZÁKON ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

303/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
 ZÁKON ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Částka 107 rozeslána dne 18. října 2011

304/2011 Sb.

Účinnost od: 1. listopadu 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 30. září 2011 o vymezení zón ochrany přírody Chráněné krajinné oblasti Český les

305/2011 Sb.

Účinnost od: 19. listopadu 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 30. září 2011 o vydání pamětní stříbrné dvousetkoruny ke 400. výročí úmrtí Petra Voka z Rožmberka

306/2011 Sb.

SDĚLENÍ Českého telekomunikačního úřadu ze dne 7. října 2011 o vydání cenového rozhodnutí

307/2011 Sb.

SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 10. října 2011 o vydání cenových rozhodnutí

Částka 108 rozeslána dne 21. října 2011

308/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012 s výjimkou
 ZÁKON ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon

č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů

309/2011 Sb.

Účinnost od: 21. října 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 17. října 2011 o stanovení podmínek vyšetřování skotu na boviní spongiformní encefalopatii v rámci prohlídky jatečných zvířat a masa

310/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. října 2011, kterým se vyhláší pro účely nemocenského pojištění výše redukčních hranic pro úpravu denního vyměřovacího základu platných v roce 2012

311/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 7. října 2011 o rozhodnutí o pověření provozovatele subsystému informačního systému

Částka 109 rozeslána dne 21. října 2011

312/2011 Sb.

Účinnost od: 1. prosince 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 7. října 2011, kterou se mění vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 42/1999 Sb., o obsahu žádosti o akreditaci studijního programu

313/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 10. října 2011 o vyhlášení opakovaných voleb do zastupitelstva obce

314/2011 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 6. září 2011 sp. zn. Pl. ÚS 11/10 ve věci návrhu na zrušení § 12 odst. 1 písm. a) zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)

Částka 110 rozeslána dne 25. října 2011

315/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 5. října 2011 o zkušebním řádu zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E

advokátní kancelář

Silný tým na Vaší straně

Advokátní kancelář **PRK Partners** poskytuje špičkové profesionální právní poradenství ve třech důležitých střeoevropských jurisdikcích. Více než stovka právních poradců v České republice, na Slovensku a v Maďarsku zaručuje vysokou kvalitu a flexibilitu našich služeb.

CHAMBERS
EUROPE
AWARDS
for Excellence
2010
WINNER

THE LAWYER
www.thelawyer.com
EUROPEAN
AWARDS
2011
SHORTLISTED

INTERNATIONAL
Legal Alliance Summit
AWARDS
Silver Award 2011
Best Central & Eastern European
Law Firm

Národní právní firma
roku 2010 pro Českou
republiku

Právnícká firma roku
2010, 2009 a 2008 v oblasti
bankovníctví a finance

Nominace v kategorii
Law Firm of the Year 2011
Central Europe

Silver Award v kategorii
Best Central and Eastern
European Law Firm 2011

www.prkpartners.com

Založena 1993

■ Praha +420 221 430 111
prague@prkpartners.com

■ Bratislava +421 232 333 232
bratislava@prkpartners.com

■ Budapešť +361 336 0443
budapest@prkpartners.com

■ Ostrava +420 558 272 505
ostrava@prkpartners.com

Česko-slovenská advokátní kancelář s mezinárodním dosahem

- deset let úspěšného působení na trhu
- právní tým čítající více než 140 právníků, z toho 21 partnerů, několik desítek studentů právnických fakult a celkem více než 300 spolupracovníků, včetně 100 zaměstnanců spolupracující inkasní agentury Cash Collectors
- v soutěži Právnická firma roku 2011 se kancelář stala vítězem kategorie Veřejné zakázky, umístila se mezi nejlepšími právnickými kancelářemi hned v deseti dalších kategoriích a stala se nejvíce doporučovanou právnickou firmou v České republice
- kancelář je vysoce doporučovaná v zásadě všemi hlavními mezinárodními ratingovými publikacemi
- 700 stálých klientů, 30 společností z Czech Top 100 a 80 společností uvedených v seznamu největších světových firem Fortune 500
- partnerství s klienty založené na nadstandardní podpoře jejich podnikání, individuálním přístupem, vzájemném respektu, důvěře a loajalitě
- kancelář je součástí tří z deseti nejprestižnějších mezinárodních právnických sítí: World Law Group, State Capital Group a First Law International
- služby poskytované v angličtině, češtině, slovenštině, němčině, francouzštině, italštině, ruštině, španělštině, portugalštině, polštině a ukrajinštině

Specializované poradenské skupiny:

- Právo obchodních společností / Fúze, akvizice, prodeje podniků a restrukturalizace
- Nemovitosti a stavebnictví
- Bankovnictví, pojišťovnictví, finance a kapitálový trh
- Insolvence a restrukturalizace
- Veřejný sektor a regulace, veřejné zakázky, veřejná podpora a PPP
- Duševní vlastnictví / Informační technologie, telekomunikace a média
- Ochrana hospodářské soutěže, právo EU
- Energetika a životní prostředí
- Farmacie, zdravotnictví a soc. služby
- Pracovní právo a právo sociálního zabezpečení
- Zastupování v soudních, správních a rozhodčích řízeních
- Sportovní právo
- Doprava a logistika
- Private Clients
- Vymáhání pohledávek ve spolupráci s inkasní agenturou Cash Collectors

Největší právnická firma
v České republice

Klienty nejlépe hodnocená
právnická firma
v České republice

Právnická firma roku
v České republice
(2011)

WHO'SWHOLEGAL

1. místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic v České republice
a východní Evropě
(2010)

1. místo mezi domácími
právnickými firmami
(2010)

PRACTICAL LAW COMPANY®

Částka 111 rozeslána dne 27. října 2011

316/2011 Sb.

Účinnost od: 27. října 2011
 NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. října 2011 o stanovení limitu prostředků státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů pro rok 2012

317/2011 Sb.

Účinnost od: 27. října 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 20. října 2011, kterou se mění vyhláška č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

318/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 25. října 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 112 rozeslána dne 31. října 2011

319/2011 Sb.

Účinnost od: 1. listopadu 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 20. října 2011 o stanovení ochranných pásem přírodního léčivého zdroje minerální vody v Buchlovicích a vymezení konkrétních ochranných opatření

Částka 113 rozeslána dne 9. listopadu 2011

320/2011 Sb.

Účinnost od: 1. prosince 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 24. října 2011 o vyhlášení Národní přírodní památky Polabská černava a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

321/2011 Sb.

Účinnost od: 1. prosince 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 24. října 2011 o vyhlášení Národní přírodní památky Slatinná louka u Velenky a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

322/2011 Sb.

Účinnost od: 1. prosince 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 24. října 2011 o vyhlášení Národní přírodní památky Švařec a stanovení jejich bližších ochranných podmínek

323/2011 Sb.

Účinnost od: 1. prosince 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 24. října 2011 o zrušení ně-

kterých právních předpisů o vyhlášení zvláště chráněných území

324/2011 Sb.

Účinnost od: 1. prosince 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 24. října 2011, kterou se mění vyhláška č. 46/2010 Sb., o příslušnosti správ národních parků a správ chráněných krajinných oblastí k výkonu státní správy ve správních obvodech tvořených národními přírodními rezervacemi, národními přírodními památkami a jejich ochrannými pásmy, ve znění pozdějších předpisů

325/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva zdravotnictví ze dne 1. listopadu 2011 o antigenním složení očkovacích látek pro pravidelná, zvláštní a mimořádná očkování pro rok 2012

Částka 114 rozeslána dne 11. listopadu 2011

326/2011 Sb.

Účinnost od: 26. listopadu 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 3. listopadu 2011, kterou se mění vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému, ve znění vyhlášky č. 377/2006 Sb.

327/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
 VYHLÁŠKA ze dne 3. listopadu 2011 o údajích poskytovaných v souvislosti s provozem lodě a ve zprávách a oznámeních o námořní nehodě nebo mimořádné události, o minimální výši sjednaného pojištění za škody z provozu lodě a o změně vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 278/2000 Sb., o námořním rejstříku a dokladech námořních plavidel

328/2011 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 27. září 2011 sp. zn. Pl. ÚS 22/11 ve věci návrhu na zrušení obecně závazné vyhlášky statutárního města Kladna č. 46/10 o určení míst pro provozování jiných technických herních zařízení povolených Ministerstvem financí na území města Kladna

Částka 115 rozeslána dne 14. listopadu 2011

329/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012 s výjimkou
 ZÁKON ze dne 13. října 2011 o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů

330/2011 Sb.

Účinnost od: 1. prosince 2011 s výjimkou
 ZÁKON ze dne 7. října 2011, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

331/2011 Sb.

Účinnost od: 14. listopadu 2011
 ZÁKON ze dne 13. října 2011, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů

332/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 1. listopadu 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

333/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 4. listopadu 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 116 rozeslána dne 14. listopadu 2011

334/2011 Sb.

Účinnost od: 29. listopadu 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 8. listopadu 2011, kterou se mění vyhláška č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti, ve znění vyhlášky č. 407/2008 Sb.

335/2011 Sb.

Účinnost od: 29. listopadu 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 8. listopadu 2011, kterou se mění vyhláška č. 487/2004 Sb., o osobnostní způsobilosti, která je předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, ve znění pozdějších předpisů

Částka 117 rozeslána dne 21. listopadu 2011

336/2011 Sb.

Účinnost od: 6. prosince 2011
 VYHLÁŠKA ze dne 4. listopadu 2011, kterou se mění vyhláška č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění pozdějších předpisů

Částka 118 rozeslána dne 21. listopadu 2011

337/2011 Sb.

Účinnost od: 21. listopadu 2011 s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 11. listopadu 2011 o energetickém štítkování a ekodesignu výrobků spojených se spotřebou energie

Částka 119 rozeslána dne 23. listopadu 2011

338/2011 Sb.

Účinnost od: 23. listopadu 2011
VYHLÁŠKA ze dne 16. listopadu 2011, kterou se mění vyhláška č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění pozdějších předpisů

339/2011 Sb.

SDĚLENÍ Českého statistického úřadu ze dne 13. listopadu 2011 o aktualizaci Klasifikace hospitalizovaných pacientů (IR-DRG)

340/2011 Sb.

SDĚLENÍ Českého statistického úřadu ze dne 13. listopadu 2011 o aktualizaci Mezinárodní statistické klasifikace nemocí a přidružených zdravotních problémů (MKN-10)

Částka 120 rozeslána dne 23. listopadu 2011

341/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012 s výjimkou
ZÁKON ze dne 6. listopadu 2011 o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů

Částka 121 rozeslána dne 29. listopadu 2011

342/2011 Sb.

Účinnost od: 29. listopadu 2011
ZÁKON ze dne 26. října 2011, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

343/2011 Sb.

Účinnost od: 29. listopadu 2011
VYHLÁŠKA ze dne 18. listopadu 2011 o seznamu účinných látek

Částka 122 rozeslána dne 29. listopadu 2011

344/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012

ZÁKON ze dne 26. října 2011, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

345/2011 Sb.

Účinnost od: 29. listopadu 2011
ZÁKON ze dne 26. října 2011, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů

346/2011 Sb.

Účinnost od: 29. listopadu 2011
ZÁKON ze dne 26. října 2011, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů

347/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
ZÁKON ze dne 26. října 2011, kterým se mění zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

348/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
ZÁKON ze dne 26. října 2011, kterým se mění zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

349/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
ZÁKON ze dne 26. října 2011, kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

350/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012 s výjimkou
ZÁKON ze dne 27. října 2011 o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon)

Částka 123 rozeslána dne 29. listopadu 2011

351/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
ZÁKON ze dne 27. října 2011, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

352/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
ZÁKON ze dne 27. října 2011, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

353/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
ZÁKON ze dne 3. listopadu 2011, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

354/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012 s výjimkou
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. listopadu 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 484/2006 Sb., o výši časových poplatků a o výši sazeb mýtného za užívání určených pozemních komunikací, ve znění pozdějších předpisů ●

Jsme tu pro vás!

PRO VAŠI KANCELÁŘ

- **NABÍZÍME kompletní tisk a zpracování kvalitních tiskovin**

- Advokátní přelepky
- Desky s chlopněmi na spisy advokáta
- **Corporátní tiskoviny**
vizitky, reklamní tašky, roll upy, dárkové předměty a krabičky s logem kanceláře
- Šanony v designu kanceláře
- Reklamní letáky a jiné

www.tiskap.cz

TISKAP s.r.o. • Na Louži 2a, 101 00 Praha 10
• tel.: 267 216 804 • fax: 271 721 264
• epravo@tiskap.cz

LÁZNĚ BĚLOHRAD
ANENSKÉ SLATINNÉ LÁZNĚ A.S.

Wellness
Whirlpool
Exotic Spa
Laconium
Rassulbad
Restaurant
Vernissage Bazén
Terapie
Luxusní ubytování

Koupele
Gastronomie
Masáže
Beauty
Léčebné procedury
Regenerace
Restaurant
Romantica

WWW.TREEOFLIFE.CZ

Spa resort Tree of Life | Lázeňská 531, 507 81 Lázně Bělohrad | T: +420 493 767 000 | E: info@treeoflife.cz

Přehled **nastávajících účinností** předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Dne 1. září 2011 nabývají účinnosti

436/2010 Sb.

Pozn.: s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 22. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 108/2005 Sb., o školských výchovných a ubytovacích zařízeních a školských účelových zařízeních

116/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. dubna 2011, kterou se mění vyhláška č. 72/2005 Sb., o poskytování poradenských služeb ve školách a školských poradenských zařízeních

121/2011 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
VYHLÁŠKA ze dne 30. dubna 2011, kterou se mění vyhláška č. 235/2010 Sb., o stanovení požadavků na čistotu a identifikaci přídatných látek, ve znění vyhlášky č. 319/2010 Sb.

147/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 25. května 2011, kterou se mění vyhláška č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných

174/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. června 2011 o stanovení ochranných pásem přírodních léčivých zdrojů minerální vody v Louce u Mariánských Lázní, Mnichově u Mariánských Lázní a Pramenech a ochranných pásem zdrojů přírodních minerálních vod v Nové Vsi u Sokolova, Louce u Mariánských Lázní, Mnichově u Mariánských Lázní a Pramenech a o vymezení konkrétních ochranných opatření (vyhláška o ochranných pásmech zdrojů Nová Ves -- Louka -- Mnichov)

214/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů

218/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

222/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. června 2011 o zavedení letního času v letech 2012 až 2016

223/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 13. července 2011 o stanovení ochranných pásem I. stupně přírodních léčivých zdrojů minerální vody jímané vrty BJ 321 (pramen sv. Josef) a BJ 331 (pramen Jaroslava) v katastrálním území Luhačovice a vymezení konkrétních ochranných opatření

242/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ústavního soudu o přijetí rozhodnutí ze dne 9. srpna 2011 č. Org. 40/11 o atrahování působnosti

243/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 10. srpna 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 484/2006 Sb., o výši časových poplatků a o výši sazeb mýtného za užívání určených pozemních komunikací, ve znění pozdějších předpisů

244/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. srpna 2011, kterou se mění vyhláška č. 438/2006 Sb., kterou se upravují podrobnosti výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy ve školských zařízeních

245/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

248/2011 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

251/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů

256/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů

259/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 24. srpna 2011 o podílu jednotlivých obcí na stanovených procentních částech celostátního hrubého výnosu daně z přidané hodnoty a daní z příjmů

Dne 3. září 2011 nabývají účinnosti

233/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. července 2011, kterou se mění vyhláška č. 473/2008 Sb., o systému epidemiologické bdělosti pro vybrané infekce, ve znění vyhlášky č. 275/2010 Sb.

Dne 12. září 2011 nabývají účinnosti

258/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 4. srpna 2011, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů

Dne 14. září 2011 nabývají účinnosti

246/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

250/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (ato-

mový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

257/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 19. srpna 2011, kterou se mění vyhláška č. 337/2010 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozu ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících a užívajících těkavé organické látky a o způsobu nakládání s výrobky obsahujícími těkavé organické látky

Dne 23. září 2011 nabývají účinnosti

274/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 5. září 2011 o provedení některých ustanovení zákona o oběhu bankovek a mincí

Dne 27. září 2011 nabývají účinnosti

268/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. září 2011, kterou se mění vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb

Dne 30. září 2011 nabývají účinnosti

220/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

226/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 25. července 2011 o výši redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro období od 30. září 2011 do 31. prosince 2011

273/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. září 2011, kterou se mění vyhláška č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou, ve znění pozdějších předpisů

Dne 1. října 2011 nabývají účinnosti

209/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 8. června 2011, kterým se mění

zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury

253/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 22. července 2011, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů

270/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 7. září 2011, kterou se mění vyhláška č. 428/2010 Sb., stanovící okruh cizinců, kteří mohou pobývat v tranzitním prostoru mezinárodního letiště na území České republiky pouze na základě uděleného letištního průjezdního víza

277/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 31. srpna 2011 o stanovení vzoru průkazu kontrolujícího Úřadu pro ochranu osobních údajů

278/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 13. září 2011, kterou se mění vyhláška č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot)

282/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. září 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 79/2007 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření, ve znění pozdějších předpisů

283/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 14. září 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 75/2007 Sb., o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě, ve znění pozdějších předpisů

284/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 8. září 2011 o podmínkách poskytnutí a použití finančních prostředků Státního fondu rozvoje bydlení formou úvěru na podporu výstavby nájemních bytů na území České republiky

Dne 4. října 2011 nabývají účinnosti

290/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. září 2011, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava

a řízení provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

Dne 9. října 2011 nabývají účinnosti

276/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 24. srpna 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořizovaného Českou republikou – Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu, ve znění nařízení vlády č. 474/2009 Sb.

Dne 11. října 2011 nabývají účinnosti

292/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. září 2011 o vydání zlaté mince 'Renesanční most ve Střibře' po 5 000 Kč

Dne 14. října 2011 nabývají účinnosti

300/2011 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
ZÁKON ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

302/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Dne 19. října 2011 nabývají účinnosti

288/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 7. června 2011, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

305/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. září 2011 o vydání pamětní stříbrné dvousetkoruny ke 400. výročí úmrtí Petra Voka z Rožmberka

Rödl & Partner

1991

2011

Již 20 let společně ...

PRÁVNÍ PORADENSTVÍ | DAŇOVÉ PORADENSTVÍ | AUDIT | OUTSOURCING | MANAGEMENT & BUSINESS CONSULTING

www.roedl.cz

PRAHA

PLATNĚŘSKÁ 2
110 00 PRAHA 1
TEL.: +420 236 163 111
PRAG@ROEDL.CZ

BRNO

MENDLOVO NÁM. 1A
603 00 BRNO
TEL.: +420 530 300 500
BRUENN@ROEDL.CZ

In the right direction...

It is a pleasure when all things in our lives are in harmony and we hardly notice them actually happen. Our mission is to bring this feeling to our clients in the area of law. Our high proficiency and expertise, together with our strong background and extensive experience, is a guarantee that everything we do, will flow in the right direction.

Podobně jako příroda i my v Chase Pullman věříme jen v **užitečná** spojení. Jen taková mohou v čase obstát a rozvinout se do nových, neočekávaných **forem**. Jen taková stojí v základech **tradic**. Jen taková budou oceněna jako **silná**. Advokátní kancelář Chase Pullman je právní společností právě takových spojení.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
chase & pullman

► Řešení místo rady

Dne 21. října 2011 nabývají účinnosti

309/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. října 2011 o stanovení podmínek vyšetřování skotu na bovinní spongiformní encefalopatii v rámci prohlídky jatečných zvířat a masa

Dne 27. října 2011 nabývají účinnosti

316/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. října 2011 o stanovení limitu prostředků státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů pro rok 2012

317/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. října 2011, kterou se mění vyhláška č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

Dne 1. listopadu 2011 nabývají účinnosti

132/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou

ZÁKON ze dne 3. května 2011, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

133/2011 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti

ZÁKON ze dne 3. května 2011, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

247/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 222/2009 Sb., o volném pohybu služeb

272/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 24. srpna 2011 o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací

278/2011 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
VYHLÁŠKA ze dne 13. září 2011, kterou se mění vyhláška č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonnou hmotu, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot)

294/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 8. září 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, ve znění nařízení vlády č. 475/2009 Sb.

301/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů

304/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. září 2011 o vymezení zón ochrany přírody Chráněné krajinné oblasti Český les

311/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 7. října 2011 o rozhodnutí o pověření provozovatele subsystému informačního systému

319/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. října 2011 o stanovení ochranných pásem přírodního léčivého zdroje minerální vody v Buchlovicích a vymezení konkrétních ochranných opatření

Dne 2. listopadu 2011 nabývají účinnosti

296/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. září 2011 o vydání pamětní stříbrné pětisetkoruny ke 200. výročí narození Karla Jaromíra Erbena

Dne 13. listopadu 2011 nabývají účinnosti

299/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 6. září 2011, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů

Dne 14. listopadu 2011 nabývají účinnosti

329/2011 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
ZÁKON ze dne 13. října 2011 o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů

330/2011 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
ZÁKON ze dne 7. října 2011, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

331/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 13. října 2011, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů

Dne 17. listopadu 2011 nabývají účinnosti

262/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 20. července 2011 o účastnících odboje a odporu proti komunismu

Dne 21. listopadu 2011 nabývají účinnosti

337/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou

VYHLÁŠKA ze dne 11. listopadu 2011 o energetickém štítkování a ekodesignu výrobků spojených se spotřebou energie

Dne 23. listopadu 2011 nabývají účinnosti

338/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. listopadu 2011, kterou se mění vyhláška č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění pozdějších předpisů

341/2011 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
ZÁKON ze dne 6. listopadu 2011 o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů

Dne 26. listopadu 2011 nabývají účinnosti

326/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 3. listopadu 2011, kterou se mění vyhláška č. 352/2004 Sb., o provozní a technické propojenosti evropského železničního systému, ve znění vyhlášky č. 377/2006 Sb.

Dne 29. listopadu 2011 nabývají účinnosti

263/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 29. července 2011, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

334/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. listopadu 2011, kterou se mění vyhláška č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti, ve znění vyhlášky č. 407/2008 Sb.

335/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 8. listopadu 2011, kterou se mění vyhláška č. 487/2004 Sb., o osobnosti způsobilosti, která je předpokladem pro výkon služby v bezpečnostním sboru, ve znění pozdějších předpisů

342/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 26. října 2011, kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

343/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. listopadu 2011 o seznamu účinných látek

345/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 26. října 2011, kterým se mění zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů

346/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 26. října 2011, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získá-

vání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů

Dne 30. listopadu 2011 nabývají účinnosti

227/2009 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti ZÁKON ze dne 17. června 2009, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech ●

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR, **jež se ruší**

Dne 1. září 2011 se ruší

117/1998 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva financí ze dne 5. května 1998 o osvobození od soudních poplatků

5/1999 Sb.

VYHLÁŠKA Ministerstva financí ze dne 14. prosince 1998 o osvobození některých druhů poplatných úkonů od soudních poplatků v důsledku přírodních živelních pohrom

197/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 4. června 2008, kterou se vydává vzor formuláře návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu

245/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 19. srpna 2010 o podílu jednotlivých obcí na stanovených procentních částech celostátního hrubého výnosu daně z přidané hodnoty a daní z příjmů

342/2010 Sb.

SDĚLENÍ Ústavního soudu o přijetí rozhodnutí ze dne 30. listopadu 2010 č. j. Org. 49/10 o atrahování působnosti

43/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 14. února 2011, kterou se mění vyhláška č. 197/2008 Sb., kterou se vydává vzor formuláře návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu

Dne 1. listopadu 2011 se ruší

148/2006 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 15. března 2006 o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací ●

lifestyle

Jaké změny přináší novela zákona o přeměnách z pohledu znalců

S nástupem nového roku přichází do popředí zájmu legislativní změny, jejichž účinnost nastává již od 1. ledna 2012. K takovým zákonným normám patří i zákon č. 355/2011 Sb. (Novela zákona o přeměnách), kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev (Zákon o přeměnách), ve znění pozdějších předpisů.

Přijátá Novela zákona o přeměnách navazuje na legislativní záměr uvést v soulad dosavadní právní úpravu s komunitárním právem a transponování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/109/ES do českého právního řádu, současně pak reflektuje nedostatky, na které praxe narážela od účinnosti Zákona o přeměnách. Nejednoznačná terminologie, zbytečná administrativní zátěž či nedostatečný a zcela chybný výklad některých institutů představují hlavní body, které byly předmětem revize. V následujícím textu byly zachyceny vybrané změny prolínající se znaleckou činností, která naplňuje zákonné požadavky v rámci přeměn společností a sehrává nezastupitelnou expertní úlohu při daných transakcích.

Zakotvení definice pojmů

V Novele zákona o přeměnách jsou explicitně zakotveny vybrané pojmy, jako je obchodní majetek či obchodní jmění známé z obchodního zákoníku, na které je dále odkazováno zejména pak v souvislosti s oceněním jmění při přemě-

nách společností. Definování pojmů pro účely tohoto zákona tak přispívá k transparentnosti výkladu a zvyšuje právní jistotu.

Dále pojem hodnota je nahrazen pojmem reálná hodnota, přičemž reálná hodnota, tj. tržní hodnota nebo ocenění učiněné kvalifikovaným odhadem nebo posudkem znalce je vnímána ve smyslu příslušných ustanovení zákona o účetnictví.

Rozhodný den a ocenění jmění

V případech stanovení rozhodného dne přeměny zůstává, že rozhodný den nemůže předcházet o více než 12 měsíců den, v němž bude podán návrh na zápis přeměny do obchodního rejstříku. Avšak příslušné ustanovení je doplněno zcela novým a zásadním způsobem ve vztahu k významu rozhodného dne a přeshraničních přeměn. Rozhodný den jako den, od kterého se jednání zanikající nebo rozdělované obchodní společnosti považuje z účetního hlediska za jednání uskutečněná na účet nástupnické společnosti, je možno dle Novely zákona o přeměnách stanovit nejenom zpětně, ale i do budoucna po vypracování projektu přeměny, nejpozději však jako den zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Tato změna umožní přeshraniční přeměny i se společnostmi, kde existovala odlišná úprava rozhodného dne (např. Polsko či Maďarsko - rozhodný den až ke dni právních účinků fúze).

Ocenění jmění pro účely přeměn bude ke dni poslední řádné či mimořádné účetní závěrky nebo konečné účetní závěrky pokud bude rozhodný den přeměny předcházet den vyhotovení projektu přeměny, předcházející den vypracování projektu. Z toho hlediska vyplývá, že ocenění jmění bude provedeno vždy k okamžiku předcházející vypracování projektu přeměny.

Způsob ocenění a zobrazení do účetnictví zůstane beze změn, přičemž ocenění bude promítnuto do účetnictví po datu poslední účetní závěrky sestavované před vypracováním projektu přeměny.

Ing. Richard Etrych
Jednatel společnosti
NSG Morison
znalecký ústav s.r.o.

V rámci Novely zákona o přeměnách je dále nově zařazen výklad, k jakému dni se má stanovit cena nebo výše vypořádání společníka při zániku jeho účasti ve společnosti, přičemž tento okamžik je stanoven ke dni, kdy zanikla účast společníka ve společnosti. Explicitně je pak uvedeno, že pro účely tohoto zákona jsou přípustné pouze obecně uznávané objektivní metody ocenění odpovídající účelu ocenění, pro které je oceňování prováděno.

Jmenování a odvolání znalce

Zatímco doposud mohl soud návrh na jmenování znalce odmítnout a bylo nutno podávat nový návrh, přechází se k praxi, kdy soud není vázán návrhem na jmenování osoby určitého znalce. Dále je umožněno osobě, která osvědčí náležitý právní zájem, navrhnout odvolání znalce a soud pak může odvolat jmenovaného znalce v případě, kdy znalec porušuje závazným způsobem své povinnosti. Posilují se tak práva a ochrana společníků a věřitelů.

Právo na odprodej obchodního podílu nebo akcií při změně jmění

V zájmu zvýšení ochrany společníků jsou v rámci Novely zákona o přeměnách doplněny nová ustanovení, která umožňují společníkům, kteří hlasovali proti přeměně, domáhat se práva na odkoupení svých podílů. Nástupnická společnost je pak na své náklady povinna

odkoupit obchodní podíl nebo akcie za cenu odpovídající jejich reálné hodnotě, která je stanovena posudkem znalce, přičemž vyhotovení posudku by mělo být zajištěno nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy společník uplatnil právo na odkoupení obchodního podílu nebo akcií. Nástupnická společnost však bude mít proti společníkovi, který uplatnil právo na odkoupení obchodního podílu nebo akcií, právo na náhradu těchto nákladů, pokud z posudku bude vyplývat, že tvrzená změna nebo změny ve jmění neměly vliv na výměnný poměr podílů.

Odpovědnost za škody

Stejně jako členové statutárních orgánů, dozorčí rady, tak i znalec pro přeměnu odpovídá za škodu, která vznikla porušením jeho povinností při přeměně osobě zúčastněné na přeměně. V této rovině Novela zákona o přeměnách upřesňuje, že znalci se zprostí své odpovědnosti, jestliže prokážou, že jednali s pravem předepsanou péčí, což bude znamenat prokázat jednání s péčí odbornou.

Ocenění jmění při přeshraniční přeměně

V rámci přeshraničních přeměn existují situace, kdy není vyžadováno ocenění jmění podle Novely zákon o přeměnách. Takovýmto případem je zánik české společnosti zúčastněné na přeshraniční přeměně, jestliže nástupnická osoba má sídlo na území jiného členského státu a zahraniční právní řád takovéto ocenění nevyžaduje. Naopak zaniká-li zahraniční právnická osoba a nástupnická osoba má sídlo na území ČR, je ocenění jmění zahraniční osoby posudkem znalce dle Novely zákona o přeměnách vyžadováno, pokud již nebylo oceněno a odpovídá-li toto ocenění požadavkům stanoveným příslušným předpisem EU pro oceňování nepeněžitých vkladů v akciových společnostech nebo je-li toto ocenění součástí znalecké zprávy o přeshraniční přeměně.

Fúze

Pokud jde o obsahové náležitosti projektu fúze, doplňuje se výklad k výměnnému poměru podílů společníků zanikající společnosti na nástupnické společnosti, který musí být vhodný a odůvodněný, přičemž tento výměnný poměr reflektuje požadavek na reálnou hodnotu.

Nově je dále upřesněn datum ocenění jmění, a to ke dni zpracování poslední řádné nebo mimořádné anebo konečné účetní závěrky sestavované zanikající společnosti před vyhotovením projektu fúze. S ohledem na změnu konceptu rozhodného dne není možné datum ocenění vztáhnout pouze jen ke konečné účetní závěrce.

Součástí posudku znalce musí být při fúzi splynutím i údaj, zda částka, na kterou se jmění zanikající společnosti oceňuje, odpovídá alespoň součtu vkladů do základního kapitálu nástupnické společnosti s ručením omezeným nebo součtu jmenovitých hodnot akcií nástupnické akciové společnosti. Při fúzi sloučením pak i údaj, zda tato částka odpovídá alespoň částce zvýšení základního kapitálu, jež připadá na společníky zanikající společnosti.

Změny a požadavky na ocenění přináší i transakce, kdy dochází k fúzi dceřiné společnosti do mateřské společnosti resp. fúzi mateřské společnosti do dceřiné. V případě up-stream merger je znalec povinen promítnout do částky, na kterou se jmění zanikající společnosti oceňuje, snížení odpovídající pořizovací ceně podílu na zanikající společnosti, který vlastnila nástupnická společnost před fúzí. Zvýšení základního kapitálu nástupnické společnosti i při fúzi 100% dcery do mateřské společnosti bude možné, pokud pořizovací cena podílu bude nižší než ocenění jmění dcery, a to jen o částku tohoto rozdílu. U down stream merger znalec promítne do částky, na kterou se jmění zanikající společnosti oceňuje, snížení odpovídající reálné hodnotě vlastního podílu ve vlastnictví zanikající společnosti a reálné hodnotě obchodního podílu na nástupnické společnosti ve vlastnictví zanikající společnosti.

Rozdělení

Upřesnění výkladu a zjednodušení se váže i k projektům rozdělení. Dochází-li k rozdělení sloučením je povinna zanikající nebo rozdělovaná společnost ocenit posudkem znalce jmění, které má přejít na nástupnickou společnost jen v případech, kdy nástupnická společnost zvyšuje svůj základní kapitál. Neexistuje tak žádný důvod automaticky vždy nařizovat ocenění jmění při rozdělení sloučením (stejně tak při fúzi sloučením), tak jak to bylo doposud. Stejně jako v případě fúze i při přeměně rozdělením je upraven obdobně rozhodný den, ke kterému se oceňuje jmění.

Pokud znalecký posudek na ocenění jmění zanikající nebo rozdělované společnosti není zpracován samostatně, ale jako součástí znalecké zprávy o rozdělení, je třeba znaleckou zprávu o fúzi uložit do sbírky listin, tak aby bylo v souladu, že posudek o ocenění jmění byl vždy ve sbírce listin uložen.

Dále je v rámci nového ustanovení zakotveno, že posudek znalce musí obsahovat i vyjádření k tomu, zda částka ocenění jmění odpovídá alespoň součtu vkladů do základního kapitálu nástupnické společnosti s ručením omezeným nebo součtu jmenovitých hodnot akcií nástupnické akciové společnosti. Pokud jde o rozdělení sloučením rovněž i údaj, zda tato částka

odpovídá alespoň částce zvýšení základního kapitálu, jež připadá na společníky zanikající nebo rozdělované společnosti.

Převod jmění na společníka

V případě převodu jmění na společníka je přeji-mající společník povinen poskytnout ostatním společníkům zanikající společnosti vypořádání v penězích, přičemž výše vypořádání musí být přiměřená reálné hodnotě jejich podílů a tato přiměřenost doložena posudkem znalce. Novela eliminuje nejasnosti ohledně výkladu, jaké posudky a znalecké zprávy jsou nutné pro danou přeměnu a explicitně obsahuje ustanovení, kdy pro převod jmění je potřeba posudek znalce (znalecká zpráva o převod jmění), který přezkoumává výši přiměřenosti vypořádání a tento posudek zároveň obsahuje kromě základních náležitostí dle zákona upravujícího činnost znalců také:

- ocenění jmění zanikající společnosti s uvedením metody nebo metod, podle kterých bylo provedeno ocenění,
- zda a jaké zvláštní obtíže se vyskytly při oceňování, a
- částku vypořádání připadající na každý obchodní podíl nebo akcii určitého druhu o určité jmenovité hodnotě.

Změna právní formy

Novela zákona o přeměnách doplňuje chybějící práva společníkům jako je právo seznámit se se znaleckým posudkem na ocenění jmění či s řádnou, mimořádnou nebo mezitímní účetní závěrkou.

Ocenění jmění pro účely změny právní formy posudkem znalce může být v daném případě nahrazeno postupem obdobně jako je v případě nepeněžitých vkladů dle příslušných ustanovení obchodního zákoníku (viz § 59a OZ).

Přemístění sídla do České republiky

V rámci přeměn přináší Novela zákona o přeměnách i institut přemístění sídla zahraniční právnické osoby do České republiky. Na přemístění sídla a změny právní formy se aplikují obdobná ustanovení jako při změně právní formy. Ocenění jmění posudkem českého znalce nebude vyžadováno v případech, kdy bude k dispozici ocenění znalcem z jiného členského státu, které odpovídá pravidlům stanoveným právním řádem EU pro oceňování nepeněžitých vkladů v akciových společnostech. ●

Autor článku: Ing. Richard Etrych
Jednatel společnosti NSG Morison
znalecký ústav s.r.o.

Nejlepší BlackBerry současnosti!

Celý den běháte ze schůzky na schůzku a jste v terénu. **Jak to udělat, abyste byli stále v kanceláři, i když tam vlastně nejste?!** Jak zařídit, když si chcete na obchodním obědě domluvit jednání, abyste měli aktuální kalendář se všemi termíny? I s těmi, jež Vám sjednala asistentka či Vaši spolupracovníci v době Vaší nepřítomnosti?

Elegantně a jednoduše. BlackBerry je elegantním řešením, které se jednoduše nainstaluje do firmy a zajišťuje plnou synchronizaci Vašich dat. K tomu využívá jeden z nejlepších šifrovacích algoritmů na trhu, používaných i v rámci NATO – 3DES/AES. Všechny e-maily, kalendář, kontakty, poznámky a úkoly, které se váží k Vašemu uživatelskému firemnímu účtu, máte tedy ihned k dispozici ve svém mobilním telefonu. Totéž funguje samozřejmě i v opačném směru. Jakmile přidáte do kalendáře ve svém BlackBerry telefonu novou schůzku, ihned se objeví i ve Vašem uživatelském účtu ve firmě. Asistentka či Vaši spolupracovníci tak ihned vědí, že v danou dobu budete zaneprázdněn. BlackBerry také umožňuje instalaci různých aplikací dle majitelových osobních preferencí a je možné ho napojit i na firemní CRM, ERP a další užitečné aplikace.

Hojně používaným nástrojem u BlackBerry je BlackBerry Messenger. Díky neomezeným BlackBerry tarifům můžete chatovat se svými kolegy nebo přáteli a sdílet informace ve skupině. Nejedná se pouze o textové zprávy, zasílat můžete i obrázky, videa, zvukové poznámky nebo mp3 soubory.

Každého uživatele jistě potěší intuitivní a jednoduché ovládání BlackBerry telefonů, takže není potřeba ztrácet čas studiem návodu. RIM v posledních týdnech představil několik zajímavých členů svého portfolia s operačním systémem BlackBerry 7. Nový BlackBerry Bold 9900 se řadí mezi pracovníky nejvyšší třídy, zatímco BlackBerry Curve 9360 spíše do třídy střední. Jaké jsou nové ostružiny?

Do štíhlého těla BlackBerry Bold 9900 se podařilo umístit nejen skvělou výbavu, ale také precizní qwerty klávesnici, která je suverénně nejlepší ve své kategorii. Velkou předností je i jeho displej. Rozlišení 640 x 480 pixelů na úhlopříčce 2,8 palce znamená jemný obraz, výborné je i barevné podání. Displej je kapacitní a poprvé v řadě Bold tedy dotykový. Na dotyky reaguje přesně a na ovládání prsty je perfektně připraven. Za pochvalu rozhodně stojí i zpracování, je doslova skálopevný. I přes relativně velkou šířku padne skvěle do dlaně – to díky konstrukci a mírnému zkosení okrajů zad telefonu. Kovový rám obepínající boky zajišťuje zmiňovanou pevnost a dobrou mechanickou odolnost vůči nechtěným pádům. BlackBerry Bold 9900 je na první dojem opravdu tím nejlepším, co kdy na poli mobilních telefonů firma RIM nabídla.

Další novinka se řadí do rodiny zařízení Curve. BlackBerry Curve 9360 je novinka s 800MHz procesorem, 512MB pamětí ROM i RAM a novým operačním systémem BlackBerry 7. Jako druhý model výrobce přináší také podporu technologie NFC. Už na první pohled si jistě všimnete hladkých zaoblených linií. Přední strana nabízí pohled na plnohodnotnou qwer-

ty klávesnici a 2,4palcový TFT displej s rozlišením HVGA+ (480 x 360 px), který není dotykový. Telefonu nechybí ani funkce jako GPS, Bluetooth nebo Wifi. Dále přináší nový internetový prohlížeč s plnou podporou HTML5, podporu NFC a čeká nás také Wi-Fi Hotspot.

Ještě stále přemýšlíte jaký tablet si koupit? Tablet kanadského výrobce Research In Motion, který přináší dvoujádrový procesor, 7" displej a především zcela nový operační systém BlackBerry Tablet OS. Tablet BlackBerry Playbook je designově velmi jednoduchý a elegantní, drží se motta „v jednoduchosti je krása“. Celý tablet je poháněn dvoujádrovým procesorem TI OMAP 4430 s frekvencí 1 GHz na každém jádru. Doplnuje ho celkem 1 GB paměti RAM a o dostatek místa pro data se stará flash paměť 16, 32 nebo 64 GB. Operační systém v BlackBerry Playbook je zcela nový produkt vyvíjený speciálně pro tento tablet a podobná zařízení. Pro RIM jej vyvinula společnost QNX, která se svým operačním systémem QNX Neutrino skládala mnoho úspěchů. RIM na začátku letošního roku koupil společnost QNX a s ní i zmíněný OS – QNX Neutrino. Ten se pyšní mnoha skvělými vlastnostmi. Nabízí například plnohodnotný multitasking,

podporu WebKit, Adobe Flash, Java nebo Adobe Mobile AIR.

Funkce BlackBerry Bridge je pravděpodobně jedním z největších lákadel, především pro majitele telefonů BlackBerry. Pomocí BlackBerry Bridge můžete sdílet data mezi PlayBookem a telefonem BlackBerry – bezdrátově, pomocí Bluetooth. Sdílet můžete emaily, kontakty, BlackBerry Messenger, kalendář, poznámky, úkoly nebo dokonce soubory a internet. Samozřejmostí je plnohodnotná správa všech těchto dat, takže v PlayBooku můžete upravovat a psát emaily, přidávat kontakty nebo spravovat kalendáře. Můžete zkrátka dělat vše, co byste jinak dělali ve vašem BlackBerry. Přitom ale BlackBerry může ležet na stole klidně pěkný kousek od vás. Pro provoz a sdílení dat tak nepotřebujete do PlayBooku žádnou simkارت, vystačíte si s BlackBerry tarifem od Vašeho mobilního operátora. ●

Uvedené novinky a další zajímavosti najdete v e-shopu www.blackberryworld.cz a na www.system4u.cz/BlackBerry.

Datové schránky v advokátní praxi

KONICA MINOLTA

efektivně tiskne a tiskne

Již za 6 měsíců, od 1. 7. 2012, na základě zákona číslo 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění, budou povinně zřizovány datové schránky advokátům. Výsledkem je, že od tohoto data budou všechna rozhodnutí orgánů veřejné moci, až na výjimky definované zákonem, advokátům doručována výlučně do datové schránky.

Okamžikem doručení se stává okamžik, kdy se advokát přihlásí do datové schránky, nebo, pokud se nepřihlásí ve lhůtě 10 dnů od dodání dokumentu do datové schránky, poslední den této lhůty. Zároveň advokát získává možnost zdarma zasílat všechny dokumenty a podání orgánům veřejné moci také prostřednictvím datové schránky.

V souvislosti s touto změnou bude nutné řešit následující potřeby:

- povinnosti plynoucí z ověřování elektronických podpisů
- udržení dlouhodobé platnosti elektronických dokumentů
- potřeba předávat dokumenty v listinné i digitální podobě, to znamená provádění autorizované konverze

- problematika hybridních spisů, které kombinují elektronické i listinné dokumenty
- bezpečná a efektivní práce s množstvím digitálních dokumentů

Společnost Konica Minolta nabízí řešení, které umožňuje splnit všechny zákonné povinnosti jednoduše a efektivně a díky jeho modularitě poskytuje rozsáhlé možnosti pro další rozvoj funkcionality. Je založeno na spojení systému pro správu dokumentů abcSuite společnosti Aplis a multifunkčních zařízení Konica Minolta a je vhodné jak pro jednotlivce, tak i pro rozsáhlé společnosti. Výhoda spojení s multifunkčními zařízeními Konica Minolta spočívá zejména v tom, že část metadat vzniká přímo na multifunkcích – buď automaticky (přihlášený uživatel, datum, místo vstupu dokumentu) nebo doplněním na ovládacím panelu stroje (typ dokumentu, číslo jednací, apod.). Pokud je součástí procesu digitalizace také automatické vytěžení údajů z dokumentu, může být výsledek uložen do abcSuite bez potřeby dalších úprav ze strany uživatele.

Hlavními přínosy jsou především:

- komfortní přístup do datových schránek a zpracování přijatých i odeslaných zpráv v souladu se zákonem

- možnost nastavení hlídání lhůt
- evidence podle standardů, v souladu se zákony
- snadná a bezpečná archivace všech spisů a dokumentů
- možnost řízeného přístupu a sdílení dokumentů v rámci advokátní kanceláře
- rychlé vyhledávání ve spisech a dokumentech
- možnost bezpečného vzdáleného přístupu k dokumentům a spisům prostřednictvím internetu
- prokazatelnost kdo, co, kdy udělal
- řízení oběhu dokumentů v kanceláři
- snadný převod mezi elektronickými a listinnými originály, včetně evidence provedených konverzí
- evidence nákladů dle jednotlivých čísel jednacích (výkaz práce, náklady na tisk a digitalizaci)
- možnost provozu na vlastních serverech v advokátní kanceláři, nebo formou hostingu v datovém centru
- možnost integrace na další systémy

Další informace o nabízeném řešení je možné získat prostřednictvím zákaznického centra **Konica Minolta** na telefonním čísle 841 777 777 nebo emailové adrese konicaminolta@konicaminolta.cz ●

**WE OFFER
MORE THAN
JUST
A DIPLOMA**

**WE EDUCATE
TOMORROW'S LEADERS**

BECOME ONE OF THEM!

MBA

MASTER'S

International and Commercial Law, LLM

PhD by Publication

VISIT **WWW.UNYP.CZ**

UNIVERSITY OF NEW YORK
IN PRAGUE

Inkaso pohledávek

Software pro automatizované soudní
i mimosoudní vymáhání pohledávek

Inkaso pohledávek[®]

- Hromadné podávání návrhů na elektronický platební rozkaz
- Hromadné generování tiskových výstupů
- Insolvenční rejstřík
- Datové schránky
- Elektronické bankovníctví
- Propracovaný reporting

Dobré nálady a pohody lze dosáhnout pomocí barev a květin

Může květina pomáhat ?

Podle slov Mgr. Lenky Řezníčkové, emoční terapeutky a psychoterapeutky je možné květiny použít k léčení emočních bloků u dětí i dospělých lidí, které vznikly velkým duševním traumatem nebo velkou životní změnou, která se projevuje neschopností projevovat city druhým lidem, z důvodu strachu z opětovného zranění a ublížení. V takovém případě lze květinu využít jako bezpečný objekt pro přijímání emočního zájmu ze strany zablokovaného klienta bez případných možných emočních rizik. I v případě depresivního klienta lze květinu využít jako součást terapie, kdy se květina může stát jediným důvodem, proč vstane ráno z postele s vědomím, že je někde potřebný a že bez jeho péče květina nepřežije, což má pro něho pozitivní přínos.

Může květina harmonizovat prostředí ?

Květiny mohou sloužit jako harmonizátor prostředí, mohou zmírňovat dopady elektronegativních vibrací z elektrických přístrojů, pomáhat čistit vzduch v místnosti a tlumit dopady geopatogenních zón. K těmto účelům je vhodné volit zejména květiny s kulatými tvary, bez ostnů a s co nejmenším obsahem alkaloidů. O případném přesném rozmístění a konkrétním výběru květin do obývacích prostor je dobré požádat odborníka, který se specializuje

na techniku Feng Shuej, která se zabývá celkovou energetickou harmonií všech obývaných prostor, tvrdí Lenka Řezníčková.

K tomu mohou napomoci například květiny a jejich barvy, stejně jako barvy nádob, do kterých je umístíme. Jak je známo, zelená barva má uklidňující efekt a vybereme-li si správné barvy korespondující s naší povahou a interiérem, zaručený výsledek se brzy dostaví. Abychom dosáhli maximálního kýženého výsledku, vytvořila česká společnost Plastia tip na designový květináč Calimera, který je vhodný pro běžné i exotické květiny, dá vyniknout neobvyklému tvaru rostliny a zvýrazní jejich krásu. Skládá se ze dvou částí, první díl tvoří samozavlažovací vložka, která zajistí dostatek vláhy, druhou částí je nádoba na květinu. Barevných kombinací nabízí společnost Plastia hned několik, je tedy z čeho vybírat, až u dle nálady nebo bytových doplňků. Barevný obal lze i v průběhu růstu rostliny libovolně měnit bez složitého přesazování, vždy tak přizpůsobíte květinovou výzdobu ostatním interiérovým doplňkům. S originálními květináči rozjasníte a zútulníte svůj domov a při pohledu na výrazné barvy a zeleň se zlepší i Vaše nálada.

Stylové květináče Calimera navrhl český designér Jan Čtvrtník, zaměřil se především na estetickou stránku výrobku, společnost Plastia se pak postarala o maximální funkčnost květináče. ●

Chrápání

– estetický problém nebo civilizační choroba s vážnými důsledky

Pro většinu lidí je chrápání tak trochu osobní, intimní problém, o kterém se nahlas ve společnosti nemluví. Přesto je tento zvukový projev dnes řazen mezi civilizační choroby a v řadě případů nejde jen o drobnou nepříjemnost, která poněkud obtěžuje partnera či spolunocležníky, ale je projevem závažné choroby – syndromu spánkové apnoe. A civilizační je bezesporu proto, že některé aspekty našeho civilního života ji jen zhoršují a znásobují.

Budí vás partner svým chrápáním a vy si poradíte jednoduchým trikem? Slyšíte sousedku, jak „řeže“ i přes tři zdi? Pochrupuje vaše žena celou noc, a pak ráno tvrdí, že sotva zamhouřila oči a je celý den ospalá a unavená? Tomu se nechce věřit, když vy jste slyšel, jak hlasitě spí celou noc. Ale možná má pravdu a její zvukový projev při spánku je znakem vážné choroby.

Takové normální chrápání

Chrápání je asi staré jak lidstvo samo a zaručených receptů, jak si s ním poradit, existuje nepřehledné množství – od babských rad, zkušeností maminek a kamarádek, až po tipy na

internetu. Koneckončů každý někdy zachrápne, včetně dětí. Je ovšem pravda, že někdy to může být dost nesnesitelný noční společník a příčina rodinných rozvatrů či vyčlenění z party spáčů pod stanem apod. Za nepříjemné zvuky může obvykle zhoršená průchodnost dýchacích cest daná například otokem sliznic či ochablostí svalů. Příčinou může být rýma či zvětšené mandle a více se projevuje při spaní na zádech. Negativní vliv má také alkohol, protože uvolňuje krční a čelistní svaly více než samotný spánek. Kouření zase způsobuje otok sliznic a nadměrnou únavou svaly v ústech a krku ochabují také více. A vliv má samozřejmě obezita, protože tuk se ukládá i do krčních svalů a zhoršuje jejich elasticitu. A proč chrápu obvykle více muži než ženy? Protože mají prodloužené měkké patro, a právě jeho vibrace způsobují ty nepříjemné zvuky. A s věkem se to obvykle zhoršuje, jak přirozeně klesá svalová pevnost a elasticita dýchacích cest.

Mohlo by se tedy zdát, že chrápání je v podstatě jen taková nepříjemnost, se kterou je nutné se smířit nebo eventuálně učinit kroky například k eliminaci podpůrných vlivů. Tedy zlepšit životosprávu a životní styl či návyky. Zhubnout, přiměřeně sportovat, vyhnout se kouření a nepřehánět to s alkoholovými flámy, nejíst před spánkem, omezit kávu či čaj před spaním a noc trávit v době větrané místnosti při nižší teplotě vzduchu. Řešením mohou být i nosní kapky z bylinek, které sliznici zvlhčují nebo jiné farmakologické prostředky a pomůcky či lékařské zásahy, které upraví měkké patro, odstraní mandle, zpevní tkáň apod.

Chrápání, které je nebezpečné

Jenže, co když to není tak jednoduché a nejedná se jen o estetický problém, banální nepříjemnost? Chrápání totiž může být vnějším projevem závažné choroby zvané syndrom spánkové apnoe (SAS). Pro tuto nemoc jsou typické opakující se poruchy dýchání, které se nejčastěji projevují pauzami v dýchání – apnoe, zmiňovaným chrápáním a přerušovaným spánkem. Apnoe, tedy přerušování průchodnosti vzduchu, vede k řadě procesů v těle a má závažné důsledky. Tělo se v podstatě „dusí“. Například krev je nedostatečně saturována kyslíkem a zvýší se množství oxidu uhličitého, klesá teplota frekvence a krevní tlak. To vše vede k reflexnímu zvýšení ventilace, k mikroprobuzení a dojde k zvýšení napětí v horních cestách dýchacích a jejich otevření, a to se projeví zachrápnutím. Dojde pak k hypoventilaci a zvýšení krevního tlaku a dalším aktivačním procesům v těle. Poté postupně upadá člověk opět do spánku a celý proces se opakuje. Tyto apnoe trvají nejméně 10 sekund ale často i půl minuty a opakují se více než 5x za hodinu spánku,

klidně i 60x. Spáče se tedy během noci jen těžko nebo pouze na krátkou dobu dostává do hlubokého spánku, který je nezbytný pro regeneraci organismu. Následkem je denní únava a spavost. Typické jsou mikrosnanky během dne či usínání při monotónní činnosti. Není těžké si díky tomu představit vyšší procento úrazů lidí, kteří trpí touto chorobou či větší riziko dopravní nehody apod. Samozřejmě díky SAS dochází během dne k poruchám koncentrace a zhoršení pracovního výkonu, často k depresím, bolestem hlavy a řadě dalších potíží. Jenže, kdo z nás není občas ospalý a unavený a nespojujeme si to hned s chrápáním a s chorobou.

Bohužel se tato porucha spánku projevuje i v oblasti chorob srdce. U osob trpících SAS se častěji vyskytuje ischemická choroba srdeční, infarkt myokardu, arytmie a akutní srdeční selhání. Také je až čtyřikrát vyšší výskyt cévní mozkové příhody u pacientů se SAS než u ostatní populace v důsledku menšího zásobení centrálního nervového systému kyslíkem během apnoických pauz. Poruchy srdečního rytmu mohou být závažné a vyústit i v náhlou smrt.

Jak z toho ven?

Z toho plyne, že chrápání může být poruchou spánku s možnými závažnými důsledky a nemělo by se podceňovat. Syndromem spánkové apnoe trpí až 10% populace a převahu mají muži. Svou roli hraje i věk a tělesná konstituce – zvětšuje se výskyt po čtyřicátém roce života a při obezitě. Výše uvedené důsledky jsou alarmující a tedy co s tím? Jak poznat obyčejné a „chorobné“ chrápání? Kromě výše popsanych potíží je ještě jedna pomůcka – ti, kteří chrápu spíše v první polovině noci, jsou na tom o trochu lépe a nemusí se tolik bát. Tou dobou totiž převládá hluboký spánek a do toho se ti, které trápí apnoe, dostávají jen velmi těžko. Apnoici tedy obvykle chrápu a sípou celou noc. Navíc obyčejné chrápání trvá obvykle poměrně delší čas, nepřerušovaně, dokud se spáče například neotočí či partner ho nějakým oblíbeným trikem, například mlaskáním či dloubnutím loktem trochu neprobere a nepřeruší nepříjemný zvuk. Zatímco chrápání provázející apnoe je nepravidelné, spíše krátké a hlasité zachrápnutí, jakoby z ničeho nic a po chvíli opět. Ale to jsou stále jen indicie a obvykle si jich nejčastěji všimne partner nebo nejbližší okolí. Pomoci může ORL vyšetření, případně neurologické a psychiatrické vyšetření. Skutečně vám ale pomůže návštěva spánkové laboratoře, která dokáže vnést do problému jasno.

Spánková laboratoř

Spánková laboratoř je specializované pracoviště a v České republice pracuje 10 spánko-

vých center a přibližně 14 laboratoří. Prvním krokem krom internetového bádání může být konzultace s praktickým lékařem nebo specialistou na plicích, neurologických či ORL klinikách či odděleních. Je třeba počítat s čekací dobou v řádu měsíců.

Jak už sám název napovídá, nepůjde o vyšetření během dne a nebude trvat pár minut. „Ve spánkové laboratoři stráví klient celou noc. Je napojen na řadu senzorů, které snímají například frekvenci a délku apnoických pauz a chrápání, tep klienta, nasycenost krve kyslíkem, ale i pohyby očí, brady či končetin a neurologické projevy apod.“ vysvětluje MUDr. Aleš Březina, ředitel divize společnosti SIAD Healthcare, která dodává do spánkových laboratoří přístroje. Vše se obvykle nahrává na video. Určitě stojí za to, dozvědět se, zda jde opravdu o nebezpečnou poruchu spánku. Výsledky, které jsou vyobrazeny i graficky, pak ráno s klientem probere odborník, vysvětlí jevy běžné i odchylky a probere s klientem další postup v případě, že vyšetření ukázalo syndrom spánkové apnoe.

Jako pilot stíhačky

Léčba závisí na vážnosti či řekněme stupni choroby. V každém případě je třeba omezit rizikové faktory, které nemoc ovlivňují či přímo zhoršují. To znamená redukci váhy, úpravu životosprávy a spánkové hygieny, samozřejmě omezení alkoholu, kouření apod. V některých případech to znamená podstoupit chirurgický zásah v oblasti nosu a měkkého patra, který zlepší průchodnost cest. Pokud to nestačí nebo je-li stadium poruchy těžšího rázu, přichází ke slovu speciální přístroje CPAP nebo BiPAP, které kontinuálně pomáhají s dýcháním během spánku. Vhání přes nosní masku vzduch pod tlakem do dýchacích cest a nedovolí tak jejich zúžení a vibrace. Tlak vzduchu potřebný k odstranění apnoických pauz se stanovuje individuálně pro každého pacienta buď prostřednictvím speciálního autoCPAPu/BiPAPu nebo během noční monitorace. Pacient používá přístroj v domácím prostředí každou noc a nevzniká důvod k pracovnímu omezení. Samozřejmě je třeba si na používání masky zvyknout. Jistě není zpočátku nijak pohodlné spát s maskou na obličeji a kompresorem vhnějším vzduch, na který je maska připojena, vedle postele. Jistota zdravého spánku, zachování běžného způsobu života a v důsledku záchrana zdraví a možná i života je ale důležitější.

A na druhou stranu si člověk může připadat jako pilot stíhačky nebo astronaut a rozhodně při líčení zážitků může být středem pozornosti. ●

Personalistika v těžkém průmyslu

Hana Jelínková je od roku 2010 ředitelkou HR v EVRAZ VÍTKOVICE STEEL a členkou představenstva této společnosti. Vystudovala Masarykovu univerzitu v Brně, filozofickou fakultu, obor psychologie. Je vdaná, má dceru a syna. Jejím koníčkem je především aktivní pohyb ve všech podobách, od jízdy na in-line bruslích až po spinning.

Jak se cítíte jako žena v mužském oboru?

V zásadě žádný velký problém s tím, že jsem jediná žena v managementu ve firmě typicky mužského oboru, nepociťuji. Nebudu zastírat, že někdy to může mít své výhody, protože být ženou mezi mnoha muži vám někdy umožňuje některé věci lépe prosadit. Muži jsou možná v ženské společnosti kultivovanější, tam kde by byli příliš striktní, jejich přístup není až tak kategorický... Nic není ale jen černé nebo bílé a to, co může někdy působit jako výhoda, může se v jiné situaci jevit jako nevýhoda. Musela jsem si zvyknout, že jsou záležitosti, u kterých musím být daleko lépe argumentačně připravena, aby byl můj názor přijat s patřičnou vážou a respektem. Pro mě je to „velká škola“, kterou vnímám jako obrovskou příležitost k rozvoji. Výhodou ženského elementu v mužském světě je možná i to, že určitým způsobem do tohoto oboru přináším jiný, „ženský“ úhel pohledu. Věřím, že do mužského světa EVRAZ VÍTKOVICE STEEL, světa výrobně-technických dat a tvrdých obchodních jednání, vnáším svou empatii, zaměření na lidskou stránku, otevírám prostor komunikaci... Nejsem si ovšem jistá, zda je to proto, že jsem žena, nebo proto, že je to má povaha.

Jaká jsou specifika personalistiky v ocelářství?

Když se podívám na místní trh práce, české výrobní ocelářské firmy jsou častokrát dlouhodobými zaměstnavateli s obrovskou historií a tradicí. Lidé, kteří v nich pracují, jsou většinou jejími dlouhodobými pracovníky, a úroveň fluktuace v těchto firmách bývá minimální. Tyto skutečnosti společně s typem práce pak velmi silně determinují firemní kulturu. Lidé se spolu znají dlouho, mají častokrát mezi sebou velmi úzké vztahy a jejich spolupráce je na tomto principu postavená. Pro nováčka je nelehké mezi ně proniknout a na změny reagují velmi citlivě, i když navenek se jejich chování jako citlivé rozhodně nejeví. Naopak, k ostřejšímu výrazu tady nikdo nemá daleko. Dalším specifikem těžkého průmyslu je obtížná dostupnost odborníků na trhu práce. A nejen to, že odborníci nejsou, požadované kompetence je navíc nutné skutečně dlouhodobě rozvíjet, než dosáhnete požadované úrovně. Neznáme-li to tedy, že když jednoho člověka propustíte, tak ho můžete nahradit okamžitě kýmkoliv jiným. Změny musíte dlouhodobě plánovat, musíte být připraveni mít v záloze náhradu pro případ, kdy člověk firmu opustí. Lidé nejsou tak snadno nahraditelní. Samozřejmě také pracov-

ní podmínky jsou v tomto oboru náročné, zaměstnanci často pracují v horkých nebo jinak rizikových provozech.

Jak motivovat zaměstnance, kteří ve firmě pracují desítky let?

Tito lidé zejména oceňují stabilitu a jistotu. To je to, co je pro ně nejvíce motivující. Kdybych jim byla schopna přísahat na trvalou stabilitu pracovního trhu a jistotu práce až do doby odchodu do důchodu, tak bych tím asi získala jejich bezbřehou motivovanost. To je ovšem nereálné. Turbulentní zvraty na trhu mají tudíž na motivovanost našich zaměstnanců velký vliv, který se snažíme maximálně eliminovat. Naše firma nabízí celou řadu motivačních programů, které jsou standardem téměř každé velké firmy, jako jsou třeba příspěvky na penzijní nebo životní pojištění, prodloužená dovolená apod. To, co já vnímám jako klíčové v motivaci lidí naší společnosti, jsou dvě věci. Zaprvé se snažíme pečovat o zdraví našich zaměstnanců a klademe obrovský důraz na důsledné dodržování bezpečnosti práce. Lidé, kteří pracují v těžkých provozech, by měli vědět, že když ráno odejdou do práce, tak večer se z ní zase bezpečně vrátí domů. Lidé u nás pracují v náročných podmínkách a my dbáme na preventivní kontrolu jejich zdravotního stavu a umožňujeme jim regeneraci a odpočinek nad rámec běžné péče prostřednictvím takzvaných rehabilitačních pobytů. Druhým silným motivačním faktorem, který vnímám jako velmi důležitý, je informovanost a otevřená komunikace se zaměstnanci. Protože věřím tomu, že v těchto turbulentních dobách můžete zaměstnance získat na svou stranu jedině tehdy, když jim nebudete lhát, když jim nebudete říkat něco, co není pravdou, a nebudete zastírat zjevné skutečnosti. Respekt k lidem je jednou z pěti základních hodnot skupiny EVRAZ.

Jak se vyrovnáváte se stále vyššími nároky na vzdělávání v technických oborech?

Pohybujeme se v oboru, ve kterém je na Ostravsku velká koncentrace zaměstnavatelů. Ať je to ArcelorMittal, Třinecké železárny nebo Vítkovické holding. Máme tady sice Vysokou školu báňskou, ale například obor tváření kovů, který je pro nás velmi klíčový, v letošním roce absolvovalo šest studentů, z toho pět z nich pokračovalo v doktorandském studiu. Výsledkem je tedy jeden absolvent na tři firmy, které všechny trpí tím, že mají mezi odborníky stárnoucí populaci a dlouhodobý nedostatek kvalitních mladých obměn. Zájem o obory tohoto typu není tedy

až tak velký. EVRAZ VÍTKOVICE STEEL se snaží podporovat zájmy mladých lidí o studium technických oborů různými programy. Jedním z nich je vloni úspěšně nastartovaný trainee program META, ve kterém rozhodně chceme pokračovat a dále jej intenzivně propracovávat. V letošním školním roce otevíráme novinku – program EVRAZ Pool. Chceme nabídnout nejen absolventům, ale i studentům škol všech vzdělávacích stupňů takový program, který je bude už během studia motivovat k tomu, aby se zajímali o své budoucí uplatnění, aby šli studovat technické obory, a to na středoškolské i vysokoškolské úrovni. Rádi bychom začali již na úrovni posledních ročníků základních škol. Když pak opomenou to, že je absolventů v potřebných technických oborech pramálo, tak zejména absolventi vysokých škol mají ur-

čité nedostatky, se kterými se my jako zaměstnavatelé musíme při jejich nástupu do praxe potýkat. Jednou z nich jsou jazykové znalosti. Absolventi vysokých škol technického oboru mají minimální znalost anglického jazyka. Chybí jim také určitě adaptabilita na reálný život. Vysoké školy většinou vychovávají své studenty k řešení vědeckých problémů. Ale reálný život potom vypadá jinak, musejí spolupracovat s kolegy, komunikovat s nimi, musí se přizpůsobovat, pracovat v týmu atd. To je vysoká škola samozřejmě naučit nemůže, ale může je na to částečně připravovat. My jsme za tímto účelem společně s dalšími velkými zaměstnavateli regionu vyvinuli aktivitu zaměřenou na zlepšení situace. Velmi aktivně jednáme se zástupci Vysoké školy báňské s cílem pomoci napravit tyto nedostatky. Jednou z aktivit, ve

kteří právě EVRAZ VÍTKOVICE STEEL hraje koordinační roli, je program vzdělávání v tzv. „měkkých dovednostech“ studentů vybraných technických oborů. V rámci tohoto programu uvažujeme o tom, že HR odborníci z firemních praxí budou realizovat krátké workshopy na vybraná témata, týkající se týmové spolupráce, vyjednávání, komunikace apod. Workshopy nebo jejich části by navíc mohly probíhat v anglickém jazyce, čímž by se i posilovala jeho požadovaná znalost. Vysoká škola báňská deklarovala svůj zájem o tento program, projednanou otázkou nyní je konkrétní zařazení do jednotlivých učebních schémat. Může to být zajímavý projekt, takže jsem docela zvědavá, jak to dopadne.

Existují v EVS vzdělávací programy, které se zaměřují na střední a vyšší management firmy?

V rámci EVRAZ Group existuje program EVRAZ New Leaders, který je vlastně programem MBA ušitým na míru zaměstnancům v ocelářském businessu. Je to mezinárodní program, kterého se zúčastňují vybraní zaměstnanci všech závodů skupiny EVRAZ. Tento program není úplnou novinkou, ale dříve byl provozován pouze pro ruskou část skupiny a v letošním roce byl poprvé uspořádán pro mezinárodní skupinu. Účastníky je zhruba pa-

desát zaměstnanců ze všech závodů skupiny EVRAZ a mimo ruské závody jsou zastoupeny také továrny ze Spojených států, Kanady, Jihoafrické republiky a České republiky. Celá tato skupina zaměstnanců se v rámci programu učí nejen manažerským dovednostem a základům finančních znalostí, ale získávají informace o tom, jak funguje ocelářský business, odkud získat data a co by měli vědět, pokud v tomto oboru působí. Je to modulární program, jeden každý modul trvá jeden týden, takže jde o poměrně náročný proces, jelikož modulů je celkem šest a jsou rozprostřeny do doby cca půl roku. Účastníci jsou rozděleni do skupin, pracují na určitém projektu a na závěr musí předložit praktické výstupy svého projektu, který často bývá realizován ve firemní praxi. V tomto programu přednášejí nejen zajímaví zahraniční lektori, ale i kapacity přímo z ocelářského oboru z Ruska, Spojených států apod. Svě příspěvky přinášejí i majitelé či vrcholový management skupiny EVRAZ, který také zároveň tvoří jakousi oponentní komisi předkládaným projektům. Celý program je tedy silně propojen s firemní praxí. Tento program vytvořila skupina EVRAZ společně s ruskou prestižní mezinárodní školou businessu Skolkovo. V EVRAZ VÍTKOVICE STEEL jsme v letošním roce měli čtyři absolventy tohoto programu. Ročník nedávno skončil a teď budeme interně vyhodnocovat přínos programu pro náš závod. Jeden absolvent v rámci tohoto programu zažil „success story“. U nás pracoval jako kontrolor a na konci programu mu byla nabídnuta vyšší

pracovní pozice v rámci skupiny. V letošním roce se budeme snažit vyslat do tohoto programu minimálně stejný počet zaměstnanců.

Jakým směrem si myslíte, že se HR v technických oborech bude vyvíjet?

HR v posledních letech směřuje k maximálnímu propojení s businessem. Už dávno ztratilo svou administrativní roli, ale stále více a více usiluje o velmi úzkou spolupráci s businessem. Není žádnou novinkou, že se v posledních letech oddělení lidských zdrojů transformují tak, že vytvářejí funkce HR – Business partnerství, kdy zástupce HR je blízkým konzultantem a partnerem provozní jednotky. Není to jen někdo, kdo dělá papírovou práci, ale někdo, kdo konzultuje s liniovými manažery, přináší jim odborné know-how, poskytuje jim určité poradenství a servis. A toto je směr, kterým bychom se chtěli ubírat i my. Téma, které se jako červená nit táhne dlouhodobě pracovním trhem v posledních několika letech, je již zmiňovaný nedostatek odborníků v technických oborech. To, že se tento problém intenzivně diskutuje již mnoho let, signalizuje, že nedochází k požadovanému vývoji, který by podporoval cíle HR v této oblasti. HR hledá alternativní řešení, rozvojová centra, a to se domnívám bude další klíčovou činností. ●

1. VOX a.s.

Senovážné náměstí 23
Praha 1

VEŘEJNÉ VZDĚLÁVACÍ AKCE

Daně a účetnictví
Mezinárodní účetní standardy
Ekonomické a finanční vzdělávání
Mzdy, personalistika
a pracovní právo
Právo pro právníky a neprávníky
Nezisková sféra

MANAŽERSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Řízení lidských zdrojů
Komunikační dovednosti
Manažerské dovednosti
Prezentační dovednosti
Marketing a public relations
Prodej a obchod
Rozvoj osobních dovedností
Asistentky

ZAKÁZKOVÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Skutečně podle Vašich představ

PŘEMĚNY OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ – ZEJMÉNA FÚZE A PŘEVZETÍ JMĚNÍ

1. – 2. 2. 2012

PŘEDNÁŠÍ: Ing. Lukáš Pěsna (senior consultant, TPA Horwath Notia Tax s.r.o.)
Mgr. Jan Šafránek (advokát, partner AK bnt – pravda & partner, s.r.o.)

KÓD: 201270 **CENA:** 4 428 Kč

ROZDĚLENÍ OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ

10. 2. 2012

PŘEDNÁŠÍ: JUDr. Lucie Josková, Ph.D., LL.M. (advokátka, AK bnt – pravda & partner, s.r.o.)
Ing. Lukáš Pěsna (senior consultant, TPA Horwath Notia Tax s.r.o.)

KÓD: 200650 **CENA:** 2 988 Kč

NOVELA ZÁKONÍKU PRÁCE 2012 – PRVNÍ ZKUŠENOSTI

21. 2. 2012

PŘEDNÁŠÍ: doc. JUDr. Petr Hůrka, Ph.D. (Katedra pracovního práva a práva sociálního zabezpečení, Právnická fakulta UK v Praze, expert MPSV ČR na pracovní právo)

KÓD: 200670 **CENA:** 2 148 Kč

PODÍLOVÉ SPOLUVLASTNICTVÍ A SPOLEČNÉ JMĚNÍ MANŽELŮ – V AKTUÁLNÍ JUDIKATUŘE NEJVYŠŠÍHO SOUDU ČR

21. 3. 2012

PŘEDNÁŠÍ: Mgr. Michal Králík, Ph.D. (soudce Nejvyššího soudu České republiky)

KÓD: 200780 **CENA:** 3 348 Kč

ŠKOLÍME SE NA HORÁCH – ŠPINDLERŮV MLÝN

26. – 28. 3. 2012

– Špindlerův Mlýn

Zveme Vás na první ročník školení vybraných měkkých dovedností s Mgr. Janou Wiesnerovou a s Ing. Hanou Ondruškovou. Během tří dnů absolvujete dva kurzy a ještě si s námi odpočínáte.
Více informací na www.vox.cz.
KÓD: 207140 **CENA:** 15 480 Kč

UZAVÍRÁNÍ SMLUV

30. 3. 2012

PŘEDNÁŠÍ: JUDr. Robert Pelikán (advokát AK Vrána&Pelikán)

KÓD: 200810 **CENA:** 2 628 Kč

Ceny jsou uvedeny vč. 20% DPH.

V pořadí již sedmý ročník konference a nejvýznamnějšího setkání členů Klubu finančních ředitelů se uskutečnil **ve středu 9. listopadu** v reprezentativních prostorách sálu Boccaccio Grand Hotelu Bohemia.

„Být připraven na další recesi aneb Jak připravit strategii konkurenceschopnosti“

VII. Výroční konference *Excellence in Finance*

Programově velmi obsáhlou odbornou část zahájil blok nazvaný „Jak se připravují a jak se liší strategie klíčových hráčů na českém trhu v různých odvětvích?“. První prezentující, ředitel divize finance společnosti ČEZ Martin Novák, přiblížil členům Klubu průběh aktualizace strategie společnosti ČEZ. V letošním roce, jak uvedl, neprošla společnost ČEZ pouze klasickou aktualizací své strategie, ale v návaznosti na zásadní změny na energetickém

trhu po havárii v japonské elektrárně Fukushima a následném odstavení německých jaderných elektráren připravila strategii novou. Martin Novák podrobně představil celý proces přípravy nové strategie a zdůraznil klíčové kroky i otázky, na které při zpracování společnost hledala odpověď.

Na specifika přípravy strategie v bankovním sektoru se ve svém příspěvku zaměřil Aleš Barabas, člen představenstva UniCredit Bank Czech Republic. Kromě samotného procesu

přípravy strategie se podrobně věnoval také makro i mikroekonomickým faktorům a vlivům, které v současnosti působí na evropské země, a možným scénářům dalšího vývoje. Vzhledem ke kumulaci několika negativních faktorů přetrvává negativní výhled a pravděpodobnost návratu do recese roste, uvedl mimo jiné. Pokud jde o situaci v evropském bankovním sektoru, pak dle jeho slov připravovaný regulační rámec Basel III povede ke snížení schopnosti bank generovat zisk, v eurozóně také roste pravděpodobnost tzv. credit crunch.

Úvodní blok uzavřel svým vystoupením finanční ředitel společnosti Skanska Patrik Choleva. Jak zmínil, stavebnictví se v České republice nachází stále na klesající trajektorii, byť v rezidenčním segmentu už jeho společnost začíná pociťovat jisté oživení. Zásadní pokles zejména v oblasti státních zakázek a dopravních staveb si podle Patrika Cholevy vynutil několik rychlých strategických změn, řešením však určitě není uhýbání od dlouhodobých a globálně sdílených hodnot, byť to krátkodobě může být finančně bolestivé. Společnost Skanska dle jeho slov například striktně trvá na dodržování etického kodexu či na dodržování pravidla „žádná ztrátová zakázka“.

Stojíme před další recesí? Tak nazvala svůj příspěvek věnovaný prognóze ekonomického vývoje v letech 2011 – 2013 členka Bankovní rady České národní banky Eva Zamrazilová. Popsala v něm stav globálního ekonomického prostředí, přičemž zvláštní pozornost věnovala situaci v oblasti Eurozóny a perspektivám jejího dalšího fungování. Přestavila také základní kontury aktuální prognózy České národní banky. Česká ekonomika by měla dle jejích slov ve zbytku roku zpomalovat, brzdou bude především nižší spotřeba vyplývající

z konsolidace veřejných financí a slabého trhu práce. Recesi dle Evy Zamrazilové vyloučit nelze, pravděpodobná však v tuto chvíli není.

Dean Brabec, prezident CFO Clubu a Managing Director CEE společnosti Arthur D. Little, seznámil ve svém vystoupení přítomné členy Klubu s dosud nepublikovanou studií Světové banky věnovanou možným perspektivám budoucnosti evropského ekonomického modelu. Členové CFO Clubu tak měli jedinečnou příležitost seznámit se v předstihu s pohledem této prestižní organizace.

Milan Ptáčník, obchodní ředitel společnosti LeasePlan, a Jiří Štoček, Senior Sales Manager ze stejnojmenné společnosti, se ve své prezentaci zaměřili na možnost optimalizace podnikových financí s využitím operativního leasingu. Podrobně představili jeho známé i méně známe vlastnosti a výhody a porovnali je s ostatními možnostmi financování firemního vozového parku.

Program konference zakončila panelová diskuse na téma Mezinárodní expanze – zabezpečení růstu v době recese. V panelu, který moderoval Dean Brabec, prezident CFO Clubu a Managing Director CEE společnosti

Arthur D. Little, hovořili Michael Flídr, Vice President Finance společnosti AERO Vodochody, finanční ředitel společnosti Bohemia Sekt Ondřej Beránek a Kamil Ziegler, generální ředitel společnosti Sázková kancelář. Kromě otázek věnovaných expanzi na zahraniční trhy se mimo jiné hovořilo o způsobech, jakými společnostmi ošetřují své měnové riziko, či o jejich dalších strategických plánech. Velmi zajímavé byly také postřehy Kamila Zieglera k aktuálním krokům, které jeho společnost podniká při restrukturalizaci a stabilizaci společnosti Sazka.

Po odborné části následoval společenský večer, který byl stejně jako loni věnovaný šampaňskému vínu. O tom, že kvalitní šampaňské je mimo jiné i specifickým a velmi zajímavým ekonomickým odvětvím, přesvědčil členy Klubu ve své prezentaci Ondřej Balík ze společnosti Krekom a Michal Šetka, šéfredaktor časopisu WINE & Degustation. Šampaňské, ale například také doutníky Davidoff, mohli finanční ředitelé samozřejmě i ochutnat. Připravena byla také prezentace nového ultramobilního notebooku Sony VAIO řady Z. Průběh galavečera zpříjemnilo pěvecké vystoupení za doprovodu klavíru. ●

Největší nemovitostní transakce v Praze roku 2011

Atrium European Real Estate Limited („Atrium“), jedna z předních společností zaměřených na investice, správu a výstavbu nákupních center ve střední a východní Evropě, nabyla od dvou předchozích vlastníků, společností AFI Europe a Avestus Capital Partners, nákupní centrum Palác Flóra v Praze, a to za 191 milionů EUR.

Palác Flóra je jedním ze špičkových pražských nákupních center s hrubou pronajimatelnou prodejní plochou (GLA) 20 000 m² plus 17 600 m² kancelářských prostor ve vyšších patrech. Vysoká ziskovost a efektivita centra přilákala atraktivní mix nájemců a centrum si díky ní drží svůj prestižní profil už od roku 2003.

Právní služby kupujícímu poskytovala mezinárodní advokátní kancelář Clifford Chance LLP, a to jak při akvizici, tak i nyníjším refinancování. Tým Clifford Chance vedl partner nemovitostní praxe Emil Holub, jemuž asistovali seniorní advokáti – Lubomír Bartál ve věcech nemovitostních a Miloš Felgr ve věci financování poskytovaného zahraničními bankami.

Emil Holub, který vede v pražské kanceláři Clifford Chance nemovitostní praxi, řekl: „Těší nás, že jsme se této akvizici mohli zúčastnit. Deset týdnů vymezených pro celou transakci byla pro

nás skutečná výzva, které jsme se ale myslím velmi dobře zhostili. V tomto velmi omezeném čase bylo nutno provést komplexní due diligence včetně revize více než 130 nájemních smluv na maloobchodní prostory a další řady smluv o pronájmu kancelářských prostor, připravit a vyjednat akviziční dokumentaci a vyjednat kompletní finanční dokumentaci s bankami. Tato transakce s ohledem na všechny zúčastněné strany, jejich poradce i samotnou nemovitost představuje další z řady „blue chips“ projektů, k jehož úspěšnému dokončení jsme mohli přispět poskytováním právního poradenství. Podařilo se nám současně díky efektivnímu přístupu udržet klientovy náklady na právní poradenství v rozumné výši. Tato kombinace zachování nejvyšší kvality služeb v nákladově přijatelné úrovni je dle mého názoru hodnota, kterou investoři na současném komplikovaném trhu ocení a tímto způsobem bychom chtěli naši realitní praxi profilovat i do budoucna.“

Transakce byla z právního hlediska obtížná díky nutnosti provést rozsáhlé a komplexní due diligence v poměrně krátkém časovém úseku a současně v téže velmi krátké lhůtě důsledky případných zjištění projednat s prodávajícími a zohlednit je v akviziční dokumentaci řídicí se anglickým právem. Paralelně s due diligence probíhala jednání s financujícími bankami (která nebyla i vzhledem k současné situaci na mezibankovním trhu vůbec jednoduchá) ohledně finanční dokumentace včetně zohlednění a jednání o důsledcích zjištění v rámci due diligence. Použití anglického práva pro akviziční dokumentaci, které je na úrovni stran účastnících se této transakce a u transakcí

tohoto typu relativně běžné, umožňuje flexibilnější zapojení případných interních právníků či dalších poradců stran, kteří povětšinou nepocházejí z českého právního prostředí. Toto zjednodušení kooperace s interním právním poradcem společnosti Atrium, nezbytné již z toho důvodu, že se jedná o institucionálního investora, jehož akcie jsou kótovány na burze ve Vídni, bezpochyby přispělo ke zvládnutí transakce v tak krátkém časovém horizontu.

Oldřich Špúrek, ředitel společnosti Atrium pro Českou republiku a Slovensko upřesňuje: „Akvizice odpovídá strategii Atria investovat do prémiových, ziskových obchodních center se supermarketů ve velkých městech odpovídajících stupni A a výše v České republice, v Polsku a na Slovensku. Ze strategického hlediska představuje Palác Flóra velmi úspěšnou dlouhodobou investici – centrum má výbornou polohu ve stále se rozrůstajícím hlavním městě a silná základna nájemců mu zajišťuje vysokou návštěvnost a stálé tržby.“

Akvizice potvrzuje rostoucí postavení Atria na trhu, který vzhledem k omezenému počtu plánovaných projektů výstavby nákupních center nabízí stále méně možností. Žádána jsou spíše již existující a úspěšně fungující centra, jelikož představují stálé tržby a dostatečný počet zákazníků.

Transakce je dalším významným krokem v růstu Atria. Jeho portfolio nyní zahrnuje 98 nemovitostí v České republice. ●

World Class[®]

Become a member today!

World Class Health Academy Prague | C/o Millenium Plaza, V Celnici 10 | Phone: +420 222 319 570

World Class Fitness Center Wenceslas Square | Wenceslas Square 22, 110 00 PRAGUE | Phone: +420 224 282 899

World Class Fitness Center Chodov | V Parku 2308/8, 148 00 PRAGUE 4 | Phone: +420 272 912 530

www.worldclass.cz

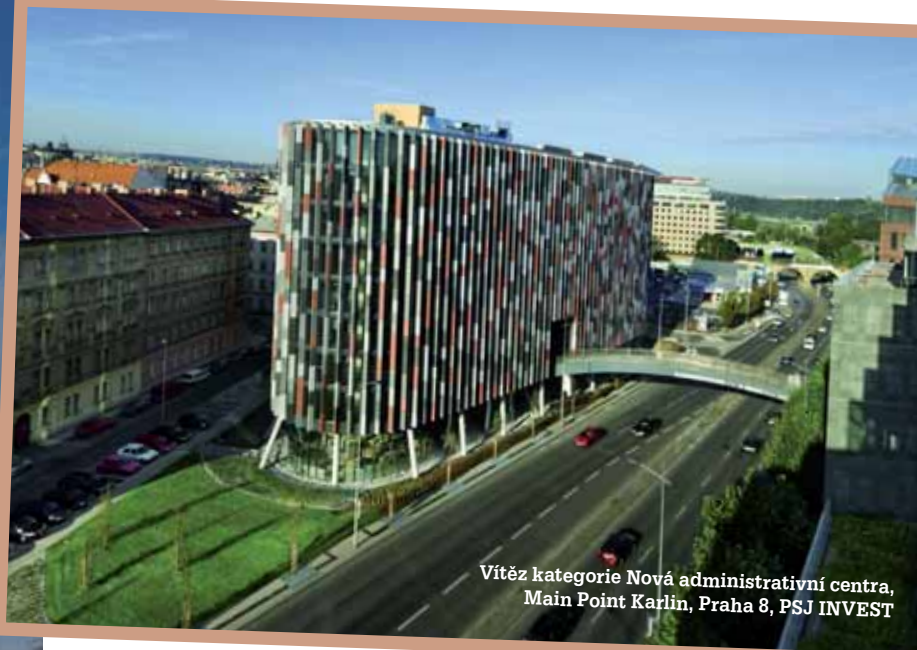
Prestižní soutěž „Best of Realty – Nejlepší z realit“ zná vítěze letošního ročníku

Na slavnostním galavečeru v kongresovém sále České národní banky v Praze byly 9. listopadu vyhlášeny výsledky a předána ocenění nejlepším projektům českého realitního trhu za uplynulý rok. O vítězích 13. ročníku soutěže „Nejlepší z realit – Best of Realty“, která se v tuzemsku považuje za nejprestižnější ve svém oboru, rozhodla sedmi-

členná odborná porota v čele s Kamilem Kosmanem, předsedou dozorčí rady Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí (ARTN). Členy jury byli respektovaní odborníci z řad profesních sdružení, developerů, bank, realitních makléřů i architektů. O ocenění letos usilovalo 23 projektů ve třech základních kategoriích. Udělena byla také Zvláštní cena poroty, v níž se utkaly tři projekty, Cena ARTN „Award for Excellence“ a Cena čtenářů. Rozhodujícími kritérii při po-

suzování kvality přihlášených projektů byly výběr lokality, urbanistické a architektonické řešení, kvalita realizace a zejména úspěšnost na realitním trhu. Soutěž jako každoročně probíhala pod odbornou záštitou Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí. Galavečera se zúčastnilo na 250 osobností reprezentujících český i zahraniční realitní trh a související obory – mezi nimi i zástupci renomovaných advokátních kanceláří.

Vítěz kategorie Rezidenční projekty, Rezidence Švédská, Praha 5, SATPO Development

Vítěz kategorie Nová administrativní centra, Main Point Karlin, Praha 8, PSJ INVEST

Vítěz kategorie Hotely, Hotel MIURA, Čeladná, UNISTAV

O nominaci na ocenění titulem „Nejlepší z realit 2011“ se mohly ucházet stavby dokončené v České republice po 1. lednu 2010. V nejsilnější zastoupené kategorii rezidenčních projektů (zde bylo celkem 13 soutěžících) porotci postavili nejvýše Rezidenci Švédská v Praze 5, u níž ocenili komerční úspěch, ojedinělé skloubení atmosféry původního objektu s novostavbou a nadstandardní řešení, díky němuž mají rezidenti své soukromí. Z nových admini-

strativních center si vítězství odnáší Main Point Karlin v Praze 8. Porota cenu udělila za vyváženou kombinaci výrazné architektury, mimořádného obchodního výsledku a maximálního technického a technologického využití potenciálu budovy a lokality, v níž se nachází. V kategorii hotelů získal titul hotel MIURA v Čeladné, a to za originální architektonické ztvárnění exteriéru a citlivým začleněním do okolní přírody a za moderní řešení interiéru. Zvláštní cenu poroty za projekt, který se v uplynulém roce jedinečným způsobem zasloužil o rozvoj českého realitního trhu, získala Zóna Kampus v Brně-Bohunicích. Jury

ocenila komplexní propojení veřejných služeb a komerčních funkcí s výrazným synergickým efektem, to vše na vysoké urbanisticko-architektonické úrovni. Držitelem ceny „Award for Excellence“, kterou uděluje Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí (ARTN), se stal Ing. arch. Zdeněk Lukeš – architekt, kritik a historik české architektury, uznávaný odborný publicista a vysokoškolský pedagog. Cena ARTN mu byla udělena za angažovanost a podporu kvalitních architektonických řešení pro trh nemovitostí s respektem k historii i potřebám současnosti. Cena čtenářů mediálních partnerů patří Rezidenci Korunní v Praze 10, která sou-

lifestyle

těžila v kategorii rezidenčních projektů a byla porotou nominována i na její Zvláštní cenu.

S oznámením výsledků soutěže byl zároveň vyhlášen další, v pořadí již 14. ročník. V průběhu roku 2012 se do něj mohou hlásit projekty, které byly dokončeny mezi 1. lednem 2011 a létem 2012.

Kompletní přehled projektů oceněných ve 13. ročníku soutěže „Best of Realty“

Rezidenční projekty

1. místo Rezidence Švédská, Praha 5, SATPO Development
2. místo Barevné Letňany, Praha 9, Trigema prostřednictvím dceřiné společnosti Bytové domy Letňany
3. místo Azalea Projekt, KRR Development, Praha 9

Nová administrativní centra

1. místo Main Point Karlin, Praha 8, PSJ INVEST
2. místo Spielberk Office Centre, Brno, CTP
3. místo Lyra Office Building, Praha 5, Erste Group Immorent ČR

Hotely

1. místo Hotel MIURA, Čeladná, UNISTAV
2. místo Wellness hotel Horal, Velké Karlovice, Danuše Hradilová – HP Tronic
3. místo Alexandria Spa & wellness hotel, Luhačovice, Lázně Luhačovice

Zvláštní cena poroty

Zóna Kampus v Brně-Bohunicích
Developer: Masarykova univerzita, CD XXI, AIG Lincoln

Cena Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí (ARTN) – Award for Excellence

Ing. arch. Zdeněk Lukeš

Cena čtenářů mediálních partnerů

Rezidence Korunní z kategorie Rezidenční projekty, Praha 10 (nominován i v kategorii Zvláštní cena poroty)

Developer: Sekyra Group ●

Vítěz kategorie Cena čtenářů mediálních partnerů, Rezidence Korunní z kategorie Rezidenční projekty, Praha 10 (nominován i v kategorii Zvláštní cena poroty), Sekyra Group

Vítěz kategorie Cena Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí (ARTN) – Award for Excellence
Ing. arch. Zdeněk Lukeš

Vítěz kategorie Zvláštní cena poroty, Zóna Kampus v Brně-Bohunicích, Masarykova univerzita, CD XXI, AIG Lincoln

Sportujete nadoraz?

lék Wobenzym®

- ✓ **urychluje hojení úrazů**
- ✓ **posiluje oslabenou imunitu**

Více na www.wobenzym.cz

Wobenzym je tradičním lékem z přírodních zdrojů pro vnitřní užití.
Pečlivě pročtěte příbalovou informaci.

www.wobenzym.cz

MUCOS PHARMA CZ, s.r.o., Uhřetěveská 448, 252 43 Průhonice

konzultace na tel.: 800 160 000

Milé dámy a pánové,
v žádném případě Vám nepřejeme nic špatného, ale sami víte, že na lyžích nebo na snowboardu můžete přijít k úrazu velmi snadno. Přijměte proto tento tip:

Účinná pomoc při zranění

Ve vrcholovém sportu se už řadu let osvědčuje především k urychlení hojení po úrazech a při léčbě poruch imunity enzymový lék Wobenzym. Velmi dobré zkušenosti s ním mají fotbalisté, atleti, lyžaři, hokejisté, boxeři, cyklisté a mnozí další. Také tisíce rekreačních sportovců mohou z vlastní zkušenosti potvrdit, že jim Wobenzym pomohl urychlit hojení po úrazu a návrat do zaměstnání a že díky tomuto léku mohli začít dříve znovu sportovat.

Význam enzymů po úrazu

Enzymy, které obsahuje Wobenzym, urychlují vstřebávání otoků a krevních podlitin a zkracují dobu hojení úrazu až o polovinu doby, která by jinak byla zapotřebí. Proto se Wobenzym hodí k léčbě otoků, krevních podlitin a výronů, pohmožděnin, ale i vykloubení a zlomenin. Při zranění přitom platí zásada, že čím dříve po úrazu se začne s podáváním Wobenzymu, tím účinnější je jeho působení.

Posílení imunity, urychlení regenerace

Zvýšená fyzická zátěž při intenzivním sportování podobně jako psychické vypětí a stres oslabují imunitu. Wobenzym posiluje oslabenou imunitu a urychluje regeneraci. Po namáhavém sportovním výkonu to Vaše svaly zvládnou s Wobenzymem mnohem lépe.

NENÍ ENZYM JAKO ENZYM

Lék Wobenzym obsahuje unikátní směs enzymů, jejíž účinnost je ověřena rozsáhlým vědeckým výzkumem, řadou kontrolovaných klinických studií a více než 40letou léčebnou praxí. Každý enzym a jeho přesně stanovené množství zde má svůj význam. Zvláště cenný je živočišný enzym trypsin, který má výrazný protizánětlivý účinek a zlepšuje hojení. Účinek jiných enzymových směsí může být zcela odlišný.

Trendy v oblasti správy dokumentů a legální archivace dat

Koncem listopadu proběhla odborná konference společnosti DOXEE s názvem „Obchodní příležitosti v oblasti správy dokumentů“. Přednášky a prezentace, věnující se aktuálním tématům vytváření a správy dokumentů, ukázaly na nejnovější vývoj v oblasti trhu technologií a legální archivace.

Komunikace aktuálním trendem

V současné době je klíčovým heslem téměř všech oborů magické slovo „komunikace“. Ať se jedná o řízení, kontakt se zákazníky či vnitrofiremní informační toky, komunikace je považována za alfu a omegu úspěchu. Nové technologie jako touch-pady či „chytré“ telefony i nástup fenoménu sociálních sítí nabízejí v této oblasti nové možnosti komunikace. Podle Kaspara Roose ze společnosti InfoTrends, který na konferenci DOXEE vystoupil, se s nástupem nové generace manažerů mění i využití různých komunikačních kanálů. Například v marketingu se pozornost přesouvá z oblasti tištěných médií do oblasti elektronických forem komunikace. Tlak na úsporu nákladů poukazuje na mnohdy zbytečné papírové formy dokumentů, které mohou být nahrazeny elektronickou formou. Navíc výzkumy ukázaly, že 43% zákazníků dává přednost elektronickým formám komunikace.

Jak na takové požadavky trhu reagovat? Řešením je efektivní sofistikovaná tvorba elek-

tronických dokumentů, které odpovídají nejen požadavkům ze strany klientů, ale dostojí i zákonným předpisům. Na elektronické zaslání dokumentů tak přecházejí zejména velké společnosti jako banky či dodavatelé energií, je to ale i dobré řešení například pro společnosti využívající direkt marketing.

Ruku v ruce s možnostmi elektronické komunikace jde i otázka následné archivace elektronických dokumentů. To je první překážka, kterou musejí společnosti, zejména ty, posílající elektronické faktury, překonat. Podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví ve znění pozdějších předpisů § 11 musí mít každý účetní doklad (faktura, účtenka aj.) podpis osoby odpovědné za vystavení dokladu. Následně § 33 a odst. 3 a 4 ukládá společně s účetním dokladem opatřit vlastnoručním podpisem nebo elektronickým podpisem. Elektronický podpis musí být podložený kvalifikovaným certifikátem a příjemce účetního dokladu ho musí skladovat společně s dokladem po dobu 10 let.

Obava, kterou tyto zákonné požadavky vyvolávají, však není zcela opodstatněná. Podle Petra Neuschla, manažera společnosti Deloitte Advisory, je sice k celkové změně od „doby papírové“ zapotřebí ještě generační výměny ve státní správě a přesunu koncepce controllingu od jednotlivé účtenky na 10 litrů benzínu ke skutečně podstatným účetním záležitostem, ale přechod na elektronickou dokumentaci a její archivaci už je reálně proveditelný i v českém prostředí. Svědčí o tom právě elektronické bankovní výpisy, účty za elektřinu a další.

Cesty tedy směřují k moderní, bezpečné formě „skladování“ dokumentů, která navíc zaručí rychlou dostupnost, provázanost dokumentů z různých oblastí činnosti společnosti a bude také dostatečně transparentní a snadno použitelná pro velké množství oprávněných uživatelů. A to vše v jednom.

Moderní a efektivní komunikace a archivace jsou výzvou

„Jedním z řešení efektivní komunikace a archivace je platforma „Enterprise Communication Platform“ (ECP) skládající se z několika modulů, které tvoří unikátní internetovou aplikaci umožňující přístup mnoha uživatelů. Platforma je využívána pro zajištění adekvátního vlivu marketingových a transpromo dokumentů na zákazníky. Jako prostředek k této komunikaci pak můžeme využívat například bankovní výpisy, pojistné smlouvy nebo faktury,“ říká Jan Holý, Business Development Manager společnosti DOXEE Czech s.r.o. ECP je nejmodernější řešení pro komunikaci se zákazníky, které zahrnuje zpracování dat, tvorbu dokumentů, multikanálovou distribuci, sledování zásilek, reporting a digitální archivaci. Zárukou musí být nezbytný profesionální tým, který poskytuje široké spektrum služeb souvisejících s dodávkou „end-to-end“ řešení v oblasti komunikace se zákazníky. Tým, který tvoří certifikovaní inženýři a IT odborníci na problematiku správy dokumentů disponující

rozsáhlými zkušenostmi v této oblasti a poskytující služby zákazníkům na celém světě. To vše za striktního dodržování principů SOA (Service Oriented Architecture).

Platforma ECP a její moduly

Datové služby

Modul „Datové služby“ společnosti DOXEE provádí analýzu a validaci dat a umožňuje datové transformace typu „any2any“. Třídí, slučuje a rozděluje data na základě podnikových pravidel. Je nástrojem pro webové designéry a umožňuje instalaci datového zpracování do různých prostředí či hostingový model „Software-as-a-Service“ (SaaS).

Standardizované vývojové a testovací cykly přinášejí zrychlení, zlepšení a zlevnění celého procesu zpracování dat.

Tvorba dokumentů

Modul „Návrh dokumentu“ byl od počátku vyvíjen pouze pro prostředí webového prohlížeče. Je postaven na otevřené architektuře, využívá internetového prohlížeče a zároveň je plně kompatibilní se SOA. Tím je zajištěn přístup přes libovolný webový prohlížeč a není vyžadována instalace nebo údržba jednotlivých pracovních stanic, které modul využívají. DOXEE dokáže z dodaných dat vytvořit personifikované dokumenty na míru potřebám malých, středních i globálních společností a implementovat do nich nejnovější marketingové trendy.

Multikanálové distribuční služby

Modul „Distribuční služby“ kombinuje hromadné tisky, automatizaci procesů a multikanálovou distribuci. Podobně jako v případě modulů Design nebo Datové zpracování může

fungovat nezávisle na ostatních modulech. Platforma „Enterprise Communication Platform“ umožňuje svobodnou volbu serverové konfigurace a jejího fyzického umístění. Modul je také možné snadno integrovat do prostředí zákazníka. Navíc poskytuje i nákladově efektivnější a lepší návratnost investic (ROI – return on investment).

Tracking & Reporting

Od vložení prvotních údajů a transformaci dat, přes kompozici dokumentu a provedení vícekanálového doručení sleduje ECP každý záznam zákazníka tak, jak postupně prochází jednotlivými fázemi (např. vstup dat, vytvoření dokumentu, tisk, doporučení několika kanálů a archivaci). Okamžité on-line zprávy jsou doručeny do systémů marketingu, účetnictví, zákaznického servisu a všude tam, kde to společnost potřebuje. Vytváří a doručuje podrobné zprávy pro optimalizaci poštovních nákladů. Například zprávy, které dokonce zahrnují odkazy Google Maps na fyzické adresy, usnadňují kurýrům a poskytovatelům poštovních služeb doručení zásilky. A společnosti tak umožňují dokonalou kontrolu nákladů na doručení zásilek.

Archivace dat

Právě archivace a snadná správa velkého objemu dokumentů nejsou snadným úkolem. Zejména využívání dat mnoha uživateli, jako to vyžadují call centra, je pro běžné archivační systémy těžkým oříškem. Proto byly archivační služby společnosti DOXEE speciálně vyvinuty pro podporu archivace ve velkých společnostech s cílem umožnit co nejrychlejší hledání a přístup k zákaznickým dokumentům v systému. Platforma ECP umožňuje Rich Internet Application (RIA) pro hledání, stahování a přeposílání dokumentů. Speciální plánovač je určený pro správu procesu při stahování dokumentů. Web servis umožňuje jednoduchou integraci se zákaznickým systémem pro vyhledávání a stahování dokumentů.

Bezpečná komunikace vítězí

V dnešním vysoce interaktivním prostředí zkrátka umění produkce dokumentů a archivace dostává svoji elektronickou tvář a stává se nezbytným požadavkem moderní společnosti. Transformace surových dat do multikanálové distribuce jsou pak hrozenou rukavicí jak pro firmy, tak i veřejnou správu. ●

Webové rozhraní pro konfiguraci procesů manipulace se vstupními daty

BUDOUCNOST MEDICÍNY patří návratu k přírodě

Moderní medicína 21. století, to nejsou jen klasické postupy, vyšetřovací metody na úrovni genů či nanotechnologií, to je a určitě bude především návrat k přírodě. Pro využití darů přírody k regeneraci vlastního těla nemusíte nutně cestovat do země Dálného východu či jiných cizokrajných koutů světa. Můžete klidně zůstat v naší české kotlině. Přesvědčí vás o tom specialisté pražské Aura Medical Clinic, prvního centra estetické a regenerativní medicíny svého druhu u nás.

Krédem Aura Medical Clinic je od samého začátku poskytovat kvalitní zdravotní péči, pát rat a následně neprodleně zavádět do praxe

moderní, pokrokové a co nejvíce přírodní medicínské metody, které především respektují člověka jako celostní bytost. Takovou metodou

je i bioidentická hormonální regenerativní medicína.

Medicina vycházející z přírody efektivně řeší řadu problémů

Naše tělo každým rokem produkuje méně a méně hormonů. Dochází tak k silné hormonální nerovnováze, která se může projevit nespavostí, migrénami, aterosklerózou, příznaky menopausy, erektilní dysfunkcí nebo ztrátou vlasů. Ale také například sklony k depresím a alkoholismu. Ptáte se, kdo za to může? Největší podíl na tom mají každodenní stres a jednostranná a nevyvážená, nutričně ochuzená strava. Bioidentická hormonální regenerativní medicína je přirozenou cestou, jak problém efektivně a hlavně včas řešit.

Vyrovnaním hormonálních hladin, můžeme najít i příčinu dalších onemocnění či stavů

„Kouzlo hormonální rovnováhy tkví v tom, že jednotlivé hormony se vzájemně ovlivňují. Tedy, změníme-li hladinu jedné chemické substance, ovlivníme hladinu další,“ říká MUDr. Peter Hajduk, vedoucí lékař Aura Medical Clinic a pokračuje: „To znamená, že hormony, které v regeneračním programu používáme, jsou biochemicky totožné s těmi, které pacientův organismus produkuje přirozeně. Jakmile jednou „restaurujeme“ disharmonii hormonálních hladin, můžeme najít i příčinu dalších onemocnění či stavů. Následně pak i odstraňovat nejen symptomy, ale i příčinu.“ Proces bioidentické hormonální regenerativní medicíny spočívá podle dr. Hajduka v tom, že lékař na základě individuálního zhodnocení pacientovy anamnézy

a výsledků krevních testů či testování homeostázy pomocí biorezonance navrhne plán léčby, obsahující terapeutickou složku z bioidentických hormonů, léčivých bylin nebo speciálně připravených doplňků stravy. To vše může podpořit biorezonanční terapie, která ve světě už několik desetiletí úspěšně léčí různé „moderní“ nemoci, se kterými si nám obecně známá alopatická medicína často neví rady.

Nečekejme, až buňky v organismu začnou měnit svou strukturu

Každý patologický proces, každý původce, každá změna homeostázy má individuální, přesně dané energetické spektrum. Diagnostiku lidského organismu lze provádět různými způsoby. Známe zařízení, jako jsou EKG, EEG, EMG, magnetická rezonance či CT. Jenže tyto přístroje diagnostikují chorobné procesy až v momentě, kdy už v těle nastaly. Specialisté Aura Medical Clinic je diagnostikují ještě před tím, než nastanou a projeví se. V době, kdy teprve tkáně či ještě lépe buňky začínají měnit svou strukturu. „K naplnění tohoto cíle máme v rukou jedinečnou novinku v oblasti energoinformační diagnostiky nazvanou Sensitiv Imago. Tento přístroj nám pomáhá zachytit strukturální změny v buňkách a tkáních, které následně ovlivňují homeostázu organismu,“ říká dr. Hajduk. Sensitiv Imago zachycuje data z elektromagnetického pole pacienta v souladu se schématem vyšetření a v závislosti na sledovaném orgánu. Přístroj se nastaví na hodnotu elektromagnetických impulzů dotyčného orgánu nebo tkáně. Data z přístroje se předávají diagnostickému programu. Ten je zpracovává a následně generuje výsledky.

Moderní trendy, tedy trendy vycházející z darů přírody, se stále častěji uplatňují v oblasti estetické medicíny. I o tom ví své v Centru estetické a regenerativní medicíny Aura Medical Clinic.

Omlazení vlastní krví není utopie, ale realita 21. století

Odvěký sen každé ženy – být stále mladou a krásnou – se stává skutečností. Divila by se i proslulá uherská hraběnka Bathoryová. Trendy současné medicíny dokazují, že možná nebyla daleko od pravdy: k regeneraci kůže i k pocitu stále svěžesti lze dojít využitím vlastní krve. Tak nějak si alespoň lze vysvětlit výsledky, kterých se podařilo dosáhnout metodou Platelet Rich Plasma (PRP), jinak též plazma terapií. Jedná se o naprosto jedinečnou inovativní metodu, která přirozeným a pro pacienta velmi šetrným způsobem usnadňuje proces omlazení. Metoda umožňuje nejen re-

O vaši krásu a zdraví pečuje v Aura Medical Clinic tým vedený MUDr. Peterem Hajdukem (uprostřed).

generaci kožních buněk, ale výraznou měrou přispívá k podpoře tvorby kolagenu v těle. Je to právě úbytek kolagenu, který má výrazný vliv na stárnutí kůže a tvorbu vrásek. O faktu, že plazmaterapie není výplodem šarlatána, ale ryze účinnou a pro pacienta naprosto bezpečnou metodou, je dr. Hajduk bytostně přesvědčen už proto, že vše probíhá za pacientova osobního dohledu. „Krev pacienta po celou dobu úpravy neopustí speciální aplikační set, ve kterém je odstředěna. Minimalizují se tak rizika kontaminace krve. Vzhledem k tomu, že pacientovi se neaplikují do těla syntetické látky, jsou rizika případných druhotných komplikací nebo alergií nulová,“ potvrzuje své přesvědčení dr. Peter Hajduk.

Plazmaterapie nenašla uplatnění jen v estetické medicíně. O její převratnosti a především nezpochybnitelných účincích se přesvědčili také specialisté z jiných oborů. Vhodná je totiž například k revitalizaci vlasových kořínků, pro pohybový aparát při počínajícím onemocnění kloubních chrupavek nebo v poúrazových stavech.

Využití vlastního tuku obohaceného o kmenové buňky je dobrou zprávou nejen pro ženy

Moderní estetická medicína 21. století – to nejsou jen regenerační účinky vlastní krve. Stále častěji specialisté v tomto oboru s úspě-

chem využívají tuk obohacený o kmenové buňky. Mezi světová zařízení, používající zmíněnou metodu, patří i pražská Aura Medical Clinic. Klinika nedávno jako první nestátní zdravotnické zařízení u nás získala od Státního úřadu pro kontrolu léčiv (SÚKL) povolení k činnosti tkáňového zařízení. „SÚKL nám vydal povolení k činnosti tkáňového zařízení po důkladném ověření skutečností a předpokladů, že Aura Medical Clinic je schopna plnit povinnosti stanovené zákonem o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka,“ zdůvodňuje rozhodnutí SÚKL MUDr. Peter Hajduk.

Využití tuku obohaceného kmenovými buňkami je v estetické medicíně u nás stále ještě novinkou. V zahraničí její efektivitu i bezpečnost dávno potvrdila řada klinických studií, které vyvrátily obavy žen z možnosti vzniku nádorového onemocnění prsu. Využití vlastního tuku obohaceného o kmenové buňky je dobrou zprávou a ideálním řešením právě pro ty ženy, které trápí defekty po předešlých operacích prsou. Ale i pro ženy, které touží po zpevnění či zvětšení poprsí bez použití silikonových implantátů a především bez jizev.

Renomovaní specialisté se shodují, že metoda jim otevřela široké možnosti řešení vrozených asymetrií prsou a obličejů. Metodu aplikace z tukové tkáně připravených kmenových buněk lze bezpečně použít už i v ortopedii, cévní chirurgii, diabetologii a v nejbližší době se pravděpodobně začne užívat i v kardiologii.

Aura Medical Clinic – centrum regenerativní a estetické medicíny

Aura Medical Clinic je moderní nestátní zdravotnické zařízení, založené v roce 2003 a provozované zkušenými lékaři, které si klade za cíl poskytovat komplexní lékařskou péči v širokém spektru oborů regenerativní, klasické ambulantní a estetické medicíny. Specialisté Aura Medical Clinic jsou svým klientům k dispozici od pondělí do pátku od 8.00 do 16.30 hodin. ●

Kontakt:

Aura Medical Clinic, s.r.o.
Koněvova 31, 130 00 Praha 3
tel.: +420 222 582 002
fax: +420 222 582 330
Mobil: +420 731 152 052
email: info@auraclinic.cz
web: <http://www.auraclinic.cz>

**AURA
MEDICAL
CLINIC**

**ROZHODČÍ
SOUD** při IAL SE
Institute of Arbitration Law

- **Profesionální a mezinárodní rozhodčí řízení**
- **Určování rozhodců**

Výhody našich řízení

- Efektivita a rychlost
 - Neveřejnost
 - Jednoinstančnost
 - 30 erudovaných rozhodců
-

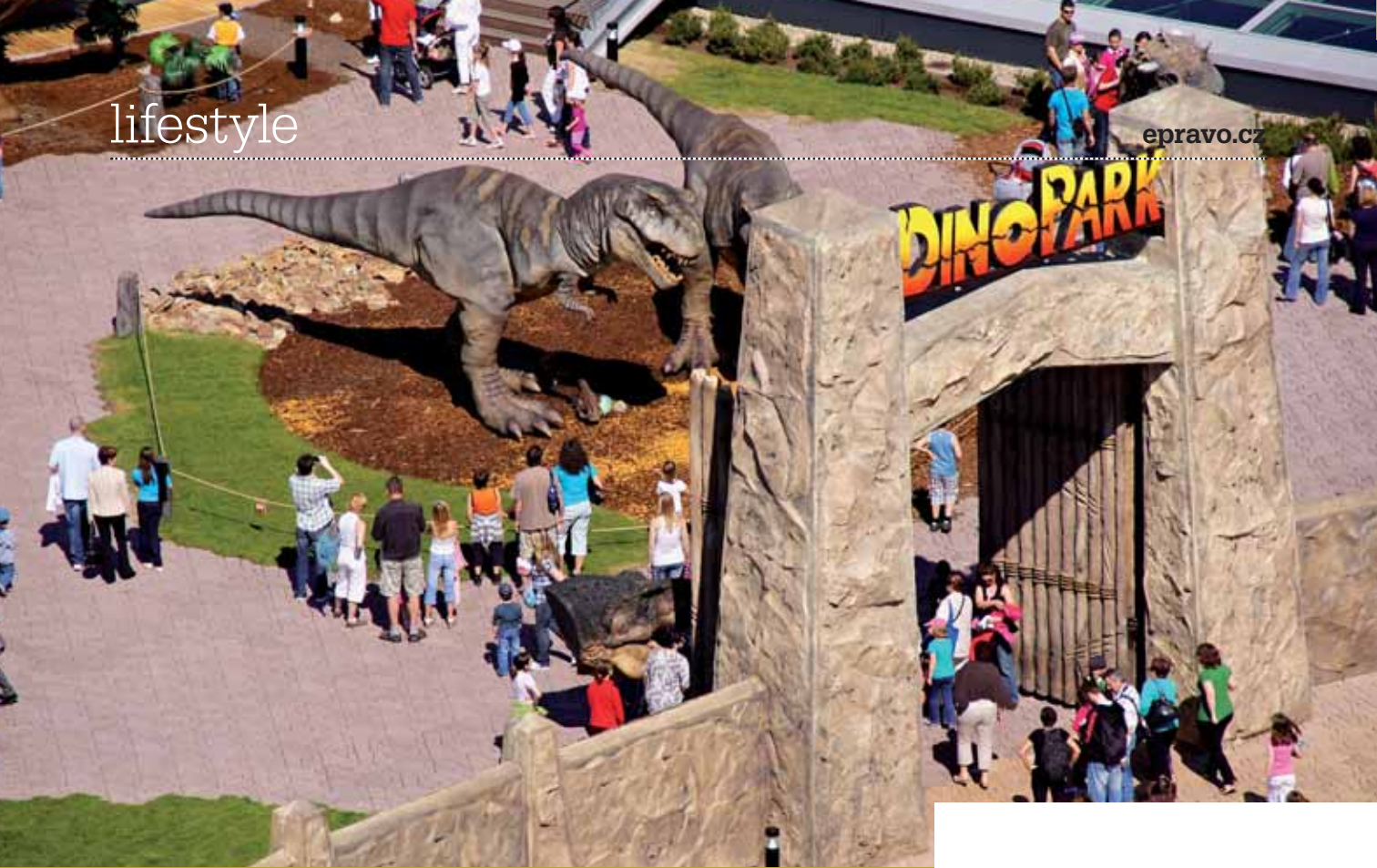
PALÁC KONVIKT

Konviktská 24, 110 00 Praha 1

T: +420 224 247 011

E: podatelna@rozhodcisoud.net

www.rozhodcisoud.net

Nové trendy v Galerii Harfa

ČESKÝ ZÁKAZNÍK: NEJEN NÁKUPY, ALE TÉŽ ZÁBAVA A RELAXACE

Nákupním centřum se v Česke republice stále daří. Přestože rok 2011 přinesl útlum v otevíráni nových (letos pouze jedině: obchodní centrum Lihovar v Říčanech), již v příštím roce tomu má být jinak. Podle údajů konzultantské společnosti Cushman & Wakefield jich má být otevřeno či významně rozšířeno dalších pět o celkové ploše zhruba 116 000 m², převážně na Moravě. Obliba obchodních center zůstává; to, co se ale výrazně mění, jsou nákupní zvyklosti tuzemských zákazníků. Ti už sem nechodí pouze za nákupy: od obchodních center očekávají příjemný prostor pro setkávání s přáteli, zábavu a re-

laxaci. Potvrzují to zkušenosti Galerie Harfa, která – přestože byla otevřena v listopadu 2010 – stále zůstává nejnovějším pražským obchodním centrem. Na segment zábavy a relaxace se i díky své lokalitě v těsném sousedství populární O2 Arény v Praze 9 od počátku zaměřila.

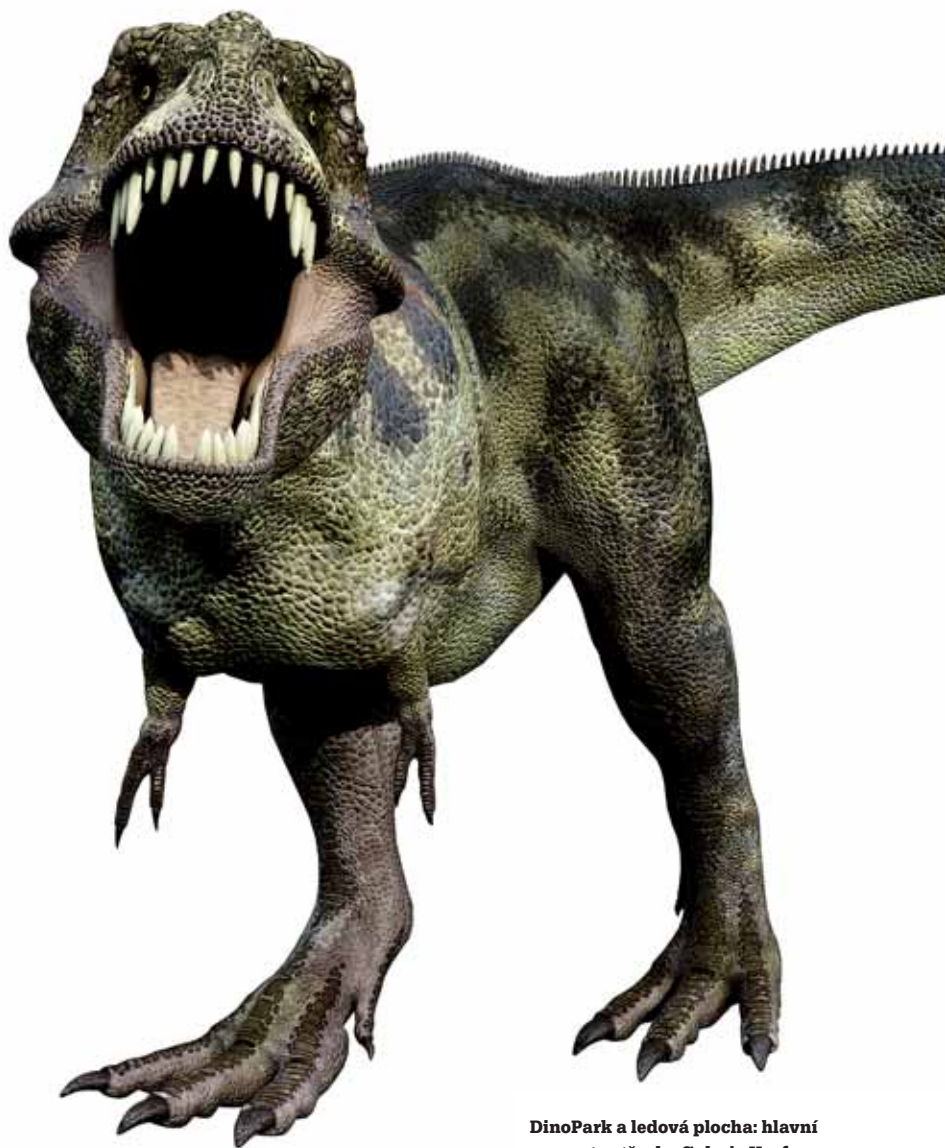
Jestliže vstupuje na poměrně saturovaný a velmi konkurenční trh velkého města nové obchodní centrum, hraje vedle lokality velkou roli i jeho profilace. Tamir Winterstein, ředitel skupiny Lighthouse Group, která je investorem a developerem Galerie Harfa, komentuje roční působení centra na pražském trhu: „Galerie Harfa vstupovala na maloobchodní trh

s ambicí stát se novou generací obchodních a zábavních center, unikátním místem plným zábavy pro děti i dospělé. Naše zkušenosti ze zahraničí ukazují, že pro obchodní centrum je důležitý nejen vhodný mix obchodů v širokém cenovém rozpětí, ale čím dál více i nabídka služeb, stravování a zábavy a celkové prostředí.“ Z toho důvodu vsadila Galerie Harfa mimo jiné na využití své střechy. Ta se stala centrem relaxace a volného času. Je zde například zimní ledová plocha, po zbytek roku zde probíhají kurzy inline bruslení či kroužek streethokeje. Pod patronací Pure fitness & health centra, jenž v Galerii Harfa působí, zde probíhají pravidelná cvičení na čerstvém vzduchu. Vedle sportu nabízí střecha centra dětské hřiště,

interaktivní obří hudební nástroje, na které si každý zájemce může vyzkoušet zahrát, či venkovní posezení v restauracích a kavárnách. A jako třešničku na dortu je zde možno navštívit i DinoPark. Ten byl v soutěži agentury Czech Tourism „Kudy z nudy 2011“ vyhlášen novinkou turistické sezóny 2011 v rámci celé České republiky a nejlepší turistickou atrakcí Prahy 2011. Tím předstihl i taková pražská lákadla, jakými jsou Národní technické muzeum či bludiště na Petříně. Stálou nabídku doplňují desítky jednorázových akcí, jimiž chce Galerie Harfa naplňovat své motto „Tady žiješ!“. Mezi nejúspěšnější v uplynulém roce patřil Zumba víkend s autogramiádou zakladatele Zumby – tanečnicka a choreografa Beta Peréze či dětské Cestování do budoucnosti a stavění světa z LEGO kostek. K pravidelným lákadlům se zařadily dětské úterky s představeními pro nejmenší nebo řada kulinářských akcí od Slavností chřestu přes Festival pivních chutí s malými českými pivovary až po Burčákfest.

I přes možnosti zábavy a relaxace musí každé centrum dostát také svému přívlastku „obchodní“. Naplněnost vhodným mixem maloobchodních jednotek dnes zdaleka není samozřejmostí. Proto také řada méně úspěšných pražských center prochází remodelingem. U Galerie Harfa během roku počet obchodů stále přibýval až na nynějších 160, čímž její obsazenost dosáhla téměř 95%. V příštím roce se počítá s doplněním například o módní značky Pietro Filipi, Gant, Tommy Hilfiger a Gaudi jeans & style a také s oblíbenou restaurací Kolovna. Tím obsazenost centra vzroste téměř na ideálních 100%.

Statistická data z výzkumu agentury International Business and Research Services na reprezentativním vzorku 700 návštěvníků Galerie Harfa ukázala, že zaměření na nové zákaznické trendy funguje. 43% návštěvníků chodí do centra s rodinou či dětmi, 30% návštěvníků s partnerem či partnerkou. Průměrná frekvence návštěv je dvakrát týdně. Jako největší pozitivu respondenti oceňovali pestrou nabídku obchodů, možnosti zábavy, sportu a relaxace na střeše včetně DinoParku a celkovou přátelskou atmosféru. I přes vysoce konkurenční prostředí na pražském retailovém trhu se tak Galerie Harfa díky své strategii zařadila mezi oblíbená centra hlavního města. ●

DinoPark a ledová plocha: hlavní magnety střechy Galerie Harfa

Obchodní centrum Šestka v nových barvách

OC Šestka se představuje v novém kabátě, druhá fáze remodelingu přinesla návštěvníkům centra spousty novinek.

K příjemnému posezení zve nový foodcourt pro malé i velké, a to nejen na oběd, ale i na popovídání u kávy či malý snack. Proměnou prošla i obchodní pasáž. Nejenže dostala nové barvy, ale je nyní navíc vybavena designovými odpočinkovými zónami, má nové podhledy, svítidla, podlahy i navigační systém.

Svoji oblibu si rychle získal unikátní interiérový tobogán, který nenajdete v žádném jiném obchodním centru. Měří 26 metrů, spojuje dvě podlaží a zábavu si v něm užijí nejen děti, ale i dospělí. Maminky také ocení nový přebalovací koutek, ve kterém se myslelo i na zázemí pro kojení. Děti s oblibou zavítají do nového dětského koutku, kde na ně čeká celá řada hravých a interaktivních prvků včetně další skluzavky.

Obchodní centrum Šestka se více zaměřilo také na pořádání zajímavých akcí. Velký ohlas měla například výstava Elvis žije, která

V OC Šestka rozsvítili Strom splněných přání

Tobogán v OC Šestka

představila skutečné předměty Elvise Presleyho včetně jeho známého Cadillacu. Letadla zblízka – další úspěšná akce zejména pro tatínky s dětmi, která v sobě spojuje romantiku modelů historických letadel a kluzáků, stavby modelů s možností pozorovat moderní dopravní letouny z bezprostřední blízkosti. Letecká tematika zůstane Šestce i v budoucnu. Pro návštěvníky, kteří míří na letiště, či čekají na přilet svých blízkých, připravuje například instalaci světelných odletových tabulí, které budou aktuálně informovat o odletech, příletech i zpoždění jednotlivých letů z letiště Ruzyně. OC Šestka pořádá i akce zaměřené speciálně pro děti. Letos se tak konal například Den s Besipem o bezpečnosti silničního provozu, či jedinečné představení Michala Nesvadby. Oblíbené jsou i pravidelné dětské kreativní dílničky a divadélka, které se konají každý víkend.

Předvánoční sezóna je nyní v OC Šestka v plném proudu. Rozsvítili zde Strom splněných přání, který přináší vánoční dárky dětem z azylových domů. Tuto charitativní akci pořádá obchodní centrum Šestka tradičně ve spo-

lupráci s Armádou spásy a Ilonou Csákovou, patronkou azylových domů pro matky s dětmi. Strom splněných přání obsahuje tajné sny dětí z těchto zařízení a splnit je může úplně každý. Stačí si vybrat některé z dětských přání, koupit dárek a splnit tak sen těm dětem, které v životě zatím neměly tolik štěstí.

Dárky rozdává svým návštěvníkům i obchodní centrum Šestka. To oslavilo své páté výročí a k narozeninám si nadělilo nejen zmiňovaný remodeling, ale také nové prodejny. Návštěvníci se tak mohou těšit na nové obchody s nábytkem Sofaland a Domestav i na prodejny s módou jako například Denim Classics, Extreme Intimo či Relax.

„Těší nás, že návštěvníci hodnotí přeměnu obchodního centra Šestka velmi dobře a jsou spokojeni i s pořádanými akcemi,“ říká Václav Jonáš, Head of Asset Management společnosti CA Immo Real Estate Management Czech Republic s.r.o., která je vlastníkem OC Šestka. „V příštím roce proto budeme pokračovat remodelingem exteriérů centra,“ uzavírá úspěšný rok OC Šestka Václav Jonáš. ●

Videomapping

– luxusní světelná iluze uprostřed města

Vlnící se středověká věž. Hroučící se budova, která za pár sekund znovu dostane svůj tvar. Připadá vám to jako nesmysl? Kdepak, to jsou efekty technologie s názvem videomapping. Jeho princip je jednoduchý, provedení náročné. Speciální výkonný projektor promítá na

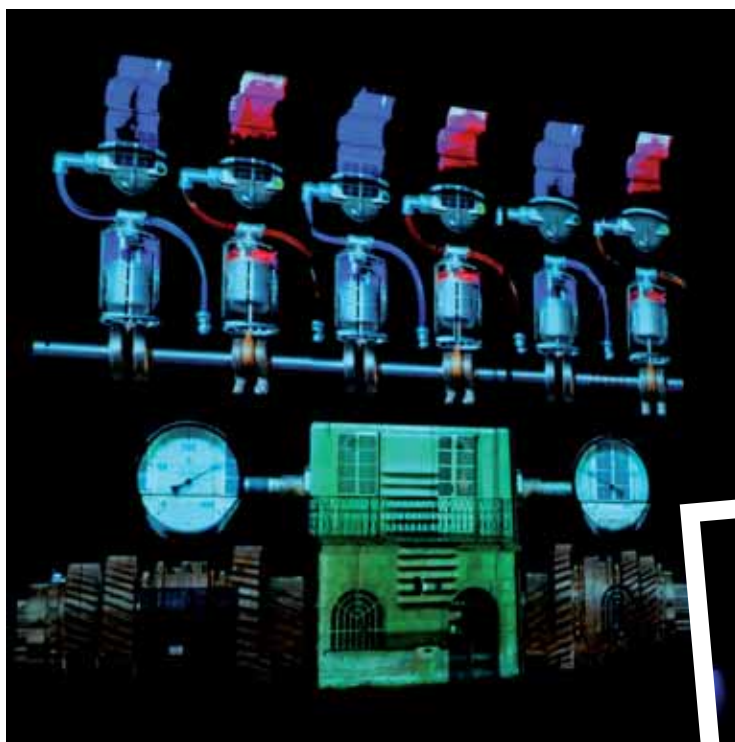
budovy video, které bylo vytvořené přímo na míru budově. 3D efekty dělají s domem přímo divy – může se změnit v boudu nebo moderní palác, zbořit se a během chvilky znovu vyrůst. Vlní se, stepuje, vypráví svůj příběh. Videomapping na budovy je vrcholnou disci-

plínou a promítá se vždy po setmění. Historické paláce či moderní budovy tak divákům předvádějí efektní hru světla a příběhů.

Letošní podzim přinesl tuto zajímavou světelnou podívanou do Olomouce. V rámci Festiva-

Iu světla a videomappingu VZÁŘÍ se sem sjeli soutěžící z České republiky, Maďarska a Polska a hanáckou metropoli na týden doslova zaplavili různými světelnými iluzemi.

Vítězem soutěže ve videomappingu se stal Petr SKALA s týmem Moire z České republiky, který svojí projekcí „probudil k životu“ budovu historické lékárny. Představil ji jako živý organismus, který napadla choroba. Lékárna ze svého herbária vykouzlila lék, který všechna soukolí živého tvora opět uzdravil. Ale jak už to v životě chodí, i on nakonec podlehl smrti. Animace polského týmu LOOMO, který získal cenu diváků, vyprávěla příběh človíčka, jež bloudil v budově a potkával se nejen s duchem, ale i požárem a povodní.

Festival světla a videomappingu má za sebou první ročník a nejen Olomouc už se těší na ten další. Je naplánovaný na konec září 2012. Více informací a videa soutěžních projekcí naleznete na www.vzari.cz ●

Chcete pracovat v jednom z nejdůležitějších oborů státní správy?

Chcete se stát odborníkem na veřejné zakázky?

Požadujeme:

- > VŠ vzdělání (magisterský stupeň) ekonomického směru, popřípadě v oblasti informačních technologií
- > aktivní znalost AJ
- > znalost informačních technologií
- > samostatnost, spolehlivost, zodpovědnost, komunikační schopnosti
- > schopnost analytického myšlení a zvládnání práce v týmu
- > zkušenost s vedením projektových týmů vítána
- > praxe v oblasti eGovernment a informatizace veřejné správy vítána

Nabízíme:

- > pracovní poměr na dobu neurčitou
- > zajímavou práci v centru Prahy
- > 5 týdnů dovolené
- > pružnou pracovní dobu
- > příspěvek na stravování v podobě stravenek
- > jazykové kurzy a další odborné vzdělávání

Hledáme:

- > Aktivní, rozhodné, samostatné a flexibilní zájemce

Zájemci o práci s veřejnými zakázkami pošlete své životopisy na: marketa.mullerova@mmr.cz

Křižíkova 52

– moderní bydlení s nadstandardními prvky

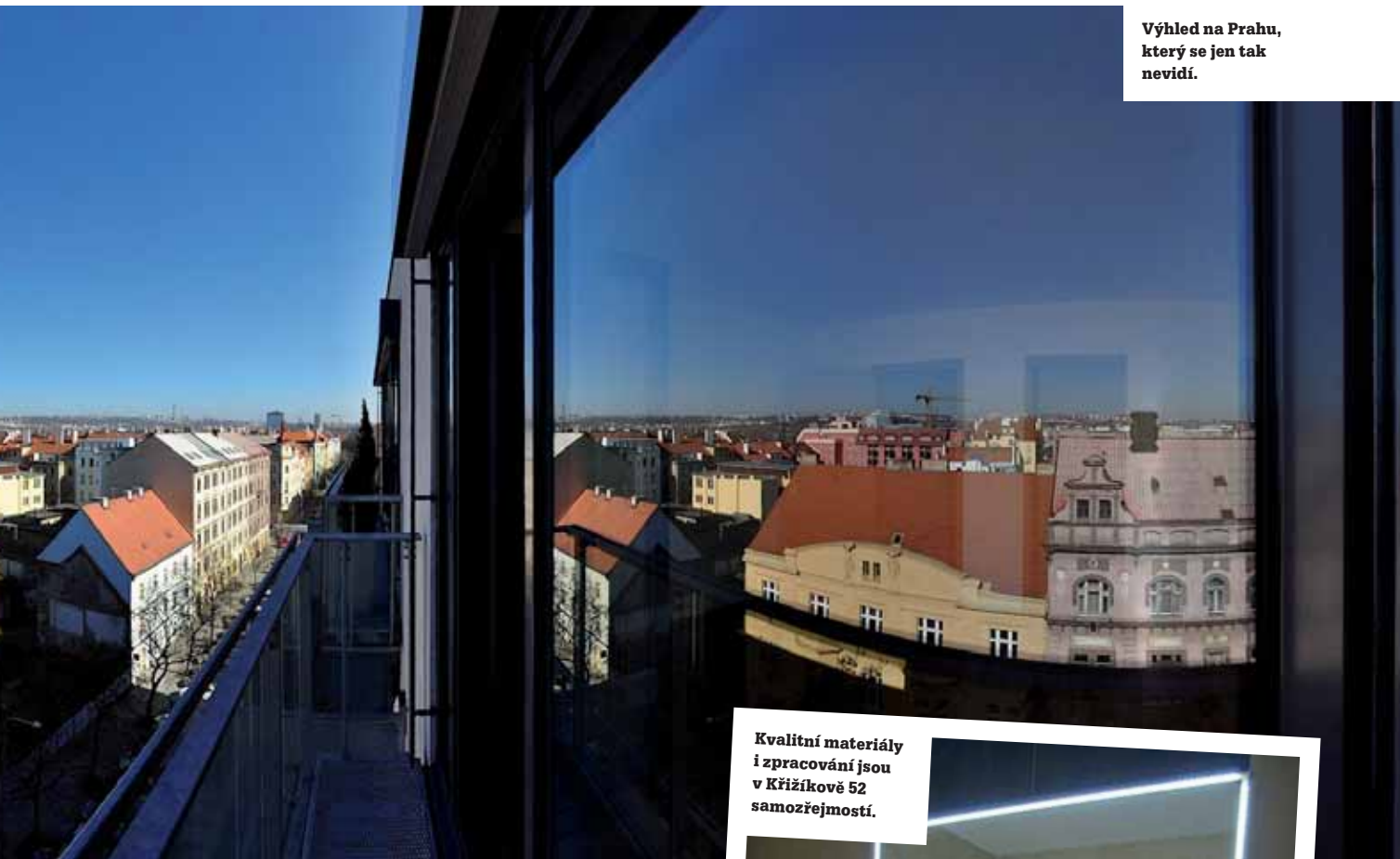
Mezonetové byty se nacházejí v nejvyšším patře domu.

Hledáte pohodlný a nadstandardně vybavený byt v širším centru Prahy? Při výběru byste neměli pominout Karlín.

Pohodlné bydlení v širším centru Prahy, pouhých sto metrů od stanice metra B Křižíkova – to jsou hlavní taháky bytového domu nově postaveného na adrese Křižíkova 52. Najdete zde plochou i vybavením nadstandardní byty, které naplní očekávání náročných klientů.

Mezonetové byty v uspořádání 5 + kk, které jsou zde k dispozici, nabídnou mezi 130 – 160 metry podlahové plochy, dvě koupelny, kvalitní materiály a zpracování, ale třeba také datové rozvody pro domácí počítačovou síť nebo bezbariérový přístup. Vybrat si můžete byt až s pěti balkony.

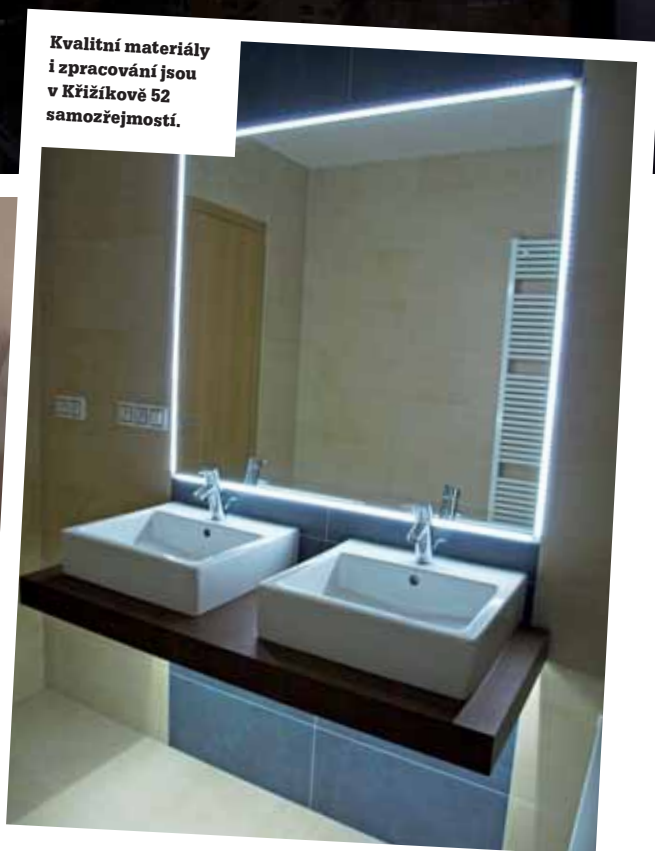
O dispozici bytu, jeho atmosféře a výhledu se můžete přesvědčit při osobní prohlídce. Jistě pak neujde vaší pozornosti, že v okolí bytového domu najdete veškerou základní občanskou vybavenost. Nakonec ale může být hlavním argumentem nádherný výhled na pražské panorama. ●

**Výhled na Prahu,
který se jen tak
nevidí.**

**Prostor a světlo
- hlavní devízy
mezonetových bytů.**

**Kvalitní materiály
i zpracování jsou
v Křížkové 52
samozřejmostí.**

Při jedné z návštěv sklepů v Champagne se podařilo majiteli Buggy's baru Václavu Vojířovi přesvědčit chef du Cave Dom Pérignon Richarda Geoffreyho a chef du cave Moët & Chandon Benoita Goueze, aby „odzátkovali“ vzácné ročníky šampaňského, které do té doby zrály ve sklepech. Tak vznikl světově unikátní projekt Chronologie de Champagne, díky kterému je možné od ledna 2012 zakoupit v Buggy's baru vybrané ročníky šampaňského. Jediná láhev Moët & Chandon z roku 1921, jejíž hodnota se odhaduje na statisíce korun, bude nabídnuta v tiché dražbě – výtěžek bude věnován Nadaci Olgy Havlové na podporu seniorů. K tomuto projektu vznikla i kniha v limitované edici.

Bugsy's bar představuje unikátní projekt „Chronologie de Champagne“ s Dom Pérignon a Moët & Chandon

O projektu Chronologie de Champagne

Myšlenka nabídnout hostům jedinečnou sbírku ročníkových vín ze Champagne vznikla, když Václav Vojíš navštívil sklepy Moët & Chandon, kde odpočívají pouze ty nejvýzračnější ročníky v počtu několika kusů. Následovala intenzivní komunikace s domy Moët & Chandon a Dom Pérignon s přáním odkoupit staré ročníky.

„Upřímně jsem nedoufal, že máme naději uspět. A také trvalo velmi dlouho, než se hlavní sklep mistři uvolili několik vzácných lahví skutečně ze sklepa vyjmout, osobně a ručně je degoržovat (neboli odstělit kaly ve víně způ-

sobené druhotným kvašením, což je proces, který z tohoto vína dělá oprávněně nejvyhledávanější šumivé víno na světě) a zaslat je do Prahy pro klienty Bugsy's baru,“ říká Václav Vojíš.

Šampaňská vína jsou jedinečná tím, že mají schopnost dozrávat po několika let, nezdědka i desetiletí. Tím nejpodstatnějším pro vývoj vína je zrání na kvasničných kalech, tzv. autolýza, kdy je víno ve styku s kvasinkami, které sebezáhubně zkonsumovaly veškerý cukr ve víně a klesly na dno lahve. Tento proces je pro charakter šampaňských vín nenahraditelný a právě sklep mistři rozhodne o tom, zda je víno dostatečně vyzrálé a může tedy jednou provždy opustit sklep. Pak ovšem přichází na řadu druhý styl stárnutí vína, kdy si ročníkové

šampaňské nakoupí obchodník či milovník vína s vlastním sklepem a ponechá je v ideální teplotě a vlhkosti odpočívat po několik dalších let. Taková vína se pak čas od času objevují na aukcích, či jsou předmětem speciálních degustací.

Je ovšem nutné podotknout, že při tomto procesu stárnutí již nedochází pouze k pozitivnímu vývoji vína, ale mohou se vyskytnout i vady způsobené nesprávným skladováním, či vadou korku a víno též může ztratit na perlivosti, která je pro něj tolik žádoucí. Vína v kolekci Chronologie de Champagne přišla přímo ze sklepů, tedy s největší zárukou kvality. A navíc mnohá z vín byla po celou dobu své existence v kontaktu s kvasinkami a odstředena speciálně až pro Bugsy's bar. Napří-

klad Moët & Chandon Grand Vintage 1921 dozrávalo na kvasinkách neuvěřitelných 90 let a navíc se jedná o jeden z nejlepších ročníků minulého století, což z něj dělá opravdovou raritu. Zážitek z tohoto vína umocňuje i fakt, že i lahev je stejně stará jako víno samotné a tudíž trpí nejrůznějšími nerovnostmi a povrchovou patinou.

Některé ročníky jsou nabízeny ve velikosti Magnum, což ocení především znalci, kteří vědí, že víno v této velikosti lahve dozrává lépe a dostupnost je omezená. Proto, když se potkájí pojmy jako staré ročníkové šampaňské víno a Magnum lahve, jde již o sběratelskou raritu.

Ročníky Chronologie de Champagne

Některé lahve, obzvláště ty nejvzácnější, jsou k dispozici pouze po jednom kuse a nikdy už nebude možné je získat. Sklepmistři velmi úzkostlivě střeží zůstatkové lahve vzácných ročníků a v rozhodování, komu je nechají k dispozici, nehraje roli cena, nýbrž filozofie zákazníka. Navíc proces vyjmutí jedné lahve z křídových sklepů je procesem na více než šest měsíců. Po takovou dobu totiž musí ještě víno odpočívat po odkalení, aby se dokonale snoubilo s dozálí, která je do vína po odstřelení kalů přidávána.

“Moët & Chandon vytvořil první vintage v roce 1842 a dnes vlastní jednu z nejvýznamnějších Grand Vintage sbírek v Champagne. V této sbírce je každé víno vzácné a dohromady tvoří fantastické dědictví našeho domu, zachycující výjimečnost jednotlivých roků. Pět vintage přímo z našich sklepů v Epernay bylo exkluzivně vybráno pro Buggy's bar. Jsou vy-

jádřením pěti typických stylů: 1992 je harmonická, 1990 slunečná, 1988 svěží, 1978 strukturovaná a 1921 nezařaditelná. Každá lahev zřídka dělá než obvykle v perfektních podmínkách našich sklepů a byla také později degoržována, proto jsou tyto vintage výrazně dospělejší než v minulosti,” říká Benoît GOUÉZ, Chef de Cave Moët & Chandon.

Moët & Chandon je k dispozici od ročníku 1921 až k současnému 2003 a to jak klasický brut, tak i rosé. Dom Pérignon pak startuje na ročníku 1943 a končí aktuálním ročníkem 2002, přičemž se kolekce skládá nejen z bílých ale i růžových vín. Zastoupena jsou i vína s přílastkem Oenothèque, což znamená, že dozrávala neobvykle dlouho s kvasinkami přímo ve sklepech, což je ve variantě Rosé premiéra na českém trhu!

Zastoupené ročníky:

- Moët & Chandon Vintage 1921, 1988, 1990, 1992, 1995, 2002, 2003
- Moët & Chandon Vintage Magnum 1978
- Moët & Chandon Rosé Vintage 2002, 2003
- Dom Pérignon Vintage 1943, 1949, 1955, 1959, 1964, 1966, 1969, 1990, 1998, 1999, 2000, 2002
- Dom Pérignon Vintage Magnum 2000
- Dom Pérignon Oenothèque 1969, 1970, 1971, 1973, 1975, 1980, 1983, 1985, 1988, 1990, 1992, 1993, 1995, 1996
- Dom Pérignon Rosé Vintage 1966, 1995, 1996, 1998, 2000
- Dom Pérignon Rosé Vintage Magnum 1995, 1996
- Dom Pérignon Rosé Oenothèque 1990
- Dom Pérignon Rosé Oenothèque Magnum 1982, 1985, 1988

Lahev aktuálního ročníkového Moët & Chandon bude k dispozici za dostupných 2 390 Kč, zatímco cena té nejvzácnější lahve, tedy Moët & Chandon Grand Vintage 1921 bude určitě šestimístní!

Grand Vintage kolekce Moët & Chandon 1921 pro charitu

Tento ročník, který je v pořadí šampaňského domu Moët & Chandon dvacátý třetí, je považován za nejlepší vintage 20. století v Evropě. Výrazná chuť ovoce přetrvává i přes věk tohoto vína, koncentrovaná ale stále vibrující, doplněná příchutí nugátu a moka. Vyváženost a koncentrace této vintage perfektně zachycuje radost ze života dynamických dvacátých let minulého století. Jediná lahev bude nabídnutá v tiché dražbě a bude prodána tomu, kdo nabídne nejvyšší cenu. Výtěžek daruje Václav Vojtěch Nadaci Olgy Havlové na podporu seniorů. Nabídky do tiché dražby se přijímají v Buggy's baru od 1. 1. 2012 do 30. 4. 2012.

Kniha Chronologie de Champagne

Tento unikátní soubor vín nelze odbýt zařazením do standardního menu, a tak vznikla myšlenka vytvořit samostatnou a jedinečnou knihu, která dává každému z vín prostor na celou dvoustranu. Čtenář se zde dozví více o víně samotném, o ročníku a jeho vlivech na vývoj vína a také bude mít prostor pro osobní poznámky, neboť každý, kdo si zakoupí lahev z kolekce Chronologie de Champagne, obdrží knihu jako pozornost. Kniha bude ztraktivněna kresbami (stejně jako stávající barové menu a kniha o prvních patnácti letech baru) z ruky přední

ho českého ilustrátora Honzy Jiříčka, který dostal za úkol netradičně ztvárnit šest významných ročníků, které jsou mezi víny zastoupeny a podtrhnout tím význam šampaňského jako vína oslavujícího jedinečné okamžiky.

O Buggy's baru

Buggy's bar přivítal prvního hosta na jaře roku 1995. V době, kdy téměř neexistovala koktejlová kultura, v době, kdy Mojito bylo neznámým pojmem a za šampaňské se považovalo Sovětskoe Igristoe. Položil tak základní kámen k zavedení nápojové kultury a gastronomie v České republice. Po roce a půl vlastní existence byl uveden v tehdejší ročence periodika Newsweek „The worlds best bars“ jako jediný zástupce střední a východní Evropy. To potvrdil uvedením Buggy's baru i Alan Gage ve své knize „Around the world in 80 bars“. Buggy's bar je hodnocen nejen hosty, ale i odborníky, neboť mimo jiné jako jediný získal 3x první místo v anketě profesionálů Bar Awards v letech 2008, 2009 a 2011. Ovšem pro tým pracující v Buggy's baru nejsou důležitá jen ocenění. Je to parta lidí, kteří milují gastronomii, baví je jejich práce a každý večer plní s nadšením přání svých hostů. Pojem pohostinnost zažívá v Buggy's baru skutečnou renesanci a možná právě proto vychoval Buggy's bar celou řadu barmanů, kteří dále pracují již ve svých barech na zkvalitňování úrovně domácí gastronomie. Byť tím zásadním, na co Buggy's bar při svém vzniku vsadil, byl cocktail, brzy se začala prosazovat vína z oblasti Champagne. Dnes nabízí Buggy's bar více než 130 druhů perfektně ošetřených vín a podtrhuje je skvělým servisem. Právě pro svou jedinečnou nabídku je Buggy's bar tolik vyhledáván i konzumenty tohoto šumivého vína. ●

Hennessy

PARADIS IMPÉRIAL

ROKU 1818 RUSKÁ CAREVNA MARIE FJODOROVNA POŽÁDALA RODINU HENNESSY, ABY VYTVOŘILA KOŇAK VÝJIMEČNÉ KVALITY JAKO DÁREK PRO JEJÍHO SYNA, CARA ALEXANDRA I. O SKORO DVĚSTĚ LET POZDĚJI, ZNAČKA HENNESSY UVÁDÍ NA TRH REINTERPRETACI TOHOTO VZÁCNÉHO COGNAKU: PARADIS IMPÉRIAL.

Hennessy Paradis Impérial

V Hennessy je cítit ve vzduchu něco zvláštního – stejně jako každé ráno přechází Yann Fillioux, Master Blender domu Hennessy, dlážděný dvůr na cestě za Tasting Committee, s kterou ochutnává, známkuje a vybírá destiláty eaux-de-vie pro výrobu slavných koňaků Hennessy. Ale dnes ráno se rozhodl navštívit Founder Cellar, sklep, který skrývá největší poklady Hennessy...

Mnozí považují tento sklep za legendu. Je to místo, kde značka Hennessy uchovává své nejvzácnější eaux-de-vie již od roku 1774; a právě

těmto pokladům, z nichž se vyrábí ten nejlepší koňak, se zde věnuje ta nejvyšší péče. Procházejte kolem řad staletých sudů, Master Blender si nemůže nevzpomenout na muže, kteří tento poklad shromáždili. Byli to muži z jeho rodiny, kteří si již bez přerušení sedm generací předávají svá tajemství. Rodina Yanna Fillioux garantuje kvalitu koňaků Hennessy dodnes a chrání know-how značky, její historii a eaux-de-vie s neutuchající vášní.

Mistra zaujal zejména jeden příběh z bohaté historie Hennessy. Je to příběh císařovny, jejíž život byl zasvěcen kráse. Císařovna chtěla být vždy a všude obklopena francouzskou elegancí a proto přikázala, aby jí byl podáván koňak z „vynikající, velmi staré, zlatavé eau-de-vie té nejvyšší kvality.“ Vizuální ideál „staré zlatavé“ eau-de-vie provází celou dynastií Master Blender značky Hennessy. Od Jeana Fillioux, jehož James Hennessy pověřil tímto velmi prestižním úkolem, až po Yanna, kterému nyní běží hlavou tento příběh. O téměř 200 let později je tajemství daru císařovny stále pramenem snů.

Yann Fillioux si prochází poznámky svých předchůdců – hledá odkazy na „výjimečnou eau-de-vie“, která kdysi rozbušila srdce prvního Master Blendera v Hennessy. Jeho úsilí korunuje úspěch – hledaná zmínka je v poznámkovém sešitě z roku 1818... Císařovna, o níž byla již řeč, není nikdo jiný než Marie Fjodorovna. A koňak, který si vyžádala, byl

pro jejího syna Alexandra I. k jeho čtyřicátým druhým narozeninám...

Inspirován dílem svého předchůdce se Master Blender rozhodl opět oživit zlatou eau-de-vie, kterou si objednal ruský císařský dvůr.

...a tak se zrodil koncept Paradis Impérial...

Vznešená elegance

„Tento koňak je plodem práce několika generací velmi talentovaných lidí. Zdědil jsem unikátní sbírku eaux-de-vie, které vytvořily předchozí generace méj rodiny. Já jsem je potom jenom namíchal. Moji předkové uměli předvídat, které eaux-de-vie se stanou výjimečnými – a také věděli, jak je archivovat a chránit. Tento koňak je jejich dílem.“ (Yann Fillioux)

Koňak Paradis Impérial má ne nadarmo v názvu slovo Paradis – je elegantní, a na pozadí této elegance ještě více vyniká jeho jemnost. V jeho třpytivé, mírně jantarové barvě se odráží jeho sofistikovaný charakter. Avšak Paradis Impérial se plně projeví v celé své eleganci až na patře. Delikátnost jeho chutí probouzí patro pro plné vychutnání jemných archivních eaux-de-vie, z nichž je namíchán. Zrání ve starých sudech propůjčilo eaux-de-vie mírně dubovou chuť, která však nepřechází do zásadní dřevitosti. Aroma jasmínu, květu pomerančovníku a dalších květů přicházejí na scénu postupně, za kouřových akcentů, které vyvažují svěžest květových nuancí. Vytrvalost dochuti je překvapivá, zejména vzhledem k tomu, jak velmi jemný koňak je. Jen ty nejvzácnější koňaky jsou schopné zanechat tak trvalou stopu.

Při své práci Master Blender u Hennessy popustil uzdu své fantazii. Jeho cílem byla „elegance a extrémní jemnost – to je to, co činí výsledek raritou.“ V tomto případě byly pro výrobu využity rezervní zásoby eaux-de-vie – některé z nich pocházely z 19. století. I přes unikátní charakter každé jedné z nich Master Blender neváhal a proto, aby se přiblížil co nejvíce své vizi dokonalosti, jich vybral několik. Se základem kvalitních a vzácných eaux-de-vie odhaluje koňak Paradis Impérial krásu své nesmírné kultivovanosti.

„Díky své elegantní a jemné vytříbenosti je tento koňak zcela nezaměnitelný.“ (Yann Fillioux)

Karafa hodná císaře

Značka Hennessy si přála pro Paradis Impérial unikátní karafu, která bude hodna tohoto výjimečného díla. Návrhářka Stéphanie Bali-

niová vytvořila nový fasetovaný tvar karafy se zátkou z křišťálu. Viněta pozlacená 18tikarátovým zlatem evokuje róby císařského dvora. Každá karafa je unikát a číslovaná.

„Sošná a vznešená, tato karafa připomíná okázalou nádheru císařského dvora.“

Stéphanie Baliniová, ,křišťálová dáma‘

Od svého absolutoria na Ecole des Arts Décoratifs si tato mladá návrhářka již stačila vybudovat zvucné jméno a silnou pozici v segmentu luxusního zboží – mimo jiné i díky pozoruhodné vyzrálosti své tvorby. Vítězka Ceny mladých designérů, kterou sponzoruje Comité Colbert (asociace francouzských luxusních značek), Stéphanie Baliniová prorazila na scéně se svojí kolekcí Dames, osmi velkými křišťálovými číšiemi na víno, na nichž ukázala své mistrovství práce s křišťálem. Její talent pro zachycení francouzské elegance a luxusu, společně s řemeslným mistrovstvím při práci s křišťálem, ji dostal do hledáčku značky Hennessy, která ji přizvala, aby navrhla originální karafu pro Paradis Impérial.

Luxusní kazeta

Dárková kazeta Paradis Impérial je zároveň ochranným obalem i vznešeným podstavcem pro poklad, který se v ní nachází. Je celá vy-

robena ze vzácných materiálů a nabízí dvě pozice: když je zavřená, chrání koňak před světlem, a při otevření a mírném naklonění ukáže křišťálovou karafu. Díky světle zlatému vnitřnímu potahu splývá kazeta se zářivými tóny koňaku Paradis Impérial a ztělesňuje esenci luxusního designu.

O značce Hennessy

Jedinečná značka koňaku Hennessy se zrodila v roce 1765 ve francouzském městě Cognac. Výjimečnost značky Hennessy pochází ze „sklepů zakladatele“, zbudovaných roku 1774 Richardem Hennessym pro uchování nejvzácnějších eaux-de-vie. Od té doby se rozšířila na pět kontinentů, zabydlela se v různých kulturách a stala se známou tisíce mil od svého původního domova. Značka se stala ikonou, symbolem a hlasatelem kultivovanosti a elegance. Již více než dvě a půl století vyrábí značka na stejném místě s tou samou pečlivostí výrobek, který je oceňován na celém světě. Ačkoli Hennessy zůstává věrný své minulosti, umí jít s dobou. Eaux-de-vie střežené po sedm generací rodinou Fillioux zaručuje autentický styl Hennessy. Hennessy ovládá světově nejpozoruhodnější a nejvýznamnější zásobu eaux-de-vie, včetně eaux-de-vie označených datem 1800! ●

Vítání Hennessy Paradis Impérial v České Republice

V roce 1818 Marie Fjodorovna, matka ruského cara Alexandra I., hledala dar k jeho 42. narozeninám. 24. prosince objednala u proslulé rodiny Hennessy skvost, který do té doby neměl možnost nikdo ochutnat – nechala ve Francii namíchat pro svého syna jedinečný koňak.

Dnes, po téměř dvou stáletích, přináší Hennessy reinterpretaci tohoto noblesního koňaku – Paradis Impérial. Hennessy dnes skládá hold své první zakázce pro carský dvůr a oživuje dvě stě let starou tradici skvostných darů.

Yann Fillioux, master blender koňaků Hennessy dokázal vytvořit Paradis Impérial po pečlivém studiu dobových materiálů z archivu značky Hennessy ve městě Cognac z více než 100 eaux-de-vie z dvacátého a devatenáctého století. Tento cognac je triumfem celých generací rodiny Filliouxových.

Prvních 33 lahví již dorazilo do České republiky a počátkem října se konala slavnostní galadegustace na přivítání Hennessy Paradis Impérial. Akce se konala v salonu Boccaccio, skrytém v podzemí Grand Hotelu Bohemia. Okamžitě po svém otevření v roce 1927 se tento salon stal jedním z nejvyhledávanějších míst pražské smetánky. Salon prošel bouřlivou historií, kterou dostal svému jménu – připomínajíc Giovanni Boccaccia a jeho slavné dílo Dekameron. Dnes je Boccaccio stále jedním z nejzajímavějších sálů v Praze a právě proto byl vybrán jako místo k uvítání Hennessy Paradis Impérial. Na počest první zásilky do České republiky bude karafa vygravírována pro ty, kteří měli to štěstí a stihli si koupit jednu z prvních 33. ●

**Výzkum.
Technologie.
Výkon.**

Nové dimenze ve světě domácí zábavy od firmy

BOSE®
Better sound through research®

Firmu Bose asi netřeba představovat. Od roku svého vzniku 1964 si díky svému smyslu pro dokonalost a odpovědnému přístupu k výzkumu získala světové jméno nejuznávanější značky v oblasti zvuku.

Za připomenutí určitě stojí takřka neviditelný systém domácí zábavy, který lze snadno rozšířit do dalších místností a dokonce i ven. Firma Bose umí udělat koncertní síň i z vašeho automobilu. Na míru vytvořený audio systém, který je plně přizpůsoben struktuře i akustice vozu se nachází u nejedné značky sportovních a luxusních automobilů. Firma Bose také vyvinula náhlavní soupravy pro piloty letadel a v neposlední řadě i reproduktory pro komunikační systém vesmírné lodi. Značka Bose je

prostě všude tam, kde záleží na kvalitě zvuku a stále si drží svůj standard inovací ve všech oblastech zvukové techniky. Z novinek tohoto roku bychom vám rádi představili tři, z nichž každá si zaslouží pozornost.

Bezdrátový systém domácí zábavy Bose® Lifestyle® 135

Technika vysokého rozlišení a zvuk, do něhož se můžete ponořit, se již dávno stal nedílnou součástí dnešních zážitků s domácí zábavou.

Celá řada systémů však narušuje vzhled vašeho pokoje. Nyní mohou milovníci domácího kina, vytrvalí hráči her, sportovní fanoušci i milovníci hudby získat kvalitu filmového zvuku od firmy Bose z jediného štíhlého reproduktoru a bezdrátového basového modulu typu Acoustimass®, který nenápadně splyne téměř s každým zařízením interiéru.

Jednou z technologií, na níž je tento imponující výkon založen, je technologie vysílače a reproduktoru typu PhaseGuide®. Uvnitř reproduktorové skříňky je pět přesně umístěných

Bezdrátový systém domácí zábavy Bose® Lifestyle® 135

reproduktorů, které zaměřují svůj zvuk do konkrétních míst místnosti, kde žádné reproduktory nejsou. Proto slyšíte zvuk zleva i zprava, ale vidíte pouze jeden reproduktor pod svým televizorem. Toto vám spolu s patentovaným zpracováním digitálního signálu TrueSpace® poskytne zvukovou scénu o šíři celého vašeho pokoje.

Půdorysné uspořádání vašeho pokoje ovšem může mít vliv na zvuk, který slyšíte, a proto hraje svou roli i systém kalibrace zvuku ADAPTiQ®. Tato chytrá technologie vlastněná výhradně firmou Bose analyzuje akustiku vašeho pokoje a automaticky nastaví bezdrátový systém Lifestyle® 135 tak, aby zajistil ten nejlepší možný výkon.

Systém se dodává s ovládacím panelem obsahujícím inteligentní integrační systém Unify®, což je inovace firmy Bose, která zajišťuje, že všechny vaše zdroje zábavy snadno a plynule spolupracují jako jediný systém. Technologie Unify® rovněž umožňuje připojení a ovládání až šesti audio a video zdrojů u vysokém rozlišení a automaticky konfiguruje univerzální dálkové ovládání, které může řídit téměř každé zařízení.

Bezdrátový systém Lifestyle® 135 je rovněž vybaven dokovací stanicí pro iPhone/iPod a zabudovaným AM/FM tunerem, takže si můžete vychutnávat svou oblíbenou hudbu, která neztrácí nic na své výraznosti a čistotě. Se zabudovanou technikou připojení firmy Bose® můžete svůj systém rozšířit až do 14 dalších oblastí – dovnitř i ven. Dokonce, aniž byste museli natahovat dráty z jednoho pokoje do druhého. Poznejte eleganci systému s jediným reproduktorem, jenž se hodí do každé místnosti.

Bezdrátový mobilní reproduktor Bose® SoundLink® Wireless

Máte svou oblíbenou hudbu uloženou v mobilním telefonu nebo v jiném zařízení s podporou

Bezdrátový mobilní reproduktor Bose® SoundLink® Wireless

technologie Bluetooth®, jako je zařízení iPad nebo MP3 přehrávač? Nyní je k dispozici stylový a zábavný nový způsob, jak sdílet hudbu nahlas, kdykoli a kdekoli chcete. Bezdrátově. Bezdrátový mobilní reproduktor SoundLink® umožňuje snadné připojení k vašemu smartphonu, tabletu nebo jinému zařízení s technologií Bluetooth® pouhým stisknutím tlačítka. Připojení je zajištěno prostřednictvím technologie Bluetooth®, takže není třeba nic vkládat do dokovací stanice nebo propojovat kabely. Nyní můžete spolu s přáteli sdílet hudbu s čistým, detailním zvukem – to vše díky unikátním technologiím, které vám poskytují pouze společnost Bose. Reproduktor SoundLink® je stále připraven na okamžité přehrávání a lithio-iontová baterie umožňuje přehrávání hudby bez připojení ke zdroji energie po dlouhé hodiny. Díky ultraprůhlednému a lehkému provedení můžete reproduktor SoundLink® vzít s sebou kamkoliv. Navíc integrovaný kryt chrání reproduktor a po rozložení jej lze použít jako stojánek. K dispozici jsou také další kryty v provedení vínová nebo hnědá kůže a červený nebo purpurový nylon, takže si můžete vybrat takový, který se hodí k vašemu osobnímu stylu.

nejhlučnějších místech, a přitom dosáhnout kvality přirozeně znějícího hlasu. Protože určitě nemáte čas ovládat telefon, je tato náhlavní souprava vybavena intuitivním uživatelským rozhraním, které se neobvykle snadno ovládá. Když zrovna nevoláte, můžete si vychutnávat lepší kvalitu zvuku při poslechu podcastů, hlasové navigaci z kompatibilního zařízení GPS nebo používat hlasově ovládané aplikace. To vše umožňuje integrovaný protokol A2DP. Náhlavní souprava je rovněž vybavena exkluzivním nastavcem StayHear®. Pokročilý návrh a materiály tohoto nastavce – dostupného ve třech velikostech pro optimální pohodlí – umožní nošení náhlavní soupravy v uchu pevně a po dlouhé hodiny. Vybrat si můžete mezi verzí pro pravé anebo levé ucho. ●

Více informací u dovozce:
BaSys CS, s.r.o., tel.: +420 234 706 700,
e-mail: office@basys.cz, www.basys.cz

Náhlavní souprava Bose® Bluetooth® Series 2

S vašim nabitým časovým rozvrhem chcete určitě při každém hovoru dosáhnout nejlepšího zvukového podání bez ohledu na to, kde se nacházíte. Nyní můžete bez úsilí poslouchat hovory a současně umožnit volajícím, aby vás lépe slyšeli, díky náhlavní soupravě Bose® Bluetooth® Series 2. Oproti jiným náhlavním soupravám s technologií Bluetooth® vám nová náhlavní souprava Bose® Bluetooth® Series 2 umožní slyšet a být slyšeni i přes ruch kolem vás, včetně větru a hluku. Je navržena s proprietárními technologiemi adaptivního přizpůsobení zvuku, která automaticky reaguje na změny úrovně hluku, a vy se tak můžete věnovat konverzaci. Exkluzivní mikrofon Bose® s funkcí potlačení hluku vám umožní volat i na těch

**Náhlavní souprava Bose®
Bluetooth® Series 2**

3Deluxe.

Nové Loewe Individual 3D.

3D zobrazení vstupuje do nové dimenze: do dimenze kvality. Obrazy s mimořádnou hloubkou, přirozené a neobvykle jemné přechody a maximální volnost při sledování. Dokonale vyladěná kombinace 400Hz obrazovky s Edge LED podsvícením, 3D Loewe BluTechVision Blu-ray přehrávače a Loewe Active 3D brýlí zajistí neopakovatelné zážitky ze sledování 3D zobrazení, přičemž i 2D záznamy mohou být v případě takového požadavku převedeny na prostorové 3D zobrazení.

Produktový design: Loewe Design/Phoenix Design.

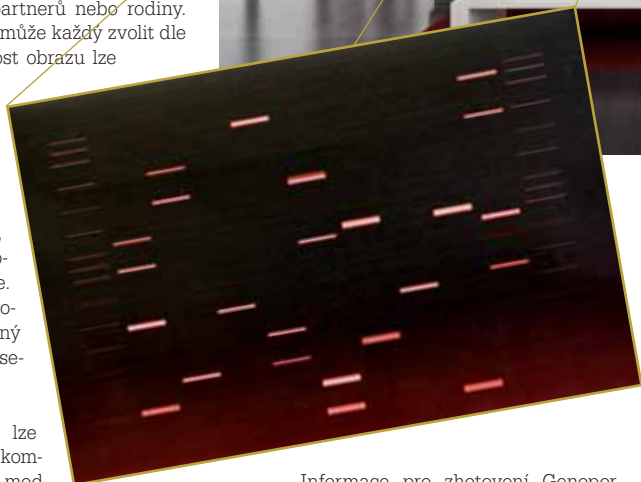
Dovozce a distributor: BaSys CS, s.r.o., tel.: +420 234 706 700, e-mail: office@basys.cz, www.loewe.cz, www.basys.cz

LOEWE.

DNA profil převeden na plátno aneb zrcadlení osobnosti v Genoportrétu

Člověk se od nepaměti obklopuje krásou a uměním, zejména pokud jde o originální umělecké kousky, které nemá nikdo jiný. Společnost Genomac proto dala vzniknout ojedinělému uměleckému dílu – Genoportrétu. Ten slučuje vysokou úroveň vědeckého bádání a moderní design dvacátého prvního století. Dokazuje tak, že i věda může být zachycena v zajímavé, netradiční podobě a obklopuvat nás příjemným způsobem každý den. Genoportrét je inspirován DNA, která je u každého člověka výjimečná. DNA je pro grafické zpracování zobrazena ve formátu unikátního dvojrozměrného čárového kódu, který je přenesen do podoby obrazu na kvalitním plátně se speciální povrchovou úpravou. Genoportrét může znázorňovat nejen vlastní DNA, ale i různé kombinace, například sourozenců, partnerů nebo rodiny. Navíc barevnost kódu si může každý zvolit dle vlastního vkusu. I velikost obrazu lze dispozičně přizpůsobit velikosti místa umístění. Originální obraz Genoportrét lze využít jako vhodný dárek k Vánocům nebo jiným významným událostem, jako jsou například výročí svatby nebo promoce. Jedná se o vysoce imagoovou záležitost. Obdarovaný si může být jist, že se neseťká se stejným kusem.

Genoportrét jedné DNA lze vyhotovit v barevných kombinacích, jako například modrá, zelená nebo červená na černém, bílém nebo barevném gradientovém pozadí. Genoportrét DUO a Genoportrét RODINA zachycující více osob pak umožňuje kombinaci několika barev. Nejmenší formát obrazu je 300 x 200mm a největší dosahuje rozměru 1000 x 800mm.

vým poukazem, který věnujete svým přátelům, známým či příbuzným. Cena Genoportrétů je závislá na množství zobrazených DNA a velikosti obrazu a pohybuje se od 6 840 Kč do 23 490 Kč. Doba vyhotovení je 6 až 10 týdnů.

www.genomac.cz

Informace pro zhotovení Genoportrétu se získávají analýzou slin, ze kterých jsou laboratorně přečteny specifické hodnoty. Ty jsou složitou metodou převedeny do formátu, který je následně barevně zakódován a ztvárněn do podoby originálního obrazu. Pokud si nejste jisti jakou variantu obrazu zvolit, můžete situaci vyřešit dárko-

Genomac
Genetické testování a analýzy ...

Datové schránky

– co nás čeká v roce 2012?

Máte svou datovou schránku?
Máte už první zkušenosti
se zasíláním datových zpráv?

AutoCont

Někteří z Vás již datovou schránku mají (např. jako firma nebo soukromá osoba), někteří teprve uvažují si datovou schránku zřídit.

Připravili jsme pro Vás několik důležitých informací, týkajících se novinek v datových schránkách v roce 2012. Najdete zde inspiraci, jak jednoduše přistupovat do datové schránky. Začneme však samotným úvodem, co je datová schránka.

Co to je datová schránka?

Datová schránka je elektronické úložiště, které je určeno k doručování dokumentů (datových zpráv) orgány veřejné moci, k provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci.

Zjednodušeně řečeno, datová schránka slouží k přijímání a posílání úředních (elektronických) dopisů mezi Vámi a orgány veřejné moci (tj. státní orgány, orgány územních samosprávných celků – kraje/obce, zdravotní pojišťovny apod.).

Datové zprávy mohou zasílat jen orgánům veřejné moci?

Od 1. 1. 2010 došlo k rozšíření možností, jak využít datové schránky. Dříve jste mohli zaslat datovou zprávu pouze úřadům (tzv. orgánům veřejné moci). Díky novelizovanému znění zákona 300/2008 Sb. bylo od 1. 1. 2010 odstra-

něno omezení, kvůli kterému dosud mohly právnické osoby, fyzické osoby a podnikatelé prostřednictvím své datové schránky komunikovat pouze s orgány veřejné moci. Od 1. 1. 2010 můžete zasílat dokumenty i někomu jinému, než je orgán veřejné moci, například můžete zaslat datovou zprávu svému zákazníkovi/klientovi nebo dodavateli. Taková zpráva se nazývá „poštovní datová zpráva“ (dříve se používal pojem „komerční datová zpráva“). Poštovní datovou zprávu můžete využít např. pro zasílání faktur nebo smluv, zjednodušeně řečeno pro zasílání dokumentů, u kterých potřebujete mít jednoznačně zaručeno potvrzení doručení a současně zajištěno doručení do dané firmy.

Kolik stojí zasílání datových zpráv?

Tato služba je zdarma, tzn. směrem k orgánům veřejné moci zasíláte datové zprávy bezplatně

a stejně tak i přijímáte datové zprávy bezplatně. Něco jiného je v případě zasílání zpráv zákazníkům/klientům, obchodním partnerům apod. Jedná se o tzv. „poštovní datové zprávy“. Zaslání „poštovní datové zprávy“ je zpoplatněno dle ceníku České pošty. Odeslání poštovní datové zprávy stojí 13,36 Kč. Navíc platíte měsíční poplatek za využívání služby v rozmezí 20 až 50 Kč. Příjem „poštovní datové zprávy“ je bezplatný. Další informace na internetových stránkách České pošty.

Novinky v roce 2012?

Zásadní změna se týká advokátů a daňových poradců. Budou jim zřízeny takzvané „profesní“ datové schránky a od 1. 7. 2012 budou mít povinnost používat tyto datové schránky. Pokud již datovou schránku máte, tak Vám úřad bude zprávy týkající se Vaší profese zasílat do „profesní“ datové schránky. Tyto datové schránky mají svůj vlastní identifikační kód, proto půjdou odlišit od datové schránky, kterou máte zřízenou jako firma nebo jako soukromá osoba.

Jak se bude postupovat v případě advokátů, kteří jsou společníky nebo zaměstnanci společnosti? Zákon autoritativně zřizuje datové schránky všem advokátům; úmyslem zákonodárce tedy bylo obdařit veškeré advokáty možností (resp. povinností) doručovat jim prostřednictvím datových schránek, a to bez ohledu na způsob výkonu advokacie. Z toho plyne, že má-li každý advokát zřízenou datovou schránku, doručuje se mu do této datové schránky, a nikoli do datové schránky právnické osoby – tam se bude doručovat pouze v případě, že adresátem bude samotná právnická osoba, např. v rámci daňového řízení atp., ovšem nikoli v případě, že adresátem je advokát, vykonávající advokacii jako společník této společnosti nebo její zaměstnanec.

Jak se lze připojit do datové schránky?

Datové schránky jsou součástí informačního systému datových schránek (ISDS). Pro přístup do datové schránky se musíte přihlásit do systému ISDS.

Existují dva způsoby, jak se přihlásit do své datové schránky

- 1 přihlášení přes webové rozhraní
- 2 přihlášení pomocí speciálních aplikací či doplňků (např. MS Outlook konektor do datové schránky)

Přihlášení přes webové rozhraní

Máte několik možností, jak se přes web rozhraní přihlásit.

- Standardně se všichni mohou přihlásit zadáním jména a hesla. To je trochu komplikované, protože navíc musíte ještě vkládat číselný kód zobrazený na obrazovce (viz obr. 1).
- Další možností je přihlášení pomocí jména, hesla a certifikátu.
- Od r. 2011 můžete použít v rámci zvýšeného zabezpečení přístupu ještě přihlášení pomocí jednorázového hesla. Toto heslo je zasláno prostřednictvím placené SMS zprávy (Premium SMS – cena služby je 3 Kč za jednu odeslanou SMS zprávu) nebo lze heslo samostatně generovat na mobilním telefonu.

Nevýhodou přístupu přes web rozhraní je, že musíte heslo ručně zadávat při každém přihlášení. Což má za důsledky, že si někteří uživatelé heslo musí psát někde na papírky nebo do kalendáře apod. (čímž se riziko zneužití hesla zvyšuje). Navíc musíte ještě zadávat další údaje z důvodu bezpečnosti. Další nepříjemnou skutečností je, že po 90 dnech se Vám zprávy z datové schránky smažou. Pokud si je neuložíte, tak o ně přijdete. Ukládání zprávy na počítač je však také komplikované. Většinou potřebujete danou datovou zprávu rychle odeslat dalším lidem (přes email), což z webového rozhraní nelze.

Proto tento přístup do datové schránky přes webové rozhraní je hodně komplikovaný a není uživatelsky přívětivý, jak potvrzují i zkušenosti samotných uživatelů. Existují však aplikace či doplňky, které zjednoduší práci s datovou schránkou.

Přihlášení pomocí speciálních aplikací a doplňků

Do Outlooku existuje doplněk pro jednoduchý přístup do datové schránky. Aplikace se nazývá MS Outlook konektor do datové schránky. MS Outlook konektor do datové schránky umožňuje komfortní a intuitivní práci s datovou schránkou všem uživatelům Microsoft Outlook 2007 nebo Outlook 2003 a nově v prostředí MS Outlook 2010. Instalací daného konektoru je Outlook rozšířen o panel nástrojů, který umožní zadat ID a přístupové údaje datové schránky a následně se komunikace s datovými schránkami jeví uživateli jako práce s doručenou či odeslanou poštou. Podporuje zasílání a příjem poštovních datových zpráv. Můžete měnit heslo do datové schránky z prostředí MS Outlook.

Výhody aplikace MS Outlook konektor do datové schránky:

- jednoduché připojení do datové schránky
- zprávy z datové schránky na jedno „kliknutí“ v počítači
- není nutné komplikované přihlašování přes Internet prohlížeč
- příjem/odeslání zprávy datové schránky z Outlooku
- pamatuje si hesla pro přístup do více datových schránek (viz obr. 2)
- zabezpečená šifrovaná komunikace s ISDS, včetně speciálního šifrování hesel v počítači
- datové zprávy máte v Outlooku jako „klasické“ e-maily, včetně příloh datových zpráv (viz obr. 3)
- datovou zprávu můžete jednoduše přeposlat jako e-mail

Obr.1 Webové rozhraní datových schránek

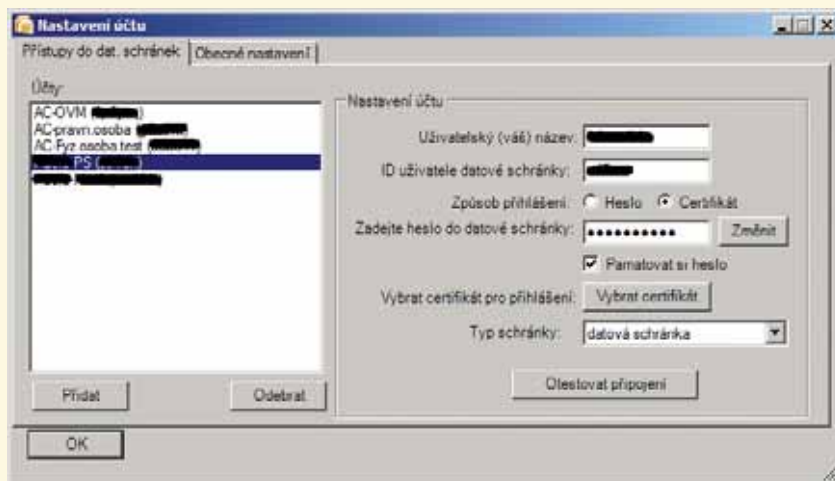
- jednodušší archivování datových zpráv v MS Outlook (po 90 dnech jsou datové zprávy v ISDS smazány, ale v MS Outlook je máte stále k dispozici)

Pro většinu firem je MS Outlook konektor dostačující řešením pro přístup do datových schránek a práci s datovými zprávami. Popis jednotlivých verzí aplikace je uveden v další kapitole.

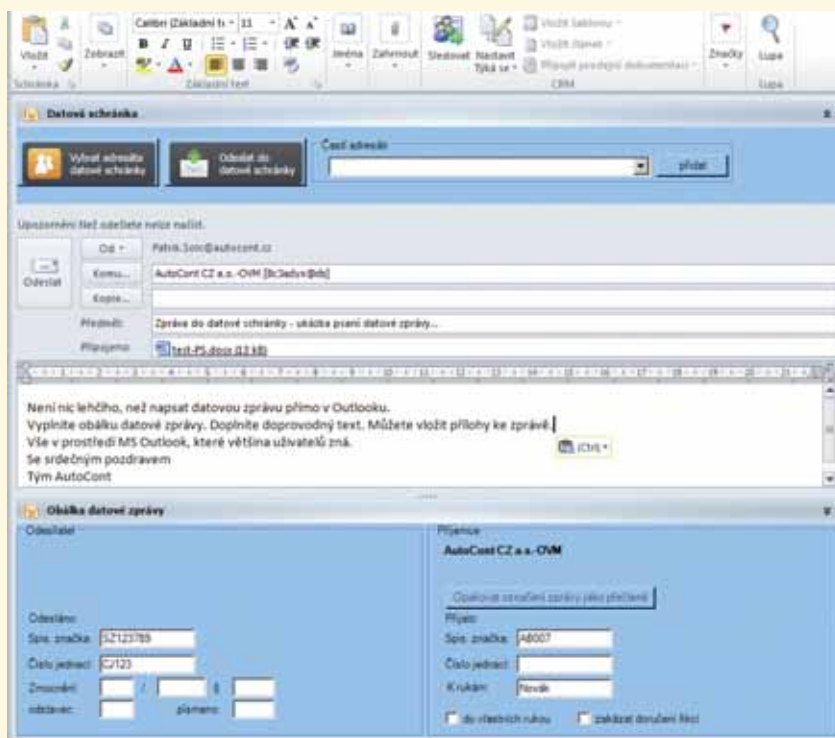
Popis vlastností doplňku „MS Outlook konektor do datové schránky“

Existují 3 verze doplňku:

- Základní verze, která je zdarma
- Rozšířená verze STANDARD
- Rozšířená verze BUSINESS.

Obr. 2 – Nastavení přístupů do více dat.schránek (verze Business)

Obr. 3 – Příklad datové zprávy v MS Outlook

Základní verze ZDARMA

Základní verze ZDARMA je určena pro zákazníky, kteří dostávají jednu či dvě zprávy měsíčně a chtějí tyto zprávy mít uloženy v Outlooku. Základní verze umožňuje připojení do datové schránky a příjem/odeslání zprávy datové schránky, podporuje zaslání poštovních datových zpráv. Zprávy jsou uloženy pouze ve složce Doručená pošta.

Rozšířená verze STANDARD

Verze STANDARD je určena pro firemní zákazníky, kteří mají pouze jednu datovou schránku a požadují uchování datových zpráv v samostatné složce ARCHIV.

Vlastnosti:

- datové zprávy v samostatné složce ARCHÍV (uchování zpráv starších 90 dnů)
- umožňuje stahovat pouze nepřečtené datové zprávy
- lze jednoduše a transparentně nastavit archivaci a zálohování, filtrování i třídění zpráv (možnost zobrazit i další pole datové schránky a filtrovat dle těchto polí. Můžete pak třídít zprávy podle odesílatele, doručitele)

Rozšířená verze BUSINESS

Verze BUSINESS je určena pro firemní zákazníky, kteří mají více datových schránek. Je vhodná i pro uživatele, kteří mají jednu datovou schránku, ale dostávají velké množství zpráv nebo požadují další pokročilé funkce práce s datovou schránkou (např. stahování doručenek, přihlášení do datové schránky pomocí uživatelského komerčního certifikátu apod.)

Rozšířená verze MS Outlook konektor – BUSINESS má stejné vlastnosti jako verze STANDARD. Navíc má tyto vlastnosti:

- umožňuje přihlášení do více datových schránek (lepší ovládání přístupu)
- podporuje přihlášení pomocí uživatelského certifikátu
- umožňuje jednoduše třídít zprávy ve složce ze všech datových schránek
- umožňuje stahování doručenek
- vytváření vlastního seznamu adresátů datových schránek

MS Outlook konektor je ke stažení na stránkách <http://www.profiemail.cz/DS>. Zde lze objednat i rozšířenou verzi STANDARD a BUSINESS.

Jedinou podmínkou pro použití konektoru je mít nainstalovanou aplikaci MS Outlook. Po

kud nemáte ještě MS Outlook, tak můžete jej získat jako samostatnou licenci v rámci služby Profi Email. Taktéž je MS Outlook součástí kancelářského balíku Office 2010. Pokud používáte starší verzi Office (verze 2003 nebo 2007), nebo ještě Office nemáte, tak pro Vás je určena další kapitola.

9 důvodů proč se zajímat o Microsoft Office 2010

Nákup nového softwaru v roce, kdy panuje nejistota dalšího vývoje? Zdvížená obočí lidí, kteří ve firmách rozhodují o penězích, je pochopitelné, protože jejich úkolem je snižovat náklady. Proč se ale předem vzdávat něčeho, co ve finále sníží náklady a zvýší efektivitu práce? Pojďme se přesvědčit, přinášíme 9 dobrých důvodů, proč by ani u Vás neměl chybět Office 2010. A není to jen samotný Outlook, který s konektorem Vám zjednoduší práci s datovou schránkou.

- 1 Jednodušší ovládání** – Office 2010 pokračuje v revoluci ovládání kancelářských aplikací, kterou konkurence jen nesměle napodobuje. Pás karet, který usnadňuje přístup k nejpoužívanějším funkcím, je možné upravovat podle potřeb konkrétních uživatelů.
- 2 Propojení se sítěmi** – Microsoft Office 2010 je vstupní branou do světa internetových služeb. Mezi nejužitečnější funkce patří možnost přímého ukládání souborů na bezplatné webové úložiště SkyDrive nebo v pokročilejší verzi na vlastní server SharePoint 2010. Data uložená v síti jsou dostupná i z mobilních telefonů a díky Microsoft Office Web Apps na nich může pracovat

několik lidí zároveň. Riziko, že klientovi pošlete špatnou verzi dokumentu nebo že si soubory zapomenete na USB klíčenče v práci, tak výrazně klesá.

- 3 Famózní vyhledávání** – Microsoft Office 2010 umí velmi dobře vyhledávat v dokumentech, a to i v těch uložených na portálu SharePointu. Ve Wordu 2010 navíc výsledky vyhledávání ukáží i kontext hledaného výrazu. Představte si, že v dlouhém textu hledáte jediný správný výskyt slova „smlouva“.
- 4 Nízké nároky** – Velké i malé firmy se bojí, že k novému softwaru budou potřebovat i nové počítače. Microsoft Office 2010 ani Windows 7 nemají vyšší nároky na počítač než předchozí verze, oba bez problémů fungují i na několik let starých strojích. Oficiální hardwarové požadavky na krabici sady Microsoft Office 2010 Professional Plus začínají na 500 MHz procesoru, 256 MB RAM a třech gigabajtech prostoru na disku.
- 5 Poznámky na jednom místě** – Nový pomocník OneNote umožňuje shromažďovat všechny elektronické poznámky na jednom místě, ať už jde o webovou stránku, výřez obrazovky, obrázek, odkaz, hlasovou poznámku, rovnici anebo cokoliv jiného.
- 6 Vyšší bezpečnost** – Už při instalaci Microsoft Office 2010 uživatelům nabídne možnost automaticky aktualizovat software. To je nejsnazší a nejužitečnější způsob, jak zabránit případným bezpečnostním problémům. Další bezpečnostní novinkou je chráněný režim, který zabrání dokumentům staženým z internetu spustit jakýkoliv škodlivý kód, přitom je možné si jejich obsah bezpečně prohlédnout.

7 Jednotná komunikace – V rámci tohoto prostředí může uživatel snadno zkontaktovat své kolegy, zákazníky nebo partnery, a to vždy neefektivnějším možným způsobem. Pokud najde nesrovnalost v tabulce v Excelu, může přímo z této aplikace kontaktovat autora tabulky. Počítač mu dokonce poradí, zda je lepší poslat e-mail, zavolat na pevnou nebo zkusit mobil.

8 Outlook – užitečný nástroj nejen pro zaslání emailů. Kontakty, kalendář můžete sdílet se svými kolegy. Navíc lze Outlook rozšiřovat o další doplňky (např. můžete mít celé CRM v Outlooku).

9 Jednoduchý přístup do datové schránky – Díky aplikaci MS Outlook konektor do datové schránky, která se instaluje do Outlooku jako doplněk, máte zajištěn komfortní a jednoduchý přístup do datové schránky. Můžete tak posílat datové zprávy jako email.

Vlastní důvody můžete najít jednoduše, podívejte se a stáhněte si zkušební verzi Microsoft Office 2010 na www.microsoft.cz/office ●

Ing. Patrik Šolc, AutoCont CZ a.s.
(patrik.solc@autocont.cz, www.autocont.cz)

*Čerpáno z materiálů ministerstva
vnitřní a datových schránek
(www.datoveschranky.info),
České pošty (www.ceskaposta.cz)
a služby ProfiEmail (www.profiemail.cz),
kterou provozuje firma AutoCont.*

Dominikánská republika

**Nejkrásnější místo,
které Kolumbus spatřil**

Cestovní kancelář

FISCHER

Když před pětistiletím Kryštof Kolumbus při své objevitelské cestě přistál u břehů nového ostrova, byl naprosto okouzlen jeho přírodou.

Krásné místo pojmenoval na počest země, v jejíchž španělských barvách jel vstříc novým objevům – Hispaniola. I tento světaznalý mořeplavec považoval dlouhé písečné pláže a nádherné palmové háje za nejkrásnější místo, které kdy na světě viděl. Dominikánská republika je dnes cílem všech těch, kteří očekávají od své dovolené klid, kvalitní služby a exotické prostředí. Dominikánská republika je i pravým rájem pro golfisty. V každém středisku najdete hned několik 18jamkových hřišť. Stačí si jen zvolit hotel, v jehož areálu golfový resort je, anebo, pokud chcete, za svým sportem putovat o několik stovek metrů dále.

Máme-li dnes popsat větší, východní část tohoto ostrova, která nese jméno Republica Dominicana (Dominikánská republika), vystačíme možná s jedním slovem – merengue.

Kdokoli z nás se už při vyslovení této magické formule přenáší do exotického světa plného pestrých tropických a subtropických rostlin, karibského slunce a lákavých běloskvoucích pláží.

Merengue je strhující tanec, rytmus života, do kterého se po prvních taktách hudby noří do-

sud ospalá zákoutí, je to nakažlivý úsměv místních obyvatel, pro něž je merengue životní filozofií. Merengue je životní styl, který okouzlí i vás.

- Merengue je pestrá směs vůní, chuti a zvuků, které na vás budou útočit ze všech stran a kterým budete opakovaně a s radostí podléhat.
- Merengue je pohazení nikdy nekončícího léta, kdy denní teplota vzduchu i moře nikdy neklesá pod 25 stupňů.
- Merengue je lahodný koktejl uskávaný na nekonečné pláži z bílého písku, omývané tyrkysově modrým mořem.
- Merengue je hra nebo posezení v klubu jednoho z 35 špičkových golfových hřišť, která uspokojí i ty nejnáročnější hráče.
- Merengue je neuvěřitelná krása 19 národních parků na území celého ostrova, kde naleznete desítky endemických druhů rostlin a zvířat, kombinaci tropického pralesa, utajených jezírek i horských masivů.

- Merengue je napjatý pocit při pozorování majestátních velryb, které každoročně připlouvají k pobřeží Dominikánské republiky.
- Merengue je neopakovatelná atmosféra hlavního města Santo Dominga, jedné z nejstarších a nejkrásnějších metropolí Latinské Ameriky, kde naleznete množství památek koloniální éry.
- Merengue je Dominikánská republika a záleží jen na vás, kde si jej budete užívat.

ROZHODNĚ NEVYNECHEJTE

Zajímavým tipem na výlet jsou nedaleké ostrůvky Catalina a Saona. Nedotčené ostrovy jsou únikem od civilizace a ideálním místem pro dny strávené plaváním a oddychem. Ostrovy jsou tvořeny korálovými útesy, nenechte si proto ujít poznání různorodého podmořského světa.

PRAKTICKÉ TIPY

Snad každý návštěvník si s sebou domů přiveze lahodný dominikánský rum z cukrové třtiny. Nejlepší značkou je Brugal nebo Barceló. Typickým likérem je také Mamajuana, která prý působí jako zázračné afrodisiakum. Originální recept pochází údajně od indiánů. Milovníci doutníků zde nakoupí za velmi přijatelné ceny jedny z nejkvalitnějších doutníků na světě. Vhodným dárkem pro dámy je dominikánský jantar nebo drahý kámen larimar, který se nalézá jen v Dominikánské republice a má zelenomodrou barvu.

POBYTOVÉ OBLASTI

Punta Cana

Luxusní oblast Punta Cana/Bavaro je místo, kde před několika lety byly pouze dlouhé bílé pláže a džungle. Pláže obklopené palmami zůstaly a džungle částečně ustoupila luxusním resortům, které uspokojí přání i nejnáročnějších návštěvníků. Široká nabídka sportovních (golf, jachting) i společenských aktivit dělá z této oblasti jedno z nejvyhledávanějších center na ostrově.

Bayahibe

Písečná pláž lemovaná palmami je typická pro oblast Bayahibe na jihovýchodě ostrova. Středisko je vhodné pro všechny, kteří vyhledávají klidnou dovolenou.

Playa Dorada/San Juan

Zcela odlišnou oblastí je středisko Playa Dorada na severu ostrova, vzdálené asi šest kilometrů od přístavního městečka Puerto Plata. K místním atrakcím patří socha Krista na vrcholu Pico Isabel, inspirovaná obdobným monumentem

v Rio de Janeiro. Z oblasti se pořádají výlety do sousední republiky Haiti. Zátoka Sosúa – laguna s možností pěkného koupání, potápění nebo provozování vodních sportů. V centru Sosúa najdete mnoho restaurací, kaváren a butiků.

Cabarete leží v jedné z nejhezčích zátok v severní části Dominikánské republiky a patří

mezi nejlepší centra windsurfingu na světě. Je ideálním místem pro mladé a pro klienty, kteří chtějí strávit večer v restauracích, barech nebo na diskotékách.

Poloostrov Samaná/ostrov Cayo Levantado

Úžasný poloostrov na severovýchodním pobřeží Dominikánské republiky omývaný At-

LUXUSNÍ OBLAST PUNTA CANA/BAVARO JE MÍSTO, KDE PŘED NĚKOLIKA LETY BYLY POUZE DLOUHÉ BÍLÉ PLÁŽE A DŽUNGLE.

lanským oceánem nabízí pravou exotickou přírodu, písčité pláže v zálivech, vodopády, jezírka, různé vodní toky. Tato oblast má se svou bujnou tropickou přírodou neopakovatelné kouzlo. Pouze pár kilometrů od pevniny je vzdálen malý ostrůvek Cayo Levantado, který vám svou velikostí zaručí klid a pohodu.

La Romana

Letovisko La Romana leží asi hodinu jízdy od hlavního města Santo Dominga. V centru je mnoho obchodů, banka a lékárna. V okolí jsou také 18jamková golfová hřiště. ●

Foto: (c) Národní turistický úřad Dominikánské republiky.

Objevte v Dominikánské republice svět exotických zážitků

Dominikánská republika
Hotel * s all inclusive**

Již od 34 990 Kč

Cena zahrnuje:

letenku Praha – Punta Cana – Praha s přestupem
v Zurichu se společností Swiss Air/Edelweiss Air,
ubytování s all inclusive na 14 nocí, letištní taxy,
bezpečnostní poplatky, služby česky mluvícího delegáta.

Hotel *** / all inclusive / 14 nocí
již od **34 990,-**

Více na: www.fischer.cz | ☎ 800 12 10 10 |

Cestovní kancelář

FISCHER

Svět vašich zážitků

... hřiště s léčebnými účinky

(Ondřej Hejma)

Beroun GC – člen ČGF

BEROUN GOLF RESORT

- 18jamkové mistrovské hřiště
- Driving range
- Putting a chipping green
- Klubová restaurace pouze pro členy Beroun GC a jejich hosty
- Veřejná restaurace
- Vyhlídková terasa
- Otevřená kuchyně, pizza pec
- Konferenční centrum
- Hotel
- Wellness centrum
- Venkovní bazén
- Pro-shop
- Dětský koutek
- Byty na prodej a pronájem
- 10 minut z Prahy

BEROUN GOLF RESORT

Na Veselou 909

266 01 BEROUN

www.golfberoun.cz

recepce@golfberoun.cz

+420 313 101 090, +420 606 506 326

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „z právní praxe“

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Advokátní kancelář**Dáňa, Pergl & Partneři**

Na Ořechovce 580/4
162 00 Praha 6 - Střešovice
Tel.: +420 233 313 067
Fax: +420 233 313 067
email: akdpp@akdpp.cz
www.akdpp.cz

HÁJEK ZRAVECKÝ

HÁJEK ZRAVECKÝ**advokátní kancelář, s.r.o.**

Revoluční 3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 227 629 700
Fax: +420 221 803 384
e-mail: info@hajekzravec.cz
www.hajekzravec.cz

BBH, advokátní kancelář, v. o. s.

Klimentská 1207/10
110 00 Praha 1
Tel.: +420 234 091 355
Fax: +420 234 091 366
e-mail: legal@bbh.cz
www.bbh.cz

HAVEL HOLÁSEK & PARTNERS

**Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář**

Týn 1049/3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 895 950
Fax: +420 224 895 980
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz

bnt – pravda & partner, s.r.o.

Palác Langhans
Vodičkova 707/37
110 00 Praha 1
Tel.: + 420 222 929 301
Fax: + 420 222 929 341
e-mail: info.cz@bnt.eu
www.bnt.eu

HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI
ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE**HOLEC, ZUSKA & Partneři advokáti**

Advokáti
Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5
Tel.: +420 296 325 235
Fax: +420 296 325 240
e-mail: recepc@holec-advokati.cz
www.holec-advokati.cz

DVOŘÁK & SPOL.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ - LAW OFFICES**DVOŘÁK & SPOL.,
advokátní kancelář, s.r.o.**

Oasis Florenc
Pobřežní 12
186 00 Praha 8
Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: office@akds.cz
www.akds.cz

KOCIÁN
ŠOLC
BALAŠTÍK
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ**KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK
advokátní kancelář**

Jungmannova 24
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 103 311
Fax: +420 224 103 234
e-mail: info@ksb.cz
www.ksb.cz

GLATZOVÁ & CO.
Advokátní kancelář - Law firm**Glatzová & Co., s.r.o.**

Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 401 440
Fax: +420 224 248 701
e-mail: office@glatzova.com
www.glatzova.com

K Š D
Š Ť O V Í Č E K
advokátní kancelář, s.r.o.**KŠD ŠTOVIČEK
advokátní kancelář, s.r.o.**

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

**MT Legal s.r.o.,
advokátní kancelář**

Karoliny Světlé 25
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

**PRK Partners s.r.o.
advokátní kancelář**

Jáchymova 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 430 111
Fax: +420 224 235 450
e-mail: office@prkpartners.com
www.prkpartners.com

**Randl Partners
advokátní kancelář**

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 222 755 311
Fax: +420 239 017 574
e-mail: office@randls.com
www.randls.com

Rödl & Partner, v.o.s.

Platněšská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
Fax: +420 236 163 799
e-mail: prag@roedl.cz
www.roedl.cz

**Schaffer & Partner Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář**

Gallery Myšák
Vodičkova 710/31
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 506 300
Fax: +420 221 506 301
e-mail: info@schaffer-partner.cz
www.schaffer-partner.cz

ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.

Radlická 28/663
150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
e-mail: jurista@jurista.cz
www.jurista.cz

WEINHOLD LEGAL, v.o.s.

Charles Square Center
Karlovo náměstí 10
120 00 Praha 2
Tel.: +420 225 335 333
Fax: +420 225 335 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com
www.weinholdlegal.com

White & Case advokátní kancelář

Na Příkopě 8
110 00 Praha 1
Tel.: +420 255 771 226
Fax: +420 255 771 122
www.whiteacase.com

**Žizlavský a partneři,
advokátní kancelář**

Široká 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 947 055
e-mail: ak@zizlavsky.cz
www.zizlavsky.cz

A. D. 1430

CHÂTEAU VALTICE

Vinné sklepy Valtice, a.s.

NAŠE ZLATÍČKA, VÁŠ JEDINEČNÝ DÁREK

Vinné sklepy Valtice
dosáhly největší úspěch v San Francisku a získaly
Velkou zlatou medaili na víno

Veltlínské zelené pozdní sběr 2009
z řady CHÂTEAU VALTICE.

Doporučená cena 260Kč

GRANDIOSO GOLD

Sekt nad zlato

Vinné sklepy Valtice připravily pro vás naprosto
jedinečný sekt s 24 karátovým zlatem
CHÂTEAU VALTICE - GRANDIOSO GOLD

Doporučená cena 550Kč

Zdravotní přínos

Nejen víno, ale i sekty byly a jsou považovány za lék. A i léčba zlatem byla považována za součást staré Čínské a Indické medicíny (Ájurvéda - „věda života“) již před více než 5 tis. lety. Bylo prokázáno, že zlato má mimořádně pozitivní vliv na psychiku a intelekt. Zmírňuje napětí, uklidňuje a pomáhá při ovládnání emocí. Zlato má také příznivý účinek na fyzické zdraví: harmonizuje a regeneruje vitální síly v těle, usměrňuje krevní tlak, pomáhá udržovat pevnou stavbu těla i mladistvou elastickou pokožku. Od roku 1935 se používá zlato i u léčby rakoviny. Dodnes je zlato součástí některých léků, ale protože jsou léky se zlatem drahé, příliš se o nich nehovoří.

Tradiční spojení přírodní medicíny s ušlechtilým nápojem nejvyšší kvality nabízí jedinečný sekt
CHÂTEAU VALTICE GRANDIOSO GOLD.

K dostání na e-shopu www.vsaltice.cz, GRANDIOSO GOLD exkluzivně i v obchodní síti Globus.

Na světě existuje více než půl milionu typů křesel. Nejpohodlnější je ovšem to, ve kterém teď sedíte.

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o *službách Citigold*. Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb pro profesní skupiny - CitiProfession Notáři nebudete muset své křeslo už nikdy opustit, protože váš osobní bankéř přijde vždy až k vám. Pro více informací o nadstandardních bankovních službách programu CitiProfession kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold ☎ 233 062 323.

Information. Insight.

Citigold®

Citi never sleeps

 citibank®

Vynalézáme automobil. Znovu a znovu.
Již od roku 1886!

125! years of innovation

Mercedes-Benz
The best or nothing.